

drugo izdanje

Kur'anska hamajlija

Lijek i zaštita od sihira, uroka i ograme

Almin Omerašević

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

U ime Allaha Milostivog, Samilosnog

KUR'ANSKA HAMAJLIJA
LIJEK I ZAŠTITA OD SIHIRA,
UROKA I OGRAME

Almin Omerašević

Zavidovići, 2005. godine

Naslov: KUR'ANSKA HAMAJLIDA - lijek i zaštita od sihira, uroka i
ograme

Autor: Almin Omerašević

SADRŽAJ

strana

UVOD	1
DŽINI	7
Kako su i kada džini stvoreni	8
Zašto su džini stvoreni	9
Vrste džina	10
Šejtani	13
Ihlis	17
Ihlisovo prijestolje	19
ŽIVOT DŽINA	19
Mjesta na kojima džini žive	19
Hrana i piće džina	21
Džini muslimani	22
Prvi muslimani	23
Sposobnosti džina	24
Moć kretanja, putovanja velikom brzinom	24
Sposobnost mijenjanja oblika	25
Opsjedanje	26
Osluškiivanje vijesti sa neba	27
Sulejman a.s. i džini	28
ODGOVORNOST DŽINA	29
Umiru li džini	29
Dan obračuna	30
Džini će biti kažnjavani	31
Hoće li džini vjernici biti nagrađeni	32
Još ponešto o džinima	33
Viđenje džina u njihovoj originalnoj formi	33
Otmice ljudi	33
Ženidba, porodica, djeca	34
Qarin – džin pratilac	36
OPSJEDNUTOST	37
DOKAZI O (NE)POSTOJANJU OPSJEDNUTOSTI	38
OPSJEDNUTOST POSTOJI	39
Kur'anski dokazi	39
Dokazi iz života Allahovog Poslanika s.a.v.s.	40
Nasljednici Allahovog Poslanika s.a.v.s.	42

OPSIJEDNUTOST NE POSTOJI.....	43
Kur'anski dokazi	44
Razumska objašnjenja.....	45
ODGOVORI	45
A sunnet.....	47
ZAŠTO DŽINI ULAZE U LJUDE?.....	48
Sihir	50
RAZLOZI USPJEHA DŽINA U OSTVARIVANJU NAMJERA	52
Slabost ili snaga vjere opsjednutog.....	52
MOMENTI ULASKA DŽINA U TIJELO	53
Velika srdžba	53
Velika žalost.....	54
Veliki strah.....	54
Odavanje strastima	55
Nemarnost u vjeri.....	55
NAČINI ULASKA.....	57
Običan ulazak	57
Ulazak napastovanjem.....	57
Ulazak džina ugovorom	58
KAKO SE DEŠAVA ULAZAK.....	59
BORAVAK DŽINA U TIJELU ČOVJEKA	60
VRSTE OPSIJEDNUTOSTI	60
SIMPTOMI OPSIJEDNUTOSTI.....	61
Simptomi koji se dešavaju na javi.....	62
Simptomi koji se dešavaju u snu	62
SIHIR.....	65
POSTOJANJE SIHIRA	66
Kur'an o sihiru	66
Dokazi iz sunneta o postojanju sihira	68
Stavovi učenjaka.....	69
NEGIRANJE REALNOSTI POSTOJANJA SIHIRA.....	70
Negiranje realnosti sihira kroz Kur'an	71
Argumenti razuma	72
PORICANJE NEGIRANJA.....	73
Kur'an o Kur'anu	73
Prihvatanje hadisa o sihiru.....	74
Odgovor na logički pristup.....	75
Sihir nije isto što i mudžiza.....	76

KAKO NASTAJE SIHIR	77
Prvi korak ka sihiru	77
Određeni sihir	80
Neodređeni sihir	81
Sihir daljine	81
O UČENJU SIHIRA	82
Zašto neko postaje sihirbaz	85
Vremena pogodna za pravljenje sihira	87
Postavljanje sihira i mjesta na koja se sihir postavlja	89
Sihirbazi uvijek ostavljaju svoje znanje u nasljedstvo	90
KAZNE ZA SIHIRBAZE	92
ISPOVIJEST ŽENE KOJA NIJE MOGLA VIDJETI KABU	94
PREPOZNAVANJE SIHIRBAZA	96
VRSTE SIHIRA	99
Podjela sihira po načinu izvođenja čarolije	99
Vrste sihira po utjecaju na stanje opsihrenog	100
ODGOVORNOST VJERSKE ZAJEDNICE	100
LIJEČENJE	103
Bolest	105
Kur'an kao lijek	106
Život u bolesti	108
Bolesnik	110
VRSTE I METODE LIJEČENJA	116
Dozvoljeno liječenje	116
Zabranjeno liječenje	116
Liječnici – učaći	117
Osobine onoga koji liječi Kur'anom	119
Osobine koje ne bi trebale karakterisati učaća rukje	124
Ko sve može biti liječnik	127
Da li može liječiti onaj ko je i sam bio bolestan	128
MIJEŠANJE ISPRAVNOG SA NEISPRAVNIM LIJEČENJEM ...	128
ZABRANJENA LIJEČENJA	132
Liječenje sihira sihirom – nušra	133
Posjećivanje gatara	134
Horoskop	137
Posmatranje i izučavanje zvijezda	139
Hamajlije	141

PROCES LIJEČENJA	147
Prvi stadij	147
Drugi stadij	148
Treći stadij	148
Čišćenje srea	148
Čišćenje psihe	149
Čišćenje misli	149
Završni tretman odstranjivanja džina, uništavanje sihira	149
METODE PREGLEDA I LIJEČENJA BOLESNIKA	150
Učenje Kur'ana nad bolesnikom	150
Metoda pogleda	151
Metoda grupnog pregleda, liječenja	152
Liječenje samoga sebe – osoba koja poznaje pravila liječenja	153
Liječenje samoga sebe – vođenje bolesnika kroz liječenje	155
NEKA PITANJA O LIJEČENJU	155
Razlika između opsjednutosti i sihira	155
Govor džina	156
Procenat ugroženih među muškarcima i ženama	156
Kalupi u tretiranju sihira i opsjednutosti	156
Razlika u tretiranju muškaraca i žena	157
Da li je dozvoljeno ubistvo džina prilikom liječenja	157
KORACI, METODOLOGIJA, PREPARATI I	
TEHNIKE LIJEČENJA	158
Prvi korak – poništavanje sihira	158
Drugi korak – proklinjanje	159
Treći korak – učenje	159
<i>Voda</i>	160
<i>Zemzem</i>	160
<i>Hurme</i>	161
<i>Maslinovo ulje</i>	161
<i>Čurokotovo ulje</i>	161
<i>Med</i>	161
Četvrti korak – udarci	162
Džinmima smeta svjetlost	162
Džini se plaše oštrih predmeta	163
Vezanje bolesnikovih prstiju na (rukama) nogama	163
Prizivanje kroz uspavljivanje bolesnika	164
Promjene na površini tijela	164
Puštanje krvi	164
HIDŽAMA	165
Najbolje vrijeme za primjenu hidžame	166
Kako se izvodi hidžama	166
Koristi od hidžame	167
Uzimanje naknade za hidžamu	168

PROCES LIJEČENJA	147
Prvi stadij	147
Drugi stadij	148
Treći stadij	148
Čišćenje srea	148
Čišćenje psihe.....	149
Čišćenje misli	149
Završni tretman odstranjivanja džina, uništavanje sihira	149
METODE PREGLEDA I LIJEČENJA BOLESNIKA	150
Učenje Kur'ana nad bolesnikom	150
Metoda pogleda	151
Metoda grupnog pregleda, liječenja	152
Liječenje samoga sebe – osoba koja poznaje pravila liječenja	153
Liječenje samoga sebe – vođenje bolesnika kroz liječenje.....	155
NEKA PITANJA O LIJEČENJU	155
Razlika između opsjednutosti i sihira	155
Govor džina.....	156
Procenat ugroženih među muškarcima i ženama.....	156
Kalupi u tretiranju sihira i opsjednutosti	156
Razlika u tretiranju muškaraca i žena	157
Da li je dozvoljeno ubistvo džina prilikom liječenja	157
KORACI, METODOLOGIJA, PREPARATI I	
TEHNIKE LIJEČENJA	158
Prvi korak – poništavanje sihira	158
Drugi korak – proklinjanje	159
Treći korak – učenje	159
<i>Voda</i>	160
<i>Zemzem</i>	160
<i>Hurme</i>	161
<i>Maslinovo ulje</i>	161
<i>Čurokotovo ulje</i>	161
<i>Med</i>	161
Četvrti korak – udarci	162
Džinmima smeta svjetlost	162
Džini se plaše oštih predmeta	163
Vezanje bolesnikovih prstiju na (rukama) nogama	163
Prizivanje kroz uspavljivanje bolesnika.....	164
Promjene na površini tijela	164
Puštanje krvi.....	164
HIDŽAMA	165
Najbolje vrijeme za primjenu hidžame	166
Kako se izvodi hidžama	166
Koristi od hidžame	167
Uzimanje naknade za hidžamu	168

RUKJA	169
Ajeti rukje.....	169
Ajeti o kazni.....	173
Ajeti izlječenja.....	175
Rukja – 99 Allahovih s.v.t. lijepih imena.....	176
Priprema učenja rukje.....	179
Stanja koja nastaju u toku učenja rukje (nad bolesnikom).....	180
Izostanak reakcije.....	180
Reakcije koje bolesnik osjeti, ali ne kontroliše.....	180
Bolesnik gubi svijest.....	181
Liječenje epilepsije.....	181
VRSTE SIHIRA, SIMPTOMI I LIJEČENJE	182
Sihir rastavljanja.....	182
Ljubavni sibir.....	183
Sihir prividanja.....	184
Sibir ludosti.....	184
Sihir bezvoljnosti, apatije.....	185
Sibir dozivanja, prividanja i javljanja glasova.....	186
Sibir bolesti.....	187
Sihir ometanja ženidhe, udaje.....	187
Sihir krvarenja.....	188
Impotencija.....	189
Prerana ejakulacija.....	190
Sterilnost i neplodnost.....	191
Lijek za glavobolju.....	191
Med u terapiji.....	192
<i>Za otklanjanje, uništavanja sihira u stomaku.....</i>	<i>192</i>
<i>Za otklanjanje nesanice.....</i>	<i>192</i>
Olakšavanje porođajnih teškoća.....	192
Liječenje groznice.....	192
Liječenje straha.....	193
Liječenje zaboravnosti.....	194
UROK	195
Allahov Poslanik s.a.v.s. o uroku.....	196
Nastanak urokljivog oka.....	197
I džini mogu ureći.....	198
Liječenje uroka.....	199
Zaštita od uroka.....	200

ZAŠTITE	203
ISPRAVNI VIDOVI ZAŠTITE	204
Učenje sura El-Felek i En-Nas	204
Učenje Ajetul-Kursije	204
Učenje sure El-Bekare.....	205
Učenje dva zadnja ajeta sure El-Bekare	205
La ilahe illallahu	205
Traženje utočišta kod Allaha, s.v.t. od šejtanskih došaptavanja	205
Otklanjanje ljutnje	206
Dova prije spolnog odnosa u braku	206
Dova koja se uči prilikom ulaska na pijacu	206
Ezan	206
Dova prilikom ulaska u toalet	207
Dova poslije izlaska iz toaleta.....	207
Dova prilikom izlaska iz kuće.....	207
Dova prilikom ulaska u kuću	207
Često učenje Kur'ana kao vid zaštite od šejtana	207
NEKI OBLICI SUJEVJERJA PRIHVAĆENI NA NAŠIM PROSTORIMA	208
UMJESTO ZAKLJUČKA	210
TAHAVIJEVA POSLANICA IZ AKAIDA	211
RECENZIJE	220

UVOD

Mtrenutku pomaže nam da izgradimo potpuniju sliku o sebi samima, ništa u svijetu koji nas okružuje. Svaki naš postupak, bilo da ga prihvatimo ili odbacujemo - shodno našem shvatanju koristi ili štete koju određena pojava uzrokuje. Čovjekov odnos prema onome što ga okružuje nije uvijek onakav kakav bi trebao biti. Vođen emocijama i siromaštvom svoga znanja on prihvata čak i ono za što unaprijed, dijelom svoga razuma, zna da je pogrešno, dok iz straha, ograničenosti spoznajnih mogućnosti ili iz čiste oholosti odbacuje i negira ono što je očito, u čije postojanje ne postoji sumnja i što, kao najvažnije obilježje, za sobom povlači mnoštvo koristi za pojedinca i društvo u cjelini. Dakako, odnos pojedinca prema pojavama u smislu njihovog negiranja nikako nema utjecaja na realnost njihovog postojanja. Situacija postaje ozbiljnija što su pojedinci koji zagovaraju takvu izmijenjenu, pogrešnu sliku svijeta veći autoriteti. Time njihovo poimanje svijeta biva duboko utisnuto u svijest velikog broja ljudi.

Izopačenost je postala vrlina a moralnost, kao posljedica toga, karakteristika nazadnih i zaostalih stvorenja. Oni koji promoviraju čistotu, čednost, poštenje ili pomaganje potrebnih, upuštaju se, po mišljenju koje preteže u unaprijed izgubljenju ili čak bespotrebnu borbu dok, s druge strane, legalizacija "lakih droga", stavljanje bludničenja u "zakonske okvire" (legalizacija prostitucije) i druge, u osnovi nakaradne stvari bivaju prihvaćene kao mjerilo napretka, civiliziranosti i života "dostojnog čovjeka".

Allah, dž.š., je apsolutni Vladar univerzuma. Stvorio ga je Svojom svemoći i učinio trajnim, a ujedno nedostižnim izazovom za bilo koje od svojih stvorenja. Snage koje pod krinkom uspostavljanja reda na Zemlji nered siju pokušavaju postojanje Boga kao Vrhovnog Tvorca i Zakonodavca svih svjetova po svaku cijenu izbrisati sa liste realnosti i negirati činjenicu kojom je uvjetovan svaki, pa i najsitniji detalj u bogatstvu raznolikosti koje postoje u nama i oko nas. U nemogućnosti da iz duša isčupaju duboko

usađenu svijest o Bogu, oni nastoje da spriječe bilo kakvo ozbiljnije poimanje Njegovih intervencija u svemu onome što ima iole značaja u životima ljudi. Tako, potpuna prednost nad činjenicom da je čovjeka stvorio Allah, dž.š. daje se - nebrojeno puta potvrđeno - pogrešnoj, netačnoj, lažnoj, isfabriciranoj obmani Darvinove teorije evolucije. Danas, kada je i malu djecu nemoguće ubijediti u bajke Darvinove teorije, ona ipak ostaje predmetom "izučavanja", "potvrđivanja" i "dokazivanja". Odgovor na pitanje zašto je to tako sam se nameće. Onima koje je Darvinova teorija izbacila na površinu i dala im sreću, utjecaj i sigurnost u moru nesigurnih odgovara da brane teoriju nepostojanja savršenstva iznad savršenstva čovjekovog. Ne odgovara im otkrivanje spletki stvaranja sistema vrijednosti koji na ruku ide malom broju zulumčara. Ne odgovara im postojanje sistema apsolutnih vrijednosti u kome bi aršini za sve bili isti. Ne odgovara im da oni budu ocjenjivani apsolutnim vrijednostima, nego im odgovara da oni druge ocjenjuju svojim sistemom vrijednosti.

Iako stvoreni savršeni, ljudi u svome življenju nisu sami sebi dovoljni. Njihov Gospodar pomogao ih je potčinivši im sve ono što je osim njih stvorio. Učinio je to da bi im olakšao njihovu misiju na ovome svijetu koja nije ništa drugo do robovanje Allahu, dž.š., onako kako to samo On zaslužuje i nikome osim Njemu. Zadatak identičan čovjekovom dat je još jednom svijetu – svijetu džina. Ni svi ljudi, a ni svi džini nisu ostali dosljedni onome čime su obavezani. Većina ih je učinila nepravdu sebi, usprotivivši se naredbi svoga Gospodara. Međusobni odnosi ovih svjetova su brojni. Nekada su svjesni, namjerni usmjereni ka nanošenju štete ili pribavljanju koristi onima drugima, dok su nekada ti odnosi nenamjerni i slučajni i iz njih nastaje šteta ili korist, ali su posljedice, iako u pravilu negativne, razumljive i donekle opravdane, a time je i njihovo otklanjanje znatno olakšano. Knjiga *Kur'anska hamajlija, lijek i zaštita od sihira uroka i ograme*, bavi se upravo istraživanjem odnosa između svijeta ljudi i svijeta džina i šejtana. Odnosi čijim se istraživanjem knjiga bavi u pravilu su negativni. Ostvaruju ih džini prema ljudima (ograma, urok), džini prema ljudima po naređenju drugih ljudi (sahir), ljudi prema ljudima (urok), ljudi prema ljudima, kada neki od tri prethodna odnosa već nastanu (varalice, zabranjene metode i sistemi liječenja). Knjiga je pisana na takav način da svako od poglavlja ima direktnu vezu sa onim sljedećim, a krajnji cilj bio je objediniti sva poglavlja u proces liječenja ili ih iskoristiti u planiranju preventivnih metoda za sprječavanje nastanka bolesti koje uzrokuju džini.

Džini

Svijet džina u svojoj osnovi ima mnoštvo dodirnih tačaka sa svijetom ljudi. Karakteristike po kojima su slični predstavljaju i polaznu osnovu međusobnim sukobima. Poglavlje *Džini* obrađuje svijet džina kroz govor o stvaranju, životu (hrana, piće, mjesta stanovanja, ženidba, ...), vjerovanjima, vrstama, prednostima i nedostacima naspram ljudi. U poglavlju se posebno osvrćemo na šejtane i najvećeg nezahvalnika Iblisa, neka je na njega Allahovo, dž.š., prokletstvo, na njihove osobine, razloge njihovog neprijateljstva prema ljudima, nastojanjima da unište čovjeka, da ga s pravoga puta odvedu na stranputicu; o konačnim ciljevima i metodama ostvarivanja tih ciljeva. Na kraju se postavlja pitanje o odgovornosti džina na Sudnjem danu, o njihovom putovanju sa ovoga svijeta i o snošenju posljedica ispravno provedenog ili protraćenog života na ovome svijetu.

Opsjednutost

Džini su direktno odgovorni za štete koje uzrokuju ljudima. Šta je opsjednutost i kako nastaje? Mogu li džini ući u čovjeka i ugoržavati ga njegovim tijelom? Postojanje džinskog opsjedanja ljudi potvrđeno je na mnoge načine ali i pored toga postoje oni koji sumnjaju ili potpuno negiraju ovu pojavu. Pojašnjavamo opsjednutost kroz kur`ansko-sunnetska kazivanja, stavove učenih i običnih ljudi koji su na sebi iskusili tu vrstu džinskog manifestovanja. Iznijeli smo i argumentaciju onih koji poriču postojanje opsjednutosti, a zatim smo odgovorili na njihove sumnje. Nadalje, govorili smo o razlozima zbog kojih džini opsjedaju ljude, razlozima uspjeha u takvim nastojanjima, o momentima i načinima ulaska u tijelo čovjeka, o tome kako se dešava ulazak, a zatim i o boravku u tijelu čovjeka. Kraj ovog poglavlja rezervisan je za vrste i simptome opsjednutosti.

Sihir

Udruživanje čovjeka i džina radi nanošenja štete drugome čovjeku činjenica je ali ujedno i fenomen obavijen velom tajne. Dokazi njegovog postojanja izviru direktno iz Kur`ana a zatim i iz vjerodostojnih predaja od Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Mišljenja učenjaka samo slijede ovaj niz. Ipak, postoje oni koji negiraju realnost sihira i pobijaju je također Kur`anskim ajetima ali i razumskim objašnjenjima. Naveli smo ih, a zatim obrazložili nedostatke razvoja takvih ideja. Donekle smo objasnili kako nastaje sahir, govorili smo o tome šta je u stvari učenje sihira, zašto neko postaje sahirbaz, o nasljeđivanju sihira, o kaznama za sahirbaze, o osobinama koje su karakteristične za sahirbaze, o vrstama sihira, i na kraju, kao svojevrsni zaključak, kazali smo nešto o odgovornosti vjerske zajednice u (ne)tretiranju sahirbaza.

Liječenje

Bolesti nastale bilo kojim putem zahtijevaju liječenje. Obaveza liječenja nameće se samim postojanjem, mogućnošću i dozvoljenošću lijeka. Bolest kao stanje smo pokušali prikazati u nešto drugačijem svijetlu od onoga kako obično biva posmatrana – kao tegoba. Poglavlje o liječenju govori i o Kur'anu kao lijeku, bolesniku i životu u bolesti, o vrstama i metodama liječenja, o liječnicima, osobinama koje bi trebale krasiti liječnika i osobinama koje se ne bi smjele naći kod liječnika, o miješanju ispravnog i neispravnog liječenja, o zabranjenom liječenju, o gatarima, horoskopu i hamajlijama.

Proces liječenja

Uspješnost liječenja zahtjeva ispunjavanje određenih uvjeta. Spomenuli smo ih kao stadije u procesu liječenja. Nekoliko je metoda liječenja koje se koriste shodno trenutno određenim potrebama. I te metode smo spomenuli. U poglavlju su obrađena i neka pitanja koja izazivaju dilemu u procesu liječenja. Potpunost procesa liječenja zahtjeva da se spomenu koraci, metodologija, preparati i tehnike liječenja.

Hidžama

Liječenje koje je Poslanikovim, s.a.v.s., riječima okarakterisano kao jedno od najboljih nije smjelo biti nespomenuto. Ovo poglavlje je obradilo teme kao što su vremena pogodna za izvođenje hidžame, način izvođenja i koristi koje ona donosi.

Rukja

Ovo poglavlje govori o ajetima rukje, ajetima kazne ili lijeka koji nad bolesnikom bivaju proučeni. Posebno spomenuta rukja je rukja Allahovih, dž.š., lijepih imena. Nadalje, obrađena je priprema učenju rukje, i stanja koja kod bolesnika bivaju izazvana učenjem rukje. U ovom poglavlju su obrađene i brojne vrste sihira, simptomi pojedinih vrsta i načini liječenja. Posebno je obraćena pažnja i na korištenje meda kao terapije.

Urok

Urok su spomenuli Allah, dž.š., i Njegov Poslanik, s.a.v.s. Mi smo spomenuli ono što su oni kazali o uroku. Kako nastaje urok, kako se liječi i šta predstavlja zaštitu od uroka.

Zaštite

Zaštite su uzrokovane pojavom nečega iz čega zrači moguća opasnost. Za one pojave čija je negativna refleksija na čovjeka poznata, zaštite su određene Kur'anom i sunnetom Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Međutim i

pojave koje ne predstavljaju opasnost u nekom su vremenu prikazane kao takve i uzrokovale su pojavu zaštita koje nemaju ispravnu osnovu. Ovo poglavlje govori o obje kategorije zaštita, a kao zaključak spominjemo primjere jednih (kur`ansko-sunnetske zaštite) i drugih (sujevjerja utemeljana na našim prostorima kao načini zaštite).

Kraj knjige smo rezervisali za *Tahavijevu poslanicu iz akaida*, zbog obilja veza problematike koju smo obrađivali sa ispravnim vjerovanjem, kao univerzalnom vrijednošću koja ne smije biti oskrnavljena.

Molim Allaha, dž.š., da ovu knjigu upiše u moja dobra djela, a da svima onima koji su na bilo koji način učestvovali u njenom nastajanju, a zatim i onima koji je budu čitali olakša iskušenja, da nas učini čvrstim na putu istine i da nas proživi u društvu poslanika i Svojih dobrih robova.

Zenica, august 2005. godine

Almin Omerašević

DŽINI

Psu za one razumom obdarene da je Živi i Vječni stvorio univerzum prepun različitosti, čistoće i skladnosti, koji je drži tako savršeno u skladu sa Allahovom funkcijom. Dokaz savršenom skladu, nerijetko se dopunjujući međusobnim izgrađivanjem, čak i kada se njihova priroda ili materija od koje su stvorene potpuno razlikuju, ili čak isključuju. Veličanstvo stvaranja i harmonija upravljanja!

Džini su svijet koji je u mnogočemu blizak svijetu ljudi. Osnovna razlika između džina i ljudi, s jedne strane, i džina i meleka, s druge strane jeste u materiji od koje su stvoreni. Kao posljedica toga, i život kojim žive razlikuje se od života ostalih spomenutih svjetova. Međutim, nisu neznatne ni njihove zajedničke, dodirne tačke (o čemu će riječi biti nešto kasnije).

Nepoznanica od koje se strahuje, strano tijelo koje valja izbjegavati koliko god je moguće, ili misterija koja svaki dan biva otkrivana, a ipak skrivena toliko da golica znatiželju i uzdrma ego i onih najokorjelijih “sveznalica”. Ne postoji ništa sa čime je ljudski rod toliko dugo i na toliko načina vezan, a da ga, istovremeno, toliko odbacuje, negira, nipodaštava, i izbjegava kao što to čini svijetu džina. Zašto? Odgovor je pred očima svakog pojedinca. Odbacujemo ono od čega strahujemo, ili ono što je našem oku skriveno. Ali, moramo li vidjeti da bismo vjerovali? Moramo li vidjeti da bismo znali da nešto postoji? Može li nas neko ubijediti da ne postoji čovjek kojeg ne vidimo, ali čiji glas ili korake čujemo, ili dah osjetimo? Da li ćemo biti slijepi i kazati da niko, ili ništa nije utjecalo na stvari na kojima uočavamo promjene samo zbog toga što nam je promakao proces nastanka promjena?!

Upoznat ćemo se sa džinima. Pokušat ćemo otkloniti sumnje u njihovo postojanje onima kod kojih takve sumnje još uvijek postoje. Zašto su stvoreni i da li ispunjavaju obaveze dobivene stvaranjem? Ukazat ćemo na znakove njihovog postojanja i aktivnosti oko ljudi i paralelno s njima. Koji su ciljevi koje pokušavaju ostvariti u svome kontaktu i utjecaju na svijet, a posebno na svijet ljudi? I na kraju, ovaj svijet će ih odvesti do onog istinskog, vječnog – očekuje li ih sreća, ili će biti od onih izgubljenih?

Kako su i kada džini stvoreni?

Džini su stvoreni, prije ljudi, od užarene vatre i bezdimnog plamena vatre. Riječi su Gospodara svjetova:

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ

“A još prije smo stvorili od vatre užarene.”¹

Mudžahid prenosi od Abdullaha ibn-Omera da kaže: “Džini su postojali (na Zemlji) dvije hiljade godina prije stvaranja Adema, ali su činili nered i proljevali krv. Onda je Allah, dž.š., protiv njih poslao vojsku meleka koji su ih porazili i protjerali na ostrva na morima. Pa kada je Allah, dž.š., rekao (melecima): “Ja ću na Zemlji namjesnika postaviti!”, oni (meleci) su rekli: “Zar će Ti namjesnik biti onaj koji će na njoj nered činiti i krv proljevati?” Onda je Allah, dž.š., rekao: “Ja znam ono što vi ne znate.” (El-Bekare, 30)²

خلق الإنسان من صلصال كالفخار³/ وخلق الجن من مارج من نار

“On je čovjeka od sasušene ilovače, kao što je grnčarija, stvorio,/ a džina od plamena vatre.”⁴

Ibn-Abbas, Ikrime, Mudžahid, El-Hasan i drugi kažu, razmatrajući frazu *bezdimni plamen vatre* – ovo znači vrh vatre. Prema drugoj predaji, to znači najčistiji i najbolji dio vatre.⁵

Prema hadisu koji se prenosi od Aiše, r.a., Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Meleci su stvoreni od svjetla, džini su stvoreni od bezdimne vatre, a Adem je stvoren od onoga što vam je opisano (od zemlje, op.a.).”⁶

Oni su samo prvobitno stvoreni od vatre, a poslije su se uobličili i razvili u formu kakvu im je Allah, dž.š., odredio. Mi ih ne možemo vidjeti(?⁷), i zbog toga ne možemo ni govoriti o njihovoj konačnoj formi. Sa sigurnošću

¹ El-Hidžr, 27.

² *Tefsir Ibn-Kesir*, II/97, komentar 30. ajeta sure El-Bekare, prvo izdanje, Kuvajt, 1996

³ Dvije kose crte označavaju kraj jednog i početak drugog ajeta, ekvivalent tome u prijevodu bit će novi red.

⁴ Er-Rahman, 14.-15.

⁵ Omer S. al-Aškar, *The world of the jin & devils in the Light of the Qur'an and Sunnah*, str. 20, International Islamic Publishing House, 2003.

⁶ *Muslim*, IV/ 2294, br. 2996

⁷ Znakom pitanja ovdje ne želimo reći “da li je to tako” nego želimo ostaviti prostora za pojašnjavanje ovog pitanja u jednom od narednih poglavlja.

možemo kazati samo da danas ne nastaju iz ili od vatre, i, sa možda malo manje sigurnosti, možemo tvrditi da ne izgledaju onako kako su izgledali u početku. Ljudi danas nastaju na način koji je poznat, mada je prvi čovjek stvoren od zemlje. Tako, džini jesu stvoreni od vatre, ali, mada sa sigurnošću ne možemo opisati proces njihovog nastanka danas, ipak znamo da nisu vatra.

Imam Ahmed prenosi od Ebu-Seida El-Hudrija da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Dok sam klanjao sabahski namaz, za mnom je stajao šejtan koji se izrugivao mome učenju Kur`ana, nakon čega sam ja ispružio ruku i ščepao ga za vrat sve dok on, od muke, ne ispusti hladnu pljuvačku na moju ruku, i, da ne bi dove moga brata Sulejmana, htio sam ga privezati za direk s kojim se djeca Medine igraju, i ukoliko neko od vas bude u stanju da ga spriječi u prisustvu između vas i kible, neka to učini", reče Allahov Poslanik, s.a.v.s., ashabima.⁸

Zašto su džini stvoreni

Allah, Onaj kome nije potreban pomagač ni u vlasti sudrug. Uzvišen je i neovisan od onih koji su u vlasti Njegovoj, a sve drugo i svi drugi o Njemu ovise, i Njegovu pomoć i zaštitu trebaju. Džini i ljudi stvoreni su da bi i u sebi samima spoznali veličinu .svoga Stvoritelja, a kome bi potom iskazivali zahvalnost i slavili Ga kako to samo On zaslužuje i kako to samo Njemu priliči! Svrha postojanja džina je samo robovanje Allahu, s.v.t!

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"Džine i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju"⁹

Džini nisu ostavljeni da lutaju dunjalukom slobodni da po svome nahođenju postupaju. Poslanici i vjerovjesnici između njih samih, od njihove vrste, dolazili su im sa uputom kojoj su se neki odazivali i prihvatili je, a drugi su je odbijali i svjesno, čineći nered na Zemlji, nepravedni prema sebi bili. Muhammed, s.a.v.s., je poslan svim svjetovima, znači i ljudima i džinima.

يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

"O skupe džinski i ljudski, zar vam iz redova vaših poslanici nisu dolazili, koji su vam ajete Moje kazivali (...)"¹⁰

⁸ *Muslim*, I/ 273, 274, br. 1106; *Muslim*, I/ 273, br. 1104; *Buhari*, I/ 268, br. 75 (Vidjeti Kur'an, Sad, 36.-38.)

⁹ Az-Zarijat, 56.

¹⁰ El-En'am, 130.

Mudžahid smatra da su poslanici bili samo ljudi, a ne i džini.¹¹

Ibn-Abbas kaže: "Poslanici (rusul) jesu od ljudi, a među džinima su opominjači (nuzur)."¹²

Ibn-Džerir prenosi od Dahhak ibn-Muzahima da je on tvrdio kako i među džinima postoje poslanici, a dokaz za to navodi ajet El-En'am, 130.¹³

Vrste džina

Kada govorimo o klasificiranju džina u grupe određenih specifičnosti, valja spomenuti i nekoliko kriterija podjele džina.

Podjela koja se odnosi na fizičke osobine i način života.

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Postoje tri vrste džina. Jedna vrsta leti zrakom. Druga vrsta su zmije i psi¹⁴. Treća vrsta je smještena na jednom mjestu i putuje okolo."¹⁵

Allahov Poslanik, s.a.v.s., kaže: "Postoje tri vrste džina: jedna vrsta ima krila i ona leti zrakom; vrsta koja izgleda kao zmije i psi i vrsta koja se zaustavi radi odmora, a zatim nastavi putovanje."¹⁶

Sljedeća podjela nastala je samim spuštanjem objave. Džini su, kao i ljudi stvoreni da robuju Allahu Uzvišenom. Neki od njih su se odazvali Allahovom, dž.š., pozivu, dok su se drugi oglušili. *Znači, sljedeća je podjela na vjernike i na one koji to nisu, kao i podjela unutar ovih grupa.*

قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا/يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِرَبِّنَا أَحَدًا

"Reci: meni je objavljeno da je nekoliko džina prisluškivalo i reklo: "Mi smo, doista Kur'an, koji izaziva divljenje slušali,"

¹¹ *Tefsir Ibn-Kesir*, str. 437, drugo izdanje, Sarajevo, 2002.

¹² Isto

¹³ Isto

¹⁴ Najniža kategorija džina se naziva **hin**. Ona uključuje najslabije džine, kao i one koji izgledaju kao crni psi. (*Lisanul Arab*, 13/132); džini koji se pojavljuju u strašnim likovima i koji brzo mijenjaju oblik u prisustvu ljudi zovu se **guul** (mn. giilan). Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Ako se giilan pojavi i transformiše pred vama, proučite ezan." *Al-Musned*, III/ 305

¹⁵ *Al-Hakim, At-Taberani, Al-Bejheki*

¹⁶ Zabilježio Al-Tahhawi u *Muškil al-Asar*, 4/95; Al-Taberani u *Al-Kebir*, 22/214, Šejh al-Albani kaže u *Miškatu* 2/1206, br. 4148); Al-Tahhawi i Abu-l-Šejh ga prenose sa sahih senedom

koji na pravi put upućuje – i mi smo u nj povjerovali, i više nikoga nećemo Gospodaru našem ravnim smatrati (...)¹⁷

وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدًّا

“ (...) a među nama ima i dobrih i onih koji to nisu, ima nas vrsta različitih, (...)”¹⁸

وَأَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا/وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

“ (...) i ima nas muslimana, a ima nas zalutalih; oni koji islam prihvate, pravi put su izabrali,/ a nevjernici će u Džehennemu gorivo biti.”¹⁹

وَإِذْ صَرَقْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِبُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلُّوا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

“Kada ti poslasmo nekoliko džina da Kur`an slušaju, kada dođoše da ga čuju, oni rekoše: “Pst!” A kada se završi, vratiše se narodu svome da opominju.”²⁰

Kao i ljudi, i džini sebe smatraju pripadnicima različitih religija, sekti, kultova. Mnogi džini su hrišćani, Jevreji, budisti, itd. Također, među onima koji se smatraju muslimanima postoje podjele na grupe, sekte, pravce. Npr.: pripadnici Ehli Sunneta, Šije, Ahmedije...

Arapski jezik je jezik Objave. Zbog toga je neminovno da su i teoretičari arapskog jezika džine nazvali različitim imenima.

Džini - naziv koji označava jednu vrstu džina. Ovaj naziv je izvučen iz korijena arapske riječi *idžtinan/ skriven od pogleda* zbog toga što oni jesu skriveni od pogleda. Allah, dž.š., kaže:

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

“On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite.”²¹

Amir - stanovnici - označava onoga koji živi sa ljudima;

¹⁷ El-Džinn, 1.-2.

¹⁸ El-Džinn, 11.

¹⁹ El-Džinn, 14.-15.

²⁰ El-Ahkaf, 29.

²¹ El-A`raf, 27.

Šejtan - izraz koji označava zlonamjerne i opasne džine;

Ifrit - označava džine koji su moćniji i jači od šejtana.

Ibn-Abdul Bar kaže: "Džina prema lingvistima ima različitih vrsta.

- ako se misli na obične džine, onda je riječ o *džinima*;
- ako se misli na one koji žive među ljudima, nazivaju se *amir*, čija je množina *amiri*;
- ako je riječ o onima koji uznemiravaju mlade, nazivaju se *ervah*;
- ako se misli na zle džine koji uznemiravaju ljude, zovu se *šejtan* za jedninu, i *šejtani* za množinu;
- ako prouzrokuju čak i više štete i koji su jači, nazivaju se *ifrit*."²² ²³

Omer, r.a., je rekao da su šejtanova djeca mnogobrojna, ali da je njih devetero najistaknutije: **Zalituun, Wasiin, Laquus, Ra`waan, Haffaaf, Murrah, Mussawwit, Daasim, Walhan.**²⁴ Polja njihovog djelovanja, kao i metode kojima djeluju uznemiravajući ljude i odvođeći ih sa pravoga puta različite su.

Zalituun sjedi na ulicama, i u prodavnicama, sa svojim sljedbenicima, smišljajući pakosti i zlo, odvođeći Allahove robove sa pravoga puta;

Wasiinov je posao da utječe na ljude na takav način da ih njihovo vlastito djelovanje odvede u propast, i daleko od njihovog Gospodara;

Laquusova obaveza je da djeluje u cilju uljepšavanja vatropoklonstva i da zaštititi od nestajanja ovu formu obožavanja, i tako će ih njihovo robovanje odvesti u vatru;

Ra`waanove žrtve su ljudi koji imaju moć i novac. Njegov cilj je da kod njih izazove drskost i zlo, tako da odlučuju bez savjetovanja sa Allahom, dž.š., Na ovaj način oni će ispuniti Ra`waanove potrebe i ostvariti njegov zadatak, dok ovaj prokletnik u pozadini mirno sjedi;

Haffafu je dodjeljen posao stvaranja štete tako što poziva ljude na konzumiranje vina i alkohola;

Murrahova odgovornost je da privuče ljude muzičkim instrumentima, uz koje će oni postati nemarni prema životu;

²² - Ja ću ti ga donijeti - reče Ifrit, jedan od džinova - prije nego iz ove sjednice svoje ustaneš, ja sam za to snažan i pouzdan.. *En-Neml*/ 39. Ovdje se jedan od ifrita ponudio Sulejmanu, a.s., da će prenijeti Belkisin prijesto iz Jemena u Jerusalem, i to za veoma kratko vrijeme.

²³ *Svijet džina i šejtana*, str. 7

²⁴ Tačnost spomenutih imena ne možemo potvrditi, kao što sa sigurnošću ne možemo tvrditi da ih je spomenuo Omer, r.a., što ne dovodi u pitanje našu namjeru: ukazivanje na situacije u kojima džini djeluju i stanja koja tim djelovanjem izazivaju.

Mussawwit širi neistinu i opasne glasine među ljudima što izaziva raspravu i zlo;

Daasim ulazi u kuće, pogotovo kada domaćin, glava, kuće ulazi bez nazivanja selama i sjećanja na Svemogućeg. On prouzrokuje svađu između čovjeka, njegove supruge i porodice. Njegovo djelovanje dovodi do nasilja i razvoda među supružnicima;

Walhaanova dužnost je da zbunjuje čovjeka kada ahdesti i kolebanje kada nanijeti obaviti namaz, stalno kvarenje namaza (uznemiravanje prilikom obavljanja namaza).²⁵

Šejtani

Šejtani su zlonamjerni i opasni džini. Njihovo neprijateljstvo²⁶ prema ljudima je staro koliko i sam ljudski rod. Život na ovome svijetu podredili su samo jednom cilju – odvesti što više ljudi sa pravoga puta i učiniti ih svojim društvom u mjestu konačnog povratka, a to je vatra džehenemska. Valja im priznati upornost kojom se predaju onome što žele. I nikada ne odustaju. Ali njihove želje i nadanja su jedno, a uspjeh nešto sasvim drugo. Mada izgleda da šejtan svojim spletkama i napadima satjerava čovjeka u ćorsokak dok ovaj ne posustane, podlegne, i na kraju učini ono što će šejtana učiniti zadovoljnim, ipak to nije tako. Šejtan u pravilu djeluje prema svim ljudima, ali njegove namjere bivaju ostvarene samo nad onima koji to sami *žele*. S druge strane, vjernik je taj koji šejtana drži pod opsadom u tvrđavi prokletstva, koje je prizvao na sebe. Njegovi su napadi, u stvari, samo bezuspješni pokušaji da u tu tvrđavu prizove i smjesti ponekog vjernika. I, kako rekosmo, to su pokušaji koji jesu bezuspješni i koji će kao takvi i ostati.

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أَغْوِيَهُمْ أَجْمَعِينَ//إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ

“Gospodaru moj”, reče, “zato što si me u zabludu doveo, ja ću njima na Zemlji poroke lijepim predstaviti i potrudiću se da ih sve zavedem,/ osim među njima Tvojih robova iskrenih.”^{27 28}

Primjer vjernika koji je porazio šejtana, svojom vjerom i dobrim djelima, je Omer, r.a., kome je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Šejtan te se zaista plaši, o

²⁵ Jemae Publication, br. L 4

²⁶ Vidjeti: El-Bekare, 168., 208.; El-En'am, 142.; El-A'raf, 22.; Jusuf, 5.; El-Isra, 53.; El-Kasas, 15.; Fatir, 6.; Jasin, 60.; Ez-Zuhruf, 62.

²⁷ El-Hidžr, 39.- 40.

²⁸ Vidjeti: El-Isra, 65.; Sebe', 20.-21.; El-Hidžr, 42.; Ibrahim, 22.

Omerc.”²⁹ Također je rekao: “Tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, nema šejtana koji te sretne na putu, a da ne promijeni put (ode drugim putem, op.a.).”³⁰

Ipak, vjernici u Allaha, dž.š., ne mogu sebi dopustiti da im vjerovanje bude uzrokom njihove slabosti i njihovo oružje upotrijebljeno protiv njih samih. Neki vjernici se dovedu u situaciju u kojoj se ubijede da je njihova iskrena predanost njihov zalog za olakšice ovog i budućeg svijeta. Zbog toga se nađu u poziciji da učine nešto od onoga što je Allah, dž.š., učinio zabranjenim, i time šejtanu otvore vrata kroz koja će on posigurno ući unoseći i u život vjernika smutnju, ili strah. Ali:

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

“Oni koji se Allaha boje, čim ih sablazan šejtanska dodirne, sjete se, i odjednom dođu sebi, (...)”³¹

Neprijatelj je opasniji i u svojim napadima efikasniji što se o njemu manje zna. Šejtan i pozicije njegove vojske su skrivene od očiju ljudi. Napadaju kada se i odakle se to od njih najmanje očekuje.

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

“On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite.”³²

Bitnije je da se zna, i od same činjenice da su šejtani iskonski neprijatelji ljudskome rodu, da šejtani mogu biti i ljudi i džini.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَيْءٍ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

“Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džina koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli –”³³

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ//مَلِكِ النَّاسِ//إِلَهِ النَّاسِ//مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ//الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ//مِنَ الْغَيْثِ وَالنَّاسِ

“Reći: “Tražim zaštitu Gospodara ljudi,
Vladara ljudi,
Boga ljudi,”

²⁹ *Et-Tirmizi*, III/ 206, br. 2913

³⁰ *Buhari*, VI/ 339, br. 3294

³¹ *El-A'raf*, 201.

³² *El-A'raf*, 27.

³³ *El-En'am*, 112.

od zla šejtana-napasnika,
koji zle misli unosi u srca ljudi –/
od džina i od ljudi!”³⁴

O šejtanima znamo dovoljno da bi znali šta nam smjeraju, i naravno znamo sve ono što je potrebno činiti kako bi ostali van njihovog djelokruga, ili zaštićeni izvan polja njihovog djelovanja, sigurni, i u blagostanju Allahove, dž.š., milosti. Odazivati se pozivu šejtanovom znači približavati mu se, ne želeći blizinu Allahovu. Znači biti mu prijatelj, a prijatelj Allahovog neprijatelja ne može biti i Allahov prijatelj.

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Šejtan je, uistinu, vaš neprijatelj, pa ga takvim i smatrajte! On poziva pristaše svoje da budu stanovnici u vatri.”³⁵

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

“I neka vas šejtan nikako ne odvrati, ta on vam je, doista, neprijatelj otvoreni.”³⁶

Obećanja šejtanova nisu ništa drugo do obmana i laž. Na kraju će svoje sljedbenike izigrati i ostaviti na cjedilu, a sam će priznati istinu koju je prikrivao:

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنْفُسُكُمْ مَا آتَاكُمْ بِمُصْرَخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمُونَ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“I kada bude sve riješeno, šejtan će reći: “Allah vam je pravo obećanje dao, a ja sam svoja obećanja iznevjerio; ali, ja nisam nikakve vlasti nad vama imao, samo sam vas pozivao i vi ste mi se odazivali; zato ne korite mene, već sami sebe, niti ja mogu vama pomoći niti vi možete pomoći meni. Ja nemam ništa s tim što ste me prije smatrali Njemu ravnim.” Nevjernike sigurno čeka bolna patnja.”³⁷

Ne smije se desiti kod onoga ko želi sačuvati svoju dušu i svoje tijelo od prljavštine grijeha da grijehe posmatra kao male ili velike, značajne ili beznačajne (po šteti koja nastane od nekoga grijeha, grijesi se mogu klasificirati

³⁴ En-Nas, 1.- 6.

³⁵ Fatir, 6.

³⁶ Ez-Zuhruf, 62.

³⁷ Ibrahim, 22.

na male, velike ili teške – srazmjerna tome je i kazna). Zlodjela koja čovjek čini, a po nagovoru šejtana, jesu karike jednog lanca. Lanca kojeg se grješnici čvrsto prihvataju kako bi ih on u vatru džehenemsku odvuкао.

Poziv ljudima u nevjerovanje, ili iskrivljeno vjerovanje šejtan upućuje mudro, uz maksimum planiranja, istraživanja, i posebno strpljenja. Zašto i ne bi? kada će rok koji mu je dat biti prekinut tek zvukom Sura (puhanje u rog koje će označiti kraj prolaznog i početak vječnog svijeta).

Jednog vjernika šejtan neće pozvati u očito nevjerovanje ili smatranje nekoga ravnim Allahu, dž.š. Otvoreno neće, ali će mu zato ibadet Allahu, dž.š., prikazati teretom (žurba u ibadetu, skraćivanje ibadeta, formalno obavljanje ibadeta, vaganje koristi vremena utrošenog u ibadetu i koristi vremena utrošenog u nečemu drugom).

Omilit će mu blagodati dunjaluka kao što su djeca, imetak, blagostanje, ugled, pozicija, i td., kako bi žureći za njima sve manje imao vremena da se sjeća Allaha, dž.š. A dunjaluk žuri. Uvijek je korak ispred, uvijek nudi nešto više, i uvijek je to nešto skoro pa na dohvat ruke.

Zatim će približavati zabranjeno dozvoljenom kako bi sakrio ili potrao granicu između njih (alkohol³⁸, vino, kocku, blud nazvati će drugim "ljepšim" imenima kako bi nestalo ogavnosti, odbojnosti, i mržnje prema tim grijesima.).

Zlo će uljepšavati, a dobro prikazivati teretom – zapitajmo se da li nam je normalna slika polunagih žena kojima se dive, poštuju i prema njima se odnose sa najvećim uvažavanjem i počastima, ili nam je bliska slika pokrivene, čedne vjernice koju svi – možda i mi – osuđuju, ponižavaju, maltretiraju, sramote, potvaraju i šta sve ne? U kakvoj smo mi to žurbi da zapostavljamo roditelje, rodbinu, prijatelje, bolesne, one kojima smo potrebni?

Grijesima će davati lijepa i primamljiva imena (kocka se više ne naziva kockom jer ta riječ ima svoju težinu, ali zato nam uši stalno pune izrazima poput loto, bingo, strugalica, kladionica, jack pot, nagradna igra telefonskih brojeva, i mnoge druge). Otežavat će čovjeku činjenje dobra (učiniti dobro je lakše nego ga sačuvati – da li je u redu pomoći nekome, a zatim mu prigovoriti, da li je preče udijeliti potrebnom ili za dobrobit zajednice, ili

³⁸ Ne mogu a da ne spomenem famozno 'bezalkoholno pivo' koje se potura pod plašt dozvoljenog. Ima li alkohola u onome što se naziva bezalkoholno ili ne, ne znam. Neko drugi bi trebao da to dokaže ili opovrgne (ali ne proizvođač, promotor, ili trgovac, nego institucija kojoj je u cilju istina). Ali sigurno znam da sramote u tome itekako ima. Kakvu li sliku o vjernicima (onima koji se deklarišu, ponašaju i izgledaju kao vjernici) imaju oni koji ih vide da piju pivo. Zašto bi ljudi prilazili i pitali konzumente da li je to alkoholno ili bezalkoholno pivo. O tome se uopće ne razmišlja. U očima jednostavno ostane slika 'bradonje' ili 'pokrivene' sa pivom u ruci. Šejtanova mudrost, vjernička naivnost!

obogatiti svoj dom komadom nepotrebnog namještaja ili odjeće koju ćemo upotrijebiti nekad ili možda nikad).

Čovjek će se gubiti u moru mogućnosti, uspjeha, blagodati, ali i strahova, slabosti, želja.

Sve ovo nas dovodi do jednog zaključka, i do konačnog odgovora na pitanje šta šejtan uistinu želi i kako to postiže? Želi nas za svoje društvo u Džehennemu i to mu je konačni cilj. Postiže ga tako što nas odvraća od razmišljanja. Šejtan u stvari i ne radi ništa drugo nego čovjeka zaokuplja svime što će ga odvratiti od razmišljanja. A čovjek propada kad prestane razmišljati. Niko kad bi razmislio, ne bi prokockao svoj imetak, ugrozio život, ugrozio nekoga iz svoje porodice, ugrozio sebe obilazeći “kuće zabave” (kuće užasa = posjete prostitutkama).

Iblis³⁹

Najpoznatiji od šejtana i onaj sa najvećim autoritetom među njima jeste Iblis, I.a. Sve svjetske religije poznaju, sa manje-više sličnim karakteristikama, ovo oličenje zla. Ali koliko uistinu o njemu znamo? Znamo li dovoljno da bi se osjećali sigurnim. Spoznati ga kroz sve ono što on predstavlja znači naoružati se oružjem kojem se neće moći oduprijeti.

Ko je Iblis? Odakle dolazi? Živio je s melecima, a da li je i sam melek? Živio je u Džennetu. Zašto je protjeran? Zašto je proklet? U kakvom je odnosu sa džinima? Džehennem je mjesto njegovog konačnog povratka. Šta je sa njegovim sljedbenicima?

Iblis je jedan od džina. Istovremeno je prvi od Allahovih stvorenja koji je počinio grijeh i usprotivio se svome Gospodaru.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

“A kad smo rekli melecima: “Poklonite se Ademu!” – svi su se poklonili osim Iblisa, on je bio jedan od džina i zato se ogriješio o zapovijest Gospodara svoga. Pa zar ćete njega i porod njegov, pored Mene, kao prijatelje prihvatiti, kad su vam oni neprijatelji? Kako je šejtan loša zamjena nevjernicima!”⁴⁰

³⁹ Lucifer, Sotona
⁴⁰ El-Kehf, 50.

Živio je sa melecima, ali on sam nije melek. Potvrdu ove činjenice nalazimo u prethodno spomenutom ajetu. Njegova prava priroda se pokazala onda kada je Allah, dž.š., zatražio da se poklone (meleci i Iblis, l.a.) Adamu, a.s. Meleci su, zbog toga što je Allah učinio da uvijek, bez protivljenja izvršavaju Njegove naredbe,⁴¹ to i učinili, a Iblis, l.a., je odbio. Šehr ibn-Hušeb i neki učenjaci kažu: "Iblis je bio od džina koji živješe na Zemlji. Meleci su ih poubijali, a njega su kao mal^{OG} zarobili. Tako su ga meleci uzeli sa sobom kao roblje."⁴² Nadalje, meleci i Iblis se razlikuju i u materiji od koje su stvoreni, u fizičkim svojstvima koja im je Allah, dž.š., podario. Iblis je stvoren od vatre, meleci od svjetlosti.⁴³

Nakon što se uzoholio, Allah, dž.š., ga je prokleo do Sudnjega dana, i protjerao iz Dženneta, ali mu je dao vremena do roka određenog.

قال رَبِّ فَانظُرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ // قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ // إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

"Gospodaru moj—reče on — daj mi vremena do dana kada će oni biti oživljeni!"/
"Daje ti se rok" — reče On —/
"do Dana već određenog." "⁴⁴

Iblis, l.a., će u roku koji mu je dat pokušavati da zavede sve ljude, i da ih odvrati od robovanja Allahu, hvaljen neka je On. Svako ko mu se odazove bit će mu društvo u Vatri.

U kakvom je odnosu Iblis sa džinima? Odgovor na ovo pitanje dali su nam mnogi učenjaci. Njihovi stavovi se razlikuju, ali ne u tolikoj mjeri da bi se moglo tvrditi išta drugo, osim da je on jedan od džina, jedan od njihove vrste.

Hasan el-Basri kaže: "Iblis nikada nije bio jedan od meleka, čak ni za trenutak. On je otac džina, kao što je i Adem, a.s., otac ljudi."⁴⁵

Ibn-Abbas kaže: "Ime mu je (ocu džina) Haris."⁴⁶

Ibn-Abbas kaže: "Džan je otac džina koji nisu šejtani. Šejtani su Iblisova djeca. Vjeruju samo u Iblisa. Džini umiru, a neki od njih su vjernici, a neki nevjernici. Adem je otac ljudi. Džan je otac džina. Iblis je otac šejtana."⁴⁷

⁴¹ Et-Tahrim, 6. " (...) i o kojoj će se meleci, strogi i snažni brinuti, koji se onome što im Allah zapovijedi neće opirati, i koji će ono što im se naredi izvršiti."

⁴² Imam Kurtubi, *Džami' u li Ahkamil Kur'an*, komentar ajeta El-Kehf/ 50

⁴³ *Muslim*, 2996 "Meleci su stvoreni od svjetla, džini su stvoreni od bezdimne vatre (...)"

⁴⁴ El-Hidžr, 36.-38.

⁴⁵ Ibn-Kesir, *Tefsir*, III/ 89

⁴⁶ Imam Kurtubi, *Džami' u li Ahkamil Kur'an*, komentar ajeta El-Kehf, 50.

⁴⁷ Imam Kurtubi, *Džami' u li Ahkamil Kur'an*, komentar ajeta El-En'am, 128.

Iblisovo prijestolje

Imam Muslim bilježi u *Sahihu* od Džabira da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Iblis sjedi na svome prijestolju na vodi. Odatle šalje svoju vojsku. Najbliži među njima mu je onaj ko izazove najviše smutnje. Jedan od njih dolazi i kaže uradio sam to i to, a on (Iblis) kaže: "Nisi uradio mnogo." Onda drugi dolazi i kaže: "Nisam napustio čovjeka dok ga nisam rastavio od njegove žene." Onda mu se on približi i kaže: "Kako si ti dobar (ti si dobro uradio, op.a.)." ⁴⁸

U Muslimovom *Sahihu* je zabilježeno od Abu-Se`ida da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao Ibn-Saa`idu kada ga je sreo na jednom od medinskih puteva, a nije bio siguran da li je on Dedžal ili ne: "Šta vidiš?" Odgovorio je: "Vidim prijesto na vodi." Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Vidiš Iblisov prijesto na moru." ⁴⁹

Naznake da je Iblisov prijesto zaista na vodi iznosio je i pojašnjavao Muhamed Isa Davud u svojim knjigama *Čuvajte se Mesiha Dedžala, Tajna veza: skrivene niti između Dedžala, Bermudskog trokuta i letećih tanjira i Razgovor sa džinom muslimanom*. Njegovo je ubjeđenje, a na osnovu argumenata koje u ovim knjigama iznosi – o tome da li ovi argumenti stoje neka prosudi svaki pojedinac – da su se Dedžal i Iblis udružili u svome djelovanju na ovome svijetu, a da svoje akcije pokreću iz područja tzv. Đavoljeg ili Bermudskog trougla. ⁵⁰

ŽIVOT DŽINA

Mjesta na kojima džini žive

Zemlja predstavlja životni prostor za ljude, životinje, biljke, a podjednako ovim svjetovima, blagodati Zemlje date su i džinima. Mjesta na kojima džini žive raspoređena su širom planete. Kopno je samo dio njihovog životnog prostora, a svoj udio imaju također na vodi i u zraku. Naši svjetovi su isprepleteni, ali s obzirom da materija (pojavne forme i oblici) od koje smo, i koja nas okružuje nije ista, i ne reflektuje se isto na "one druge", iako smo u stalnom dodiru – ne sukobljavamo se i ne uzimamo prostor jedni drugima. Nesporno je da do susreta ipak može doći, ali, uglavnom u

⁴⁸ Muslim, IV/ 2167, br. 2814

⁴⁹ Muslim, IV/ 2241, br. 2025

⁵⁰ Muhamed Isa Davud, *Tajna veza: skrivene niti između Mesiha Dedžala, Bermudskog trokuta i letećih tanjira*, str. 135, Libris, Sarajevo, 2001; i druge

prilikama kada ili džini, ili ljudi krše Allahove zabrane i prelaze granice dopuštenog im ponašanja, mada to nije pravilo. Tada se dešava niz reakcija negativnog ishoda: ugrožavanje zdravlja, porodice, poslovanja, časti..., i naposljetku ahiretska odgovornost.

Napuštena i nečista mjesta kao ruševine, groblja, smetlišta, kupatila i neka druga su "specijalno rezervisana" za džine. Mnogi ljudi u toku boravka na ovim mjestima bivaju napadnuti i uznemireni od džina, koje su (prethodno) ili nesvjesno povrijedili, ili su džini jednostavno smatrali da ti posjetioči predstavljali opasnost po njih. Nije zabranjeno posjećivati bilo koje od navedenih ili njima sličnih mjesta, ali onaj ko to čini mora biti oprezan i koristiti zaštitu, zikrove kojima nas je podučio Allahov Poslanik, s.a.v.s., (načini zaštite bit će spomenuti u posebnom dijelu knjige).

Primjeri

1. Jednom mi je došao čovjek koji je imao zdravstvenih problema za koje doktori ni nakon detaljnih pretraga nisu mogli otkriti uzrok. Osjećao je bolove u nogama, posebno lijevoj, koji su se širili prema leđima i koji su učinili njegovu sposobnost kretanja minimalnom. Kako je vrijeme odmicalo, stanje se pogoršavalo, ali ne samo fizički. Kao posljedica teških snova, noćnih mora, uz fizičko stanje koje je i samo bilo veliko opterećenje, pogoršavalo se i njegovo psihičko stanje. Zapadao je u teška depresivna stanja, koja su samo indirektno imala veze sa džinskim djelovanjem. Nakon veoma napornog i dugog učenja, javio se džin koji je bio uzrok ovih problema. Ispričao je zašto je nanio zlo, za koje je on tvrdio da je samoodbrana, ovom čovjeku. Posao je čovjeka vezao za jednu od pijaca u Sarajevu. Pijaca na kojoj je u toku rata bilo mnogo prolivene krvi, teških trauma, plača, i svega drugog što takva mjesta džinima čini privlačnim za boravak. Jednom dok je prolazio tom pijacom slučajno je uznemirio nekoliko džina, koji su mu se osvetili time što je jedan od njih ušao u njega i prouzrokovao spomenute probleme. Treba spomenuti da je ovaj čovjek u periodu kada se sve to dešavalo bio daleko od sjećanja na Allaha, dž.š., i traženja utočišta kod Njega od stanovnika takvih mjesta. Kada je shvatio da je to što čini grijeh, i da time iskazuje nepokornost svome Stvoritelju, džin je napustio ovog čovjeka i problemi koje je do tada osjećao su nestali.

Potrebno je spomenuti dvije stvari u vezi sa ovim slučajem.

1. Nepraktikovanje islamskih propisa čini čovjeka nezaštićenim i podložnim djelovanju onih (džina) koji mu mogu nanijeti štetu.
2. Pijace su mjesta koja svako od nas često posjećuje, a koja mogu biti veoma opasna (to su mjesta na kojima se puno laže, krivo zaklinje, pri mjeranju zakida, psuje..., i koja, kao takva, postaju stjecište džina). Poslanik,

s.a.v.s., je rekao: "Nikako ne budi, ako je moguće, prvi koji ulazi na pijacu, niti posljednji koji je napušta, jer je pijaca šejtanovo bojno polje i mjesto gdje šejtan postavlja svoju zastavu."⁵¹

Hrana i piće džina

Džini su stvoreni sa potrebama kakve imaju sva, nama poznata, Allahova stvorenja, osim meleka. Oni se rađaju, žive i umiru. Za jedan ovakav kompletan životni ciklus karakteristična su i djelovanja koja ga omogućavaju: konzumiranje hrane i pića, seksualni odnosi, porod, djeca.⁵² Muhammed, s.a.v.s., nas je obavijestio o njihovoj hrani, kao i o našem odnosu prema onome što njima predstavlja hranu. Prenosi se od Abdullaha ibn-Mes`uda da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Pozvala me je grupa džina, ja sam otišao s njima i učio im Kur'an." Odveo nas je i pokazao nam tragove njihovog boravka i tragove njihove vatre. Upitali su ga za hranu i on im je odgovorio: "Možete koristiti svaku kost nad kojom je spomenuto Allahovo ime, a koja dođe do vas, kao i meso, i životinjski izmet kao hranu za životinje." Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Zato ove stvari nemojte koristiti za čišćenje (poslije nužde), jer to su hrana i namirnice vaše braće."⁵³

Prema drugoj predaji od Ebu-Hurejre, r.a., Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Delegacija džina iz Nesajbina mi je došla – kako su to dobri džini – i pitali su me za dozvolu. Molio sam Allaha za njih tako da neće proći pored kostiju ili izmeta, a da na njima neće pronaći hranu."⁵⁴

Džini neće odbiti nađu li se u prilici da jedu zajedno sa čovjekom. Ovo treba izbjeći u onoj mjeri u kojoj je to moguće, a moguće je vladajući se određenim pravilima.

Muhammed, s.a.v.s., je rekao: "Kada čovjek ulazi u kuću spominjući Allaha, i jede spominjući Allaha, šejtan kaže: "Ovdje nema prenoćišta niti hrane za tebe." Ako uđe u kuću, a ne spomene Allaha, šejtan kaže: "Imaš prenoćište." A ako ne spomene Allaha i kada jede, šejtan kaže: "Imaš i prenoćište i večeru." "⁵⁵

⁵¹ *Muslim*, IV/ 1906, 2451

⁵² "Pa zar ćete njega i porod njegov, pored Mene, kao prijatelje prihvatiti (...)." (Al-Kahf, 50.)

⁵³ *Sahih Sunen et-Tirmizi*, I/ 8,17; Ovaj hadis bilježe u nešto drugačijoj formi *Muslim* I/ 332, br. 450 i *et-Tirmizi*, III/ 104, br. 2595.

⁵⁴ *Buhari*, VIII/ 171, br. 3860

⁵⁵ *Muslim*, III/ 1598, br. 2018

Od Ibn-Omera, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Kada neko od vas jede, neka to čini desnom rukom, i kada pije, neka to čini desnom rukom, jer šejtan jede i pije lijevom rukom.”⁵⁶

Slabost, ili nedostatak vjere kod ljudi izaziva traženje nečega što će nadomjestiti praznine. U traženju, oni sretniji, provedu dio svog života, a zatim ih obasja svjetlo upute. Drugi pak lutajući i napuste ovaj svijet. Sujevjerje je jedan od oblika iskrivljenog življenja. Sujevjerje je još i jedan od načina da čovjek bude neprijatelj samome sebi, pomažući svome neprijatelju protiv sebe, i sve to kao rezultat sljepila duše pored očite istine.

U nekim dijelovima Bosne postoje običaji da se uoči “opasnih” dana kuće zaštite posipanjem pšenice ili riže oko kuće i pomoćnih objekata, ili se iznad štokova ili ispod pragova vrata ostavlja crveni, ili bijeli luk, a ujutro ukućani izlaze iz kuće tek nakon što se zapali vatra kroz koju će proći. Ovakvi postupci su spletke šejtanovih sljedbenika koje su ljudi prihvatili ne obazirući se na alternativu islama. Džini i šejtani bivaju počašćeni iz svake kuće čiji domaćini postupe na ovaj ili sličan način. Džini se hrane pšenicom i rižom, a šejtani među njima vole neugodne mirise, poput mirisa luka. Moguće je da naknade i protuusluga za to bude neuznemiravanje tih porodica u određenom periodu. Ali takav postupak čini da se džini uvelike približe ovim kućama i da u njima osiguraju svoj boravak.

Ljudi, posebno oni koji žive u gradovima, nerijetko ostatke hrane bacaju kroz prozore i tako ugrožavaju sebe i sve one koji uz njih žive. Objašnjenja su najčešće tipa “sa ove strane zgrade se rijetko prolazi”, ili neka slična ovima. Rijetko, naravno, ne znači nikako. Džini se hrane ostacima i lahko se može desiti da neko prolazeći takvim mjestima povrijedi džina koji će zatim reagovati vođen osvetom. Smetljišta, klaonice, cjepanici (mjesto na selima na kojima se cijepaju drva, ili ponekad zakolje manja životinja), rijeke (posebno ušća rijeka) nisu sama po sebi zabranjena, niti imaju neku “svjesnu” negativnu energiju, nego predstavljaju određeni rizik upravo iz navedenih razloga. Onaj koji ih posjećuje mora se zaštititi ispravnim vjerovanjem i postupanjem u skladu s tim vjerovanjem.

Džini muslimani

Džini imaju slobodu volje. Mogu birati pokornost Allahu, dž.š., ili iskazivanje nepokornosti – čime sami sebi nagovještavaju uspjeh, ili propast na oba svijeta. Oni koji prihvate istinu postaju muslimani. Allah, dž.š., u Kur'anu kaže:

⁵⁶ *Muslim*, III/ 1597, br. 2020

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرُّوا رَشَدًا//وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

“ (...) i ima nas muslimana, a ima nas zalutalih; oni koji islam prihvate pravi put su izabrali,/ a nevjernici će u Džehennemu gorivo biti.”⁵⁷

وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَ دُونِ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا

“ (...) a među nama ima i dobrih i onih koji to nisu, ima nas vrsta različitih; (...).”⁵⁸

Vjernici su vjernici, bili ljudi, ili džini. Pokorni robovi Milostivog se potpomažu u činjenju i naređivanju dobra, a sprječavaju i odvrćaju od činjenja zla. Onaj ko se pokori Svemogućem, ko Ga uzme za svog najboljeg prijatelja, neće tražiti u Njegovim stvorenjima ništa više osim činjenice jesu li vjernici ili to još uvijek nisu.

Prvi muslimani

Prenosi se od Abdullaha ibn-Abbasa koji kaže: “Poslanik, s.a.v.s., je otišao sa grupom ashaba prema pijaci 'Ukaz. Ovo se desilo kada su šejtani spriječeni da uzmu vijesti sa neba, i zvijezde padalice su bile poslane na njih. Šejtani su se vratili svome narodu, a oni su im rekli: “Šta je s vama?” Ovi su kazali: “Mi ne možemo uzeti vijesti s neba i zvijezde padalice su bačene na nas.” Njihov narod im je rekao: “Ništa vas nije zaustavilo da čujete vijesti s neba, osim neki novi događaj koji mora da se desio. Idite pogledajte na istok i zapad i vidite, ako možete otkriti, šta je to što vas je zaustavilo da čujete vijesti s neba.”

Oni koji su otišli u pravcu Tihame naišli su na Poslanika, s.a.v.s., u Nahli dok je on bio na putu za 'Ukaz, i našli su ga kako predvodi svoje drugove na sabah namazu. Kada su čuli Kur'an poslušali su i rekli: “Tako nam Allaha ovo je ono što nas je spriječilo da čujemo vijesti s neba.” Kada su se vratili svome narodu rekli su:

فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا//يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

“Mi smo, doista, Kur'an koji izaziva divljenje slušali,/ koji na pravi put upućuje – i mi smo u nj povjerovali i više nikoga nećemo Gospodaru našem ravnim smatrati, (...)”⁵⁹

⁵⁷ El-Džinn, 14.-15.

⁵⁸ El-Džinn, 11.

⁵⁹ El-Džinn, 1.-2.

Onda je Allah objavio svome Poslaniku, s.a.v.s., sljedeće riječi:

قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا

”Reci: ”Meni je objavljeno da je nekoliko džina prisluškivalo i reklo (...)”⁶⁰
i Allah mu je objavio šta su džini kazali.⁶¹

Sposobnosti džina

Džini posjeduju sposobnosti koje predstavljaju njihovu prednost nad drugim Allahovim stvorenjima. Date su im da bi im život na ovome svijetu bio olakšan, i, naravno, da bi se njima okoristili u nastojanju da zasluže sreću budućeg svijeta. Samim tim, prednosti postaju iskušenje kojem se valja oduprijeti. Sličnost džina i ljudi i ovdje je jasno izražena. Većina ljudi svoje prednosti ili materijalnu moć koju im je Allah, dž.š., dao iznevjeri i protraći upropaštavajući priliku koja im je data. Na isti način džini prokockaju svoju kartu za uspjeh.

Moć kretanja, putovanja velikom brzinom

Ova brzina je ljudima, čak i na naučnom nivou našega doba, nepojmljiva. Dokaz za ovu tvrdnju su riječi Allaha Uzvišenog kojima nas On obavještava o jednom od džina koji se ponudio Sulejmanu, a.s., da mu prenese prijesto princeze Belkise iz Jemena do Bejtu-l-Makdisa u Jerusalemu, a sve to prije nego on ustane sa sjednice na kojoj se u tom momentu nalazio. Allah, dž.š., kaže:

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

“Ja ću ti ga donijeti – reče Ifrit, jedan od džina – “prije nego iz ove sjednice svoje ustaneš, ja sam za to snažan i pouzdan.”⁶²

Ibn-Tejmijje je spomenuo slučaj El-Halladža⁶³ i grupe njegovih sljedbenika: “Neki od njih su tražili nešto slatkiša za El-Halladža, stoga je on

⁶⁰ El-Džinn, I.

⁶¹ *Buhari*, br. 731

⁶² En-Neml, 39.

⁶³ El-Husejn ibn-Mensur el-Halladž (858-922) je nakon što se odmetnuo od svojih učitelja naučavao da se pet temelja islama mogu nadomjestiti drugim djelima. On je osim toga naučavao o postojanju nestvorenog Božanskog duha (Ruh Naatik) koji postaje ujedinjen sa stvorenim duhom asketske misli, želje i pristanka na patnju i td. Vodeći učenjaci iz svih vodećih mezhebskih škola podjednako kao i oni šiitski i neki od njegovih bivših sufijskih učitelja su ga

ustao i otišao do određenog mjesta nedaleko odatle, potom se vratio sa mnogo slatkiša. Kasnije je otkriveno da su bili ukradeni iz jedne prodavnice slatkiša u Jemenu i da su ih šejtani donijeli tamo.”⁶⁴

Sposobnost mijenjanja oblika

Ebu-Se`id el-Hudri kaže: “Rekao je Allahov Poslanik, s.a.v.s.: “U Medini ima džina koji su postali muslimani, pa ako vidite nekoga od njih upozorite ga i dajte mu tri dana da ode, a ako se pojavi nakon toga, ubijte ga, jer je to šejtan.”⁶⁵

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Zmije su oblici, forme, u koje se neki džini transformišu, baš kao što su se neki Benu Israclićani transformisali u majmune i svinje.”⁶⁶

Najčešći oblici koje džini uzimaju su oni crnoga psa ili mačke. Ibn-Tejmijje je rekao da je crni pas šejtan među psima. Džini često uzimaju ovu formu ili formu crne mačke, zato što je u crnoj boji koncentrisano više šejtanskog nego u nekoj drugoj, i zato što crna boja zadržava snagu toplote.⁶⁷

Spomenut ćemo još jedno predanje koje spominje Ibn-Tejmijje, a u vezi s jednim mistikom koji je priznao da je običavao bludničiti sa ženom i napastvovati dječake. Ovaj mistik je priznao da mu je u tom periodu dolazio

proglasili otpadnikom od vjere i on je nakon toga bio pogubljen zbog toga što je odbio da opovrgne svoju tvrdnju o utjelovljenju Boga na Zemlji. Ibn-Tejmijje, *Poslanica o džinima*, str. 75

⁶⁴ Ibn-Tejmijje, *Poslanica o džinima*, str. 74

⁶⁵ *Muslim*, IV/ 1756, br. 2236; Jedan od ashaba je ubio zmiju u svojoj kući i to je dovelo do njegove smrti. Muslim bilježi u svome Sahihu da je Ebu-el-Saa`ib posjetio Ebu-Se`ida el-Hudrija i zatekao ga na namazu. Rekao je: “Sjeo sam i sačekao dok završi namaz. I čuo sam neke kretnje u jednom ćošku. Pogledao sam i vidio zmiju pa sam skočio da je ubijem, ali mi je on pokazao da trebam sjesti pa sam sjeo.”

Kada je završio namaz pokazao je na onu sobu i rekao: “Vidiš li onu sobu?”, rekao sam da, pa je rekao: “Tu je živio jedan od naših mladića koji se upravo oženio. Otišli smo sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., na Hendek. Mladić je običavao pitati Allahovog Poslanika, s.a.v.s., za dozvolu da odlazi u sredini dana kako bi bio sa svojom suprugom. Jednog dana je pitao za dozvolu i Allahov Poslanik, s.a.v.s., mu je rekao: “Ponesi oružje sa sobom jer se plašim da bi te Kurejzije mogle napasti.”

Mladić je uzeo oružje i otišao. Zatekao je suprugu kako stoji na vratima. Podigao je koplje da je udari jer je osjetio ljubomoru. Ali ona mu je rekla: ‘Spusti koplje i uđi u kuću pa ćeš vidjeti šta me je natjeralo da izađem.’ Ušao je i vidio veliku zmiju skrupčanu na krevetu. Podigao je koplje i probo je. Zatim je izašao i odložio koplje na zemlju u dvorištu. Kuća se zatresla, i ne znamo koje je od njih dvoje umrlo prvo – zmija ili čovjek. Došli smo kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i ispričali mu o onome što se desilo. Rekli smo moli Allaha da nam ga vrati. Rekao je: “Molite za oprost za vašeg druga.” Zatim je rekao: “U Medini ima džina koji su postali muslimani, pa ako vidite nekoga od njih upozorite ga i dajte mu tri dana da ode, a ako se pojavi nakon toga, ubijte ga, jer to je šejtan.” ” (*Muslim*, IV/ 1756, br. 2236)

⁶⁶ ‘Umar S. al-Ashqar, *The world of the jin & devils, In the Light of the Qur`an and Sunnah*, str. 51 (vidjeti *Al-Ahadis as-Sahihah*, 104)

⁶⁷ ‘Umar S. al-Ashqar, *The world of the jin & devils, In the Light of the Qur`an and Sunneh*, str. 49

crni pas koji ga je obavještavao o onom što će se desiti. Nakon pokajanja ovog mistika, crni pas ga je napustio.⁶⁸

Prenosi Jahja b. Sabit da je bio na Mini sa Hafs Taifijem i da su primijetili starca sijede kose i brade kako daje fetve okupljenom svijetu, pa mu je Hafs rekao: "O Jahja, vidiš li ovog starca što daje fetve ljudima. On je Ifrit." Približili smo se tom čovjeku i vidio sam kako je Hafs stavio ruku na njegovu obuću. Starcu je postalo neprijatno i krenuo je, a ljudi su ga slijedili. Hafs je povikao: "O ljudi, ovo je Ifrit." (Prenosi Ibn-Šukr)⁶⁹

Iblis se pojavljivao u toku bitke na Bedru u liku Surake ibn-Malika. Kada je vidio kako melec navaljuju na mušrike, pobježe taj Suraka glavom bez obzira. Za njim se dade u potjeru El-Haris ibn-Hišam. On dohvati Harisa za prsa i baci ga na zemlju, a zatim pobježe. Mušrici mu rekoše: "Gdje ćeš Suraka? A zar nisi rekao da ćeš sa nama biti, i da nas nećeš napuštati?" On odgovori: "Ja vidim ono što vi ne vidite. Bojim se Allaha. Allah teško kažnjava."⁷⁰

Opsjedanje

Opsjedanje je još jedna od sposobnosti u posjedu džina, a ujedno je sposobnost koju najviše zloupotrebljavaju. Poznato je da džini opsjedaju ljude, uzrokujući im fizičke i psihičke probleme. Opsjedanjem osobe džini zaposjedaju njegovo tijelo i razum. Ovime čine da se opsjednuti počinje ponašati nesvojstveno svojoj prirodi. Jedino se kroz islam ovaj fenomen može upotpunosti i pravilno razumjeti. Neke vidove spominjanja ove pojave susrećemo također i kod nemuslimana. Vidljivo je i korištenje ove tematike u komercijalne svrhe. Spomenut ćemo filmove tipa *The Exorcist*, *Rosemary's baby*, *Vještice iz Salema*, *Začarane*.

Doduše, džini ne opsjedaju samo ljude. Životinje, biljke i neki predmeti također bivaju opsjednuti.

Ibn-Tejmije je rekao: "Znam ljude koji razgovaraju sa biljkama koje ih obavještavaju o svojim korisnim sastojcima. Ipak je to, zapravo, šejtan koji je ušao u biljke i govori iz njih. Također, znam za druge kojima kamenje i drveće govori "čestitamo, o Allahov prijatelju", i kada ljudi uče Ajetul-Kursiju to prestaje. Poznao sam druge koji su otišli u lov na ptice pa su im vrapci govorili "uzmi me tako da me siromah može pojesti." Ovakvi su slučajevi zlih džina kada opsjednu ptice na isti način na koji opsjedaju ljude i pričaju preko njih."⁷¹

⁶⁸ Ibn-Tejmije, *Poslanica o džinima*, str. 77, Libris, Sarajevo, 2002

⁶⁹ Mustafa Ašur, *Svijet džina i njegove tajne*, str. 60, Islamski Centar, Mostar, 1997

⁷⁰ Safijjurr Rahman El-Mubarekfuri, *Zapečaćeni džennetski napitak*, str. 239, ŠIP dd "Borac" Travnik

⁷¹ Ibn-Tejmije, *Poslanica o džinima*, str. 78,79, Libris, Sarajevo, 2002

Ovakve primjere možemo sresti i danas. Događajima i “čudima” ove vrste šejtani (zli džini) pokušavaju ljude odvratiti od robovanja Allahu, dž.š., i odvesti ih u Džehennem, stranputicom robovanja idolima, kipovima. Tako se svijetom proširila vijest o čudu Hinduskih idola Ganeša (boga slonova) i Hanumana (boga majmuna) koji piju mlijeko. Mnogi ljudi, a među njima nemali broj muslimana, podlegli su ovoj šejtanskoj potvori, dok su oni koji su imali makar malo znanja i koji su znali da koriste svoj razum shvatili da se ne radi ni o čemu drugom nego o džinima, koji su opsjedali ove “predmete” i kroz njih, a uz pomoć ljudskog neznanja, vodili ljude ka činjenju širka. Treba li drugi komentar osim onoga koji govori da je jedno božanstvo koje ima potrebu za hranom, pogotovo ako je to božanstvo još nesposobno da se samo hrani, pa mu zato “služe” njegovi podanici.

Osluškiivanje vijesti sa neba⁷²

Ovo je sposobnost koja nikako ne smije biti nespomenuta. Neki džini prisluškiju razgovore meleka, koje oni vode o vijestima, koje su dobili od Allaha, dž.š., prenoseći te vijesti do prokletnika na Zemlji, do sihirbaza koji se koriste ovim džinima da bi nered na Zemlji sijali i da bi zakone Svemogućeg kršili.

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ//وَحَفَظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ//لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى
وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ//ذُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

“Mi smo nebo najbliže vama sjajnim zvijezdama okitili/
i čuvamo ga od svakog šejtana prkosnoga/
da ne prisluškuje meleke uzvišene; njih sa svih strana gađaju/
da ih otjeraju: njih čeka patnja neprekidna.”⁷³

Osim spomenutih, džini imaju i druge moći kojima mogu zaraditi Allahovu milost ili srdžbu, kao što je *dug životni vijek*, što opet za posljedicu ima veliku koncentraciju znanja u njihovom svijetu, na primjer znanja o narodima koji su bili i neštali, bogatu zbirku naučnih otkrića i td.

S druge strane, džini imaju ograničenja koja ih čine inferiornim u odnosu na ljude. Iskoristit ćemo kur`ansko kazivanje o Sulejmanu, a.s., da skrenemo pažnju na neke njihove slabosti.

⁷² Spomenuta mogućnost džinima je uskraćena Muhammedovim, s.a.v.s., poslanstvom. Pogledati suru i komentar sure *El-Džinn*. Osvrnuti se na jedno od prethodnih poglavlja knjige: *Prvi muslimani*

⁷³ Es-Saffat, 6.-9.

Sulejman, a.s., i džini

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غَدُوها شَهْرًا وَرَوَّاحُها شَهْرًا وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ//يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَائِيلٍ وَحِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ أَلْ سَيَّاتِ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ//فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

“A Sulejmanu – vjetar, ujutro je prevladjivao rastojanje od mjesec dana, a naveče rastojanje od mjesec dana; i učinili smo da mu iz izvora rastopljen bakar teče i da džini, voljom njegova Gospodara, pred njim rade; a kad bi neki od njih otkazao poslušnost naređenju Našem, učinili bismo da ognjenu patnju osjeti./

Oni su mu izrađivali što god je htio; hramove i spomenike, i zdjele kao čatrnje, i kotlove nepokretne. “Trudite se i budite zahvalni, o čeljadi Davudova!” – A malo je zahvalnih među robovima Mojim.

A kad smo odlučili da umre, crv koji je bio rastočio štap njegov – upozorio ih je da je umro, i kad se on srušio, džini shvatiše da ne bi na mucu sramnoj ostali da su budućnost prozreti mogli.”⁷⁴

Allah, dž.š., je prednost i vlast nad džinima dao svome robu Sulejmanu, a.s., čime nam je ukazao na hijerarhiju vrijednosti ovoga svijeta. Fizička superiornost džina je potčinjena čovjekovoj intelektualnoj. Spoznajom Allaha, dž.š., kroz znakove Njegove na ovome svijetu i ljudi i džini mogu uspjeti na budućem dok, s druge strane, rasipanjem snagom, ili bilo čime drugim, a bez intelektualne spoznaje (razmišljanja, učenja, spoznaje) može dovesti samo do sijanja nereda na Zemlji. Snaga bez vjere, spoznaje, lahko postaje oholost, dok snaga u vjeri i sa vjerom biva ključem uspjeha onoga kod koga se nađe. Naposljetku, Onaj koji je uspostavio savršeni sklad u svemiru čovjeka je a ne džina postavio svojim namjesnikom na Zemlji!

Džini nisu znali da je Sulejman, a.s., umro sve dok crv nije rastočio štap na koji je bio naslonjen (tijela poslanika se ne raspadaju), što jasno ukazuje na činjenicu da je gajb (skriveno, budućnost) i za njih tajna. Mudrost je Allahova, dž.š., i u tome da je baš crva učinio uvjetom njihove spoznaje o smrti Sulejmana, a.s. Kolika li je “snaga” džina kad je Allah, dž.š., učinio da im uspjeh ovisi o pomoći jednoga crva!?”⁷⁵

⁷⁴ Sebe', 12.-14. (vidjeti još Sad, 35.- 40., En-Neml, 17.-19.)

⁷⁵ “Allah se ne ustručava da za primjer navede mušicu ili nešto sićušnije od nje; oni koji vjeruju – ta oni znaju da je to Istina od Gospodara njihova; a oni koji ne vjeruju govore: “Šta to Allah hoće s ovim primjerom?” Tim On mnoge u zabludi ostavlja, a mnogima na pravi put ukazuje; ali, u zabludi ostavlja samo grješnike.” El-Bekare, 26.

Njihove moći nisu neograničene kako to neki smatraju. Džini ne mogu preći granice koje im je Allah, dž.š., odredio uspjeti u onome što im je onemogućio makar to željeli i makar se udružili u svome nastojanju. I zazvani su zajedno, ljudi i džini, da prodru preko granica nebesa i Zemlje, ili da sastave nešto slično Kur'anu,⁷⁶ i to nisu uspjeli.

ODGOVORNOST DŽINA

S obzirom da džini posjeduju sposobnost razumijevanja stvari i mogućnost izbora između dobra i zla, neminovno je da budu i pozvani na odgovornost. Džini se spominju u šerijatskim izvorima i oni su adresati (obveznici), ili sekundarni subjekti prava, kao i ljudi. Na njih se odnose pravne norme Šerijata i oni im se trebaju potčinjavati.⁷⁷

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَفْصَحُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ

“O skupe džinski i ljudski, zar vam iz redova samih poslanici nisu dolazili koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da ćete ovaj vaš dan dočekati?” Oni će reći: “Mi to priznajemo na svoju štetu.” Njih je život na Zemlji bio obmanuo i oni će sami protiv sebe svjedočiti da su bili nevjernici.”⁷⁸

Umiru li džini?

Nedvojbeno je da džini umiru. Svako biće kome je Allah, dž.š., podario život smrt će okusiti, kao što Allah, dž.š., kaže:

⁷⁶ “O družine džina i ljudi, ako možete da preko granica nebesa i Zemlje prodrete, prodrite, moći ćete prodrijeti jedino uz veliku moć! /

pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!/

Na vas će se ognjeni plamen i rastopljen mjed prolivati, i vi se nećete moći odbraniti.” Er-Rahman, 33.-35.

“Kur'an ne donose šejtani./

nezamislivo je da to oni čine; oni to nisu kadri.” Eš-Šu'ara, 210.-211.

“Reći: “Kada bi se svi ljudi i džini udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni, kao što je on, ne bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali.” ” El-Isra, 88.

⁷⁷ Muharem Štulanović, *Liječenje Kur'anom od sar'a (tograma, ograjšavanja), sihira (vradžbina, magija) i uroka*, str. 14, IPA, Bihać, 2001

⁷⁸ El-En'am, 130.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

“Svako živo biće će smrt okusiti! Mi vas stavljamo na kušnju i u zlu i u dobru i Nama ćete se vratiti.”⁷⁹

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ // وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ // فَبَايَ آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

“Sve što je na Zemlji prolazno je,/
ostaje samo Gospodar tvoj, Veličanstveni i Plemeniti, –/
pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!”⁸⁰

Muhammed, s.a.v.s., je rekao: “Utječem se Tvojoj snazi. Nema boga osim Tebe, o Ti koji ne umireš. Džini i ljudi umiru.”⁸¹

Dan obračuna

Neki džini su povjerovali u Objavu sa kojom je došao Muhammed, s.a.v.s., i krenuli su putem istine, živeći životom koji će ih približiti milosti njihovog Stvoritelja. Njihov život ispunjen je dobrom, djelima kojima će Gospodar svjetova biti zadovoljan, i koji će učiniti da i oni budu zadovoljni, shodno riječima Vladara Dana velikog obračuna:

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ // ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً // فَادْخُلِي فِي عِبَادِي // وَادْخُلِي جَنَّاتِي

“A ti, o dušo smirena,/
vrati se Gospodaru svome zadovoljna, a i On tobom zadovoljan,/
pa uđi među robove Moje,/
i uđi u Džennet Moj!”⁸²

Međutim, mnogi drugi su odbili da prihvate ono što će ih učiniti sretnima, a prihvatili su šejtana za svoga gospodara. Allah, dž.š., takvima obećava:

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ // لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

“Istinom se kunem i istinu govorim” – reče Allah –/
“sigurno ću sa svima⁸³ tobom i onima koji se budu povelili za tobom, Džehennem napuniti.

⁷⁹ El-Enbija, 35.

⁸⁰ Er-Rahman, 26.-28.

⁸¹ *Buhari*

⁸² El-Fedžr, 27.-30.

I naravno, uvod u nagradu za jedne i kaznu za druge jeste obračun pred Najpravednijim sudijom:

سَنَقْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ

“Polagat ćete Mi račun, o ljudi i džini.”⁸⁴

Nakon što džini budu pozvani na odgovornost i nakon što im bude predočeno ono u što su iskoristili dato im vrijeme na dunjaluku, bit će nagrađeni *mногоstruko*, ili kažnjeni *srazmjerno* tome da li su život protraćili ustrajavanjem na zlu, ili su ga učinili svojom ulaznicom za mjesto vječne sreće.

Džini će biti kažnjavani⁸⁵

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ

“Ulazite u Džehennem s narodima, sa džinima i ljudima koji su prije vas bili i nestali!”⁸⁶

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

“Mi smo za Džehennem mnoge džine i ljude stvorili; oni pameti imaju – a njome ne shvaćaju, oni oči imaju – a njima ne vide, oni uši imaju – a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori – oni su zaista nemarni.”⁸⁷

لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Napuniću, zaista, Džehennem džinima i ljudima zajedno!”⁸⁸

⁸³ Sad, 84.-85.

⁸⁴ Er-Rahman, 31.

⁸⁵ Kazna za nevjernike je Džehennem, odnosno vatra džehennemska. S obzirom da su džini stvoreni od vatre, postavlja se pitanje kako će vatrom biti kažnjeni - da li će im to biti dostatna kazna? Džini su stvoreni od vatre, ali više nisu vatra. Isto kao što je čovjek stvoren od zemlje, a više nije zemlja.

Desi li se da komad stvrdnute zemlje pogodi čovjeka - to može da ga ubije ili povrijedi. Bude li čovjek zatrpan u zemlju, ugušit će se. Zemlja je, a zemlja ga ipak povrjeđuje! Allah, dž.š., je tvorac svih svjetova i Njegovo je znanje o svakoj stvari. Čak da su džini ostali vatra, Allah, dž.š., bi ih mogao kazniti vatrom jer Njegova moć stvaranja vatre nije ograničena stvaranjem vatre onog oblika i snage kakvu je stvorio za stvaranje džina, ili vatre kakvu mi danas poznajemo.

⁸⁶ El-A'raf, 38.

⁸⁷ El-A'raf, 179.

⁸⁸ Es-Sedžda, 13.

Hoće li džini vjernici biti nagrađivani?

Učenjaci su se razili po pitanju nagrađivanja džina. Jedni smatraju da će džini kao i ljudi za život ispunjen iskrenim vjerovanjem i dobrom biti nagrađeni ničim drugim do Džennetom. Drugi misle da džini, makar bili vjernici i činili dobro, neće imati nagradu Dženneta, nego će najveća nagrada za njihovo vjerovanje biti spas od vatre.

Dokaz da će vjernici između džina ući u Džennet jesu kur'anski ajeti:⁸⁹

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ // فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

“A za onoga koji se stajanja pred Gospodarom svojim bojao biće dva perivoja, / pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!”⁹⁰

Ibn-Muflih kaže u svojoj knjizi *Al-Furui*: “Džini su odgovorni prema konsenzusu učenjaka; nevjernici među njima će ući u Džehennem, prema konsenzusu učenjaka, a vjernici među njima će ući u Džennet, prema Maliku i Šafiji (neka je Allah, dž.š., njima zadovoljan). Oni neće postati prašina kao životinje. Nagrada za vjernike među njima bit će spas od Vatre. Ovo je u suprotnosti sa mišljenjem Ebu-Hanife, El-Lejsa ibn--Sa`da i onih koji se slažu s njima.”

On još kaže: “Očigledno značenje prvog mišljenja je da će oni, kao i drugi, ući u Džennet prema stepenu nagrade, što je u suprotnosti sa mišljenjem onih koji kažu da oni ne jedu i ne piju, kao (što kaže) Mudžahid, ili da će biti na periferiji Dženneta, oko Dženneta, kako kaže Omer ibn-Abdul Aziz. Ibn-Hamid kaže u svojoj knjizi da su džini kao i ljudi odgovorni i obavezni da robuju (Allahu, dž.š.).”⁹¹

U svome Tefsiru, u komentaru prvog, drugog i trećeg ajeta sure Al-Džin, Kurtubi navodi neka mišljenja o ovome.

- Učenjaci se također razilaze i po pitanju ulaska džina vjernika u Džennet. Oni koji tvrde da su džini potomci Džana, a ne Iblisa, kažu da će zbog svoga vjerovanja ući u Džennet.
- Oni koji tvrde da su džini potomci Iblisa razilaze se. Jedni kažu, poput Hasana, da će oni od njih koji vjeruju ući u Džennet. Drugo je mišljenje Mudžahida koji veli da neće ući u Džennet makar i bili spašeni od vatre.

⁸⁹ Umar S. al-Ashqar, *The world of the jin & devils. In the Light of the Qur'an and Sunneh*, str. 66

⁹⁰ Er-Rahman, 46.-47.

⁹¹ Umar S. al-Ashqar, *The world of the jin & devils In the Light of the Qur'an and Sunneh*, str. 66,67

- Ipak, pojašnjeno je u riječima sure Ar-Rahman u 56. ajetu⁹² da će džini koji vjeruju ući u Džennet.⁹³

Još ponešto o džinima

Videnje džina u njihovoj originalnoj formi

Učenjaci se razilaze po pitanju viđenja džina. Većina smatra da ih, ponekad, neke posebne, odabrane, osobe mogu vidjeti u njihovim materijalizovanim likovima, a ne u prirodnim, originalnim, šafi'ja, Ibn-Hazm i neki drugi smatraju da ih mogu vidjeti samo poslanici. Neki smatraju da džine ne mogu vidjeti ni poslanici ni obični, odabrani, ljudi.

Alusija i Ibnul-Arebi smatraju da džine u njihovim originalnim likovima mogu vidjeti poslanici i posebni, odabrani, ljudi.⁹⁴

Rida je napisao: "Ako melec ili džini uzmu gustu, neprozirnu formu, kao ljudi ili životinje, bilo bi ih moguće vidjeti. Kako god, pod normalnim okolnostima ne mogu biti viđeni u njihovom prirodnom stanju."⁹⁵

Allah kaže: "On (šejtan, op.a.) vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite." El-A'raf, 27.

Šafi' kaže: "Mi ćemo poništiti svjedočenje svakog onoga ko tvrdi da vidi džine osim ako je poslanik." (Munaqib aš šafi'). Ibn-Hadžer u komentaru ove izjave kaže da se ona odnosi na svakoga ko tvrdi da ih (džine) vidi u njihovoj originalnoj formi, u kojoj su stvoreni. Onaj ko ih vidi u njihovoj usvojenoj, životinjskoj formi ne bi trebao biti diskreditovan.⁹⁶

Otmice ljudi

Za vrijeme Omera, r.a., džini su oteli jednog čovjeka i on je ostao sa njima četiri godine, a onda se vratio i ispričao ljudima da su ga neki džini (mušrici) oteli i da je ostao sa njima kao zatvorenik. Onda su drugi džini (muslimani) poduzeli akciju protiv njih i porazili ih, a njega vratili njegovoj porodici.⁹⁷

⁹² "U njima će biti one koje preda se gledaju, one koje, prije njih, ni čovjek ni džin nije dodimuo."

⁹³ "Takoder, (neki) džini će ući u Džennet i u njemu imati džinije (...)." Dumra kaže: "Za mu'mine postoje hurije krupnih očiju. Insanije su za insane (ljudi). Džinije su za džine." Komentar 56. i 57. ajeta sure Er-Rahman

⁹⁴ *Liječenje Kur'anom od sar'a (ograma, ograjisavanje), sihira (vradžbina, magija) i uroka: Fikhski propisi, istine i kontroverze*, Muharem Štulanović, str.18

⁹⁵ *Tefsir al-Menar* VII/ 525

⁹⁶ *Fethu-l-Bari*, VI/ 344

⁹⁷ *Menar al-Sabil*, III/ 88; *al-Bejheki*, VII/ 445,446. Albani ga je ocjenio kao sahih (*al-Irwaa'*, 6/150, br. 1709)

ženidba, porodica, djeca

Džini se žene, osnivaju porodice i rađaju djecu. Način na koji se ove aktivnosti dešavaju nam nije poznat, ali to ne isključuje njihovo postojanje. Desetke ili stotine godina prije nismo imali znanje o bakterijama, virusima, ili drugim “neviđenim” minijaturnim stvorenjima, ali danas znamo da su ta stvorenja ipak postojala.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ نُفُسِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

“A kad smo rekli melecima: “Poklonite se Ademu!” – svi su se poklonili osim Iblisa, on je bio jedan od džina, i zato se ogriješio o zapovijest Gospodara svoga. Pa zar ćete njega i porod njegov, pored Mene, kao prijatelje prihvatiti, kad su vam oni neprijatelji? Kako je šejtan loša zamjena nevjernicima!”⁹⁸

Katade je rekao: “Šejtanova djeca se rađaju kao što se i Ademova, a.s., djeca rađaju, ali su oni (džini) mnogobrojniji.”⁹⁹

Džini, međutim, uzimaju udjela i u seksualnim odnosima ljudi. Ovo se dešava ukoliko čovjek stupa u odnos sa svojom suprugom bez spominjanja Allaha, dž.š., ukoliko je seksualni odnos od onih zabranjenih (odnos sa ženom sa kojom nije sklopljen bračni ugovor, seksualni odnos za vrijeme hajza¹⁰⁰, seksualni akt učinjen na nedozvoljen način).

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْهُمْ بِصَوْتِكُمْ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخِيْلِكَ وَرَاحِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

“I zavodi glasom svojim koga možeš i potjeraš na njih svoju konjicu i svoju pješadiju, i budi im ortak u imecima, i u djeci, i daji im obećanja – a šejtan ih samo obmanjuje.”¹⁰¹

Ibn-Tejmijje kaže da džini i ljudi mogu imati međusobne seksualne odnose i roditi djecu što je čest i mnogima dobro poznat događaj.¹⁰²

⁹⁸ El-Kehf, 50.

⁹⁹ ‘Umar S. al-Ashqar, *The world of the jin & devils, In the Light of the Qur'an and Sunneh*, str. 38

¹⁰⁰ mjesečnice, menstruacije, krvarenja

¹⁰¹ El-Isra, 64.; Ibn-Kesir ovaj ajet nešto drugačije tumači: “Što se, pak tiče djece, svako dijete koje rodi žena – a kod kojeg se grijeh učini nadijevanjem djetetu imena koje Allah ne voli, uvođenjem djeteta u vjeru kojom Allah nije zadovoljan, prostitucijom s njegovom majkom, ili njegovim ubistvom, ili zakopavanjem živog ženskog djeteta, ili slične stvari čijim se činjenjem postaje neposlušan Allahu – sve ovo podrazumijeva savezništvo Iblisa.” *Tefsir Ibn-Kesir*, str. 758, drugo izdanje, Visoki saudijski komitet, Sarajevo, 2002

¹⁰² *Medžmu‘u-l-Fetawa*, 19/39

Džini podjednako seksualno napastvuju i muškarce i žene. Lično sam nekoliko puta bio u prilici da se osvjedočim ovom njihovom djelovanju. Zajedničko ovim slučajevima je da se napastvovanje dešavalo neovisno o vremenu (bilo koji dio dana ili noći), i neovisno o psihofizičkom stanju napastvovanih. Ovdje je potrebno isključiti bilo kakvu mogućnost opovrgavanja ovih događaja obrazlažući ih podsvjesnim reakcijama napastvovanih, kao odraz teških životnih trauma možda doživljenih u ranoj mladosti. Nijedna osoba sa kojom sam imao priliku sresti se, a na kojoj je bilo uočeno da su je džini seksualno napastvovali, nije imala takvih iskustava u svome životu. Naprotiv – njihov život je bio ogledalo sretnog, harmoničnog života.

Primjeri

1. Jedna od žena koja je doživjela ovo neugodno iskustvo je prilikom napastvovanja čak osjećala, nešto kao, dah napadača, pritisak drugoga tijela na svome, dodir "kože" uz svoju kožu, a nekada i nešto što je ličilo koracima (kretanje) napadača po prostoriji u kojoj se nalazila. Žena je tokom ovih napada bila potpuno svjesna, ali je tijelo bilo "prikovano" i glas "oduzet", tako da nije imala nikakvu mogućnost da se odupre. Prilikom učenja, džin se dugo odupirao, ali smo ga, elhamdulillah, uspjeli oslabiti i prisiliti da se javi. To što je činio činio je iz čiste zlobe. Zadovoljavajući svoje strasti, ugrožavao je zdravlje i život Allahovih, dž.š., robova. Na kraju smo ga, Allahovom voljom, ipak uspjeli poraziti i otjerati.

2. Čovjek mi se požalio na uznemiravanja koja je trpio od džina. Dolazili su mu i zlostavljali ga u snu i na javi. Neposredno prije napada bivao je svjestan šta će se desiti, ali nikada nije bio u stanju to spriječiti. Najčešće, ali ne uvijek, napadi su se dešavali u kupaćem. Osjećao je dodire, pritiske, gušenja, i druge reakcije na tijelu, koje su u potpunosti odgovarale činu seksualnog zlostavljanja. Koliko god se trudio da spriječi to što se dešavalo, nije mu uspjelo, osim u nekim slučajevima kada je zikrom uspio prekinuti napade. Džin koji ga je uznemiravao se javio relativno brzo (u toku učenja rukje), ali je odbijao da ga napusti. U stvari je to bila džinica koja se zaljubila u ovog čovjeka. Stalno je iznova tvrdila da ga ne uznemirava i da je to što čini rezultat njenoga iskazivanja ljubavi. Nekoliko puta se pokušala "nagoditi", a ta nagodba nikada nije uključivala njeno potpuno napuštanje zlostavljanog. Poslije skoro sedam sati učenja, odlučila je da joj je mnogo isplativije da ode. Nikada se više nije vratila. Sva hvala pripada samo Allahu, s.v.t!

Ima i onih koji smatraju drugačije. Takvi su poput El-Mawerdija koji kaže: "Intelktualci odbacuju mogućnost seksualnih odnosa između ljudi i džina, a zbog razlika u vrstama, prirode i čula. Ljudi su materijalni, opipljivi, džini to nisu. Prema tome ne bi bilo moguće miješanje uz ovakvu razliku, i razmnožavanje bi bilo nepojmljivo."

Ove činjenice nas vode i do onih o mogućnosti braka jednih s drugima. El-Sujuti spominje predaje od Selefa i (drugih) učenjaka koje ukazuju da brakovi između ljudi i džina “uzimaju mjesta”. Ibn-Tejmijje kaže: “Ljudi i džini se mogu (međusobno) ženiti i mogu rađati djecu; ovo se često dešava i dobro je poznato.”¹⁰³ El-Hasan, Katade, El-Hakam i Ishak ovakve brakove smatraju mekruhom (pokuđenim). Imam Malik nije našao dokaze zbog kojih bi ove brakove okarakterisao zabranjenima, ali samu ideju (ovih brakova) nije odobrio obrazlažući to realnom mogućnošću izazivanja smutnje (naveo je primjer žene koja bi mogla biti uzrokom smutnje u nemogućnosti da objasni, pokaže, ko je otac djeteta).¹⁰⁴

Qarin – džin pratilac

Svaki čovjek ima džina koji je njegovo stalno društvo i koji ga nikad ne napušta.

Abdullah ibn-Mes'ud je rekao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Nema niko među vama a da mu nije dodijeljen qarin (drug, pratilac, op.a.) između džina, i qarin između meleka.” Rekli smo – i tebi, o Allahov Poslaniče? – rekao je: “I meni, samo je mene Allah pomogao protiv njega i postao je musliman¹⁰⁵, i ne govori mi ništa osim dobro.”¹⁰⁶

Qarin je smutnja koja ne prestaje pratiti čovjeka cijelog života. Ovaj hadis je upozorenje protiv fitne qarina, njegovih došaptavanja i iskušenja. Hoće li ljudi shvatiti poruku, ili će je, kao mnogo puta do sada, ignorisati suočavajući se sa (ne)izvjesnim rezultatom zamke koja mu je postavljena?!

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ لَفَيْضٍ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

“Onome ko se bude slijepim pravio da ne bi Milostivo^g veličao, Mi ćemo šejtana natovariti, pa će mu on nerazdvojni drug postati.”¹⁰⁷

¹⁰³ ‘Umar S. al-Ashqar, *The world of the jin & devils, In the Light of the Qur'an and Sunneh*, str. 38,39

¹⁰⁴ *Al-Džami li Ahkamil Kur'an*, 13/211

¹⁰⁵ Dva su mišljenja oko toga da li je qarin Muhammeda, s.a.v.s., postao musliman ili ne. Prvo je da je on uistinu postao musliman, dok drugi smatraju da je on (qarin), samo poražen. Muhammedu, s.a.v.s., govori samo dobro (zbog toga što ne može raditi drugačije). Abu Ne'im al-Asbahani kaže u *Dala'il al-Nubuweh* (1/185): “Poslanik, s.a.v.s., je jedini čiji je qarin postao musliman i vjernik.”

¹⁰⁶ *Muslim*, IV/ 2168, br. 2814; Muslim bilježi i nešto drugačiju formu ovog hadisa pod brojem 2815

¹⁰⁷ *Az-Zuhuf*, 36.

OPSJEDNUTOST

Czapadaju, a koja ne možemo shvatiti, niti smo u mogućnosti da ih razumijemo, jer doći obično, ostaju i podužan, Zbog valjana i koji koji manifestuju, utjecaja koji imaju na živote ljudi, posljedica koje često trajno ostaju i bivaju vidljive na onima koje zadese, pogode na specifičan, komplikovan, čudan, strašan, neobjašnjiv način. Ne možemo ne biti u stalnom grču traženja odgovora na pitanja u vezi sa nastankom, uzrokom, izvorom ovih stanja, kao i ciljeva do kojih neko možda pokušava doći izazivajući ih.

Prihvatljiv odgovor, na osnovu slike svijeta, vidljivog i nevidljivog, kakvoj nas je podučio Poslanik Gospodara svjetova, jeste da je u ove, neobične, i nerijetko nenormalne pojave direktno umiješan svijet džina. Ovaj svijet posjeduje mogućnosti koje im je Stvoritelj podario, koje mogu biti iskorištene u činjenju djela kojima će steći Allahovo zadovoljstvo, ili činjenju zla koje, na kraju, nikome, osim onome ko takvo djelo učini, neće nanijeti štetu. Džini, dakle, mogu djelimično, ili u potpunosti preuzeti kontrolu nad čovjekom i njegovo ponašanje, život, učiniti stranim za zajednicu kojoj pripada, što za posljedicu može imati njegovo isključivanje iz svih aktivnosti zajednice, odnosno marginaliziranje njegove uloge u društvu. Ponašanje osobe u takvom stanju može biti i izvjesna prijetnja onima koji je okružuju pa da, kao preventivna mjera, opsjednutoj osobi bude nanescena šteta, čak nepravda, u smislu uskraćivanja određenih prava koja bi toj osobi pripadala da se ne nalazi u takvom stanju. Dovoljno je spomenuti one koje je pogodila ludost, a očito je šta sve može izgubiti, a najčešće i izgubi čovjek iskušan ovom bolešću. Ovakvim razvojem događaja pravi krivci (u ovom slučaju džini) ostaju netaknuti, pošteđeni zasluženih neugodnosti, i slobodni da nastave sa činjenjem zla, za svoj ili račun nekog drugog nezahvalnog Allahovog, dž.š., roba. Bilo kako bilo, niti će bogobojažnima biti uskraćena nagrada, niti će grješnicima (osim onima koji se iskreno pokaju) biti uskraćena kazna. Istinu je rekao Allah, dž.š., riječima:

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

“Allahovo je sve što je na nebesima i na Zemlji, i Allahu se sve vraća”¹⁰⁸

Međutim da li je sve ovako jednostavno? Da li su džini zaista sposobni da opsjedaju ljude, i da li su odgovorni za uništavanje njihovih života?

Stavovi učenjaka o ovom pitanju su različiti. Većina učenjaka Ehli-sunneta we-l-džemata smatra ovu pojavu neoborivom činjenicom. S druge strane, nailazimo na stavove određenih filozofa i teologa koji, ili u potpunosti odbacuju mogućnost opsjedanja ljudi džinima, ili pokušavaju dati različita, njima prihvatljiva objašnjenja.

DOKAZI O (NE)POSTOJANJU OPSJEDNUTOSTI

Svaka od grupa koja se zalaže za spomenute, i uveliko oprečne, stavove o mogućnosti opsjedanja ljudi džinima – s jedne, i sposobnosti džina da to učine – s druge strane, za svoje tvrdnje nalaze argumente u riječima Allaha, dž.š., životu Njegovog Poslanika, s.a.y.s., kao i shvatanju učenjaka, ili običnih ljudi – shvatanju proizašlom iz ispravnog i dubokog razumijevanja izvora, čistog islamskog vjerovanja, ili onog koje proizilazi iz jednostavnog životnog iskustva, kao i ljudskih razmišljanja koja nemaju osnovu u Allahovom, dž.š., govoru i teorijama koje nastaju iz njega. Zbog svega ovoga, a ponajviše zbog ljudi koji su se susreli i koji će možda nekada susresti se sa ovim pojavama, bitno je iznijeti i obrazložiti dokaze i jednih i drugih. Naposljetku, mi smo muslimani, a želimo li biti i vjernici u svojim raspravama moramo težiti – ne pobjedi, nego istini, a istinu ćemo dokučiti samo oslonimo li se na Allaha, dž.š., i pozovemo li se na Njega kao na onoga ko će presuditi u tim raspravama.

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

“ (...) jer Gospodar naš znanjem Svojim sve obuhvata; u Allaha se uzdamo! Gospodaru naš, Ti presudi nama i narodu našem, po pravdi, Ti si sudija najpravedniji”¹⁰⁹

¹⁰⁸ Ali-Imran, 109.

¹⁰⁹ El-A'raf, 89.

OPSJEDNUTOST POSTOJI

Među učenjacima koji opsjednutost smatraju realnošću je imam Ahmed ibn-Hanbel. Abdullah nas obavještava da, kada je upitao svoga oca Ahmed ibn-Hanbela, “postoje neki ljudi koji tvrde da džini ne mogu ući u tijelo čovjeka?”, on mu je odgovorio: “O moj sine, oni lažu; to kroz njih oni (džini, op.a.) i govore.”¹¹⁰

Ibn-Tejmijje izražava svoj i stav većine islamskih učenjaka govoreći da, kako god je prema Knjizi, Sunnetu i mišljenju ranih učenjaka postojanje džina utvrđena činjenica, isto tako je i prodor džina u ljudsko tijelo utvrđena činjenica, a na osnovu konsenzusa vodećih učenjaka Ehli--sunneta. On kao dokaze ulaska džina u ljudsko tijelo, također, navodi i iskustvo onih na koje se to odrazilo. Kao rezultat džinskog napada, čovjek može nerazumljivo govoriti, govorom nepoznatim čak i njemu samom, ili može, usljed napada, zadati udarac dovoljan da ubije, a da to i ne osjeti. Ibn-Tejmijje još tvrdi: “Ni jedan od vodećih islamskih učenjaka ne poriče (mogućnost) da džini ulaze u tijelo epileptičara, kao i u tijela drugih. Ko god poriče opsjednutost džinima i tvrdi da Šerijat to lažno predstavlja, laže na Šerijat. Ne postoji među dokazima Šerijata ništa što negira džinsko opsjedanje.”¹¹¹

Kur`anski dokazi

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ

“Oni koji se kamatom hrane neće se dići osim kao oni koje je šejtan dodirom izbezumio.”¹¹²

Ibn-Kesir iznosi svoje viđenje ovog ajeta: “Oni neće ustati iz svojih kabura na Sudnji dan drugačije nego kako ustaje epileptičar koji je pao nakon što ga je šejtan izbezumio.” Ibn-Abbas kaže: “Onaj koji jede kamatu, na Sudnji dan će biti oživljen kao ludak koji se guši” – prenosi Ibn-Ebi-Hatim, a slično navodi i nekolicina tabiina.¹¹³

U poznatom komentaru Kur`ana, Tefsiru-l-Menar, stoji: “Ibn-Atijje kaže da se u ovom ajetu poredi onaj ko jede kamatu na ovom svijetu sa onim ko nekontrolisano mlatara rukama i nogama, za koga se obično kaže da je

¹¹⁰ *Eedaah ad-Dilaaleh fee `Uloom ar-Risaalah*, str. 6

¹¹¹ *Medžmu`u-l-Fetawa*, 24/277

¹¹² El-Bekare, 275.

¹¹³ *Tefsir Ibn-Kesir*; El-Bekare, 275.

lud. Ovo poređenje se temelji a činjenici da se slično ponaša onaj koga je šejtan svojim udarom izludio". 3. tom, 79. i 80. str.¹¹⁴

Al-Kurtubi, komentarišući ovaj ajet u svome Tefsiru, kaže: "Ovaj ajet sadrži dokaz netačnosti onih koji poriču opsjednutost džinima, tvrdeći da je to rezultat prirodnih uzroka, kao i onih koji tvrde da šejtan ne ulazi u tijela ljudi niti ih dodiruje."

Al-Aš'ari spominje da je među doktrinama ortodoksnih muslimana da vjeruju da džini ulaze u tijela luđaka, a na osnovu riječi Svemogućeg: "Oni koji se kamatom hrane neće se dići osim kao oni koje je šejtan dodirom izbezumio."¹¹⁵

Navedeni se ajet najčešće koristi kada se hoće dati uporište tvrdnji o postojanju opsjednutosti uzrokovane džinima. Međutim nije ovo jedini ajet koji direktno ili indirektno ukazuje da takvo džinsko djelovanje na čovjeka postoji. Bitno je naglasiti da opsjednutost ne znači obavezno ulazak džina u tijelo čovjeka. Opsjednutost je, svakako širi pojam, koji obuhvata i šejtanska došaptavanja, ili dodir i udar prilikom kojeg džin ne ulazi u tijelo, ali ga svakako ugoržava.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

"Oni koji se Allaha boje, čim ih dodirne sablazan šejtanska, sjete se, i odjednom dođu sebi."¹¹⁶

U komentaru ovog ajeta Ibn-Kesir navodi nekoliko mogućih tumačenja riječi طَائِفٌ : **sablazan, napad, nagovor na zlo, i bolest.**¹¹⁷ Koji god od ovih izraza da se uzme za najprikladniji, upućuje na šejtansku akciju prema čovjeku, i potrebu njenog suzbijanja, prekida, i naposljetku liječenja.

Dokazi iz života Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

Poslanik je, s.a.v.s., živio Kur'an, i na taj način je svojim primjerom pokazao kako bi trebao izgledati život svih onih kojima je Allahova, dž.š., Riječ vodič na ovome svijetu i propusnica za blagostanje budućeg svijeta. Ovu situaciju, a poput mnogih drugih u kojima bi se čovjek mogao naći, Allahov Poslanik, s.a.v.s., nam je približio, i svojim primjerom pokazao, na

¹¹⁴ Madžid Matar, *Liječenje Kur'anom, medom i ljekovitim biljem*, str. 16; autor tefsira *Tefsir al-Qur'an al-Kerim (ili Tefsir al-Menaar)* je Muhammed ibn-Rašid ibn-'Ali Ridaa

¹¹⁵ Ibn-Tejmijin *Esej o džinima*, str. 7

¹¹⁶ El-A'raf, 201.

¹¹⁷ *Tefsir ibn Kesir*, El-A'raf, 201.;

koji način riješiti je, a ipak ne zgriješiti čineći zabranjena, ili djela koja su bliska i vode zabranjenim djelima.

Od Safije, r.a., supruge Allahovog Poslanika, s.a.v.s., prenosi se da je rekao: "Zaista, šejtan kola krvlju Ademovih potomaka."¹¹⁸

Učenjaci smatraju da ovaj hadis nedvojbeno govori o tome da šejtan može prodrijeti u tijelo čovjeka, okupirajući neke njegove dijelove, ili okupirajući cijelo tijelo krećući se kroz njega poput krvi.

Ja'la ibn-Murrah kaže: "Vidio sam da Allahov Poslanik, s.a.v.s., radi tri stvari koje ni prije ni poslije mene niko nije vidio. Krenuo sam s njim na put. Idući, prošli smo pored žene koja je sjedila uz put sa dječakom. Viknula je: "O Allahov Poslaniče, ovaj dječak je pogođen iskušenjem, a i mi smo s njim pogođeni. Ne znam koliko napada u toku dana ima." Rekao je: "Dodaj mi ga." Pa ga je ona podigla do Poslanika, s.a.v.s., On je onda smjestio dječaka između sebe i sredine sedla, otvorio mu usta i puhnuo u njih tri puta govoreći: **"U ime Allaha; Ja sam Allahov rob. Izlazi, Allahov neprijatelju!"** Zatim joj je vratio dječaka i rekao: "Sačekaj nas pri povratku na istom mjestu i obavjesti nas o njegovom stanju." Zatim smo otišli. Na povratku, našli smo je na istom mjestu sa tri ovce. Kada ju je upitao: **"Kako ti je sin?"**, odgovorila je: "Tako mi Onoga ko te je poslao sa istinom, nismo primjetili ništa neobično u njegovom ponašanju do sada."

Nakon što je bio postavljen za namjesnika Taa'ifa, Osman ibn-Ebi al-'Aas je došao Poslaniku, s.a.v.s., i obavijestio ga da je smeten u namazu. Objasnio je da ga nešto ometa pri učenju Kur'ana. Poslanik je, s.a.v.s., rekao: **"Pridi. To je šejtan."** Kada se približio, Poslanik je, s.a.v.s., puhnuo u njegova usta i rekao: **"Izlazi, Allahov neprijatelju. Ja sam Allahov Poslanik."** Usmaan ibn-Abii al-'Aas je rekao da nakon toga više nikad nije osjetio zunjnost u namazu.¹¹⁹

Ummu Ebanija, prenosi od svoga oca El-Vazi'a, da je njen djed otišao Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., sa ludim sinom, ili mu je to bio sestrić. Rekao je Poslaniku: "Imam sina (sestrića) kojeg je obuzelo ludilo. Mogu li ga dovesti kod tebe, pa da Allahu uputiš dovu za njegovo izlječenje?" Poslanik je rekao da ga dovede. "Poveo sam ga", rekao je on, "a bio je vezan." "Kada smo došli, odvezao sam ga, skinuo s njega odjeću u kojoj sam ga doveo i obukao ga u lijepu i čistu odjeću. Potom sam ga izveo pred Poslanika, s.a.v.s., a on je rekao: **"Primakni mi ga bliže i okreni mi njegova leđa"** Vidio sam oba pazuha Poslanika dok je govorio: **"Izlazi Allahov neprijatelju, izlazi**

¹¹⁸ Muslim, III/ 1187,1188, br. 5404 i 5405, i ostale zbirke. Hadis jedino nije spomenuo Tirmizi u svojoj zbirci hadisa

¹¹⁹ Sahih Sunen Ibn-Maadž, II/ 273, br. 2858

Allahov neprijatelju.” Primijetio sam da pogled bolesnika nije kao što je bio. Sad je normalno gledao. Zatim ga je Allahov Poslanik, s.a.v.s., posadio ispred sebe, proučio dovu na vodu, tom vodom potrao njegovo lice i uputio Allahu dovu za izlječenje. Poslije te Poslanikove dove niko od onih, koji su došli sa njim, nije bio bolji od njega.”¹²⁰

Nasljednici Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

Ibn-Qajjim je ispričao jedan od slučajeva liječenja koji je vodio njegov učitelj Ibn-Tejmijje.

Šejh (Ibn-Tejmijje) je često u uho luđaka učio

افحسبتم لما خلقناكم عبثا وانكم اليينا لا ترجعون

(“Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete vratiti?”)¹²¹

Rekao mi je da je jedne prilike učio ovaj ajet u uho luđaka i džin koji je opsjeo čovjeka je otežući rekao “daaaa”, pa je uzeo štap i udarao čovjeka po vratnim venama dok se Ibn-Tejmijje nije umorio udarajući ga, i oni koji su bili prisutni bili su sigurni da je čovjek podlegao udarcima. Dok ga je udarao, džin je zajecao: “Ja ga volim.” Šejh je rekao: “On ne voli tebe”, pa je džin rekao, “želim obaviti hadž s njim. Šejh je odgovorio: “On ne želi obaviti hadž s tobom”, a on reče, “napustit ću ga u tvoju čast.” Šejh je odgovorio: “Ne! Napustit ćeš ga iz pokornosti Allahu i Njegovom Poslaniku.” Rekao je: “Onda ću ga napustiti.” Luđak se pridigao, osvrnuo se lijevo i desno i rekao: “Zašto sam došao do uvaženog šejha?”, prisutni su mu rekli “šta je sa silnim udarcima koje si primio?”, pa je upitao, “zašto bi me šejh udarao kada nisam ništa zgriješio?”¹²²

Jedna od predaja se veže i za Ahmed ibn-Hanbela. U njoj se kaže da je za vrijeme Abasijskog halife Mutewekkila jednu od njegovih robinja opsjeo džin. On je o tome izvijestio Ahmed ibn-Hanbela koji je poslao jednog od svojih učenika sa parom nanula i rekao mu da kaže džinu, koji se nalazio u toj djevojci, “nije ti dozvoljeno da boraviš u tijelu ove žene, i Ahmed ti poručuje da je napustiš.” Al-Mutewekki i ostali prisutni su čuli da žena grubim, muškim glasom govori: “Ahmedova naredba je dobrodošla. Ahmed je pokoran Allahu, i Allah je učinio da se sve pokorava njemu. Da nam Ahmed naredi da napustimo Irak, mi bi ga napustili.”

¹²⁰ bilježe Ahmed u *Musnedu* i Ebu-Davud u *Sinemu*

¹²¹ El-Mu'minun, 115.

¹²² *Zaadu-l-Me'ad*, IV/ 67-69

Mnogo je drugih primjera iz života islamskih učenjaka koji pokazuju da su oni, osim što su bili na stanovištu da džini mogu i ulaziti u tijela ljudi, to pokazivali, i u svojim životima aktivno učestvujući u upozoravanju ljudi na ovu opasnost, istovremeno, i boreći se da istjeraju džine iz tijela ljudi, ukoliko dode do opsjedanja.

Upoznao sam se sa radom na ovom polju mnogih učenjaka, naših savremenika, što direktno govori da vrijeme, ni neka moderna shvatanja na bilo koji način ne utječu na slabljenje svijesti o ovoj pojavi. Naprotiv, kako vrijeme prolazi, i, kako se više publiciraju djela koja obrađuju ovu tematiku, ljudi sve više pridaju značaja ovoj mogućnosti. Neki od svojih problema, za koje ne mogu naći razumno objašnjenje, sagledavaju. Podjednako se oslanjajući na čisto materijalne, vidljive pojave i uzroke, ali i na one koji to nisu.

OPSJEDNUTOST NE POSTOJI!?

I pored svih navedenih argumenata u korist tvrdnji o postojanju opsjednutosti, ne treba biti neoprezan pa se zanositi ubjedenjem da ih svi, bez izuzetaka, prihvataju i gledaju pogledom poput našeg. Mišljenja i ubjedenja se formiraju shodno sposobnostima kojima će neko iskoristiti znanja koja ima, ili jednostavno slijedenjem stavova onih koji za određene grupe predstavljaju autoritete dostojne slijedenja. Na tim osnovama počiva i mišljenje nekih da opsjednutost, mada je realnost sa kojom se ljudi susreću, ne postoji, ili barem ne postoji u obliku poznatom među ljudima.

Opsjednutost predstavlja napad džina na čovjeka, dodiranjem ili ulaskom u tijelo napadnutog, kada džin napadač ostvaruje određene ciljeve, a što se negativno odražava na zdravlje ili život napadnutog.

Učenjaci koji zagovaraju ova mišljenja svoju konstrukciju, također, potvrđuju argumentima. To su u ovom slučaju ajeti Kur`ana Časnog i razumski argumenti.

Fahrudin er-Razi citira jednog od Mu'tezilijskih učenjaka, al-Džuba'ija kako kaže: "Ljudi govore kako epileptički napad nastaje tako što šejtan dodirne ili opsjedne žrtvu – to je pogrešno, zato što je šejtan nesposoban da opsjedne ili ubije čovjeka."¹²³

El-Alusi je zabilježio sljedeće u svome komentaru Kur`ana: "Mu'tezilije i al-Kaffal, koji je od Šafi'ija¹²⁴ su na stanovištu da su tvrdnje –

¹²³ Fahrudin er-Razi, *Tefsiru-l-Kebir*, VII/ 89

¹²⁴ Misli se na sljedbenika Šafijske pravne škole (suniju), Muhammed ibn -Ali al-Kaffal (904-976) bio je među vodećim učenjacima njegovog vremena u pravu, hadisu, gramatici i književnosti.

epilepsija (sara') i ludost (džunuun) su od šejtana – pogrešne, zato što on nema mogućnosti da to uradi.¹²⁵

Kur'anski dokazi

Oni koji poriču opsjednutost najčešće koriste sljedeći ajet:

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي

“I kada bude sve riješeno, šejtan će reći: “Allah vam je pravo obećanje dao, a ja sam svoja obećanja iznevjerio; ali, ja nisam nikakvog dokaza nad vama imao, samo sam vas pozivao i vi ste mi se odazivali.”¹²⁶

Fahrudin er-Razi u svome tefsiru na sljedeći način komentariše ovaj ajet: “Ovo je nedvosmislen i neuporediv dokaz da šejtan nema mogućnost da opsjedne, ubije, ili povrijedi (čovjeka).”¹²⁷

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ

“Oni koji se kamatom hrane neće se dići osim kao oni koje je šejtan dodirom izbezumio.”¹²⁸

Kada je riječ o ovom ajetu, a koji predstavlja osnovu potvrde o postojanju opsjednutosti, u riječima Uzvišenog, dž.š., za one koji opsjednutost smatraju realnošću, Fahrudin er-Razi smatra da ludost spomenuta u ovome ajetu ne dolazi direktno od šejtana, nego od njegovih došaptavanja koja onda uzrokuju konvulziju i nakon toga ludost. Uz ovaj ajet spominje i onaj u vezi sa Ejubom, a.s., gdje Allah, dž.š., kaže:

وَإِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

“I sjeti se roba Našeg Ejjuba, kada je Gospodaru svome zavapio: “Šejtan me pogodio nedaćama i patnjom!”¹²⁹

On smatra da ludost nastaje kao rezultat došaptavanja, zato što je Allah Uzvišeni stvorio čovjeka sa slabom dispozicijom, tugom koja ga nadvladava,

¹²⁵ *Ruhu-l-Me'ani*, 3/ 49

¹²⁶ Ibrahim, 22.

¹²⁷ *Tefsiru-l-Kebir*, VII/ 88

¹²⁸ El-Bekare, 275.

¹²⁹ Sad, 41.

i kada došaptavanja nastanu, on postaje uplašen. Zato što nije hrabar, dovoljno da se odupre mentalnom pritisku, postaje lud, baš kao što čovjek kukavica bude doveden do ludila praznim prostorom. Prema tome se ova vrsta ludila ne dešava plemenitim ljudima koji su postigli savršenstvo, kao ni odlučnim i inteligentnim, već postoji među onima koji imaju slab karakter i duševnu neuravnoteženost.¹³⁰

Razumska objašnjenja

Ovdje ćemo se susresti sa nekim pitanjima koja postavljaju i o kojima raspravljaju zagovornici odbacivanja postojanja opsjednutosti. To su prije svega Mu'tezilije. Fahrudin er-Razi u svome tefsiru spominje el-Džuba'ija, i njegove argumente.

- Za šejtana se može reći da ima ili gusto, neprozirno, ili fino, sitno i prozirno tijelo. Ako je njegovo tijelo gusto, mora biti i vidljivo. Da je moguće da mu je tijelo gusto, zbijeno, i da je on prisutan, a istovremeno nevidljiv, tada bi isto bilo moguće i za sunce, prasak groma, bljesak munje, i planine bi bile pred nama, a da ih ne vidimo; to bi bilo prosto nemoguće. Ako on (šejtan) ima zbijen (formiran) oblik, kako je moguće za njega da uđe u tijelo čovjeka. S druge strane, on ima fino tijelo poput zraka, a takvo nije ni čvrsto ni snažno, i nije sposobno da opsjedne čovjeka ili da ga ubije.
- Ako je šejtan sposoban da opsjedne ili ubije, bilo bi izvodljivo šejtanu da čini djela slična mudžizama Poslanika, s.a.v.s. Za posljedicu bi ovakva djela mogla imati slabljenje ugleda Allahovog Poslanika, s.a.v.s., iskrivljavanje slike o njegovoj misiji i, naposljetku, predstavljanje islamom djela koja nisu od islama.
- Ako je sposoban da opsjedne, zašto ne opsjeda samo vjernike? Zašto ih sve ne izbezumi, s obzirom na snagu njegovog neprijateljstva prema vjernicima. Zašto im ne ukrade imetak, pokvari poslove, izloži njihove tajne i sve ih ne izludi?

ODGOVORI

Prvi argument koji smo naveli govori da džini moraju imati fina tijela, da bi bili nevidljivi, a poznato je da ih je Allah, dž.š., stvorio takvima. Međutim da bi opsjeli čovjeka, njihova tijela moraju biti sposobna za takvo nešto. Znači moraju imati formirana (zbijena) tijela, a time postaju vidljivi. Tada se javlja još jedan problem. Da je, kojim slučajem ovo moguće, da je moguće da su njihova tijela zbijena, a istovremeno nevidljiva, nastao bi

¹³⁰ *Tefsiru-l-Kebir*, VII/ 89

problem kada prodru u tijelo čovjeku. Da li je tijelo čovjeka dovoljno prostrano da primi ova strana tijela, i da predstavlja platformu za njihov život i djelovanje?¹³¹ Šta je odgovor na ovu dilemu?

Neovisno od toga kakva su zaista njihova tijela, predstavljaju li zbijene oblike, ili, suprotno, fine i na neki način raspršene, džini mogu prodrijeti u tijelo čovjeka, životinje ili biljke i da borave u okupiranom tijelu. Kako? Allah, dž.š., nas je obavijestio da melec udahnu dušu u embrio u materici. Znači da ulaze u tijelo čovjeka, a samo je Njegovo znanje kako to čine. U nekim okolnostima bakterije prodiru u tijelo čovjeka i žive u njemu i prouzrokuju mu određene smetnje. Postoji li sličnost? Džinima u tijelu čovjeka nije potreban poseban prostor. Oni su poput kapi kiše koje se zadržavaju u pukotinama u stijenama. Na taj način kapi kiše ne mijenjaju strukturu i njihov oblik, ali ipak borave u, ili, na njima.

Vidjeli smo da al-Džuba'i smatra da, ako džini posjeduju fina tijela poput zraka, tada nemaju čvrstine ni snage, potrebne da prodru u čovjeka ili da ga ubiju. Naišao sam na, za ovu opasku, zadovoljavajući odgovor. Nalet vjetra ili udar struje mogu oboriti ili ubiti čovjeka, i često na njega imaju veći efekat od nekih čvrstih tijela.

Šta je sa "imitacijom mudžiza"? Opasnost koja iza ovoga vreba uistinu je velika. Ali takva šejtanova nastojanja ne mogu imati uspjeha. Prije svega mudžize su natprirodna djela kojima je Allah, dž.š., pomogao svoje poslanike. Njihova svrha je bila da podupru širenje poruke s kojom su poslanici dolazili, i kao takve mudžize su neponovljive.

Dalje – oni koje su džini napali na bilo koji način – ne samo da time nisu dobili nikakve nadmoći u odnosu na druge ljude, nego su, nasuprot svemu, određene njihove sposobnosti uveliko umanjene. Dok se nalaze u ovakvom stanju (opsjednuti, pod kontrolom džina), ljudima je najčešće potrebna tuđa, prije svega, mislim, Allahova, dž.š., pomoć. A onaj kome je potrebna nečija pomoć, teško da od bilo koga može biti uzet za uzor. Što znači da takvo šejtanovo djelovanje na ljude ne može, inšallah, dovesti do iskrivljavanja slike islama.

Sljedeće pitanje koje je postavljeno odnosilo se na usmjeravanje šejtanskog djelovanja. Ako je šejtan sposoban da čini zlo ljudima, zašto se prvenstveno ne usmjeri ka bogobožnim. Pa, napokon, oni su mu najveći neprijatelji. Ali ovo, naprotiv, nije slučaj; veliki broj onih koji su opsjednuti, zapravo, nisu vjernici, ili su od onih koji se smatraju vjernicima, ali su daleko od činjenja djela kojima je Allah, dž.š., zadovoljan – djela na koja ih upućuje

¹³¹ Ovdje treba spomenuti da su džini formirana, inteligentna bića, koja žive živote, koji su umnogome slični našim, a samim tim potreban im je i određeni životni prostor.

Allahovo Poslanika, s.a.v.s. Ovo ne znači da šejtani ne žele nanijeti zlo vjernicima. Oni to itekako žele, i glavnina njihovih akcija i jeste usmjerena prema vjernicima, ali su onemogućeni zaštitom koju dobri Allahovi, dž.š., robovi svakodnevno traže od svoga Gospodara i koju im On pruža, odgovarajući na njihova traženja. Samo iz ovog razloga džini imaju uveliko ograničenu mogućnost djelovanja prema bogobojažnima. Ponekad oni ipak uspiju u svojim namjerama i nanesu zlo vjernicima. Povrijede ih, ugroze njihovo zdravlje, ili njihove poslove. Ali čak ni tada oni nisu pobjednici. Vjernik zna da to što mu se desi, šteta koja mu je prouzrokovana, ustvari nije njihova moć da to učine. Ne, Allah, dž.š., je onaj koji određuje šta će se kome i kad desiti. Džini su znači samo “poštari” koji su nam donijeli iskušenje od našeg Gospodara, kojim nas želi upozoriti da ostanemo čvrsti na putu dobra, i On će nam zbog toga što nam se dešava umanjiti kaznu na budućem svijetu, koju smo možda zaslužili nekim svojim postupcima.

Znači bolest koju džini prouzrokuju, ustvari, nije zlo. Zlo je ako zbog te bolesti, ili zbog bilo čega drugog, nevoljnik zaboravi na svoga Stvoritelja, a okrilje potraži kod šejtana, i.a.

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ // إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

“On doista nema nikakve vlasti nad onima koji vjeruju i koji se u Gospodara svoga pouzdaju, / njegova je vlast jedino nad onima koji njega za zaštitnika uzimaju i koji druge Allahu ravnim smatraju.”¹³²

A sunnet ...

Osnovni nedostatak pri iznošenju argumentacije o (ne)postojanju mogućnosti opsjedanja džina, kod onih koji poriču ovu mogućnost jeste nepostojanje potpore za njihove tvrdnje u sunnetu – životu Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Razumijevanje sunneta je ključno za ispravno shvatanje principa Kur`anskog pripovijedanja, i oslanjanje na druge osnove, osim ovog, nije dovoljno ili potpuno. Znači objašnjavanje pojava, koje su na bilo koji način spomenute ili nagoviještene u Kur`anu, bez traženja, na prvom mjestu tumačenja ovih pojava u samom Kur`anu, a zatim u riječima ili djelima Njegovog Poslanika, s.a.v.s., nije poželjno, jer može dovesti do raznih anomalija, s obzirom da ljudski razum nije sposoban pratiti mudrosti Sveznajućeg, osim do određenih granica.

¹³² En-Nahl, 99.-100.

Ibn-Kesir u svome Tefsiru kaže: “Najispravnija je metoda tumačenja – tumačenje Kur’ana Kur’anom, jer ono što je ukratko rečeno na jednome mjestu, pojašnjeno je na drugom. Ako to nije dovoljno, onda se treba prihvatiti sunneta koji objašnjava Kur’an.¹³³ Šafija, r.a., kaže: “Svaki sud koji je donio Allahov poslanik Muhammed, s.a.v.s., zasnovan je na njegovom razumijevanju Kur’ana.”

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا

“Mi smo ti doista spustili Knjigu da pomoću nje među ljudima sudiš onako kako ti Allah pokazuje. Zato ne budi varalicama branilac.”¹³⁴

Zato i Allahov Poslanik, s.a.v.s., kaže: “Da, meni je uistinu dat Kur’an i usto ono što mu je slično.”¹³⁵

ZAŠTO DŽINI ULAZE U LJUDE?!

Nakon što smo se upoznali sa činjenicama o sposobnostima džina da opsjedaju ljude, okupirajući njihov razum, dijelove njihovog tijela, ili ljude kao potpunu cjelinu, suočavamo se sa pitanjem razloga njihovog takvog utjecaja na ljude. Da li je cilj njihovog bivstvovanja na ovome svijetu korištenje, osim prava koja im pripadaju, i prava koja pripadaju ostalim Allahovim stvorenjima, i čijim uzurpiranjem krše Allahove, dž.š., zakone sijući nered na Zemlji? Ili je njihov zadatak da otežaju ljudima nastojanje da svojim radom na ovome svijetu steknu Allahovo zadovoljstvo koje će im donijeti vječno blagostanje na Ahiretu?

Allah, dž.š., i ljudima i džinima je, u ajetu koji ću navesti, ukazao na osnovni njihov zadatak na ovome svijetu. I svako djelovanje jednih ili drugih, pozitivno ili negativno, rezultat je ispunjavanja tih obaveza, ili njihove oholosti i suprotstavljanja naredbama Gospodara svjetova.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

“Džine i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju, (...).”¹³⁶

Ibn-Tejmije spominje tri okolnosti kao glavne razloge zbog kojih džini opsjedaju ljude.

¹³³ *Tefsir Ibn-Kesir*, str. 24

¹³⁴ En-Nisa, 105.

¹³⁵ *Abu-Davud, Ibn-Madže*; Albani ga okarakterisao sahihom u *Sahih Sunen Abu-Davud*, III/ 870,871, br. 3848

¹³⁶ Ed-Zarijat, 56.

Povod zbog kojeg džini opsjedaju ljude može biti rezultat požude dijela džina..., ili čak ljubavi, baš kao što to može biti među ljudima. (Ovoj vrsti džinskog napada nekada doprinose i sami ljudi ponašanjem koje im ne priliči, a koje je privlačno za džine. Oblačenje koje je suprotno od propisanog, otkrivanje dijelova tijela koji moraju biti skriveni, i time isticanje tijela pred pogledima ljudi i džina, onih čija su srca bolesna – među prvim je koracima koji vode ka tome da onaj kod koga je prisutno ovakvo ponašanje bude predmet požude (ili ljubavi) nekog od džina, što skoro u pravilu dovodi do toga da džini opsjednu takvu osobu. Samodopadljivost je još jedna od negativnih osobina koja privlači džine onome kod koga se nađe. Takva osoba se neprekidno divi svome tijelu smatrajući ga savršenim, a zaboravljajući da epitet savršenstva pripada samo i jedino Allahu, dž.š. Zbog želje za divljenjem prema sebi, takva će osoba često stajati pred ogledalom, ili će to činiti na neki drugi način. Ovo naravno čini, ne sjećajući se Onoga koji je stvorio čovjeka, niti Mu zahvaljuje.

Džinsko opsjedanje se nekada dešava kao rezultat glupe šale, lakrdije, ili običnog zla kod nekih džina, baš kao što se zlo i pakost dešavaju među ljudima iz sličnih razloga.

Kakogod, opsjedanje je najčešće rezultat ljutnje džina, zbog toga što im bude učinjeno kakvo zlo. Tako džin kažnjava onoga ko mu naškodi. Na primjer, kada im čovjek slučajno nanese štetu mokrenjem na njih, prosipanjem vrele vode na njih, ili ubijanjem nekog od njih, džini pomisle da im je šteta nanesena namjerno. I, mada ljudi ne mogu shvatiti šta su uradili, oni (džini) ih iz osвете mogu kazniti mnogo više nego što to zaslužuju, zato što su oni po prirodi neuki, grubi, prevrtljivi.¹³⁷

Osim navedenih okolnosti pod kojima džini opsjedaju ljude, valja spomenuti još neke koje se prepliću sa spomenutima i koje su dio njih.

Džini ponekad uznemire ljude bez ikakvog povoda, jedino želeći tim činom pokazati svoje sposobnosti i “superiornost” naspram ljudi. To pokazuju fizičkom konstitucijom svojih tijela, brзом pokretljivošću, mogućnošću transformacije oblika..., i nevidljivošću, kao vjerovatno najbitnijom osobinom. Ovakvo njihovo ponašanje nije ništa drugo do oholost, a Allah, dž.š., nas upozorava:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

“Allah, doista, ne voli one koji se ohole i hvališu!”¹³⁸

¹³⁷ Ibn-Tejmijjin *Esej o džinima*, str. 31,32

¹³⁸ En-Nisa, 36.

Ljubomora je također jedan od razloga zbog kojih džini napadaju čovjeka jer:

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَن تَقْوِيمٍ

“Mi čovjeka stvaramo u skladu najljepšem.”¹³⁹

Nekada okupiraju tijela ljudi da bi ih smatrali svojim, da bi bili u “skladu najljepšem”. Otuda strano ponašanje ljudi nad kojima džini preuzmu kontrolu. Narcisoidnost i u ovom slučaju ima veoma negativne posljedice. Džin će primijetiti stalno divljenje čovjeka samim sobom i pokušat će mu to oduzeti ili uništiti. Zato čovjek treba stalno da se sjeća Allaha, dž.š., i da traži utočište kod njega od šejtana, ali i od samoga sebe.

Još jedna bitna stvar u vezi sa ljubomorom/ zavišću džina jeste urok. O uroku će biti govora opširnije. Ovdje ću samo spomenuti da zavist koju čovjek može probuditi kod nekih džina ili ljudi, može rezultirati urokom.

Sihir

Sihir je ugovor između sihirbaza i džina šejtana, kojim se želi nanijeti zlo onome kome to želi sihirbaz. Sihir je, ustvari, puno više od ovoga (o čemu će biti riječi poslije), a ovdje samo želim ukazati da džini i na ovaj način uznemiravaju, opsjedaju ljude. Naime, onaj ko želi nekome napraviti sihir, čini djela koja će pokazati njegovo nevjerstvo i koja će ga približiti šejtanu, a koji će zauzvrat činiti ono što sihirbaz bude zahtijevao. Da bi džini učinili ono što se od njih traži, često moraju ući u svoju žrtvu i “na licu mjesta” ispunjavati svoje zadatke.

Džini mogu uznemiriti čovjeka i u slučaju kad on ode tražiti lijeka “na pogrešnoj strani”. Tako ljudi odlaze gatarima, astrolozima, sihirbazima (radi traženja lijeka, ili čak nekada traže od sihirbaza da za njihov račun nanese nekom zlo), vidovnjacima, onima koji tvrde da liječe Kur'anom, a istovremeno su kod njih prisutni znakovi sihirbaza. Spomenute kategorije najčešće imaju veze sa džinima na ovaj ili onaj način. U traženju izlaza iz teškog stanja u kome se nađu, ljudi odlaze onima koji će im kazati o njihovoj prošlosti, sadašnjosti ili budućnosti. Nerijetko bivaju oduševljeni kako je “taj neko” o njima znao “sve”. A, skoro po pravilu, ne upitaju se odakle toj osobi podaci o njima. Kako o meni, neko ko me vidi prvi put, ili me nekada ne vidi uopće – dovoljno je pokazati stvari osobe zbog čijeg smo problema došli – može znati ono što znam samo ja, ili neko meni blizak, a s kim ta osoba nikada nije bila u kontaktu? Ne bi trebala znati ni odakle dolazim, a ipak mi ispriča sve o mojoj kući, porodici, ili komšiluku... Ovi “liječnici” koriste džine za izvršavanje nekih zadataka ili

¹³⁹ Et-Tin, 4.

prikupljanje informacija. Svjesno šalju džine osobi koja im se obrati za pomoć kako bi je oni čuvali, ili otkrivali o njoj ono što njihovog nalogodavca zanima. Džin, ili džini na ovaj način neprestano borave uz čovjeka otkrivajući i njegove najskrivenije tajne. Skoro je nepotrebno spominjati da ovo ne mora biti jedino što "zaštitnici" mogu učiniti ljudima. S obzirom da opsjedanje ljudi ne znači neminovno i boravak u tijelu čovjeka, jasno je da oni, boraveći u ili uz čovjeka i učestvujući s njim u poslovima, mogu negativno djelovati i na međusobne poslove, saradnju ljudi, tako što će podrivati autoritet neke osobe, prikazujući je u očima prijatelja ili saradnika nepoštenim, nesposobnim, nemoralnim.

Primjeri

1. Jednom sam otišao kod žene čiji su me roditelji pozvali, a koja zbog teškog stanja u kome se nalazila, nije mogla izlaziti iz kuće. Prizor je bio veoma ružan. Sada ćemo vidjeti kako je došlo do tog prizora. U početku je počela osjećati potištenost i depresiju. Međutim vremenom je njeno stanje postajalo teže i približavalo se stanju potpune ludosti. Ovako teško stanje je, moguće, nastalo i uzimanjem antidepresiva. Naime, ma kako teško bilo, sve bi se i završilo na depresiji. Ali antidepresivi su "tušili" takvo stanje, usljed čega su džini djelovali na drugim mjestima i drugačijim načinima, i time su napravili jedno konfuzno stanje koje ona nije mogla podnijeti, pa je podlegla takvom pritisku. Bilo je nemoguće ostvariti saradnju s njom u cilju ispunjavanja obaveza koje je zahtijevao tretman. Ono što želim ovdje naglasiti je uzrok nastanka ovakvog stanja. Saznali smo u toku tretmana bolesnice da je prije 9 - 10 godina, dok je još bila djevojka, imala određene probleme koje je, nakon što ih nisu uspjeli riješiti ljekari, "uspješno" riješio jedan hodža. Kako ih je uspio riješiti? Nikako. Ona tada nije bila izliječena, osim djelomično. Džini koji su prouzrokovali ovo teško stanje kod nje bili su isti oni koji su bili rezultat prestanka njenih problema prije desetak godina.

U procesu liječenja oni koji se koriste zabranjenim metodama, nerijetko pošalju grupu "dobrih" džina da od bolesnika otjeraju one koji su prouzrokovali bolesno stanje i da nakon toga oni borave uz osobu čuvajući je. U ovom slučaju najčešće se pravi ugovor "na određeno vrijeme" u toku koga će džini čuvati čovjeka, a poslije...

Ovdje se desio sličan slučaj. Kod bolesnice smo pronašli hamajliju kojom se pozivaju vladari nekih plemena džina da čuvaju bolesnicu tjerajući loše džine i boraveći uz nju kao zaštita. Oni su to i činili 9 godina. Nakon toga desilo se nešto što ih je uznemirilo pa su promijenili svoju ulogu i postali od zaštitnika napadači.

RAZLOZI USPJEHA DŽINA U OSTVARIVANJU NAMJERA

Slabost ili snaga vjere opsjednutog

Saznavši o povodima džinsko-šejtanskog uznemiravanja ljudi, spoznali smo samo jednu stranu medalje. Za uspjeh namjera džina moraju biti ispunjeni određeni uvjeti, a za ispunjavanje ovih uvjeta i za omogućavanje ili onemogućavanje njihovih htijenja, odgovorni su sami ljudi, protiv kojih su, na kraju, i usmjerena djelovanja džina, odnosno među džinima nepokornih Allahovih, dž.š., robova. Uopćeno, svako čovjekovo nepridržavanje Allahovih, dž.š., zakona dovodi ga u poziciju da bude žrtva džinskog napada. Pridržavanjem Kur'ana i Sunneta, čuvanjem svoga tijela i svoje duše nečisti koje bi nas približile šejtanu, oko sebe stvaramo čvrstu barijeru koja će biti nepremostiva i potpuna zaštita od negativnih utjecaja. Mnogi smatraju da one koji se u potpunosti budu pridržavali ovih principa, džini ni na koji način neće moći ugroziti, jer riječi su Uzvišenog Allaha, dž.š.:

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ

“Ti nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim, osim nad onima koji te budu slijedili, od onih zalutalih.”¹⁴⁰

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غَوِيَّتَهُمْ أَجْمَعِينَ/إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ

“E, tako mi dostojanstva Tvoga – reče – sigurno ću ih sve na stranputicu navesti,/ osim Tvojih među njima robova iskrenih!”¹⁴¹

Mišljenje je da džini mogu ugroziti samo one sa slabom vjerom, a da su pravi vjernici pod zaštitom svoga Stvoritelja, i kao takvi sigurni. Sa ovakvim tvrdnjama treba se složiti, ali bi ih trebalo obrazložiti u potpunosti. Upoznao sam neke dobre Allahove, dž.š., robove (o nekima sam samo čitao) koje su džini napali, i bilo bi nezahvalno i nesmotreno, samo zbog toga što im se desilo, dovoditi u pitanje njihov iman, uprkos tome što sav njihov život govori o njima kao o pravim vjernicima. Prije svega valja naglasiti da samo Allah, dž.š., zna ko jest, a ko nije pravi vjernik. Mi o ljudima možemo suditi na osnovu njihovih djela, a takav sud ne mora uvijek biti ispravan, jer samo Allah, dž.š., zna šta krije ljudsko srce, i samo On zna šta nekoga vodi da učini određeno djelo, a zašto to isto djelo neko drugi izbjegava učiniti.

¹⁴⁰ El-Hidžr, 42.
¹⁴¹ Sad, 82.-83.

Zato što su čovjeka napali džini, ne znači da je i njegova vjera ugrožena. Čovjek mora vjerovati da sve što mu se desi jest Allahova, dž.š., odredba. Takav je slučaj i sa džinima. Gospodar svih svjetova ih šalje nekome kao iskušenje, nekome kao kaznu, drugima kao opomenu, a nekima opet kao milost i uputu. Oстане li čovjek čvrst i postojan vjernik, koji saburi na onome što ga je zadesilo, zahvaljuje Allahu, dž.š., na tome, a sjećajući se drugih blagodati koje Mu je dao, i tražeći samo od Njega izlaz iz takvog stanja, to je dokaz čvrstine njegove vjere.

O slaboj vjeri onoga ko je pogođen džinskim napadom možemo govoriti ako opsjednuti zbog toga što mu se dešava proklinje svoju sudbinu, zaboravljajući da Allah, dž.š., upravlja njome, ili u traženju izlaza skrene s pravoga puta i približavajući se šejtanu, učini svoj život stranputicom.

MOMENTI ULASKA DŽINA U TIJELO

Postoje određena stanja u kojima se čovjek može naći, a koja posebno pogoduju džinima da opsjednu svoju žrtvu. To su momenti koji su prisutni kod svakog čovjeka i koji su dio svakodnevnog života, s tom razlikom da su ovo stanja krajnosti. Bitno ih je znati, kako bi svako zasebno mogao sagledati svoje stanje i korigovati ga ukoliko prelazi granice prihvatljivog, a najbolju korekciju je svakako moguće izvršiti dovođenjem svoga života u okrilje Kur`ana i Sunneta. Spomenuta stanja su:

- a) velika srdžba,
- b) velika žalost,
- c) veliki strah,
- d) odavanje strastima,
- e) nemarnost u vjeri.

Velika srdžba

Ovo je osobina koja je prisutna kod svakog čovjeka, ali njeno prisustvo ne mora uvijek predstavljati problem. Postoje dvije vrste srdžbe: pohvalna i pokuđena. Prva je ona koja bi se trebala naći kod svakog vjernika, a nastaje kada se čovjek naljuti zbog nezadovoljstva kršenjem Allahovih, dž.š., zakona. Srdžba koja ne bi trebala naći se kod čovjeka jeste ona koja nastaje kada se čovjek naljuti zbog sebe, zbog toga što mu neko učini nešto nažao, ili kada ne uspije ostvariti željene ciljeve. Ova srdžba vodi bolesti srca, a bolesno srce lahko može postati magnet za džine. Atijje b. Urve prenosi od Poslanika, s.a.v.s., hadis u kome nas on uči kako da ne dopustimo da ljutnja prevlada naš

razum: *"Ljutnja je od šejtana, a šejtan je stvoren od vatre, a vatra se gasi vodom. Zato kada se neko od vas naljuti, neka uzme abdest."*¹⁴²

Velika žalost.

Ovdje je ponovo riječ o žalosti koja prelazi granice islamskog ponašanja. Tako ćemo vidjeti ljude koji se žale na Allaha, dž.š., zbog onoga što ih je zadesilo, zbog gubitka imetka, ili člana porodice, a zaboravljaju zahvaljivati Mu na drugim blagodatima, zaboravljaju Ga veličati, pa On učini da oni budu zaboravljeni i, u momentu u kome su prepušteni sebi, šejtan ih svlada i opsjedne.

وَلَنِّ اَذْقَنَا الْاِنْسَانَ مِثْلًا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ

"Ako čovjeku milost Našu pružimo pa mu je poslije uskratimo on pada u očajanje i postaje nezahvalnik."¹⁴³

Tugovanje za umrlima na način kojim Allah, dž.š., nije zadovoljan idealna je prilika za džine da realizuju svoje planove. Muhammed, s.a.v.s., nas upozorava na ovakvo ponašanje u hadisu koji se prenosi od Abdullaha ibn-Mes'uda, a u kome kaže: *"Nije od nas (onaj, op.a.) ko šamara obraze (svoje plaćući za umrlim, op.a.), i cijepa otvore (proreze na odjeći, op.a.) i doziva dozivanjem poganskog doba (tuži za umrlim, ožaljava umrloga na način iz predislamskog vremena, op.a.)."*¹⁴⁴

Veliki strah.

Mnogi će kazati kako Allah, dž.š., može dati strah kao uzrok za džinski napada na čovjeka, kada je to urođeno čovjeku, ili se dešava, ne voljom čovjeka, da postane strašljiv, nego izazvano nečim izvan njegove volje, i na što on ne može utjecati. A Allah nije nepravedan. Strah kao pojava i ne može biti uzrok džinskog napada na čovjeka sve dotle dok počiva na opravdanim osnovama. Čovjek ne može kontrolisati hoće li se uplašiti iznenadnih šumova, ili sjenki koje noću poprimaju izgled strašnih zvijeri, ali onog momenta kada ga strah obuzme, treba da se sjeti Allaha, dž.š., i da bude svjestan da, šta god da je bilo uzrokom njegovog straha, to je samo stvorenje Allahovo, koje niti može sebi priskrbiti korist, niti drugima nanijeti štetu, osim u onoj mjeri u kojoj to Stvoritelj i Gospodar svih svjetova odredi.

¹⁴² Ebu-Davud

¹⁴³ Hud, 9.

¹⁴⁴ Buhari

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“To vas samo šejtan plaši pristalicama svojim, pa ih se ne bojte, nego se Mene bojte, ako ste vjernici,”¹⁴⁵

Odavanje strastima.

Slijeđenje strasti vodi čovjeka u nemilost džina, koji mu žele nanijeti zlo, tako što čovjek, težeći zadovoljiti svoj nefs, sve druge vrijednosti ili obaveze potčinjava tom svom nastojanju, i tako se približava šejtanu. “Stomak je izvor strasti, mjesto gdje nastaju sve vrste bolesti. Slijedi ga strast spolnog organa i snažna želja da se on zasiti. Ove dvije strasti slijedi snažna želja za ugledom i imetkom, a to je sredstvo pomoću kojeg se proširuje i pojačava želja za seksom i hranom. Potom slijedi umnožavanje imetka i jačanje utjecaja, što proizvodi različite vrste gluposti, natjecanja i zavidljivosti. Iz ove dvije strasti rađa se bolest dvoličnosti, pokvarenog ponosa, umnožavanja i arogancije, što prelazi u zlobu, zavist, neprijateljstvo i mržnju. Onaj ko se tome oda, to ga vodi u nasilništvo, zlo i razvrat, a sve to je rezultat zapostavljanja želuca i njegovog zasićenja i nekontrolisanog ispunjavanja. Kada bi rob ukrotio svoju strast za hranom gladovanjem i suzio šejtanske tokove, na taj način bi prisilio svoj nefs na pokornost Uzvišenom Allahu.”¹⁴⁶

Napomena – korištenje alkohola je strast koja je mnoge koštala zdravlja, gubitka porodice, ugleda, imetka. Sve ovo je samo po sebi zlo, ali treba spomenuti da je alkohol grijeh, zbog koga čovjek, u momentima dok ga čini, prestaje biti u milosti Allahovoj, dž.š., i prepušten je šejtanu da sa njim čini ono što mu volja. Zbog sprječavanja šejtana u nanošenju zla čovjeku, ovdje ćemo spomenuti kategorije ljudi od kojih ne smijemo biti, a koje je Resulullah, s.a.v.s., prokleo zbog kontakta sa alkoholom: “ (...) onoga koji ga spravlja, onoga za koga se spravlja, onoga ko ga pije, onoga ko ga nosi, onoga kome se nosi, onoga ko ga toči, onoga ko ga prodaje i onoga ko na tome zarađuje, onoga ko ga kupuje i onoga od koga se kupuje.”¹⁴⁷

Nemarnost u vjeri

Podrazumijeva zapostavljanje obaveza čija je svrha približavanje onoga ko ih izvršava svome Gospodaru. Tu spadaju, između ostalih, zapostavljanje temelja vjere (šehadet, namaz, post, zekat, hadž), i drugih oblika robovanja Allahu, dž.š., kao što su briga o roditeljima, posjećivanje

¹⁴⁵ Ali-Imran, 175.

¹⁴⁶ Madžid Matar, *Liječenje Kur'anom, medom i ljekovitim biljem*, str. 24. (Ebu-Hamid El-Gazali, *Ilhja' ulum ed-din*)

¹⁴⁷ Et-Tirmizi, *Ibn-Madže*

rodbine, obraćanje Allahu, dž.š., za pomoć u nevolji, zahvaljivanje Mu na blagostanju, i još mnoge druge obaveze.

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ تَقَيَّرَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ // وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

“Onome ko se bude slijepim pravio da ne bi Milostivog veličao, Mi ćemo šejtana natovariti, pa će mu on nerazdvojni drug postati;/ oni će ih od pravog puta odvraćati, a ljudi će misliti da su na pravom putu.”¹⁴⁸

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“I ne budite kao oni koji su zaboravili Allaha, pa je On učinio da sami sebe zaborave; to su pravi grešnici.”¹⁴⁹

Allahov je Poslanik, s.a.v.s., rekao: “*Šejtan čuči na srcu čovjeka, pa kada spomene Allaha šejtan nestane, a ako nemaran bude, šejtan ga ružnim mislima obuzima.*”¹⁵⁰

Napomena – situaciju koju ćemo ovdje izdvojiti i na čiju ćemo štetnost ukazati (bez zanemarivanja opasnosti bilo kog vida nemarnosti u vjeri) jeste stanje nečisti, džunupluka. Često ljudi, nakon što dospiju u stanje nečisti (seksualnim odnosom između supružnika, ili izbacivanjem sjemena u snu), nastave svakodnevne poslove, bez namjere da se očiste uopće (okupaju, gusl učine), ili čišćenje odgađaju dok ne odluče da je nastupilo pravo vrijeme. Džini prepoznaju osobe u stanju džunupluka i mogu ga iskoristiti za ulazak u tijelo čovjeka, bilo da ulaze svojom voljom, ili su izvršioци sihira, kada samo čekaju povoljnu priliku za početak ostvarenja svojih zadataka.

¹⁴⁸ Ez-Zuhruf, 36.-37.

¹⁴⁹ El-Hašr, 19.

¹⁵⁰ Buhari

NAČINI ULASKA

- običan ulazak
- napad
- ugovoren ulazak

Običan ulazak

Podrazumijeva ulazak džina u tijelo čovjeka, a da taj čin ničim nije čovjek izazvao (džin ni na koji način nije ugrožen, pa da iz osвете uznemiri čovjeka), niti džin u ovom slučaju ima ulogu izvršioca naredbi drugog džina ili je izvršilac sihira. U ovim slučajevima džin rijetko ima namjeru ugroziti onoga koga opsjedne. On jednostavno iskoristi to što neki ljudi zađu na mjesta na kojima džini žive, a od onih su koji ne drže do Allahovih, dž.š., propisa i samim tim nezaštićeni. Tada džini iz radoznalosti ulaze u čovjeka i mogu ostati u njemu veoma dugo, a da mu ne čine bilo kakvu znatniju štetu. Čovjek čak nije ni siguran da ima posjetioca u svome tijelu.

Drugi je slučaj kada džin musliman uđe u čovjeka i određenim smetnjama ga pokušava “probuditi” i podsjetiti ga na sjećanje na Allaha, dž.š., Ovi džini obično kratko ostaju u osobi, a ako dođe do učenja, nakon što im se objasni da ugrožavanje nekoga da bi mu se ukazalo na pravi put nije dozvoljeno, veoma brzo napuštaju tijelo.

Ulazak napastovanjem

Džinskih ulazaka napastvovanjem osobe kojoj žele nauditi ima više vrsta. Neki se dešavaju voljom samih džina napadača, a neki potčinjavanjem džina sihirbazima ili drugim džinima.

- Napad koji predstavlja osvetu zbog učinjene im štete od neopreznih ljudi.
- Napad radi odbrane porodice, ili mjesta na kojima žive. Ovo je preventivni ulazak kojim džin izaziva strah, nelagodu, ili bolove na određenom mjestu, kako bi čovjek, zbog toga što mu se dešava, napustio takvo mjesto. Najčešće i sam džin odmah napušta osobu i ne ostavlja posljedice na opsjednutom.
- Napad koji predstavlja izvršenje naredjenja datih mu “ugovorom sihira”.
- Napad na čovjeka kojim ga se ne želi ugroziti, nego privoliti na bračnu, ili vanbračnu vezu sa pripadnicom / pripadnikom svoga plemena. U ovom slučaju može doći i do otmice čovjeka.

Nekoliko puta sam bio u prilici da razgovaram sa osobama koje su bile prisiljene na seksualni odnos sa džinima. Posebno interesantan je slučaj naše sestre u islamu koja je u takvoj “vezi” sa džinom bila dosta dugo. Džin bi dolazio nekada veoma često, a nekada se dolazak i napastvovanje ne bi

desilo mjesecima. Svaki put se pojavljivao dok je ona bila u snu, nakon čega bi se probudila, ali je bila nesposobna da reaguje. Nekada bi se probudila zbog "čudnog osjećaja" i tada bi čak osjetila kako se (džin) kreće po prostoru i kako joj prilazi. Osjećala je njegov dah nad svojim licem, njegove ruke (maljavost i gruboću) koje su je pritiskale, težinu njegovog tijela, težinu poput ljudske. Liječenje je dosta dugo trajalo, jer učenje je pokazivalo da on nije bio stalno uz nju, pa smo morali pripremiti terapiju kojom smo ga vezali kad se slijedeći put pojavio. U toku učenja nekoliko puta je odlazio, ali se uvijek vraćao. Naposljetku, zbog mučenja kojim je oslabljen, otišao je i, Elhamdulillah, više se nije pojavio.

Ulazak džina ugovorom

Dosta je stran i vjerovatno se čini nerealnim, ali je svakako moguć. Raznovrsne su pobude zbog kojih se ljudi dovode u ovakav položaj.

Ugovor između džina i sihirbaza. Mnogo je onih koji su imali priliku prisustvovati činu ulaska džina u sihirbaza, kada je sihirbaz koristio mogućnosti džina da sazna o nekoj osobi potrebne informacije u veoma kratkom roku, a da to istovremeno pokaže kao svoje nadljudske sposobnosti, ili čak bliskost sa Allahom, dž.š., i melecima koji su mu kazivali o bolesniku.

Jednom sam sjedio u društvu u kome je bio i sihirbaz koji "liječi Kur'anom". Dok smo sjedili došao je mladić da upita za uzroke bolesti koja je obuzela njegovog rođaka. Nakon što je sihirbaz uzeo potrebne podatke i pripremio ih, počeo je veoma brzo govoriti "sve" o osobi za koju je bio upitan. Teško je bilo pohvatati sve što je govorio. Zaista, sve se desilo veoma brzo, i zbujujuće. On je izgledao poput zida: ni jedan mišić na njegovom tijelu nije se pokretao, osim jezika. Izgledalo je kao da je hipnotisan. Nakon što je kazao šta je imao reći, vratio se u normalno stanje. Mladić koji je došao s potrebom nije uspio sve zapamtiti i upitao ga je o tome. Međutim on se nije sjećao niti jedne riječi. Sve što mu je "objavljeno" potpuno je izbrisano. Ustvari je on svojim postupkom prizvao džina sa kojim je sarađivao i ovaj je njegovim glasom ispričao prisutnima ono što je od njega traženo. Po završetku, džin je otišao, a sihirbaz se, bez ikakvog znanja o problemu, vratio.

Ulazak dogovorom između džina i osobe u koju se zaljubi. Ovi slučajevi su dosta rijetki. Situacija je skoro identična kao kod prethodnog slučaja. Džin se zaljubi u neku osobu i to joj da do znanja, najčešće putem snova, a rjeđe i na javi. Osobi koja je predmet zaljublivanja bude ponuđen takav odnos u zamjenu za određene koristi!?. Treba naglasiti da osobe koje stupe u kontakt sa džinima na ovaj način, skoro u pravilu, postaju sihirbazi, i sva korist koja im je bila obećana nestane, ili se pretvori u mogućnost da nekome nanesu zlo. Prekid ovog ugovora sa džinima je moguć, mogu slobodno reći, samo teoretski.

KAKO SE DEŠAVA ULAZAK

Najčešći ulazak u tijelo čovjeka džini ostvaruju kroz petu. Ulazak ovim putem je često na principu pokušaja, odnosno izviđanja i prilagođavanja. Znači, džin uđe u tijelo čovjeka u trenutku slabosti, ali se najčešće ne zadržava odmah u tijelu. Čak i ne ulazi u druge dijelove tijela osim u nogu. Tek treći ili četvrti pokušaj predstavlja i ostanak u tijelu. Ovo je bitno znati zbog toga što kad čovjek osjeti neke od simptoma opsjednutosti, trebao bi odmah pribjeći pojačanom ibadetu, kako bi se time zaštitio, i najvjerojatnije osujetio njihove namjere na samom početku.

Po mišljenju većine, džini u tijelo mogu ući i kroz bilo koji drugi dio tijela. Najlakši ulazak ostvaruju kroz prirodne otvore: usta, nos, oči, uši, stidna mjesta – naročito ako su nečisti. Pod nečisti ne mislim samo na onu fizičku. Podjednako je bitno čuvati svoja usta lažnog govora, oči grješnih pogleda, uši slušanja onoga što je zabranjeno itd.

Također je prodor u tijelo ostvariv i putem otvora kojima se pridaje najmanje pažnje. Riječ je o koži, odnosno porama na koži. Džini su stvoreni od bezdimnog plamena vatre, a što je otprilike topli titrajući zrak oko plamena. Kako god, zrak ili sitne čestice u zraku nevidljive ljudskom oku, npr.: čestice bioloških ili hemijskih otrova, ulaze u tijelo čovjeka kroz pore na koži, ili neke druge izlaze, kao što se to dešava sa kapljicama znoja, isto mogu učiniti i džini, naročito ako se uzmu u obzir osobine njihovih tijela.¹⁵¹

Iako su džini nevidljivi, njihov prodor u ljudsko tijelo nije neprimjetan, a mogu ga primijetiti, prije ostalih, vjernici.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

“Oni koji se Allaha boje, čim ih dodirne sablazan šejtanska, sjete se, i odjednom dođu sebi”.¹⁵²

Momenat ulaska, pokušaja ulaska, praćen je kratkim, brzim trzajima dijela tijela, trenutnom nemoći, osjećajem težine u nekom dijelu tijela ili kratkoročnom nemogućnošću kontrolisanja pokreta, gubitkom daha i isprekidanim disanjem, kao i iznenadnim osjećajem jeze. Spomenuti znakovi karakteristični su za većinu džinskih ulazaka. Primjer epilepsije govori da ovi znakovi mogu i izostati, a da se umjesto njih pojave drugi, jasniji znakovi, čije pojavljivanje znači definitivni ulazak džina a nikako pokušaj ili

¹⁵¹ Finoća, nevidljivost, prozračnost, mogućnost transformacije oblika, mogućnost usmjeravanja sile tijela na željenu tačku.

¹⁵² El-A'raf, 201.

upozorenje. Znači epileptični napad, neovisno od njegove jačine, znak je sam po sebi da je džin već ušao u tijelo svoje žrtve.

BORAVAK DŽINA U TIJELU ČOVJEKA

Nakon što ostvare ulazak, džini mogu okupirati cijelo tijelo, ili da svoju potrebu zadovolje boravkom u samo nekom od organa. Zavisno od cilja koji žele ostvariti boraveći u tijelu, može se govoriti i o mjestu njihovog boravka. Obično se odmah po ulasku stacioniraju u mozgu, odakle najlakše ostvaruju kontrolu nad dijelom tijela koji je predmet njihovog djelovanja. Međutim nikada se ne zadržavaju u jednom dijelu tijela, nego tijelom putuju poput krvi, a o ovome govori i hadis koji se prenosi od Safije, r.a., supruge Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u kome se kaže: *“Zaista, šejtan kola krvlju Ademovih potomaka.”*¹⁵³

Ma kako dugo traje njihov boravak u tijelu, i neovisno od toga šta prouzrokuju, nemoguće je precizno odrediti gdje borave u nekom momentu. Ni u slučaju epilepsije (one koju prouzrokuju džini), šizofrenije, ili ludosti, kada je sigurno da prouzrokuju bolesti mozga (razuma), ne borave stalno u mozgu. Čak uvijek ne borave ni u tijelu. Njihov neprestani boravak u tijelu, ili naizmjenični odlazak i vraćanje, zavisi od snage vjere, intelekta, karaktera osobe u kojoj se nalaze, odnosno od procjena uspjeha vraćanja u tijelo nakon što ga jednom napuste. U jednom je slučaju moguće odrediti tačno mjesto njihovog boravka u tijelu, a to je prilikom učenja Kur`ana nad bolesnikom, kada se džinu sužavaju kanali kojima može da se kreće, i time se usmjerava u dio tijela za koji liječnik odluči da je najbolji za daljnje djelovanje protiv ovih napasnika.

VRSTE OPSJEDNUTOSTI

O opsjednutosti možemo govoriti kao o potpunoj ili parcijalnoj.

Potpuna opsjednutost je ona u kojoj džini u potpunosti preuzmu kontrolu nad čovjekom. Kontrolišu njegovo tijelo i njegov razum u tolikoj mjeri da ta osoba, kao biće slobodne volje, uopće ne postoji.

Prije 3-4 godine sam čuo o čovjeku koji živi u svijetu džina. Njegova porodica, a posebno stara, iscrpljena majka živjela je samo da bi se brinula o njemu. Ispričala nam je kako je došao u takvo stanje. Dok je još bio veoma mlad,

¹⁵³ Muslim, III/ 1187,1188, br. 5404 i 5405 i ostale zbirke. Hadis jedino nije spomenuo Tirmiz i u svojoj zbirci hadisa

roditelji su mu pribavili "zaštitnu hamajliju" da bi ga sačuvali kojekakvih belaja. Za koju godinu došao je vakat da ide na regrutaciju. Kada se raspremao, bilo ga je stid da neko vidi tu hamajliju i odlučio je da je skine. Istog je momenta dobio napad i trajalo je nekoliko dana prije nego je došao sebi. Ali više nikad nije ozdravio. Kako je vrijeme prolazilo, on je bivao sve slabiji, a doktori su ostali nemoćni da bilo šta učine za njega. Živio je u nekom drugom svijetu. Kada bi jeo, prvo je hranio "njih", jer mu nisu dopuštali drugačije. Porodica je gledala kako hrana nestaje iz posuda iz koga je jeo ili ispod kreveta pod koji je on prethodno bacao hranu. Nekada je hranu stavljao u usta, ali je ne bi progutao, osim malog dijela. Jednostavno je nestajala. Dešavalo se da odjednom ustane, kao da ga je nešto vuklo, i počne udarati rukama o zidove sve dok ne bi pao od bolova. Neprestano je govorio sa osobama koje niko drugi nije vidio, a čije je on naredbe morao izvršavati. I još mnogo toga. Tada je imao već preko 30 godina. Bio je toliko iscrpljen bolovima i neuhranjenošću da nije mogao ustati.

U *parcijalnu opsjednutost* možemo svrstati migrenu, nesanicu (isprekidanost sna), depresiju, povlačenje, zatvaranje u sebe, ili bol pojedinih dijelova tijela.¹⁵⁴ Znači u ovim slučajevima čovjek trpi bol, ali mu je razum slobodan. Ovakva vrsta opsjednutost je mnogo češća od prethodne.

Čovjek mi je doveo kćerku koja je bila nijema. Osim toga, bila je u potpunosti zdrava. Ovu bolest je dobila kratko nakon što se udala. Prvo je oslijepila, zatim ponovo progledala, ali je nakon toga zanijemila, i na tome je ostalo. Kada sam je pitao o tome, odgovare je pisala. Molio sam Allaha da joj da zdravlje, ali nisam ni sam bio siguran o čemu se radi sve dok nije čula Kur'an. Veoma brzo je reagovala, pomislio sam da će biti hajra, ali da će potrajati 2-3 mjeseca. Međutim je Allah, dž.š., odredio drugačije. Džin ju je napustio za manje od sata, i ona je, hvala Allahu, dž.š., progovorila.

SIMPTOMI OPSJEDNUTOSTI

Znanje o simptomima opsjednutosti ima važnu ulogu za žrtve ovih bolesti, i za one koji se bave njihovim liječenjem. Za prve su ovi simptomi bitni kako bi spoznali uzroke svojih bolesti i pokušali ih liječiti metodama koje ih priznaju i tretiraju. Liječenje ovih bolesti podrazumijeva priznavanje duše, i drugih, "nevidljivih" uzroka takvih bolesti, a poznata je granica nauke, time i medicine, u priznavanju nevidljivog. Mnogo je liječnika koji ne

¹⁵⁴ Ne treba gubiti iz vida činjenicu da bolesti o kojima govorimo mogu biti posljedica i nekih prirodnih pojava, i da o njima kao o bolestima koje prouzrokuju džini govorimo tek nakon što medicina za njih ne pronade uzrok.

žele pod svaku cijenu zastupati principe koji se pokazu pogrešnima, i nakon što poznate medicinske metode tretiranja pojedinih bolesti ne pokazu zadovoljavajuće rezultate, oni svoje pacijente kriomice upute da traže lijeka "na drugoj strani". Nakon što su vidjeli uspjeh liječenja pacijenata, čiji su im uzroci bolesti bili nepoznati, nekoliko mi je ljekara kazalo da je veliki procenat bolesnih, posebno na psihijatriji, o čijim bolestima se ne zna skoro ništa (simptomi postoje, ali ne i uzroci), i koji se zadržavaju u bolnicama samo da bi bili daleko od porodice ili zajednice u kojima su svojom agresivnošću izazivali strah i nesigurnost.

Poznavanje simptoma bolesti prouzrokovanih džinima i razlikovanje specifičnih simptoma za pojedine bolesti, za liječnika je utoliko važnije ako se uzme u obzir da nepoznavanje simptoma može dovesti do uspostavljanja pogrešne dijagnoze, čime bi cijelo liječenje bilo zasnovano na pogrešnim osnovama. Sama po sebi pogrešna dijagnoza je opasna, a u ovim slučajevima i opasnija, jer džini, kao uzročnici ovih bolesti, inteligentna su bića i liječnik za džine koji su okupirali bolesnika više neće predstavljati autoritet, niti će kod njih izazivati strah. Uoče li da liječnik nije siguran u ono što čini, mogu ga voditi dublje u zabludu kako bi nastavio donositi pogrešne zaključke, sve dok bolesnika ne dovede u ćorsokak u kojem bolesnik može ili izgubiti nadu u izliječenje, ili postati ubijeđen da bolesti nisu ove prirode, i da, kao rezultat toga, prestane tražiti lijek uopće, ili ga prestane tražiti na mjestu na kojem bi trebao – kod onih koji liječe Kur'anom.

Simptomi opsjednutosti se dešavaju na javi i u snu.

Simptomi koji se dešavaju na javi:

- zbunjenost i najobičnijim svakodnevnim situacijama, uznemirenost,
- iznenadni, ili trajni gubitak koncentracije,
- govor koji je na granici inteligentnog/razumnog, ili je daleko od razumnog,
- strah od prisustva nepoznatih, živih ili mrtvih osoba, koje niko osim opsjednutog ne primjećuje,
- beznade,
- bol, ili potpuna paraliza dijela ili cijelog tijela,
- nagle promjena raspoloženja (bezrazložni izljevi bijesa, radosti, neprestani plač ili smijeh),
- povučenost u sebe, izbjegavanje društva, izbjegavanje tuđih pogleda,
- česta, ili stalna glavobolja (koja nema medicinskog objašnjenja),
- izbjegavanje vjerskih obaveza, odvratnost prema njima, zbunjenost u obavljanju tih obaveza – kada osoba ne zna šta je od potrebnog

učinila i šta bi još trebalo da čini. Tako se kod ljudi često dešava da ne znaju koliko su rekata klanjali, u toku namaza se sjete da možda nemaju abdest, imaju osjećaj da su u toku namaza izgubili abdest, prilikom učenja Kur`ana "petlja" im se jezik pa nisu u stanju da uče i ono što im inače nije predstavljalo ni najmanji problem, prilikom učenja Kur`ana ili obavljanja namaza javljaju im se loše, pokvarene misli o Allahu i propisima vjere (pomisao da Allah, dž.š., ne postoji, da postoji bog osim Allaha, da vjerski propisi nisu obavezni, i dr.). Ovi simptomi nisu uvijek znak da je džin u tijelu, ali u svakom slučaju to pokušava biti. Čovjek mora ustrajati u činjenju dobra i čuvanja od zla, čak i ako mu dolaze misli da je dobro zlo i obrnuto.

O horbi sa šejtanom – kazat će nam primjer jedne sestre koja je, kad god bi klanjala, zaboravila koliko je do tog momenta rekata obavila. Pomišljala je da svaki put kad joj se to desi mora promijeniti i abdest, i to je i činila, desetak, ili više puta. Ni jednog momenta nije posustala. Na kraju je, kako kaže, krenula da abdesti, stala i kazala: "ti smetaj (aludirajući na šejtana), a ja ću abdestiti i klanjati cijelu noć, pa ćemo vidjeti ko će više izdržati". Abdestila je, stala da klanja i obavila namaz do kraja, a da se nije desilo ništa čudno. Šejtan je odustao.

- misli o potrebi da se sebi ili drugima nanese zlo,
- osjećaj gušenja u prsima, stalna utnutost pojedinih dijelova tijela,
- često javljanje damara po tijelu, trzaji ekstremiteta ili cijelog tijela, koje se dešava u pravilu na prijelazu iz jave u san ili obrnuto. Ovome najčešće prethodi pomisao da će se pasti sa nekog mjesta, ili strah uzrokovan nekim drugim mislima. Također postoje i normalni trzaji koji predstavljaju opuštanje mišića nakon određenog posla. Ovaj simptom, kao i bilo koji drugi ne znači ništa sam za sebe. Može se posmatrati samo uz druge simptome koji obilježavaju ove bolesti.
- poznati simptomi koji očituju ludost, ili epilepsiju, a u slučaju kada ove bolesti nemaju poznate uzroke,
- da osoba voli napuštena, prljava, tamna, mjesta,
- potpuni gubitak apetita.

Simptomi koji se dešavaju u snu:

- nesanica, isprekidan san (osoba ne može da zaspi do kasno u noć, buđenje uvijek u isto doba noći nakon čega se više ne može zaspati, stalno prekidanje sna koje u potpunosti iscrpi čovjeka),
- sanjanje ružnih, uznemirujućih snova (sanjanje snova koji izazivaju strah, bacaju sumnju na rodbinu ili prijatelje, sanjanje životinja,

posebno zmija, koje na neki način u snu naude onome ko sanja takve snove, sanjanje ljudi koji imaju neku vidljivu fizičku ili drugu mahanu, sanjanje džina i šejtana),

- mjesečarenje,
- smijanje ili plakanje koje se dešava dok osoba spava,
- škripanje zubima,
- govor u snu, posebno onaj koji se odnosi na stvari i stanja koja se još nisu desila,
- sanjanje ljudi bez lica, sanjanje neobično visokih ili neobično niskih osoba.

Svaki od navedenih simptoma ne znači uvijek da je onaj kod koga se nađu opsjednut. Kod opsjednutih se nalazi većina ili više navedenih simptoma. Također, valja spomenuti da nabrojani simptomi na predstavljaju ukupnost znakova koji pokazuju da li je neko opsjednut ili ne. Nabrojali smo samo one simptome koji su najčešće prisutni kod onih koji su nosioci bolesti koje prouzrokuju džini. Poželjno bi bilo da onaj ko primijeti neki od ovih simptoma na sebi ne pomisli odmah "na najgore" , nego da, zbog sumnje koja se javi, ili zbog bilo kojeg drugog razloga, pojača svoj ibadet i činjenje dijela dragih našem Gospodaru Allahu, dž.š., koji je zaštitnik vjernicima, a prema svim svjetovima pravedan.

SIHIR

Kprijateljstva, pokvareni poslovi, izgubljeni životi, bolesnici za čije bolesti ne postoji lijek, javljaju se mnogim drugim oblicima. Iskanska terminologija priznaje sibir i smatra sihirom sve ono čiji je uzrok skriven ili jedva primijetan. Sibir je još definisan i kao "kontakt ili bajaranje govorom ili pisanjem, ili činjenjem nečega što će utjecati na tijelo, srce, razum opshirenog, bez stvarnog dolaska u kontakt s njim."¹⁵⁵ Onaj ko ovlada sihirom, sposoban je da rastavi bračne drugove, da posvađa oca i sina ili najbolje prijatelje, da prouzrokuje bolest koja se manifestuje simptomima, ali koja dolazi niotkud i koja kao takva predstavlja neprijatelja protiv kojeg se nemoguće boriti. Oči opshirenog mogu vidjeti samo ono što onaj ko upravlja sihirom želi, razum više nije u vlasti čovjeka kome pripada, bolest može iznenada pogoditi osobu na tačno određenom mjestu, a da na nekom drugom mjestu ta bolest, isto tako iznenada, nestane. Ni smrt opshirenog kao posljedica sihira nije strana.

O sihiru i onome što on izaziva mnogo se priča. Ali te priče se dešavaju uvijek iza zatvorenih vrata, pričaju ih oni koji su na svojoj koži iskusili šta sibir znači, tako da sibir i dalje ostaje ono što i jeste njegovo značenje – skriven. Skoro u pravilu, svako novo dešavanje sihira kod ljudi samo još više izaziva strah, a na sam sibir i počinitelje ovih zločina baca još veći veo tajne.

Ništa se na ovome svijetu ne dešava slučajno, i ništa se ne dešava bez Allahovog, dž.š., znanja.

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

"Upitaj: "Ko vas hrani s neba i iz zemlje, čije su djelo sluh i vid, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo i ko upravlja svim?" Allah, reći će oni. A ti reci: "Pa zašto ga se onda ne bojite?" "¹⁵⁶

¹⁵⁵ *Al-Mugni*, XII/ 229

¹⁵⁶ *Junus*, 31.

Sihir nije djelo koje je izvan Allahove moći i Njegovog znanja. Nemoguće je da se desi, osim ukoliko to On, dž.š., ne odobri. Nezahvalne žene i muškarci se upuštaju u činjenje sihira, misleći da će tako upravljati ljudskim sudbinama, a ne znaju da će približavanjem šejtanu, sve dalje biti od Allahove, dž.š., milosti, i sve bliže vatri džehennemskoj.

Kaže El-Ezheri: “Suština sihira je prikazivanje neke pojave u lažnom liku suprotnom njegovoj biti. Kada sihirbaz hoće da prikaže lažnu sliku kao istinitu i predstavi nešto u suprotnosti od njegove biti, on to nešto opsihiri i ono postane suprotno njegovoj suštini.”¹⁵⁷

Ibnul-Kajjim je rekao: “To je složeno djelovanje zlih duhova i podložnost utjecaju natprirodnih sila.”¹⁵⁸

Ovdje ćemo pokušati približiti ljudima znanje o ovom zlu, da bi, poznavajući ga, bili spremni izbjeći ga, ili se uhvatiti u koštac s njim bude li za to potrebe, a ipak izaći kao pobjednici. Molim Allaha, dž.š., da nam pomogne u tome.

POSTOJANJE SIHIRA

O sihiru u njegovom jezičkom značenju, o šerijatsko-pravom tretiranju sihira, ili postojanju dešavanja sihira u vremenu Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kao i onima čije iskustvo svjedoči o njegovom postojanju dali su svoje mišljenje mnogi učenjaci. Bilo je i još uvijek ima i onih koji sihir ne smatraju realnošću. Sagledat ćemo stavove jednih i drugih, što će nas, inšallah, dovesti do ispravnih zaključaka.

Kur'an o sihiru

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۖ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُعَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“ (...) i povode se za onim što su šejtani o Sulejmanovoj vladavini kazivali. A Sulejman nije bio nevjernik, – šejtani su nevjernici učeći ljude vradžbini i onome što je bilo nadahnuto dvojici meleka, Harutu i Marutu, u Babilonu. A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: “Mi samo iskušavamo, i ti

¹⁵⁷ Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, str. 9. prijevod i izdavač hfz. Senaid Zajimović, Zenica, 2001

¹⁵⁸ Isto, str. 10.

ne bude nevjernik!" I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi. Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati, iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati. A doista je jadno ono za što su se prodali!"¹⁵⁹

فَلَمَّا أَتَوْا قَالُوا مَوْسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ//وَيَحِقُّ اللَّهُ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

"I kad oni baciše, Musa uzviknu: "Ono što ste priredili čarolija je! Allah će je uništiti, jer Allah ne dopušta da djelo pokvarenjaka uspije,/ Allah će Svojom moći istinu potvrditi, makar što će to nevjernicima krivo biti!"¹⁶⁰

وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَثَىٰ

"Samo baci to što ti je u desnoj ruci, progutaće ono što su oni napravili, jer je ono što su oni napravili samo varka čarobnjaka, a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti."¹⁶¹

Kur'an na još mnogo mjesta govori o sihiru, bilo kao o sihiru u smislu onoga što on stvarno jeste, bilo o optužbama nevjernika da je Objava s kojom je došao Muhammed, s.a.v.s., djelo čarobnjaka, ili kao ukazivanje na načine traženje zaštite kod Allaha, dž.š., od onih koji se bave ovim prljavim poslom.¹⁶²

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ//مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ/2//وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ//وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ//وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

"Reci: "Utječem se Gospodaru svitanja/
od zla onoga što On stvara,/
i od zla mrkle noći kada razastre tmine,/
i od zla onih koji u čvorove pušu,
i od zla zavidljivca kad zavist ne krije."¹⁶³

¹⁵⁹ El-Bekare, 102. (Ibn-Kesir smatra da nisu melec ti koji su ljude poučavali vradžbini, nego su to činili ljudi, Harut i Marut, koje su šejtani podučavali vradžbinama, i kaže: „Ovo je najvjerojatnije i najispravnije značenje ajeta i ne treba se osvrnati na druga značenja.“ *Tefsir Ibn-Kesir*, str. 80, komentar El-Bekare, 102., drugo izdanje, Sarajevo, 2002).

¹⁶⁰ Junus, 81.-82.

¹⁶¹ Taha, 69.

¹⁶² Ajeti koji spominju sihir: El-Bekare, 102.; El-Ma'ide, 110.; El-En'am, 7.; El-A'raf, 116.; Junus, 76., 77., 81.; Hud, 7.; Ta Ha, 57.-58., 63., 67., 71., 73.; El-Enbija', 3.; El-Mu'minin, 89.; Eš-Šu'ara, 35., 49.; En-Neml, 13.; El-Kasas, 36., 48.; Sebe', 43.; Es-Saffat, 15.; Ez-Zuhruf, 30.; El-Ahkaf, 7.; Et-Tur, 15.; El-Kamer, 2.; Es-Saffi, 6.; El-Mudessir, 24.

¹⁶³ El-Felek, 1.-5.

Nema boljeg poznavaoća historije od njenog Kreatora, a On, dž.š., nam govori o vremenu i načinu nastanka sihira. Nema onoga ko bolje poznaje dobro i zlo od Allaha, dž.š., a On, dž.š., nas upozorava da je sihir iskušenje i zlo. Niko bolje od Njega, dž.š., ne poznaje štetu i korist za ljude, a On nas upozorava da je sihir šteta za ljude, posebno za one koji ga čine, pa nas upućuje na ono što će nas zaštititi od ovog zla. Ovo je dovoljna potvrda postojanju sihira u riječima Svemogućeg.

Dokazi iz sunneta o postojanju sihira

Ispričala je Aiša, r.a., da je Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., urađen sihir, pa je pod njegovim utjecajem mislio da je prilazio svojim suprugama kada to nije činio. Onda je jednog dana rekao: "O Aiša! Znaš li da me je Allah uputio u stvari o kojoj sam Ga molio? Došla su mi dva čovjeka (u snu, op.a.), i jedan je sjeo uz moju glavu, a drugi uz noge. Onaj koji mi je sjedio uz glavu upitao je drugog: "Šta je ovom čovjeku? – ovaj je odgovorio – "Opsihiren je." Prvi je upitao – "Ko ga je opsihirio?" – odgovorio je – "Lubejd b. Asam, iz plemena Benu Zureyk. Oni su dvoličnjaci i saveznici jevreja." Prvi je upitao – "Od kog materijala (je napravio sihir, op.a.)?" – odgovorio je – "Češalj i kosa koju je zapetljao u nj" Upitao je (prvi, op.a.) – "Gdje je (smješten, op.a.) sihir?" – odgovorio je – "U suhoj ljusci muške palme / datule, pod kamenom, u bunaru Zerwan." Pa je Poslanik, s.a.v.s., poslao neke ashabe do bunara koji su to izvadili, i rekao: "To je bunar koji mi je pokazan (u snu, op.a.). Palmina stabla pored njega izgledaju kao šejtanske glave." Poslanik, s.a.v.s., je dodao: "Onda je to izvađeno." Rekla sam (Aiša, r.a., op.a.) Poslaniku, s.a.v.s., zašto nisi ljudima rekao o tome? – odgovorio je – "Allah me je izliječio. Ne volim da među ljud¹⁶⁴e unosim nemir.

Imam Ahmed, također, govori o ovom slučaju, spominjući da je Jevrej napravio sihir Muhammedu, s.a.v.s., usljed koga se on razbolio. Džibril, a.s., je obavijestio Poslanika, s.a.v.s., da mu je Jevrej (Lubejd b. Asam, op.a.) napravio sihir na određenoj stvari i da ju je smjestio u (određeni, op.a.) bunar. Poslanik, s.a.v.s., je poslao ashabe do spomenutog bunara. Oni su izvadili stvar na koju je napravljen sihir (češalj i kosa, vezana u 11 čvorova). Poslanik, s.a.v.s., je učio sure Al Felek i An Nas, pri čemu su se čvorovi razvezivali (broj ajeta u obje sure je 11, i njihovim učenjem razvezalo se svih 11 čvorova), a on je ustao oporavljen. Ova Poslanikova, s.a.v.s., bolest trajala je šest mjeseci.¹⁶⁵

¹⁶⁴ Buhari, IV/ 400,490

¹⁶⁵ Hanbal VI/ 57; IV/ 367

Prenosi se od Ebu-Hurejre, r.a., da je Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Čuvajte se sedam smrtnih grijeha!" Rekli su (ashabi) "koji su to grijesi, o Allahov Poslaniče?" Odgovorio je: "Širk (pridruživanje Allahu, dž.š., druga), sihir, ubiti onoga koga je Allah, dž.š., zabranio ubiti osim po pravdi, jedenje kamate i imetka siročeta, bježanje s bojnog polja u vrijeme borbe (sa nevjernicima), i potvoriti čestitu ženu koja nikada nije pomislila da uradi nešto što bi ugrozilo njenu čednost, i koja je dobra vjernica."¹⁶⁶

Ibn-Abbas prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Nije od nas onaj ko donosi loše predznake, ni onaj u čije se ime donose; ni onaj ko proriče, niti onaj za koga se proriče; ni onaj ko praktikuje sihir, niti onaj u čije se ime sihir pravi."¹⁶⁷

Od Ebu-Hurejre, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ko god veže čvorove i puše u njih, čini sihir, a ko god praktikuje sihir, pridružuje druga Allahu, dž.š., Ko god nosi bilo šta za zaštitu (talismane, hamjlje, visuljke), bit će prepušten njihovoj (onome što nosi, op.a.) brizi."¹⁶⁸

Stavovi učenjaka

Ibn-Kajjim: "Sihir postoji, a njime se izazivaju bolesti glupima i inteligentnima, ljubav i mržnja, čak i krvarenje. Ovo je poznato masama, a mnogi to znaju i iz ličnog iskustva."¹⁶⁹

Ibn-Kudame: "Postoji toliko (mnogo) predaja o vračarima / sihirbazima, tako da je praktično nemoguće da se toliko ljudi udružilo u zavjeri prenošenja takvih laži."¹⁷⁰

Pogledamo li pažljivije ono što Ibn-Kudame govori, zapazit ćemo jednu veoma bitnu činjenicu. Sihir, sihiribazi, i ljudi na koje se efekat sihira odražavao ni tada nisu bili nepoznati, ili rijetki. Štaviše, sa različitih strana su dolazile predaje o djelovanju sihirbaza i o reakcijama koje kod ljudi izazivaju, tako da je naposljetku njegov zaključak bio da je nelogično i neizvodljivo da je toliko predaja o ljudskim sudbinama u vezi s ovom pojavom bilo predmet zavjere ljudi, koji, ustvari, nikada međusobno i nisu bili u kontaktu.

¹⁶⁶ *Buhari, Muslim*

¹⁶⁷ *Et-Taberani*

¹⁶⁸ *En-Nesa'i*

¹⁶⁹ *At-Tefsir al-Kajjim*, str. 571

¹⁷⁰ Isto, str. 571

Al-Kurafi kaže: “Sihir je stvarnost. Opsihirena osoba može umrijeti, a njegova narav ili ponašanje se mogu promijeniti čak iako ga to (sahir) ne dodiruje.”

Ovo je stav Eš-Šafiije i Ibn-Hanbela. Hancfije smatraju da ako dim ili nešto slično dopre do tijela (u svojstvu sihira) može imati efekat, a u suprotnom ne može.¹⁷¹

El-Maziri, rahimehullah, je rekao: “Sihir je potvrđena stvar i on je realnost kao i druge stvari, ima utjecaj na onoga kome je napravljen.”¹⁷²

Ebul-'Izz El-Hanefi, rahimehullah, kaže: “Ulema je dugo raspravljala o sihiru i njegovim vrstama, a najviše ih je reklo da on ima udjela u uzrokovanju smrti i bolesti onoga kome je napravljen bez vidljivog vanjskog utjecaja.”¹⁷³

Tretiranje sihira u šerijatu, stavovi učenjaka o ovoj pojavi, o ljudima koji su se upustili u praktikovanje sihira, objašnjavanje metodologije djelovanja sihira, klasifikovanje sihira u grupacije shodno stanjima koja izazivaju kod onih kojima je određen sahir namijenjen, kao i načini nastanka pojedinih vrsta sihira, tretiranje bolesti, stanja izazvanih sihirom, objašnjavanje načina traženja zaštite, i upućivanje na potrebu činjenja iste – ova i slična pitanja zauzimaju ne tako beznačajno mjesto u raspravama vodećih učenjaka prošlog vremena ali i naših savremenika. Ovdje je potrebno naglasiti da stavovi učenjaka o sihiru jesu bitni, ali da nisu prioritet u posmatranju dokaza o potvrdi realnosti sihira. Prvi na listi argumenata jesu ajeti koji tretiraju sahir (o kojima je prethodno bilo riječi), zatim dolazi “živi Kur'an”, odnosno život Allahovog Poslanika, s.a.v.s., a učenjaci samo potvrđuju prethodno, obrazlažući to, i približavaju masama znanje o zlu sihira, te daju ime korijenu bolesnog stanja u kome se neki pojedinac nađe.

NEGIRANJE REALNOSTI POSTOJANJA SIHIRA

Uprkos činjenicama o postojanju sihira s kojima se, prije svega, susrećemo kroz govor Uzvišenog, dž.š., zatim i kroz život Njegovog miljenika, preko koga nam je pokazao s kakvim se sve nevoljama, iskušenjima mogu susresti Njegovi robovi, i kako bi se trebali ponašati dođ li do susreta s njima, javili su se određeni *autoriteti* čije je gledanje na sahir

¹⁷¹ *Al-Mugni*, 12/ 299

¹⁷² *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, Vehid Abdusselam Bali (prevod hfz. Senaid Zaimović), str. 30.

¹⁷³ Isto, str. 32

drugačije od onog prikazanog u Kur'anu, ili hadisima Vjerovjesnika, s.a.v.s. Učenjaci o kojima je ovdje riječ sibir smatraju čisto psihološkim efektom želja sibirbaza na opsihirenu osobu. Znači da je postojanje svojevrsnog sibir obmane općeprihvaćeno. Do odbacivanja realnosti sibir dolazi tek kada se počne govoriti o sibiru koji predstavlja ugovor između ljudi i određenih "duhovnih snaga" preko koga sudionici ugovora žele ostvariti željene ciljeve, usljed čega dolazi do suprotstavljanja silama prirode, a koje su uređene voljom Stvoritelja svih svjetova, i kao takve masama prihvatljive. Sposobnost nekih ljudi da drugima stvari prikažu drugačijima nego što su one u stvarnosti postoji. (Ne)realnim se ovdje smatraju samo rezultati akcija ljudi koji tvrde da posjeduju sposobnost mijenjanja stvarnosti (uključivanjem svijeta džina u svoje rabote), priskrbujući sebi pijadestal nadljudi za koje ne postoji granica mogućeg i nemogućeg!? Ovo nas vodi zaključku da ne postoje učenjaci koji sibir odbacuju u potpunosti.

Ebu-Bekr el-Džassaas kaže: "Filolozi spominju da sibir u (jezičkoj,op.a.) osnovi, značenju uključuje sve čiji je uzrok skriven – sve što je zamišljeno da bude drugačije nego što u stvarnosti jest, i sve što nastaje trikovima i obmanom."¹⁷⁴

Fahrudin er-Raazi: "Mu'tezilije jednoglasno odbacuju sve ove vrste (sibir),¹⁷⁵osim onih uzrokovanih obmanom i sijanjem razdora i klevetc."¹⁷⁶

Sejjid Kutb: "Sibir je obmana čula i nerava, i to je sugestija razumu i osjećajima. On (sibir) niti mijenja relanost stvari, niti kreira nove realnosti za njih. To jest, čula i osjećaji zamišljaju šta god sibirbaz želi."¹⁷⁷

Negiranje realnosti sibir kroz Kur'an

قَالَ الْفَوَّاءُ فَلَمَّا الْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

"Bacite vi" – reče on. "I kad oni baciše, oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradžbinu veliku prirediše."¹⁷⁸

قَالَ بَلْ الْفَوَّاءُ فَإِذَا حَبَالَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى

"Bacite vi!" – reče on – i odjednom mu se pričini da konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradžbine njihove, kreću."¹⁷⁹

¹⁷⁴ *Ahkamu-l-Kur'an*, I/ 41-43

¹⁷⁵ osam vrsta sibir (koji će biti spomenute kasnije)

¹⁷⁶ *Tefsiru-l-Kebir*, str. 213

¹⁷⁷ *Fi Zilaali-l-Kur'an*, VI/ 4007

¹⁷⁸ *El-A'raf*, 116.

Ovi ajeti se uzimaju kao polazište za kreiranje tvrdnji o nepostojanju sihira, kao mijenjanja postojećeg ili kreiranja nove stvarnosti. Sihir postoji samo kao iluzija, zabluda. Njegovo djelovanje je, u stvari, sposobnost sihirbaza (ljudi koji izazivaju stanje sihira) da izvedu obmanu, varku razuma (kroz obmanu očiju), prikazujući mu stvarnost drugačijom nego što to ona jeste. Ne dešava se promjena stvarnosti, nego promjena viđenja stvarnosti. Naposljetku, kretanje konopa i štapova kojima su se sihirbazi kroz svoje vradžbine sukobili sa Musaovim, a.s., mudžizama, i bilo je samo kretanje konopa i štapova, a nikako kretanje zmija i drugih nemani kako se prisutnima, pa i samom Musau, a.s., učinilo.

Argumenti razuma

El-Džassas: “Ako su sihirbazi i oni koji čaraju zaista sposobni da prouzrokuju korist i štetu onako kako tvrde da lete, da znaju neviđeno i informacije o udaljenim područjima, da krađu stvari, a da ne budu viđeni, i da povrjeđuju ljude na druge načine – onda bi bilo moguće da priskrbliju sebi imovinu, da (pronalaze i) vade skriveno blago iz zemlje, i da osvajaju zemlje ubijajući vladare, a da ih pritom ne zadesi nikakva nevolja. Bili bi sposobni da se zaštite od bilo koga i ne bi imali potrebu za bogatstvom zajednice. Ako ovo nije slučaj, oni će biti u najgorem stanju, koristeći se najvećim željama i najmaštovitijim trikovima da ljudima uzmu novac, a vrlo je očigledno da su ipak jadni i osiromašeni. Prema tome (pošto je zadnje slučaj) možete biti sigurni da su oni nesposobni da urade išta od onoga (što tvrde).”¹⁸⁰

Idući ovom linijom poimanja sihira, neminovno se dolazi do pronalaženja natprirodnog i izvanrazumskog u onome što je njime (sihirom) predstavljeno, i “nadjudskog” u njegovim praktičarima. Samim tim djela sihira se svrstavaju u čuda, a sihirbazi u odabrane ljude vrijedne spomena. Kako je ovako nešto moguće kada sihir sam po sebi predstavlja kufr, nevjerovanje, a čuda, mudžize, koje je Allah, dž.š., omogućavao pojedinim svojim robovima (poslanicama) suprotnost su tome jer su se dešavala kao potvrda Božije riječi, kao potvrda istinitosti objava upućenih ljudima, i kao potvrda misija Njegovih poslanika. Da li je moguće da je Allah, s.v.t, mudžizama pomogao širenje Istine preko Svojih poslanika, a zatim činjenje istih ili sličnih djela omogućio i onima koji poriču Istinu, koji negiraju neprikosnovenu Allahovu, dž.š., vlast i moć, pokoravajući se onima kojima se Allah, s.v.t, zabranio pokoravati (šejtanima i džinima), robujući im i tražeći od njih pomoći u nepokornosti Vladaru svih svjetova?!

¹⁷⁹ Taha, 66.

¹⁸⁰ *Ahkamu-l-Kur'an*, II/48

POBIJANJE NEGIRANJA

Iznošenje argumenata određenih krugova u pokušaju dokazivanja teorija o nepostojanju sihira, u pravilu završava slijepom ulicom. Ovakav ishod ovih nastojanja ne iznenađuje kada se zna da glavni pobornici negiranja stvarnosti sihira dolaze iz redova takozvane racionalne škole mišljenja (Mu`tezilije), koji često u svojim istupima prednost nad jasnim stavovima Kur`ana i Sunneta, a koji su u suprotnosti sa njihovim logičkim poimanjem kur`ansko-sunnetskih principa, daju upravo razumu. Ovakav pristup problemu je sam po sebi postao predispozicija za iznošenje nepotpunih, iskrivljenih, ili u potpunosti pogrešnih teorija o sihiru. Nekolicina onih koji zastupaju ovakve stavove (nepostojanje sihira) zasnivaju ih na samo tri izvora: Kur`an, logika i ljudsko iskustvo, dok ono što je predstavljeno sunnetom biva ignorisano.

Kur`an o Kur`anu

Prethodno spomenuti ajeti (El-A`raf, 116 i Taha, 66) govore o sihiru iluzije koji je općeprihvaćen. Ovi ajeti su suviše jasni i govore o poznatim događajima, tako da je nemoguće izvoditi bilo kakve kalkulacije tražeći neka dublja, skrivena značenja kojima bi se možda dovelo u pitanje postojanje i ove vrste sihira. Ovaj sihir priznaju svi i zbog toga što on ne uključuje posredništvo džina između nekih ljudi i nastanka određenih situacija, niti podrazumjeva vanredne sposobnosti kod nekih ljudi, odnosno izvođenje sihira obmane izvodljivo je samom sposobnošću pojedinaca da govorom ubijede mase u ono što im je cilj, ili da korištenjem određenih supstanci (npr.: hemijskih) postignu efekte promjene(!) stvarnosti.

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Zaista, neke vrste govora su sihir.”¹⁸¹

Ibn-Kesir u komentaru 20:66 kaže: “Oni su ih premazali živom, zbog koje se činilo da su u pokretu i da se ljuljaju i uvijaju. To su samo trikovi.”¹⁸²

Jedan od izostavljenih ajeta u iznošenju dokaza o nepostojanju sihira jeste ajet 102. iz sure Al-Bekare. Ovaj ajet najdirektnije govori o postojanju sihira i o manifestacijama sihira na one koji su njime pogođeni. U njemu se, dalje, kazuje o učenju sihira, ili bolje rečeno o zabrani učenja sihira. Spomenuta je još jedna, možda i najbitnija činjenica, a to je nemogućnost uzrokovanja sihirom bilo kakvih stanja, osim u onoj mjeri u kojoj to Allah, dž.š., dopusti. Neshvatljivo bi bilo smatrati da bi Allah, dž.š., upozoravao

¹⁸¹ *Buhari*, VII/ 445, br.662; *Muslim*, *Ebu-Davud*, *Et-Tirmizi*

¹⁸² *Tefsir Ibn-Kesir*, 20:66, str. 826, drugo izdanje, Sarajevo, 2002

svoje robove na pogubnost učenja nečega što ne postoji. Rastavljanje muža od žene kao vrsta sihira spomenuta u ovom ajetu je realnost. Zašto bi Allah, dž.š., upozorio na ovu pojavu (a koja je ujedno i šejtanu, I.a., najmilije djelo) ako je nemoguće da njeno dešavanje bude izazvano sihirom? Jasno je, dakle, da sihir postoji i da je on put ka ostvarenju ciljeva pokvarenjaka. Ali isto tako je jasno da *“onaj ko tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati”* i da *“je jaderno ono za što su se prodali”*.

Na kraju, ne možemo a da ne spomenemo sure ‘El-Mu’avizetejn’ (El-Felek i En-Nas) za koje se svi mufesiri slažu da je povod njihove objave sihir koji je napravljen Muhammedu, s.a.v.s., i da su one odgovor na njegovo traženje lijeka od Allaha, dž.š., za stanje u kome se nalazio, a koje je izazvano sihirom koje mu je napravio Lubejd b. Asam. Nakon odstranjivanja sihira iz mjesta u kome je bio skriven, nestala je bolest koja je njime izazvana pa je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Allah me je izliječio.” Ovo jasno ukazuje na postojanje sihira i bolesnog stanja njime izazvanog.

Prihvatanje hadisa o sihiru

Hadisi o kojima je prethodno bilo riječi, a koji govore o tome da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., bio opsihiren su tzv. *muttefekun alejh* hadisi (hadisi koje bilježe Buhari i Muslim), a za koje kod islamskih učenjaka vrijedi jednoglasna konstatacija – najautentičnija kategorija hadisa. Uprkos ovoj činjenici došlo je do odbacivanja tih hadisa jer se oni nisu uklapali u okvire koje je nekima dopustio razum. Njihovo odbacivanje ovih hadisa dešava se iz dva razloga. Prvo, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., uistinu bio opsihiren, tada bi bilo potvrđeno ono što su nevjernici za njega govorili.

وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مُّسْحُورًا

“I nevjernici govore: “Vi samo začarana čovjeka slijedite!””¹⁸³

Ovi hadisi se posmatraju kao nevjerničke fabrikacije kojima se pokušava ugroziti autoritet Poslanika, s.a.v.s., i njegovog poslanstva, jer se njima pokazuje nadmoć nevjerničkih čarolija naspram mudžiza Muhammeda, s.a.v.s., a time i nadmoć nevjerstva nad vjerovanjem.

Kazivanje o tome da je Muhammed, s.a.v.s., bio opsihiren nikako ne čini istinitim ono što su nevjernici o njemu govorili. Njihove optužbe odnosile su se na cjelokupnost onoga što je on govorio ili činio, a poricali su da je bilo šta od toga rezultat objave koju je primao. Pogodenost sihirom ograničila je

¹⁸³ El-Furkan, 8.

njegovo djelovanje samo u jednom pravcu ("ugrozilo" je njegov odnos naspram supruge), a takvo što ni na koji način nije ugrozilo njegovu poslaničku misiju. Poslanik, s.a.v.s., je poput drugih ljudi. Pogađaju ga bolesti od kojih oboljeva i bilo koji drugi čovjek. Poznato je da je bio ranjen,¹⁸⁴ otrovan,¹⁸⁵ bolovao je od migrene,¹⁸⁶ a i ništa od ovoga nije uzeto kao dokaz njegovog nedostatka, ili nedostatka poslanstva. Tim bolestima je jednostavno rečeno: "Muhammed, s.a.v.s., je samo čovjek (a ne neko božanstvo, op.a.), čiji je zadatak da ljudima dostavi objavu njihovog Gospodara!"

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ

"Muhammed je samo poslanik, a i prije njega je bilo poslanika. Ako bi on umro ili ubijen bio, zar biste se stopama svojim vratili?"¹⁸⁷

Musa, a.s., je također bio opsihiren.

قَالَ بَلْ أَلْفُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى // فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى

"Bacite vi!" – reče on – i odjednom mu se pričini da konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradžbine njihove, kreću, / i Musa u sebi osjeti zebnju.,¹⁸⁸

Vidio je ono što su i drugi ljudi vidjeli nakon što su čarobnjaci izveli svoju čaroliju i osjetio je zebnju zbog toga. To što se desilo nije ugrozilo njegovo poslanstvo, nego je onime što se desilo poslije toga (mudžiza u obliku zmije koja je progutala ono što su čarobnjaci pripremili) otkrivena istina i usađen iman u srca prisutnih. Ovo samo govori da svaki čovjek, bez izuzetaka, može biti pogođen sihirom.

Odgovor na logički pristup

Rečeno je da tvrdnje sihirbaza i čarobnjaka da su sposobni da učine skoro sve kako bi za sebe priskrbili veliku materijalnu korist, ili visok položaj u zajednici, a da pri tome ne rizikuju da na bilo koji način budu ugroženi, nema osnova, jer da je drugačije oni bi bili najimućniji, najpoštovaniji, najugledniji pripadnici društva, a poznato je da to nije slučaj.

¹⁸⁴ *Poslanikova Medicina*, Ibn-Kajjim el-Dževzi, prevod Muhidin Hadžiahmetović, str. 55

¹⁸⁵ Isto, str. 125 (hadis zabilježio *Buhari*, 6/ 195)

¹⁸⁶ Isto, str. 84

¹⁸⁷ *Ali-Imran*, 144.

¹⁸⁸ *Taha*, 66.-67.

Suprotno ovome, ipak je poznato da su sihirbazi nerijetko među uglednijim članovima društva. Sjetit ćemo se samo kako visok položaj su zauzimali čarobnjaci, podanici faraona u vremenu Musa, a.s. Neznatno drugačija situacija je i danas. Oni su autoriteti, čak i kada su poznati kao varalice(!) kojima se mnogi sa strahopoštovanjem obraćaju tražeći od njih izbavljenje, utjehu, ozdravljenje, a nekada samo dobru zabavu (mađioničarski trikovi). Istina je da mnogi budu razotkriveni i osramoćeni, ali i dalje je više onih koji nesmetano obavljaju svoje prljave poslove vodeći ljude u propast nevjerstva.

Sahir nije isto što i mudžiza

Manifestacije sihira su skoro u pravilu odstupanja od prirodnih zakona. Ovo je još jedan od razloga zašto se realnost njegovog postojanja odbacuje. Naime, djela koja su u suprotnosti sa zakonima prirode Allah, dž.š., je dao svojim robovima koji su se isticali po dobru. A sihir se dešava isključivo zbog dokazanog nevjerovanja onoga ko želi da ga izvede. U kakvom su onda odnosu sihir, mudžiza ili keramet? Jasno je da nisu isto. Dešavaju se ljudima koji nemaju ništa zajedničko, ali ipak u sebi imaju toliko sličnosti.

Čuda (mudžize, kerameti) su Allahovi, dž.š., darovi, a ne vještina koja može biti naučena od onoga ko ih izučava, kao što je slučaj sa sihirom.

Čuda su događaji koji se kose sa prirodnim zakonima, dok djela sihira ostaju u granicama mogućnosti ljudi i džina.

Čuda se jedino dešavaju onima koji su Allahu, dž.š., bliski, dok sihir izvode šejtanovi prijatelji.

Sahir može biti uništen molitvom, dovom, učenjem ili sihirom, dok to nije slučaj sa čudima.¹⁸⁹

El-Mazeri je rekao: "Razlika između sihira, kerameta i mu'džize je u tome što se sihir zasniva na pripomaganju sihirbaza nekim riječima ili djelom u postizanju onoga što želi, dok keramet to ne zahtijeva, nego nastaje uglavnom Allahovim davanjem, a zaslugom dobrog vjernika. Mu'džiza se razlikuje od kerameta u jednoj stvari, a to je izazov. Mu'džiza je poslata kao nečiji izazov (kao što su nevjernici tražili od Božijih poslanika događanje čuda), dok keramet to nema za cilj."¹⁹⁰

Čuda mogu biti podijeljena u nekoliko vrsta, a zavisno od toga ko su ljudi kod kojih se nalaze. Moguće je da se nađu kod bogobojaznih, ali ih nije

¹⁸⁹ *Fethul-Bari*, XI/ 223; *Al-Furuq*, IV/ 168,170;

¹⁹⁰ *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, Vehid Abdusselam Bali (prevod hfz. Senaid Zaimović), str.56; (*Fethul-Bari*, XI/ 223)

nemoguće naći ni kod grješnika, ili nevjernika. Prva nastaju kao rezultat Allahove milosti, a druga kao odgovor šejtana na djela nevjerstva.

Mudžiza – natprirodna djela koja su se dešavala Allahovom, dž.š., dozvolom njegovim poslanicima, a predstavljala je potvrdu istinitosti onoga s čime su oni došli.

Primjeri:

–Ibrahim, a.s., je bio bačen u vatru, kojom je kažnjen zbog svog vjerovanja. Vatra, čiji je prirodni efekt spaljivanje, Allahovom je voljom bila hladna i spasonosna za Ibrahima.

فَلَمَّا يَأْتِ النَّارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

*"O vatro" - rekosmo Mi – "postani hladna, i spas Ibrahimu."*¹⁹¹

–Efekat noža je da siječe, osim kada Allah, dž.š., odredi drugačije. Odredio je to onda kada je Ibrahim, a.s., prislonuo oštricu noža na svoga sina Ismaila, a.s., kako bi izvršio Allahovu, dž.š., naredbu, i nož nije posjekao tijelo Ismailovo.

–Firaunova vojska je utopljena u moru na mjestu i u vremenu kada se to nije desilo sa Musaom, a.s., i njegovim sljedbenicima.

Kerameti – djela koja su izvan prirodnih zakona, a dešavaju se evlijama (onim koji se ističu po bogobožnosti), ali samo Allahovom, dž.š., dozvolom.

Firaset – natprirodna djela koja se dešavaju bez uzroka onih koji nisu evlije.

Istidradž – dešavaju se onima čiji su grijesi mnogobrojni

Sihir – ukoliko se takva djela dešavaju – onima koji su nevjernici.

KAKO NASTAJE SIHIR

Prvi korak ka sihiru

Prije nego se da odgovor na pitanje o načinu i uvjetima nastanka sihira, potrebno je pojasniti da je sihir moguće ostvariv od tačno određene, izdvojene grupe ljudi. Znači preduvjet nastanka sihira su, ustvari, radnje koje neki čovjek mora učiniti kako bi stekao karakteristike ličnosti, odnosno predispozicije kojima bi postao "podesan" za bavljenje ovim prljavim poslom. Djela o kojima je ovdje riječ su djela kufra, ili djela koja vode kufru. Ovo nije iznenađujuće kada se zna da je sihir ugovor između šejtana i čovjeka (koji se želi upustiti u sihir), a šejtan ni po koju cijenu neće pomoći

¹⁹¹ El-Enbija, 69.

čovjeku, osim ukoliko ta pomoć vodi nevjerovanju. Tim svojim nevjerovanjem čovjek pokušava privoliti šejtana na saradnju i podršku u ostvarivanju svojih ciljeva. Zbog svega ovoga jasno je da ta djela moraju biti najogavnija i najomraženija, kako kod ljudi tako i kod Allaha, dž.š.

Izvršavanje ovih propisanih formi približavanja šejtanu, I.a., praćeno je nerazumljivim govorom i formama veličanja šejtana. Neki grijesi koji budu učinjeni u dokazivanju nevjerovanja su: da žena ima odnos sa svojim ocem, bratom, ili sinom (kćerkom, ili obrnuto ukoliko je u slučaju muškarac), da ima odnos sa osobom istog spola (homoseksualizam), da pomoću nečisti (sperme ili menstrualne krvi) piše kur'anske ajete, da od kur'anskih listova pravi papuče u kojima odlazi u wc, da vrši nuždu na hranu ili Kur'an, da prinosi žrtve (životinje određenih osobina) šejtanu i njegovim sljedbenicima i td. Ovdje ne treba izostaviti ni one koji tvrde da su znanja o ovladavanju "natprirodnim" naslijedili, a bez uplitanja u ono što će ih učiniti nevjernicima. Ovako nešto nije moguće, i zasigurno je svaki sihirbaz prethodno učinio ova, ili neka slična djela kako bi postao to što jest. Izvođenje ovih radnji u pravilu je vezano za strogo određeno mjesto ili vrijeme, koje je svakako lahko odgonetnuti. Riječ je o mračnim, prljavim i napuštenim mjestima, koja svoju pravu "čar" imaju tek pred zoru.

Jedno ogavno zlodjelo se, ipak, izdvaja među već spomenutima. Umrli, i sve ono što se veže za njih, posebna su meta onih koji žele da uđu u svijet sihira, ali i poslije toga, kada njihov zanat već uveliko bude pečen. Mezarja (zemlja sa mezarova i dijelovi nišana), gasulhane (voda i deterđent kojom se kupuje umrli), ćefini, izlučevine (kao i kosa i nokti), ili dijelovi tijela umrlog – nerijetko bivaju oskrnavljeni zarad želja onih koji žele da svoj život kroz sihir podrede šejtanu, I.a. Veoma raširen običaj u Bosni je čuvanje umrlog ili čuvanje mezara prije ukopa umrlog, a razlog koji se naglašava je upravo čuvanje da bilo šta od navedenog ne dođe u pogrešne ruke.

Primjeri

1. Jednom, prije mog odlaska na hadž, jedna osoba mi je ispričala ono što joj je, eto, "ostavljeno u amanet". Čuvši da idem na hadž, došla joj je žena koja ju je zamolila da mi prenese njenu molbu da joj sa hadža donesem sapun kojim se kupaju mrtvaci i konac kojim se šiju ćefini, kako bi ga ona upotrijebila (na specifičan način) za odvrćanje supruga od alkohola jer joj je sugerisano da je to jedino što će njenu namjeru učiniti uspješnom. Ta žena je iz velike želje da spasi svoju porodicu zla alkohola bila spremna (svjesno ili nesvjesno) učiniti veliki grijeh. Ovdje je prisutna jedna posebnost na koju je potrebno obratiti pažnju. Ljudi, kada se nađu u nekoj nezavidnoj situaciji, i kada nakon toga posjete nekog "liječnika", spremni su učiniti sve što od njih bude traženo, bez razmišljanja. Često su svjesni da to što se od njih traži

nije u redu, ali ipak su spremni poslušati. Tako se desi da sihirbaz optuži neku bolesniku blisku osobu, a ovaj bez razmišljanja to prihvati i dotadašnjeg prijatelja (ili rodaka) optuži i odbaci, i sve to samo na osnovu riječi, ili bolje rečeno laži, koje budu izrečene od nekoga koga bolesnik vidi prvi put. Prijateljstvo, povjerenje, bliskost... sve bude razoreno samo riječima sihirbaza, jer on "zna!!!".

2. U sjećanju mi je ostao slučaj kada su dvije žene rukom umrle osobe zamijesile tijesto, koje je trebalo, po njihovim vlastitim riječima, biti upotrijebljeno kao višenamjenski sibir. Naime, obje su bile u ubjedenju da će tako pripremljen sibir moći upotrijebiti protiv više osoba i u više specifičnih situacija. Uspješna realizacija bila je "zagarantovana", moćima umrle osobe, odnosno dodirima njenog tijela, a koje je za (njenog) života učinjeno "blagoslovljenim" zbog konstatnog iskazivanja pokornosti šejtanu u nevjerovanju u Allaha, s.w.t.

Kretanje ka sibiru moguće je i "obilaznom prečicom". Gubitnik koji na ovaj način postaje sihirbaz, prije odlučujućeg čina kojim definitivno postaje šejtanov saveznik, još uvijek ima šansu da odustane i vrati se na put istine. Njihovi porivi jednaki su prvima. Međutim u svom nastojanju da ih ostvare, a zbog toga što su sami nesposobni, obraćaju se sihirbazima, još uvijek nemajući namjeru da sami postanu sihirbazi. Zavišću ili ljubomorom porođene namjere moraju biti ostvarene preko posrednika. Taj posrednik (sihirbaz) pripremi sibir, ali njegovo djelovanje uvjetuje time što će ga onaj ko je tražio pravljenje sihira proslijediti do osobe kojoj je sibir učinjen. Ili – sihirbaz uopće ne želi pripremiti sibir, ali je raspoložen da njegovo pripremanje objasni onome ko njegovo činjenje traži. Time onaj ko traži činjenje sihira, još uvijek nije sihirbaz, ali je već upao u zamršeni krug griješnika. Očisti li svoje srce prije nekog idućeg zadatka, još je siguran, ali nastavi li tražiti da se sibir čini pomažući sihirbazu u tome, za njega, vjerovatno, više nema povratka.

3. Na poziv žene koja je imala značajnih problema u braku sreli smo se s njom i tada mi je pokazala na šta ju je navodio izvijesni liječnik. Na papiru je bio ispisan recept koji je trebalo izvesti i time bi, po njegovim riječima, smetnje bile otklonjene. Ona je trebala da noću (nešto iza pola noći) izlazi i izgovara napisane formule, a da nakon toga priziva duhovne snage. Ponavljanjem ovog rituala određeni broj noći duhovne snage bi se odazvale i tada je ona trebala izgovoriti svoju potrebu. Sljedeći zadatak je bio da istu noć uzme neku vrstu slatkiša i da, okrećući ga oko svakog dijela tijela, traži da se njen muž, ili onaj koga bude htjela, oko nje okreće poput tog slatkiša. Kada sve to bude završeno, taj kolač mora pojesti onaj kome bude namijenjen kako bi sve bilo djelotvorno.

Ono što je zanimljivo je da su na kraju ovog recepta bile ispisane sure El-Felek i En-Nas, koje je trebalo pročitati kada sve bude gotovo. Očito je da su one tu stajale samo da bi se njima zavarala mušterija i kako bi se taj akt sihira smatrao ibadetom!

Nakon što izvrši neko od navedenih dijela, sihirbazu se javi jedan od džina, šejtana, i taj džin će postati njegova stalna pratnja. Odazivat će se kad god ga sihirbaz bude prizivao. To prizivanje je uvijek zarad nanošenja štete ljudima, a svaki put je praćeno nekim od djela kufra. Sihirbaz u pravilu stupa u kontakt sa nekim od vođa džina i preko njega se odvijaju svi prljavi poslovi, ali ih rijetko on sam čini. On svojim podanicima naređuje ono što je ugovorom između njega i sihirbaza određeno i oni to bespogovorno, a najčešće iz velikog straha, izvršavaju. Tako je sihir, ustvari, ugovor zasnovan na strahu i mržnji. Samim tim je teže rješiv od slučajeva opsjednutosti jer kod opsjednutosti džin je određenu radnju učinio svojom voljom, i samim tim, sam i odlučuje kad će tu radnju prekinuti. Džin koji učestvuje u sihiru plaši se kazne koja ga sigurno čeka ukoliko se usprotivi svom vođi i on nastavlja provođenje sihira u praksu sve dok strah od ostanka ne bude veći od straha od napuštanja bolesnika, ili dok sihir (kao predmet) ne bude uništen, ili dok džin(i) zadužen za sihir ne upozna Istinu, i ne odluči se sam boriti protiv zla u kojem je sudjelovao.

Sihirbaz, kada prvi put stupi u kontakt sa džinom, postaje gubitnik. On je kontakt ostvario misleći da će sam voditi glavnu riječ u tom odnosu, ali realnost postaje daleko od željene. Džin svojim pritiscima i napadima tjera sihirbaza da pravi sihir ljudima čak i kad to sam ne želi. I tako započinje krug zla koji rijetko kad biva prekinut. Nije rijetkost da sihirbaz svojim najbližima napravi sihir samo iz straha od džina. Isto tako, nije rijetkost da džin izvršavajući zadatke koje mu je dao sihirbaz, bude napadnut od liječnika i ugrožen (on ili njegova porodica), a zatim smatrajući sihirbaza odgovornim za ono što mu se dešava, prekine zadatak i krene u osvetu. Tako sihirbaz, ili neko iz njegove porodice, a obično je to ipak sihirbaz, teško oboli od sihira koji je sam napravio!

Kada se završi testiranje jačine želje onoga ko želi postati sihirbazom, kroz dokazivanje snage njegovog nevjerovanja, dopusti mu se (džini mu dopuste) da uđe u taj "posao", i od tog momenta svaki novi dan je za njega nova prilika da nekome nanese zlo. Pravljenje sihira se odvija na nekoliko načina.

Određeni sihir

Sihirbaz se domogne nečega što direktno ili indirektno dolazi u dodir sa tijelom žrtve (kosa, nokti, izlučevine – uzimaju se sa odjeće žrtve). Mnogi su posvjedočili da im je nestao dio odjeće i potom se nekim čudom pojavio,

doduše sa nekim izmijenjenim svojstvima (pocijepan, izvezen koncem određene boje, isprljan nečim što je teško ili nemoguće očistiti). Ove stvari bivaju vraćene, ali sada je na njima sihir koji najčešće počinje djelovati onog momenta kada dođe u dodir sa vlasnikom (čovjek ponovo obuče odjeću, ili to pojede u hrani (kosu, nokte, nečist), ali ovako nešto nije pravilo.

Primjeri

1. Nedavno je jednoj sestri napravljen sihir, i nešto od sihira je pronađeno, ali dio je i dalje ostao skriven. Ona je, elhamdulillah, vremenom postajala zdravija i črvšća u borbi sa šejtanskim sljedbenicima. Saburila je i molila Allaha, dž.š., da je izliječi i On joj je uslišao dovu. Pronašla je sihir i njen muž mi ga je pokazao. Bio je napravljen na haljinu koju je ona u potpunosti zaboravila. Zaboravila je čak i da je posjeduje ali ju je jednog dana jednostavno "nešto" povuklo da mjestu gdje se haljina nalazila. Uz rub haljine napravljen je prorez koji je zatim "izvezen" noktima. Allah, dž.š., nije dopustio da spletke zulumčara uspiju.

Neodređeni sihir

Ovaj sihir biva napravljen na nešto što nema direktne veze sa žrtvom. Na takvu stvar izgovore se riječi vradžbine, ali bez spominjanja imena žrtve, ili dodavanja onoga što karakteriše ličnost žrtve. On biva postavljen na mjesto za koje je najsigurnije da će žrtva njime hodati, ali ukoliko se desi da neko drugi kroči na to mjesto prije onoga kome je sihir namijenjen, sihir počinje djelovati na tu osobu. Ukoliko se radi o hrani ili piću, isti je slučaj. Prvi koji okusi ono na što je sihir napravljen potpada pod njegovo dejstvo. Ovaj sihir najčešće se pravi na vodu, krv, ili nečist.

Sihir daljine

Za ove vrste sihira karakteristično je da ih čine "školovani sihirbazi". To su oni koji su sposobni da izračunaju slabe tačke žrtve i na taj način daju instrukcije džinima zaduženima za sihir. Susretao sam se s ljudima koji su bili odlučni da napuste mjesto u kome su do tada živjeli, nadajući se da će biti zaštićeni zla sihira. To sigurno ne bi bio slučaj. Svaki čovjek može biti zaštićen samo na jedan način, a taj način je približavanje Allahu, dž.š., kroz činjenje djela kojima je On zadovoljan, i udaljavanje od djela čije bi činjenje izazvalo Njegovu, dž.š., srdžbu.

Posebno mjesto, kada je riječ o ovom sihiru, zauzimaju fotografije žrtava. Sihirbazu je uveliko olakšan posao dođe li u posjed fotografije onoga kome želi napraviti sihir. Iz ovog razloga svako bi morao voditi računa o svojim ili o fotografijama svoje porodice, a ovdje bi se poseban akcenat mogao staviti na mladiće i djevojke, kod kojih je razmjena fotografija veoma

raširena pojava, a koji su, opet, u velikom iskušenju da nanesu jedni drugima zlo. U pokušaju da osvoje srce onoga drugog, a nađu li se u situaciji koju će im neko (sahirbaz) predstaviti kao moguću realizaciju njihove namjere, oni će to, često ne razmišljajući, i učiniti.

Primjeri

1. Djevojka koja je željela "osvojiti" mladića koji joj je zapao za oko, obratila se ženi (sahirki) koja joj je odlučila "pomoći". Kada je vidjela o kome se radi (vidjela je sliku mladića), dala je toj djevojci nekoliko listova koje je ona morala paliti i u momentu dok je udisala dim iz tih papira, morala je misliti na tog mladića. Ona to, elhamdulillah, nije uspjela do kraja obaviti. Jedna strana lista je bila iskopirana stranica Kur`ana, a s druge strane su bila napisane određene vradžbine. Bitnija, u ovom slučaju, je bila strana na kojoj se nalazio Kur`an, jer je ona svaki put, paleći Kur`an, činila šejtanu drago djelo, a ovaj joj je zauzvrat (kao oblik sihira) trebao dovoditi tog mladića. Da nas Allah, dž.š., sačuva tog zla.

O UČENJU SIHIRA

Sihir je zlo koje je kao takvo okarakterisao, a zatim na njega upozorio Allah, dž.š. Kur`an na nekoliko mjesta spominje sihir, a dovoljan pokazatelj onima koji imaju razuma je taj što ni jednom sihir nije spomenut u pozitivnom svjetlu. Suprotno ovome, pozitivnim i pohvalnim djelom je obilježeno pokajanje čarobnjaka u vremenu Musaa, a.s., i njihovo odbacivanje ove šejtanske rabote, čak i po cijenu gubitka života, čime ih je faraon kaznio, a zbog neposluha koji su mu time iskazali. Ibn-Abbas i drugi kažu: "*Osvanuli su kao čarobnjaci, a omrkli šehidi.*"¹⁹² Odbacili su čarobnjaštvo i zaslužili status šehida!!!

Ne postoji dobro sihirom izazvano. Sihir nije ništa drugo do namjeravanje da se ugrozi pojedinac i zajednica i ustrajnost u pokušaju ostvarivanja tih namjera, čak i po cijenu (ili uvjetno po cijenu) potpunog zastranjivanja, u smislu izražavanja potpune predanosti šejtanu, l.a., i istovremeno iskazivanje nepokornosti Allahu, dž.š.

Sud o sihiru već je dat u riječima Svevišnjeg. Ovaj sud je nemoguće komentarisati u smislu traženja nekih novih, skrivenih značenja kojima bi se pokušalo kazati bilo šta drugo osim da je njegovo praktikovanje, učenje i podučavanje zabranjeno.

¹⁹² *Tefsir Ibn-Kesir*, 20:71-73, str. 827, drugo izdanje, Sarajevo, 2002

"A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: "Mi samo iskušavamo, i ti ne budi nevjernik!""¹⁹³

*"I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli time nikome bez Allahove volje nauditi."*¹⁹⁴

*"Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati. A doista je jadno ono za što su se prodali, kad bi samo znali!"*¹⁹⁵

Između nebrojeno mnogo grijeha koji upropaštavaju onoga ko ih čini, Allahov Poslanik, s.a.v.s., je izdvojio sedam smrtnih među kojima i sihir.¹⁹⁶ Ovdje nije spomenut ni jedan zaseban, izdvojen segment pojavnosti sihira (učenje, podučavanje, ili praktikovanje), pa je ovdje posigurno riječ kako o sihiru u njegovoj cjelokupnosti tako i o segmentima njegove pojavnosti.

Allah je svemu stvorenom odredio svrhu i savršeno udredio funkcionisanje svih svjetova. On koji je Vlasnik svega stvorenog nikome nepravdu ne čini, a zabranjuje i svojim stvorenjima da nepravedni budu. Zar bi onda iko ko je svjestan ovih činjenica mogao ustvrditi da je podučavanje, učenje i praktikovanje sihira dozvoljeno? Zar bi iko mogao kazati da je nešto što predstavlja sliku i priliku svega onoga što je Allah učinio zabranjenim dozvoljeno i da onaj ko tom vještinom vlada nikakvih posljedica na ovom ili budućem svijetu neće imati? Tvrditi ovo bilo bi isto što i tvrditi da su bogobojazni i oni koji u griješenju ustrajavaju kod Allaha, dž.š., isto. A da li su?

Ibn-Kudame: "Učenje sihira i podučavanje istom je kufr i mi ne poznajemo ikakva razmimoilaženja kod uleme o tom pitanju. Naši su istomišljenici i (Hanbelije) koji kažu: "Smatra se nevjernikom sahir koji podučava sihiru ili ga čini, svejedno da li to smatra zabranjenim ili dozvoljenim.""¹⁹⁷

Ebu-Hajjan: "Sud o učenju sihira može se ovako posmatrati: ako se učenjem sihira veliča nešto ili neko mimo Allaha kao što su zvijezde i šejtani, imajući na umu ono što je rekao Uzvišeni Allah, može se zaključiti da je to bez sumnje kufr. Nije dozvoljeno učiti ga niti raditi po njemu, jer je cilj njegova učenja prolijevanje krvi i rastavljanje supružnika i prijatelja. Ako ništa od gore spomenutog nije cilj, ali ipak postoji mogućnost da bude, i u tom slučaju nije dozvoljeno učenje sihira niti rad po njemu. Ono što se zasniva na

¹⁹³ El-Bekare, 102.

¹⁹⁴ Isto

¹⁹⁵ Isto

¹⁹⁶ Vidjeti poglavlje „Dokazi iz sunneta o postojanju sihira“

¹⁹⁷ Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, (prevod hfz. Senaid Zaimović), str.53; (*El-Mugni*, X/ 106)

zabludama, obmanama i vraćanju nije dozvoljeno učiti jer je sve to krivi put. Ako, pak, to ima za cilj zabavu i igru, te da sihirbaz pokaže svijetu svoju okretnost i brzinu, u tom slučaju je učenje sihira samo pokuđeno.”¹⁹⁸

Koristi od sihira ne postoje, osim možda u određenoj mjeri i kratkotrajno za njegove praktikante. S druge strane su štete od njihovog djelovanja nemjerljive. Borba protiv ove napasti i njeno uništenje može i treba biti jedan od ciljeva čovjekovih na ovome svijetu. Ali kako postići njegovo ostvarenje? Potrebno je upoznati problem da bi se riješio. Upoznati neprijatelja da bi se porazio. Nakon ovakve spoznaje kod nekih se javlja misao da *”učenje o sihiru nije ništa ružno niti pokuđeno.(...)Razlog tome je činjenica što je nauka sama po sebi nešto časno.(...)”*¹⁹⁹

Ovakve izjave nemaju prihvatljivu osnovu i ne mogu se uzeti kao ispravne. Prvo, kur`anski princip o zabrani sihira jasno je izražen. Zatim, potenciranje učenja sihira kao vida nauke je u potpunosti neispravno. Sihir jeste nauka, ali nauka šejtanovih sljedbenika. Tragati za znanjem pokušavajući društvo učiniti boljim i činiti to u ime Allaha, dž.š., jeste ibadet, učiti sihir nešto je sasvim drugo.

S druge strane, znanje o sihiru je dobro, čak pohvalno djelo. Učiti sihir znači učiti formule, bajanja, metode pravljenja sihira, a sve spomenuto je kufr. Učenje o sihiru je spoznavanje slabih karika u ovom lancu zla (izgrađivanje snažnog ubjeđenja o Allahovoj volji u dešavanju svih stvari; upoznavanje sihirbaza kao pojava: čime se povode u svome djelovanju, stepen stručnosti, metode rada; sticanje znanja o džinsko-šejtanskom djelovanju i utjecaju na svijet ljudi; istraživanje ljudskog karaktera i spoznaja uzročno-posljedičnih stanja kod oboljelih pojedinaca: stepen vjere, karakter ličnosti, nivo obrazovanja, psiho-fizička oboljenja i td.).

Pravljenje automobila, sata, ili računara za mnoge je komplikovan proces i velika nepoznanica. Međutim način njihovog korištenja ili uništenja većini je poznat, a ujedno i dovoljan. Jedno znanje ne isključuje u potpunosti drugo. Ali ovladavanje zadnjim dovoljno je da bi se koristile ili uništile stvari nastale prvim.

¹⁹⁸ Isto, str. 55; (*Revai`ul-bejan*, 1/85)

¹⁹⁹ Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, (prevod hfz. Senaid Zaimović), str. 53; (Preneseno iz *Ibn-Kesira*, 145/1); `Ebu-Abdullah Er-Razi rekao je: ...

Zašto neko postaje sihirbaz

Svaki sihirbaz koji odluči postati to što jest zasigurno ima i svoje razloge. Naravno, ti su razlozi za ljude čiste svijesti i zdravog razuma neshvatljivi. Jer shvatiti zločinca koji ubija djecu ili udara na čast ljudi može, po onoj narodnoj, shvatiti samo drugi zločinac.

Ali razlozi postoje i to je ono što treba prihvatiti. Razmislimo li malo o onome što vodi ove "ljude", doći ćemo do prapočetka, do korijena ovog ovosvjetskog zakkuma²⁰⁰ (zakkum je stablo u Džehennemu čiji će plodovi biti hrana njegovim stanovnicima, sihirbazi su već zagrizli ovaj plod samo toga nisu svjesni). **Riječ je, naravno, o ljubomori, zavisti.** Bolest zavisti je poput bolesnog ponosa ili mržnje – ne uništava samo onog kod koga se nađe, nego i sve s čim dođe u kontakt.

Ebu-Hurejre, r.a., je prenio da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Čuvajte se zavisti, jer zavist uništava dobra djela kao što vatra uništava drva."²⁰¹

Sihirbaz nema koristi uništi li sklad porodici koja ga je imala. On neće postati bogatiji postane li neko drugi siromašniji, niti će biti ugledniji ukoliko kakav uglednik postane omražen. Sve ovo je tačno. Ali tačno je i to da će njegova bolesna duša tada biti ispunjena. Ako on (sihirbaz) nema kravu, bit će mu lakše ako i komšijina crkne!

Zavist je zajednički predznak svakom sihirbazu. Većina ih nikada ne učini ništa iz nekog drugog razloga. Njihovi bolesni umovi ne mogu se voditi ničim drugim do srećom tuđe nesreće.

Zatim nailazimo na one koje možemo okarakterisati kao **školovane** sihirbaze. Oni u pravilu imaju svoga učitelja koji ih uvodi u posao i potanko upoznaje sa mogućnostima zanata. Ova grupa nema straha od javnog prezentiranja svoga rada. Oni su svoju zavist nadogradili i vješto zamaskirali pa su na površinu izmigoljili kao dežurni dušebrižnici. Ali...

Primjeri

1. Nazvao me je čovjek i požalio se na bolest svoje žene. Liječenje na klinikama zemlje u kojoj su živjeli (Zap. Evropa) bilo je dugotrajno i neuspješno. Otišli su, tražeći lijeka, i do magičarke koja slovi za najuspješniju na našim prostorima. Nerijetko hiva gošćom radijskih emisija

²⁰⁰ „A da li je bolja ta gozba ili drvo zakkum / koje smo nevjernicima kao kaznu odredili?/ To je drvo koje će usred Džehennema rasti; / plod će mu poput glava šejtanskih biti. / Oni će se njime hraniti i trbuhe će svoje njime puniti./“ (Es-Saffat, 62.-66.)

²⁰¹ *Miškat XLVI/ 248*

ili u novinskim natpisa u kojima se predstavljaju njena uspješno provedena liječenja. Vrijeme i prostor za nju nisu ograničavajući faktor jer je usavršila sve tehnike liječenja: licem u lice, putem telefona, slike, odjeće i td. I onda dolazimo do onog najbitnijeg: zdravlje košta! U ovom slučaju je iz nekog razloga izgleda omanula. Njegova supruga nije ozdravila. Ali jednu stvar je uspješno obavila. Svoje usluge je naplatila oko 5000 km. Dio mog dogovora sa ovom porodicom je bio da odu do te magičarke i da se uzme novac koji je ona prethodno prisvojila. Otišli smo zajedno kod nje i zatekli je kako u novogodišnjoj atmosferi (te godine je Ramazan završavao desetak dana nakon "novogodišnje noći", a mi smo je posjetili prvi dan nove godine). Kuća je bila okićena, a ona je ispijala kahvu sa prijateljicama. Ni muzika nije nedostajala. Cijela kuća je bila ukrašena desetinama kipova, ikonica. Sjeli smo i zatražili od nje ono po šta smo došli. I tada je izbio rat! Ja sam je pozvao da se okane "ćorava" posla. A zatim je ona ustvrdila da liječi Kur'anom (dovoljno je staviti sliku bolesnika u Kur'an i sve će biti riješeno!). Da ja nipodaštavam 29 godina njenog iskustva. Da je ona znanje sticala kod Indijanaca. I još mnogo toga. Kada sve to nije imalo odjeka zaprijetila je da će mi na "licu mjesta" pokazati svoje sposobnosti tako što će mi napraviti nekakav belaj (sihir)!!! I zaista se potrudila. Izgovarala je, sa dlanovima okrenutim prema meni, svu silu nekakvih čarolija, koje naravno nisu imale ni najmanjeg utjecaja (taj dan sam, elhamdulillah, imao sve što ona nije: namaz, bost, zikr). Kada je vidjela da joj je posao propao, jako se prepala i ustvrdila da ona nije namjeravala to što je upravo pokušala nego ... nešto. Na kraju je ipak vratila ono što je nepravедno uzela, a Allah ju je ponizio jer je obećao:

وَلَا يُقْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى

" (...) a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti. "²⁰²

Bolesnica je, elhamdulillah, ozdravila. Dvojici džina koji su joj prouzrokovali bolest smo pojasnili da je to što su učinili grijeh, i da Allah, dž.š., nije time zadovoljan. Shvatili su pouku, pokajali se i otišli.

Drugi dio prethodno spomenute grupe su tzv. **zabavljači (mađioničari)**. Njihov utjecaj je samo naizgled bezazlen i bezopasan. U stvarnosti je daleko od toga. Nanošenje zla ljudima uništavanjem njihovog zdravlja ili života za ovakve je često sporedna stvar i tu njihovu stranu malo ko može znati. Glavna preokupacija im je poslovno, materijalno isplativo čarobnjaštvo. Svijet je danas preplavljen najezdom raznih kalibara gatara, proricatelja, kreatora zvjezdanih mapa, mađioničara.

²⁰² Taha, 69.

Primjeri

1. *David Copperfield*. Malo je onih koji nisu čuli za ovog popularnog mađioničara. Spomenimo samo spektakularna slijetanja na scenu, ili čudesni nestanak i ponovno pojavljivanje Kipa slobode. Zaista zapanjujuće! Ali u svemu tome postoji jedna nelogičnost. Sve ljude Allah, dž.š., je stvorio onakvima kakvi jesu. Sa prednostima i mahanama. Ne postoji čovjek koji može letjeti, transformisati se u nešto, nekoga, ili bilo šta od onoga što nije dato svim ljudima. Zato možemo biti u potpunosti sigurni da je on u svojim izvedbama potpomognut svijetom džina. Slučaj oko Kipa slobode u potpunosti razotkriva ovog sihirbaza:

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ// قَالَ عَقْرِبَتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

“O dostojanstvenici, ko će mi od vas donijeti njezin prijesto prije nego što oni dođu da mi se pokore?”/

“Ja ću ti ga donijeti” – reče Ifrit, jedan od džinova – “prije nego iz ove sjednice svoje ustaneš, ja sam za to snažan i pouzdan.”²⁰³

Napomena – dostupnost literature u kojoj je dosljedno opisano pravljenje sihira može biti iskušenje kojem se svi ne mogu, ne znaju, ili ne uspiju oduprijeti. Zato bi bilo najbolje kada bi kojim slučajem ta literatura bila sklonjena u kakve “tamnice” pa da više nikada ne ugleda svjetlost dana. Naposljetku, pisci tih knjiga se nisu zahmetili da obrade ijednu temu od općeg značaja, pa niko ne bi osjetio gubitak.

Obrazovne institucije usmjerenog karaktera (ovdje ne želim spomenuti one zbog kojih su i napisani ovi redovi da se ne bi desilo da poruka bude pogrešno shvaćena; nije riječ o klasičnim bibliotekama ili knjižarama) pružaju najpotpunije “usluge” ove vrste. Pouzdano znam za nemali broj onih koji su, iskorištavajući blagodati ovih mjesta, ušli u ovaj labirint užasa. Jedni su se navakat izvukli. Za druge izlaza više nema (svijet džina i sihira ih je odveo u smrt - imena i mjesta ću ponovo izbjeći iz prethodno spomenutog razloga).

Vremena pogodna za pravljenje sihira

U narodu postoji uvriježeno mišljenje da se sahir pravi isključivo noću. Otuda i strah od manje poznatih, zabačenih ili mračnih uličica i njihovo zaobilaženje u širokom krugu. U suštini ne postoje razlozi za ovako nešto jer ne postoji ni pravilo o vremenskim razdobljima pogodnim za sahir. Sahir je moguće praviti u bilo koje doba dana ili noći. Međutim moguće je izdvojiti

²⁰³ En-Neml, 38.-39.

vremena posebno pogodna za uspješno aktiviranje sihira. To su razdoblja prijelaza (noći u dan i dana u noć), ali i cijela noć do pojave zore. Tada su džini najslobodniji u svome djelovanju, a s obzirom da je sihir ugovor između sihirbaza i džina i pošto su nakon sklapanja ugovora glavni nosioci sihira džini, sve postaje jasnije. Također, noć je zastor od očiju tako da sihirbazi žele li se dokopati predmeta na koje će napraviti sihir, ili žele li postaviti već napravljeni sihir, koriste ovu pogodnost. Sihirbazi nemaju stida, a pritisak koji stalno osjećaju čini da prave velike greške pa postavljaju sihir i danju u kući onoga kome je sihir namijenjen (ovakav sihir je, uz Allahovu, dž.š., pomoć lahko rješiv).

Sihirbazi mogu biti uhvaćeni dok obavljaju svoj prljavi posao. Ne stoji ubjedenje da ih je nemoguće vidjeti, uhvatiti, ili bilo šta drugo zato što se oni pretvaraju u razne oblike koji im omogućavaju da se za tili čas izgube. Ljudi su isprepričavali mnoge priče u kojima se sihirbazi mogu pretvoriti u mačku, žabu ili neku drugu životinju i tako postaviti nekome sihir. Otuda strah od ovih životinja. Džini su ti koji mogu mijenjati oblike, ali o ovome je već bilo govora.

Primjeri

1. Da bi neko vidio sihirbaza na djelu, jedino je potrebno naći se na pravom mjestu u pravo vrijeme. Jednog ljeta sam, negdje oko pola dva iza pola noći, posmatrao sahirku koja je postavljala sihir određenoj osobi. Ona me nije primijetila i ja sam sačekao da završi posao. Zatim sam joj se javio(!) nakon čega je ona sva izbezumljena počela hježati pri čemu je nekoliko puta pala. Ona je, među ostalima, dokaz kako sihirbazi nemaju obraza. Nakon ovoga što se desilo, više puta sam je slušao kako ljudima govori o nekakvim moralnim vrijednostima (ovo je govorila znajući da i ja to čujem).

Posebnu draž za sihirbaze predstavljaju pojedine “svetkovine” u toku godine kada postaju hiperaktivni. Za vrijeme ovih svetkovina se čak udružuju u svome djelovanju (što inače nije česta, ali, s druge strane, nije ni nepoznata pojava). Poseban naglasak je potrebno staviti na praznike nemuslimana tokom kojih se veliča (svetkuje) neko osim Allaha, dž.š., i prilikom kojih se muslimani poistovjećuju sa nemuslimanima. Riječ je o “Božiću” i Jurjevu. Noć uoči ovog posljednjeg dolazi do pomame sihirbaza. Svi sihirbazi (ili većina) iz jednog mjesta se okupe na mjestu koje posjeduje određene karakteristike i tu dolazi do zajedničkog spravljanja sihira za neke ljude, ili do “pravedne” raspodjele zadataka koju međusobno obave, ili je za njih obavi najjači sihirbaz.

O dešavanjima u ovoj noći sam se i sam uvjerio. Tako smo, na primjer, nekoliko braće i ja jedne prilike i sami van kuća (na poznatim, specifičnim mjestima) dočekali ovu noć provjeravajući priče koje su okolo kružile. Ono

što se dešavalo te noći na sve je više ličilo osim na stvarnost. Počelo je svojevrsnom ritualnom muzikom koja se razlijevala kroz tišinu noći. Po završetku ovog uvodnog dijela nastao je tajac, a za to vrijeme sklapani su ugovori koji su nosili pečate kufra... Istu večer smo na nekoliko mjesta, u veoma kratkom vremenu bili svjedocima njihovih nakana. Slušali smo na samo nekoliko metara od njih (ne)razumljive razgovore, i uvjerali se u nekoliko "uspješno" urađenih sihira.

Postavljanje sihira i mjesta na koja se sahir postavlja

Postavljanje sihira može biti izvedeno sa tri strane. Prvi slučaj je kada sihirbaz svojom rukom postavi ono što je uradio. Zatim dolaze oni koji traže da se sahir napravi. Oba ova slučaja su, sa stanovišta mjesta na kojem će se naći sahir, identična. I sihirbaz i onaj u čije je ime sahir urađen postavljaju sahir samo na mjesta koja su dostupna svakom čovjeku (odjeća, hrana i piće, kuća i zemljište: postavljanje sihira na / u zemlju, u temelj, krov objekta, mjesta unutar kuće, često na prilazu kući u vidu nečistoća kada je sahir očit, ili sahir urađen na vodu u kojem slučaju postaje neprimjetan i td. Na kraju dolaze džini. Nakon što sihirbaz napravi sahir, on naredi džinima da postave sahir na mjesto do koga će biti izrazito teško ili nemoguće doći: procjepi u stijenama, tekuće, stajaće vode i td. Specifičnost ovako napravljenog sihira je da mijenja mjesto na kome je postavljen. Jedan džin biva zadužen samo za mjesto sihira. On nema direktnog utjecaja na stanje opsihirenog. Njegova uloga je samo u tome da svaki put kada se sazna mjesto sihira, premjesti ga na drugo mjesto. Tako, postoji i sahir koji nije napravljen ni na kakav predmet. Sihirbaz džina jednostavno na osnovu proračuna određenih podataka uputi na neku osobu (sihirbazi traže od bolesnika ime, ime majke i datume rođenja!!!). Ali, elhamdulillah, pronalazak sihira, mada najlakši, nije jedini način rješavanja stanja sihirom izazvanih.

Primjeri

1. Djevojka, kratko vrijeme nakon što se udala, ostaje nepokretna. Nakon što joj je proučena rukja, ustala je izliječena, ali kratko nakon toga sam dobio poziv da je opet u istom stanju. Rekao sam njenoj porodici da dolazim za jedan sahat da bi me oni nakon toga ponovo nazvali i prenijeli mi da je ozdravila! Džini kada osjete da bi mogli nastradati zbog toga što rade ponekad napuste bolesnika. Ovo ne znači da je problem riješen. S obzirom da poznaju osobu u kojoj se nalaze, džini znaju hoće li se moći vratiti napuste li tu osobu ili ne. Ako shvate da se mogu vratiti oni će otići da ne bi bili mučeni učenjem Kur`ana. Isto se desilo i ovdje. Nakon dan-dva sam joj ipak učio. Džini su bili prisutni i pokazivali su veliku agresivnost. Vezali smo je, ali je sve veze isprekidala. Dizala je i bacala stvari koje bi bile velik

zalogaj i za veoma jake ljude. Na kraju su ipak posustali i iskazali svoju poslušnost. Priznali su ko ih je poslao, i na što je napravljen sihir (jaje na kome je bilo napisano ime bolesnice i riječ umrla; bilo je nacrtano nekoliko srca, a između svega toga lobanja). Kazali su da je sihir postavljen uz temelj kuće, ispod pločnika. S obzirom da džini puno lažu, da je kuća napravljena dvadesetak godina prije nego je ova djevojka (snaha) došla u tu kuću, nisam im vjerovao. Ali oni su ustrajali u svojoj tvrdnji i nije preostalo ništa drugo nego provjeriti. Prije nego sam im dopustio da odu, razvalili smo dio koji su spominjali i, zaista, duboko u zemlji, uz temelj, pronašli sihir. Nemoguće je bilo da čovjek na bilo koji način, osim da razvali pločnik (što nije učinjeno) dopre do tog mjesta i postavi sihir. Znači uradili su to džini! Nakon toga su je napustili. Elhamdulillah!

Sihirbazi uvijek ostavljaju svoje znanje u nasljedstvo

Sihirbazi ne umiru dok nekome ne ostave svoje znanje! Koliko puta ste čuli konstatacije ove vrste!? Ne možemo kazati da su neistine, ali sušta istina sigurno nisu. Smrtni čas svakog čovjeka je unaprijed određen i neće biti promijenjen njegovim griješanjem. Istinu je rekao Allah, dž.š., u riječima:

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

“Kad bi Allah ljude zbog grijehova njihovih kažnjavao, ništa živo na Zemlji ne bi ostavio, ali, On ih do roka određenog ostavlja, i kad rok njihov dođe, ni za tren ga jedan ne mogu ni odgoditi ni ubrzati.”²⁰⁴

Riječ je o nečemu drugom. Sihirbazi sklapanjem ugovora sa džinima samo naizgled imaju glavnu riječ, a u stvarnosti su njihove sluge koje nemaju pravo odlučivanja o ispravnosti djela. Njihova sloboda se svodi na izbor osobe kojoj će napraviti sihir. “Ugovor sihira” je ugovor zasnovan na mržnji, a nikako na obostranoj želji. Rezultat svega spomenutog je taj da džini neće dopustiti čovjeku prekidanje ove veze. Obećavat će mu svako dobro, prijetit će ugrožavanjem njegove porodice, i na kraju, ono što će imati najveći utjecaj, prijetit će, pa i smrću, samom sihirbazu. I ovo nas dovodi do pitanja o “produžetku vrste”. Uvjetuju li ovo džini, sihirbazi se sigurno neće oduprijeti, i iz panike koja ih obuzima (posebno one starije) po svaku cijenu pokušavaju pronaći svoga nasljednika. Pronaći će ga u svakom zavidniku, grješniku. Sihirbazi i sami mogu biti inicijatori vrbovanja novih članova. Ovo čine iz

²⁰⁴ En-Nahl, 61. (Vidjeti i 45. ajet sure Fatir koji na skoro identičan način govori o „određenom času”)

ubjedenja da je biti sihirbaz nešto uzvišeno (šejtan im sihir takvim predstavi). To će učiniti prvenstveno sahiri sa velikim autoritetom među džinima. Džinci koje su imali u svome vlasništvu (hadime) ostavljaju svome nasljedniku, a oni će služiti nasljednika identično kako su to činili i sa svojim prvim gospodarom. I onda kada slušamo o “veličini” nekog hodže, čujemo kako je njegov otac bio najjači, kako je imao najbolje knjige. I sve knjige je ostavio svome sinu, kćerki. Naravno sve ovo nema veze sa razumom. Svakome je jasno da sin dobrog hirurga neće biti hirurg ukoliko mu otac u nasljedstvo ostavi knjige preko kojih je on stekao to zvanje. Rješenje zagonetke svakako nije nasljeđivanje knjiga, nego onoga što dolazi uz knjige – nasljeđivanje džina. Ovo stanje se može opisati i drugačijim, obrnutim redoslijedom. S obzirom da džini žive daleko više od ljudi i da su sihirbazi u ovoj vezi potčinjeni, a nikako oni koji vladaju, možemo kazati da, u stvari, džini ne bivaju naslijeđeni nego da oni u nasljedstvo dobivaju nove sihirbaze.

(!) Za sihirbaze ne postoji interesna grupa prema kojoj će usmjeriti svoje djelovanje i koju će ugrožavati više nego druge. Imućstvo ili neimaština, snaga ili slabost, životna harmonija ili kaos, zdravlje ili bolest. Ništa od spomenutog nije presudno da bi se neko našao na udaru sihirbaza, ili da bi bio sačuvan njihove smutnje. Dovoljno je da čovjek živi, postoji na ovome svijetu. Sihirbaz će već pronaći nešto što će mu zasmetati i zbog čega će iskazati svoj gnjev i mržnju na muškarcu, ženi, starcu, pa čak i djetetu. Samo zbog jednoga će ljudi biti sigurniji i u prednosti nad drugima. Najjače oružje i najbolji štit čovjekov je snaga vjere u Allaha, dž.š., Milostivog, Zaštitnika i Pomagača. Što čovjek bude bliži Allahu, dž.š., šejtani (od ljudi i džina) će ga više mrziti i više će ga napadati. Ali njihova mržnja i napadi neće poroditi rezultate.

(!) Sihirbazi ni sami nisu zaštićeni od svoga znanja i djelovanja. Njihov život se odvija pod konstantim pritiskom nametnutim im od džina i šejtana. U ovakvom stanju bivaju prisiljeni da čine djela sihira više i češće nego što bi to i sami željeli. I tada prave greške. Pogrešnim pripravljanjem sihira, sihir se može desiti (zadržati, vratiti) samom sihirbazu ili njegovoj porodici. Zatim je moguća situacija da bolesnik ode drugom sihirbazu tražeći lijek. Dotični tada pravi novi sihir kojim zaprijeti, ili već prije ugrozi nekoga iz sihirbazove porodice, i njegovo nepostavljanje (ili u drugom slučaju skidanje) uvjetuje skidanjem sihira sa bolesnika. I treća, ponovo nepogodna situacija za sihirbaza jeste kad bolesnik ode tražiti lijeka kod onih koji liječe dozvoljenim (Kur`ansko-sunnetskim) metodama. Učeći Kur'an nad bolesnikom, učači uplaše, povrijede ili ubiju nekog od napadača. Dese li se ovo, džini će se najvjerojatnije osvetiti sihirbazu, jer on ih je svjesno učinio žrtvama svojih nastojanja.

KAZNE ZA SIHIRBAZE

Sihirbazi su najveći, ili u najmanju ruku među najvećim zulumčarima na dunjaluku. Koliko li slijep treba biti čovjek, pa da ovo ne uoči. A kolika li je tek svijest društva koje sihirbaze ostavlja nekažnjenima. Ne postoji dobro koje sihirbazi mogu učiniti. Samim tim ni razlog zbog kojega bi im se trebala iskazati samilost. Njih se ne smije čak ni ignorisati. Sihirbazi moraju biti tretirani “po pravdi”.

Ali društvo i dalje okreće glavu. Problem ne nestaje ako se pred njim zatvore oči, a posebno naivno je shvatanje da nas problem neće dotaći ignorišemo li ga dovoljno dugo (stalno). Ipak, pravda je u jednome: njihova sreća ili nesreća, uspjeh ili neuspjeh nije uvjetovan sviješću zajednice o njima. Kazna za ono što jesu i za ono što čine već je pripremljena i određena: sigurna ahiretska i predviđena ovosvjetska.

وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ

“Učili su ono²⁰⁵ što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada nikakve sreće na onom svijetu neće imati.”²⁰⁶

وَلَا يُقْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى

“ (...) a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti.”²⁰⁷

Allahove, dž.š., poruke su jasne. Jasne su i one Njegovog Poslanika, s.a.v.s.: “Kazna određena za sihirbaza je udarac (ubijanje) mačem.”²⁰⁸

Po ovom hadisu postupali su Ahmed, Malik i Ebu-Hanife. Oni kažu da sihirbaza treba ubiti. To se prenosi i od Omera, Osmana, Ibn-Omera, Hafse, Džunduba b. Abdullaha, Džunduba b. Kaba i Kajsa b. Sa'da i Omera b. Abdul-Aziza. Šafija smatra da ga ne treba ubiti isključivo zbog sihira, osim ako učini nešto u tome što ga vodi u nevjerstvo. Ibnul-Munzir je rekao: “To je jedno predanje od Ahmeda, a prvo mišljenje je ispravnije zbog hadisa i tradicije od Omera. Svijet je po tome postupao u vrijeme njegova hilafeta, a da se niko nije suprotstavljao.”²⁰⁹

²⁰⁵ sihir

²⁰⁶ El-Bekare 102

²⁰⁷ Taha, 69.

²⁰⁸ *et-Tirmizi*, 1460; *el-Darekutni*, III/ 114; *el-Hakim*, IV/ 360; *el-Bejhegi*, VIII/ 136; *al-Silsilah al Da'ifah*, III/ 641, br.1446

²⁰⁹ Abdurrahman ibn-Hasan, *Knjiga Tevhida i radost pravovjernih*, str. 201, U. G. Furqan, Sarajevo, 2001

Imam Malik kaže da je sihirbaz onaj koji pravi sihir i da to ne čini niko do sihirbaz, i on smatra da se takva osoba treba ubiti.²¹⁰

El-Kurtubi iznoseći mišljenja učenjaka o sihirbazu muslimanu i nemuslimanu, spominje riječi imama Malika da “ako sihirbaz lično nekoga opsihiri, a njegov sihir bude izvršen putem riječi koje u sebi sadrže kufr, onda ga treba ubiti i ne treba pri tome od njega tražiti da se pokaje. Njegovo pokajanje se ne prima zato što je sihir stvar kojom on želi da se prikrije i zato što je Allah sihir nazvao nevjerstvom (Al-B^aqara: 102).” Ovo je²¹¹ mišljenje Ahmeda ibn-Hanbela, Ebu-Sevra, Ishaka, Šafije²¹² i Ebu-Hanife.²¹³

Hafiz ibn-Kesir, također, spominje mišljenja učenjaka po pitanju tretiranja sihirbaza, od onoga da se sihirbaz ne smatra nevjernikom već ga samo treba kazniti do onih (mišljenja) čiji korijen prenose Šafija i Ahmed ibn-Hanbel: “Obavijestio nas je Sufjan ibnu-Ujejne od Amr ibn-Dinara da je čuo Bedžleta ibn-Abdeta da je rekao: “Omer ibnul-Hatab, r.a., je pisao pismo u kojem naređuje da se ubiju svaki sihirbaz i sihirbazica, pa smo ubili tri sihirbaza.”²¹³

Imam Ahmed je rekao: “Zabilježeno je od trojice Poslanikovih, s.a.v.s., drugova da treba ubijati sihirbaze.”²¹⁴

U vjerodostojnom predanju od Hafse, r.a., prenosi se da je ona naredila da se ubije njena sluškinja koja joj je napravila vradžbine, i bila je ubijena.²¹⁵

Ibnu-Munzir kaže: “Kada čovjek potvrdi da je nekoga opsihirio riječima kufra, dužnost je da se ta osoba ubije ako se ne pokaje, isto se radi ako postoji očigledan dokaz protiv njega, kao što je očigledan kufr. A ako se ispostavi da govor kojim je on nekog opsihirio ne sadrži u sebi kufr, onda ga nije dozvoljeno ubiti. A ako opsihirenog spopane ludost i gubitak pameti kao posljedica sihira, treba nad njim izvršiti odmazdu ako je to bilo namjerno, a ako nije bilo namjerno, onda treba dati krvarinu njegovoj porodici.”²¹⁶

²¹⁰ Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, str. 43

²¹¹ Imam Šafija smatra još da se sihirbaz ne ubija samo zbog sihira nego se ubija u odmazdi (u slučaju da je njegov sihir prouzrokovao nečiju smrt).

²¹² Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, str. 43

²¹³ Ibid, str. 44 (za spomenuti hadis Ibn-Kesir kaže da ga je naveo Buhari u svome *Sahihu-l-Buhari*); Vidjeti i *Knjiga Tevhida i radost pravovjernih*, Abdurrahman ibn-Hasan, str. 201,202

²¹⁴ Ibid, str. 44 (zabilježeno u tefsiru *Ibn-Kesira*)

²¹⁵ Abdurrahman ibn-Hasan, *Knjiga Tevhida i radost pravovjernih*, str. 202 (predanje zabilježio Malik u *Muvettau*, 2/872), U. G. Furqan, Sarajevo, 2001

²¹⁶ Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, str. 44 (preneseno iz Ibn-Kesirovog tefsira)

Na kraju, nad sihirbazom, po mišljenju većine, mora biti izvršena smrtna kazna (preneseno od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., Hafse, r.a., supruge Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i kćerke Omera b. el-Hataba, Omera ibnul Hataba, ashaba, prihvaćeno od većine učenjaka).

Prema ispravnom mišljenju (većine) sihirbaz se ubija, a da se ne traži njegovo pokajanje. Ako je njegov identitet poznat, od njega se traži da uništi sihir koji je napravio. Ako odbije, ubija se, ali se ubija i u slučaju da prihvati i prekine sihir. Prekidanje jednog sihira nije garancija da sihir neće postaviti nekome drugom. Sihirbazi su lažljivci i ako im se da prilika da se pokaju, prihvatit će je kako bi se spasili, ali vjerovatno neće biti iskreni. Čak i u slučaju da su iskreni to će im koristiti pred Allahom, dž.š., ali će egzekucija biti provedena; "Malik zastupa mišljenje da je presuda za sihirbaza kao i presuda za odmetnika od vjere, i ne prima mu se tevba. Biće ubijen kada se utvrdi da je pravio sihir. Tako isto misli i Ahmed ibn-Hanbel."²¹⁷

Sihirbaz se nekada ubija u odmazdi, ili plaća krvarinu. Ako sihirbaz ubije nekoga vrstom sihira koja obično ubija, onda on mora biti pogubljen zato što je ubio nečim što inače ubija, kao što je slučaj korištenja noža. Ako je ubio nečim što obično ne ubija, ili što nekada ubija, a nekada ne, onda (sihirbaz) mora platiti krvarinu, ali se odmazda ne zahtjeva, zato što je imao namjeru da povrijedi, a to je kao udaranje nekoga štapom (koji može ili ne mora ubiti). (Ibn-Kudame, *Al-Mugni*, IX/ 330)

ISPOVIJEST ŽENE KOJA NIJE MOGLA VIDJETI KJABU

Ovo je istinit događaj koji se desio sa šejhom Abdullahom Šehatom na programu satelitskog kanala "IQRA". To je direktan program u kojem gledaoci postavljaju pitanja telefonom a emituje se iz Egipta.

Za vrijeme programa desio se slijedeći događaj.

Gledateljka: Upitala bih šejh Abdullaha, ako sam ja počinila veliki grijeh može li mi moj Gospodar oprostiti?

Šejh: Sigurno sestro, Uzvišeni Allah je rekao: Reci: "O robovi moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehe oprostiti; On, doista, mnogo prašta i On je milostiv.

Gledateljka: Ali ja sam strašno djelo učinila i ja osjećam da mi naš Gospodar to ne može oprostiti.

²¹⁷ Ibid, str. 44

Šejh: Sestro, Allah je Onaj koji prašta (Gafur) i On je Milostivi (Rahim). On Uzvišeni je rekao: Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge smatraju ravnim, a oprostiće kome hoće ono što je manje od toga.

Gledateljka: Ja za sebe posebno osjećam da mi moj Gospodar ne može oprostiti. Ja sam sedam puta išla na hadž ali Kjabu nikad nisam vidjela!!!

Šejh: Da Allah sakrije i sačuva!

Gledateljka: Ulazila sam u harem Kjabe i gledala ljude kako tavaf čine ali ja nigdje nisam vidjela Kjabu. Čak mi je jedan čovjek pomogao da je dodirnem ali ja je uopće nisam vidjela.

Šejh (vidno uzbuđen): Sada mi doista reci šta si to uradila? Sigurno si nešto ogromno počinila. Molim Allaha Uzvišenog da sakrije i oprost. Zamolio bih te da nam odgovoriš?

Gledateljka (odgovara dvoumeći se): Počinila sam blud sa nekim čovjekom kojeg ne poznajem.

Šejh: Nemoguće, ti lažeš, sigurno ima nešto veće od toga što si uradila?

Gledateljka: U pravu si, radila sam kao medicinska sestra i imala sam veze sa sihirbasima, ljudima koji prave sihir i koji rade zla djela koristeći džine da bi naudili i naštetili drugima. Oni su donosili meni svoje vradžbine i zapise a ja sam ulazila u mrtvačnicu među mrtvace i u njihova usta to staljala. Poslije sam usta zatvarala i koncem zašivala i oni su tako ukopavani (sahranjivani). To sam više puta radila.

Šejh (dobro uzrujan i ljut): Da Allah sačuva, ti sigurno nisi ljudsko biće. Ti si mislila da će ti naš Gospodar to tek tako oprostiti. Ti si širk počinila, Allahu Uzvišenom si druga pripisala. Da Allah sačuva! Allah neće oprostiti da mu se širk čini. Ti si Allahu širk učinila, da nas Allah sačuva.

Ovdje se govor prekinuo. Dvije sedmice kasnije na istom kanalu i programu u direktnoj vezi desio se slijedeći razgovor.

Gledatelj: Esselamu alejkum!

Šejh: Ve alejkumusselam ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Gledatelj: Zamolio bih vas da me saslušate?

Šejh: Izvolite!

Gledatelj: Ja sam sin žene koja je pričala sa vama prije dvije sedmice i koja je bila medicinska sestra.

Šejh: Izvoli sinko!

Gledatelj: Moja majka je umrla i dogodilo se nešto strašno. Ona je umrla normalnom, prirodnom smrću. Ali ono što se desilo kada smo je htjeli ukopati nije za povjerovati. Donio sam svoju majku sa ljudima do kabura koji je bio iskopan i desilo se nešto čudno. Nismo mogli ukopati tijelo. Kada god bi sišli u kabur on bi se stijesnio nad nama tako da nismo mogli ostati u njemu. Bili smo prisiljeni da izlazimo iz njega pa smo se ponovo vraćali,

međutim, on bi postajao sve tješnji. To se ponavljalo sve dok se ljudi koji su bili na dženazi nisu isprepadali i pobjegli ostavljajući me samog na mezarju. Jedan od njih mi je rekao: "Allahu se utječem da me zaštiti od onog što je ova uradila!" Ostavili su moju majku na zemlji pored kabura. Niko nije mogao da je zakopa. Plakao sam sve dok nisam ugledao čovjeka u izrazito bijeloj odjeći. Sva njegova odjeća bila je bijela i njegov izgled me je smirivao. Shvatio sam da je to melek, posebno nakon što mi je rekao slijedeće: "Ostavi svoju majku na njenom mjestu, idi i ne okreći se za njom." Ništa nisam progovorio i otišao sam. Međutim, nisam mogao da izdržim a da ne pogledam za svojom majkom šta će joj se desiti. Okrenuo sam se i video strahovit vatreni plamen kako pada s neba na moju majku i spaljuje je. Svjetlost je bila veoma jaka tako da mi je spalila lice u momentu dok sam bacio posljednji pogled za svojom majkom. Moje lice je još uvijek sprženo i ja ne znam da li ja Allah Uzvišeni ljut i na mene zbog svega toga ili nije?

Šejh (plačući): Moj sinko, nadam se da te je Allah Uzvišeni očistio od onog šta je uradila tvoja mati, da nas Allah sačuva od toga. Ona je trošila na tebe od tog haram imetka kojeg je tako stjerala, pa je Allah htio da te očisti. Zato se boj Allaha, od Njega traži oprost i budi zadovoljan onim što ti je Allah Uzvišeni propisao i odredio.²¹⁸

PREPOZNAVANJE SIHIRIBAZA

Sihirbazi svoje sposobnosti rijetko objelodanjuju. Ipak to čine nekolicini istomišljenika (zavidnika, zulumčara, grješnika, smutljivaca) koji trebaju njihove usluge. Takvima naš savjet i upozorenje o čuvanju od zla sihirbaza nisu potrebni. Oni imaju svoje načine i metode kako da ih prepoznaju i stupe s njima u kontakt, a vođeni ciljem ostvarivanja prljavih, šejtanskih rabota. Naše upozorenje tiče se drugih, nevoljnika, mazluma, iskrenih Allahovih, dž.š., robova. Nevolja blijedi granice zla i dobra, a naš cilj je te granice pokazati jasnim, vidljivim za one za koje ne postoji nevolja koja ih može nagnati da prekorače granice Istine i Pravde.

Znakovi koje ćemo spomenuti uobličuju lik i djelo sihirbaza.²¹⁹

²¹⁸ *Novi Horizonti: časopis za naučnu, kulturnu i duhovnu afirmaciju*, str. 57, Udruženje građana **Selam**, rebiu-l-ahir / džumadel-ula 1423.h.g. - juli 2002., broj 35, sa arapskog Preveo hafiz Fadil Bektaš

²¹⁹ Spomenuti znakovi ne očituju uvijek pravilo da je onaj kod koga se nađu sihirbaz. Postoji izuzetak koji, ipak nije daleko od pravila. Naime, varalice koje žele zadiviti ljude svojim umijećem, sposobnostima i znanjem nekada se koriste riječima i djelima praktičara sihira.

- Raspituje se o bračnim podacima roditelja bolesnog.
- Uzima privatne bolesnikove stvari kao što su odjeća maramice, kapa itd.
- Ponekad zahtijeva da mu se dovede životinja određenih osobina i da se zakolje, bez spominjanja Allahovog imena. Ponekad njenom krvlju namaže bolesna mjesta, ili baci žrtvu na pusto mjesto.
- Piše talismane (vradžbine, zapise).
- Uči čarolije i izgovara nerazumljive talismane.
- Daje bolesniku zapise koji se sastoje od četverouglova na kojima su slova i brojevi.
- Naređuje bolesniku da se izdvoji od ljudi jedan određen period, boraveći u sobi u koju ne ulazi sunčeva svjetlost.
- Ponekad traži od bolesnika da se ne pere vodom jedan određen period, uglavnom 40 dana, a ovaj znak upućuje na to da se radi o džinu kršćaninu koji služi sahira.
- Daje bolesniku stvari koje će zakopati u zemlju.
- Daje bolesniku papire koje će spaliti i nakaditi se njima.
- Priča nerazumljivim govorom.
- Ponekad sihirbaz obavještava bolesnika o njegovom imenu, imenu grada iz kojeg je i o problemu zbog kojeg je došao prije nego mu ovaj i saopći to.
- Piše bolesniku isprekidana slova na papir (zapis) ili na posudu od grnčarije bijele boje, a onda naređuje bolesniku da to rastapa i pije.²²⁰
- U slučaju da bolesnik ne želi posjetiti sihirbaza, ovaj daje (onome ko ga je posjetio u ime bolesnika) zapise koje treba zapaliti nakon čega bolesnik "mora" posjetiti sahira.
- Ako uči naopako kur`anske sure ili ajeta (s kraja prema početku; ovime se gubi svako značenje date sure ili ajeta osim onoga sihirbazu poznatog).
- Ako stavlja sliku bolesnika u Kur'an, ako po slici bolesnika piše određene vradžbine, ili ako je stavlja u i pod ikone (ljudi, životinja).
- Po tijelu bolesnika (po spolnim organima) piše ajete ili sure. Sa istima spolno opći (sa ženama i, ili muškarcima), a uvjet liječenja je i noć ili zatamnjena prostorija.
- Traži od osobe da u periodu dok traje liječenje bude nečista, džunup, da ne obavlja vjerske dužnosti (npr. namaz) i drugo, pravdajući to time da šejtan napada onoga koji dosljedno izvršava vjerske dužnosti, što bi otežalo proces liječenja.

Razlika između njih je u tome da identične riječi i djela će u djelovanju sihirbaza imati rezultate, ma kako oni nakaradni bili, dok će u djelima varalica rezultati izostati.

²²⁰ Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, str. 42

- Prizivanjem džina, vladara džina sa kojima dogovara izliječenje bolesnika.²²¹
- Od samog bolesnika bude traženo da prinese žrtvu džinu kao molbu istome da prestane sa uznemiravanjem. Prinošenje žrtve nekada treba biti upućeno nekome od umrlih, dobrih muslimana, ili umrlim, svecima drugih vjera.
- Bolesnik treba donijeti sahiru dio tijela (bilo koga) umrlog: kosa, nokti; vodu skupljenu nakon kupanja umrlog; zemlju sa kabura, grobova; dijelove nišana, nadgrobnih spomenika i dr.
- Od bolesnika traži da u tačno određeno vrijeme, na specifičnim mjestima, priziva duhovne snage (vradžbinama koje sihirbaz bolesniku prethodno predoči) od kojih će zatražiti otkanjanje tegoba.
- Ako odbija da liječi bolesnika, a uz opravdanje da za to nema dozvolu od svojih duhovnih vladara, ili da bolesnik ne zaslužuje milost duhovnih vladara.
- Ako za sebe tvrdi da je na statusu većem od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je sam poslanik i da je njegova objava dokinula prethodnu, a samim tim i dovoljna i jedino potrebna kao lijek bolesniku.
- Ako tvrdi da može dovesti sihirbaza koji je postavio sihir, pa to i učini ali navodnog sihirbaza vidi samo bolesnik (prisutni to nisu u stanju). Navodni liječnik je sihirbaz koji je džina, svoga saradnika doveo u očekivanom liku sihirbaza (postavljača sihira).

²²¹ Jedan od poznatijih načina je **skupljanje daire**. Sihirbaz u prostoriji u kojoj će skupljati dairu crta krug u koji ulazi on, bolesnik i djetе (dijete treba imati oko 7 godina, znači da je čisto od grijehа i da nije punoljetno po propisima Islama). Taj krug čije crtanje je praćeno izgovaranjem vradžbina štitić će one koji se u njemu nađu. Dječaku se daje posuda sa vodom ili uljem, a zatim mu se stavlja prekrivač preko glave tako da bude u potpunom mraku. Tada skupljač daire priziva džine, a dječak iste vidi (na tacni, posudi) kako dolaze. Dječak ono što vidi prenosi skupljaču, a ovaj izgovara naredbe. On preko dječaka obavlja sav razgovor sa džinima. U pravilu priziva vladara određenog plemena džina i preko njega ostvaruje svoje namjere. Vladar džina, a na zahtjev skupljača, dovodi džina koji je uznemirio dotičnog bolesnika. Skupljač naređuje da džin napadač bude pogubljen, što vladar džina i učini. Skupljanje daire praćeno je velikim promjenama (zvukovi, promjena temperature, pritisak, čak pucanje zidova) u prostoriji u kojoj se seansa obavlja. Na ovaj način se nekada vrši pronalaženje nestalih stvari. Zašto je skupljanje daire problem? Skupljač daire ostvaruje svoje namjere uvjetno čineći protivsluge vladaru džina. Ove usluge se u pravilu kose sa Šerijatom. Ugrožava se zdravlje i život djeteta koje bude iskorišteno kao medij pri skupljanju daire. Dijete u svome daljnjem životu bude veoma interesantna, osvojiva meta džinima, a o šokovima zbog slika koje prilikom skupljanja daire vidi, suviše je i govoriti. Ugrožavanje života i zdravlja jedne osobe nije dozvoljeno radi mogućeg ostvarivanja koristi drugoj. (Detaljniji opis skupljanja daire moguće je pronaći u knjizi Ahmeda Bosnića „Zapisi i hamajlije“.)

VRSTE SIHIRA

Podjele sihira su vršene shodno osnovama za podjelu. Tako nailazimo na podjele kojima je osnova jezičko značenje sihira (sve što je prikazano drugačijim nego što stvarno jeste ili ono čija je suština skrivena), podjele na osnovu ostvarivanja utjecaja sihira na opsihirenu osobu, podjele na osnovu ostvarivanja ciljeva sibirbaza i druge.

Ebu-Abdullah Er-Razi dijeli sibir na osam vrsta:

1. Sibir lažaca, koji obožavaju sedam planeta, pokretnih nebeskih tijela.
2. Sibir onih koji se služe opsjenama, varkama, prividima i hipnozom.
3. Traženje pomoći od zemaljskih duhova (džina).
4. Sibir obmane čula i slabljenje vida, čarolije i varke.
5. Neobične radnje poput montiranja inženjerskih sprava.
6. Upotreba specijalnih preparata i lijekova.
7. Ovladavanje srcem.
8. Sibir kleveta.

Ibn-Kesir u svom tefsiru kaže: "Er-Razi je većinu ovih vrsta sihira uvrstio u umjetnost sihira koji opčinjava one koji ga posmatraju, jer je sibir u jezičkom značenju sve što zavarava i čiji je uzrok skriven."^{222 223}

Er-Ragib sibir dijeli na:

- sve što je privlačno i precizno;
- ono što nastaje prevarom i priviđanjem (mađioničarski trikovi);
- sticanje šejtanske pomoći u vraćanju;
- razgovor sa zvijezdama.²²⁴

Podjela sihira po načinu izvođenja čarolije

Čvorovi i bakanje, čarobne riječi – izgovaranje čarolija kojima se prizivaju šejtani da naude osobi na način na koji to sibirbaz želi.

Opsjenarstvo – mađioničarski trikovi čija se uspješnost postiže (treniranom) brzinom izvođenja. Primjer za ovo je oživljavanje ptica kada publika vidi da je ptica umrtvljena, a nakon nekog vremena oživi i poleti. Publika je previdjela omamljivanje ptice određenim anestetičkim sredstvima.

²²² *Tefsir Ibnu-Kesir*, 147/ 1

²²³ Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sibirbaza*, str. 30,31

²²⁴ Ibid, str. 32 (preneseno iz *Fethul-Bari*, 10/222)

Hipnoza – publika gleda ono što čarobnjak radi. Dio publike vidi opsjenu (ono što čarobnjak želi). Drugi dio, onaj koji koristi zaštitu zikra, vidi prevaru (ono što zaista čarobnjak čini).

Korištenje hemikalija – ovdje čarobnjak iskorištava znanje o reakcijama ili izostanku reakcija jednih materija sa drugima. Ibn-Tejmijje je izavao čarobnjaka koji je tvrdio da ga vatra ne dotiče da se prethodno sapere toplom vodom pa da ponovi svoju varku na što varalica nije pristao. Prethodno je palio svoje tijelo plamenom, a da nije osjećao posljedice.²²⁵

Vrste sihira po utjecaju na stanje opsihirenog

- Sihir kojim se pravi razdor između dvoje, kao rastava muža i žene, razdor između dvojice ortaka, porodice, djece i roditelja i td.
- Sihir koji zadržava trenutno stanje.
- Sihir koji izaziva bolest.
- Sihir koji izaziva smrt.
- Sihir koji izaziva ludilo ili razjedinjenost.²²⁶

ODGOVORNOST VJERSKE ZAJEDNICE

Prisustvo institucija vjerske zajednice u životima njenih skrbnika ima čisto emocionalni karakter. Jer ako je karakter djelovanja vjerske zajednice, a koji odražava prisustvo i manifestacije među njenim pripadnicima jedino savjetodavnog karaktera, ako vjerska zajednica nema mehanizme sankcioniranja i korigovanja nedoličnog ponašanja svojih članova, i ako joj, na posljetku, (budući) članovi pristupaju isključivo na dobrovoljnoj osnovi, onda veza između članova vjerske zajednice i same zajednice, odnosno njenih institucija može biti okarakterisana jedino kao emocionalna. Kome se, i kada svidi, pristupa vjerskoj zajednici, a po istoj, a suprotnoj osnovi, vjerska se zajednica i napušta ili zapostavlja bez posljedica. Pripadnost bilo kojoj drugoj zajednici podrazumijeva uživanja blagodati te zajednice, ali i odgovornost naspram njenih pravila i propisa. Zašto onda to nije slučaj kod vjerske zajednice kao one koja ne poznaje nacionalne, teritorijalne ili bilo koje druge granice? Obaveze osobe prema pripadajućoj vjerskoj zajednici trebale bi imati prioritet nad obavezama prema institucijama bilo koje druge pripadajuće zajednice, organizacije, udruženja. Naravno, i prvo mjesto na

²²⁵ *Tefsir Ibnu-Kesir*, II/ 146; *Medžmu'ul Fetawa*, šejh Ibn 'Usejmin, II/ 178.

²²⁶ Madžid Matar, *Liječenje Kur'anom, medom i ljekovitim biljem*, str. 28, Bemust, Sarajevo, 1999; Muharem Štulanović, *Liječenje Kur'anom od sar'a (ograma, ograjisavanje), sihira (vradžbina, magija) i uroka-Fikhski propisi, istine i kontroverze*, str. 99, IPA, Bihać, 2001.

listi prioriteta institucija vjerskih zajednica bi trebalo biti rezervisano za interes i dobrobit njenih članova. A da li je to uistinu tako?

Danas živimo u vremenu koje je između vjerske zajednice i njenih članova izgradilo strogo poslovni odnos. S jedne strane, zajednica ima finansijski interes u svojim članovima (i ovaj interes je minimalan, dovoljan za goli opstanak, a uz to, naravno, dobrovoljan, znači nije zagarantovan). S druge strane, članovi se zbog tradicije rađaju, umiru ili vjenčavaju uz zajednicu. Ostatak života se potrude da provedu sa što manje kontakata sa (vjerskim) institucijama i autoritetima.

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Ko god vidi loše djelo neka ga otkloni rukom. Ako to nije u stanju, onda neka to učini jezikom, riječju. A ako ni to nije u stanju, onda neka to (djelo) prezre, mrzi u svome srcu, a ovo zadnje je najslabiji dio (najniži nivo) imana.”²²⁷

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “I pomози svom bratu – bilo kada je on nasilnik ili onaj kome je nasilje učinjeno. Enes, r.a., je upitao: “O Allahov Poslaniče, pomogao bih mu ako mu je učinjeno nasilje, ali kako mu mogu pomoći kada on čini nasilje?” On je odgovorio: “Sprečavajući ga u činjenju nasilja ti mu tako pomažeš.”²²⁸

Zašto uprkos ovim očitim naredbama i jasnim preporukama vjerski autoriteti ne izvršavaju svoju obavezu brige o vjernicima? Zašto im ne naređuju dobro, a odvrćaju ih od zla? Mogu li se uopće nazivati autoritetima ako bježe od svojih obaveza, ako ignorišu probleme s kojima se ummet susreće, ako brinu samo o svojoj i dobrobiti svojih bližnjih, ako guše svako mišljenje i nastojanje koje bi moglo uzburkati njihovu uspavanost?

Pošto je uočena, a uočena je, pasivnost poglavara vjerske zajednice po pitanju tretiranja sihirbaza, gatarā, i inih koji pokazuju svoje najgore i najsramotnije lice, a pravdaju ga pripadnošću i veličinom islama, ne možemo a da se ne zapitamo šta to bi sa našim autoritetima? Gdje se izgubi njihova umiješnost, spremnost i sposobnost da stvari mijenjaju na bolje. Ako budu upitani, da li ne reaguju iz straha pred sihirbazima, pa oni bi prije svih trebali znati da snage ni moći nema osim u Allaha, dž.š. Ako njihove reakcije izostaju zbog toga što probleme sihira (i neke druge, usko povezane sa djelima sihirbaza) smatraju marginalnima, pa upozoravamo ih da je kazna predviđena za praktikovanje sihira među najrigoroznijima Šerijatom određenim. Time je tretiranje sihira i sprečavanje akcija sihirbaza smješteno u sami vrh prioriteta zajednice muslimana. Tako sihirbaz biva kažnjen smrću (a da se ne traži njegovo pokajanje), dok se recimo krađa sankcioniše “samo” odsijecanjem ruke kradljivcu, ili konzumiranje

²²⁷ *Muslim*, I/ 33, br. 79

²²⁸ *Buhari*, VIII/ 156, br. 241; *Muslim*, IV/ 1367, br. 6254

alkohola – bičevanjem. Ako je ignorisanje ovih problema rezultat, ne daj Bože, negiranja, nevjerovanja, upozoravamo ih da je preziranje zla srcem Allahov Poslanik, s.a.v.s., okarakterisao kao najslabiji dio imana, a koji je, i da li je uopće dio imana – negiranje postojanja sihira, akcija sihirbaza?!

Svjetovni zakoni ne priznaju postojanje duhovnog niti interakciju svjetovnog i duhovnog, a to nas vodi problemu nemogućnosti traženja pravde i izmirenja uzrokovane štete. Mazlumi (oni kojima je učinjena šteta) ne mogu putem (svjetovnog) zakona ostvariti svoja prava. Ne mogu to učiniti ni bilo kojim drugim, ispravnim putem. Svakako interesantnije od traženja pravde, kao oblika otklanjanja posljedica, nam je spoznavanje, otklanjanje, sprečavanje uzroka nastanka problema. Sihirbazi su klice zarazne bolesti zvane sihir. E, te klice trebaju biti iskorijenjene. Kako? Jedino potrebno, a ujedno i dovoljno što zajednica muslimana (vjernicima, članovima) treba učiniti jeste objelodanjivanje djelovanja sihirbaza (prokazivanje svih formi njihovog djelovanja), zatim vjernicima mora pružiti alternativu (ljudi često u potrazi za lijekom posjećuju sihirbaze koji im se predstavljaju kao učači rukje; učači rukje su ispravna alternativa), upozoriti ljude o pogubnosti njihovog djelovanja (posjećivanje sihirbaza je također pogubno), i na kraju kazniti svakog sihirbaza ekskomunikacijom iz vjerske zajednice, kao najstrožije kazne nakon smrtnice (smrta kazna iako propisana, ne može biti izvršena od pojedinca, a država kao krovna institucija ne prihvata šerijatske propise) – od sramote isključivanja iz vjerske zajednice samo je gora smrtna kazna.

Jednom kad znanje prevagne i autoriteti ojačaju, sihirbazi će podviti repove. O tome da će njihove aktivnosti biti u potpunosti prekinute, ne treba graditi iluzije. Međutim postavljanje čvrstih barijera će cementirati njihov neuspjeh, a vjeru pojedinca sačuvati njihove prljavštine.

LIJEČENJE

L svijeta moguće je i poznato. Iako ova stanja u svojoj završnici ~~liječenje bolesti nastaje nastalo djelovanjem džinskog~~ daleko od “običnih” bolesti. Za razliku od bolesti uokvirenih, između ostalog, naučno dokazanim korijenima i uzrocima, ove bolesti zahtjevaju stepen više. Zahtjeva se vjerovanje da na određene promjene utjecaj imaju skrivene, nepoznate sile čije je postojanje nemoguće dokumentovati i razjasniti priznatim naučno-istraživačkim metodama. Znači, prihvatanje ovako definisanih faktičkih stanja (bolesti koje nastaju kao rezultat sukoba svjetova!), nekada znači odustajanje od principa i prihvatanje za istinu nečega što ćemo tek upoznati i razlučiti u svojoj svijesti. Ovo je za mnoge najteži korak jer od nas se traži da idemo putem za koji nismo sigurni kuda vodi, a zatim, i upustimo li se u ovo traganje, slijedit će nas, poput sjene, negodovanje i osuđivanje okoline, pa i najbližih nam prijatelja ili rodbine.

Ove bolesti su poznate savremenoj medicini. Ali medicina na njihovo rješavanje nema značajan utjecaj. Ovo se dešava zbog toga što medicina (ili nauka, naučnici generalno) neopravdano odbacuje sve što nije matrijalno, opipljivo, mjerljivo.²²⁹ Mnogi su zaglavili u slijepoj ulici tragajući za lijekom potvrđenim metodama i tehnikama. Ipak, koliko god neuspjeha dolazilo s te strane – idemo dalje, jer tako se od nas traži (svijest kolektiva diktira svijest pojedinca).

²²⁹ Jasno je zašto neki krugovi uporno negiraju postojanje svega što se kosi sa njihovim trenutnim ubjeđenjima, ili onoga što na naučno-tehničko-tehnološkom nivou našeg vremena (još uvijek) ne može biti dokazano. Prizna li se utjecaj džinsko-šejtanskog svijeta na dešavanja u svijetu ljudi, priznaje se i postojanje samog svijeta džina. Ako bi se napravio ovaj korak, njime bi se priznalo postojanje (inih) nevidljivih svjetova. A prizna li se postojanje nevidljivog, priznaje se postojanje Onoga koji je stvorio i ovo vidljivo i to ne vidljivo. Priznaje se postojanje Boga (Allah, dž.š.)! A to je za neke zalogaj koji ne mogu progutati. Lakše je ubjeđivati ljude u laži poput famozne Darvinove teorije (ne činjenice, nego teorije). Laži koju se po svaku cijenu pokušava održati na površini, čak i onda kada sami njeni propagatori prestaju biti sigurni u nju. A nauka koja traži činjenice šuti! Zašto?!

Čovjek (bolesnik) koga nevolja prisili pa se upusti u tražanje rješenja na ovoj strani, brzo progleda. Nejasnoće u pojavama koje su ga okruživale bivaju razotkrivane baš pred njim. Iako ne vidi, on osjeti i doživi pojavljivanje svijeta džina kao činjenice koja ima itekakvog udjela u njegovom životu (promjene u onom segmentu života koji je u određenom periodu džinima bio posebno interesantan).

Liječenje bolesti čiji su uzrok džini ne zahtjeva samo otklanjanje posljedica. Ono podrazumijeva zaokruživanje cjeline sistema života koja će, osim lijeka u periodu potrebe, značiti preventivu i zaštitu kao mjere predostrožnosti prije nego takva stanja nastanu. Specifičnost liječenja je u tome što metoda i lijek nisu unaprijed određeni kao u slučaju liječenja, na primjer, gripe ili žutice. Vijek bolesti ili period liječenja su samo pretpostavljeni i zavise od mnogo faktora (slično kao kod običnih bolesti). Međutim ovdje se ne pokušavaju otkloniti smetnje uzrokovane primitivnim(!) organizmima (virusi bakterije), fizičkim aktivnostima (lomovi i druge povrede), ili psihičkim opterećenjima. Ovdje je riječ o postavljanju granice između dva svijeta na mjesto na koje pripada. Bolesnik se upućuje na ono što će ga ozdraviti, a zatim učiniti sigurnim od nekog budućeg djelovanja džina. S druge strane, džinima se ukazuje na greške, propuste, a potom i posljedice onoga što čine. Pozivaju se, ili prisiljavaju da odustanu od ugrožavanja bolesnika (bolesnik je u ovom slučaju onaj kome su džini ugrozili zdravlje, život, porodicu, imetak, poslovanje, čast, i drugo).

Metode liječenja oboljelih usljed džinskog djelovanja su mnogobrojne. Neke su dozvoljene i efikasne dok su druge zabranjene i kontraproduktivne. Međutim u praksi je poznato da se većina onih koji se bave ovim liječenjem služi upravo zabranjenim metodama. "Liječnici" koji barataju ovim metodama nekada uspiju i pomognu nevoljniku. Ali šteta koju prouzrokuju je nemjerljiva i ne može biti opravdana povremenim i kratkoročnim uspjesima. Njihov najvjerniji pomagač je zakon koji negira postojanje i djelovanje nevidljivih svjetova, ili zakon u kome ove pojave nisu dovoljno ozbiljno shvaćene, nego su okarakterisane riječju "zabava". Nakon nemarnosti iskazane u svjetovnom zakonu slijedi druga, tužnija, nemarost vjerskih institucija. Oni koji su dužni da se brinu o svojim istomišljenicima, svojoj braći i sestrama (onima koji su im se prepustili u amanet), potpuno su pasivni i nehatni naspram činjenja onoga što im je stavljeno u obavezu, a to je izgrađivanje ispravnih svatanja svojih članova, zastupanje njihovih interesa i zaštita njihovih prava. Ispravne metode i oni koji ih praktikuju su marginalizirani i dovedeni u nezavidnu poziciju. Oni sami po sebi nisu ni bitni koliko je bitno ono što propagiraju. Zdravlje, olakšanje, izlaz iz tegobne situacije se može ili ne mora desiti. Zavisi samo od volje Allaha, dž.š. I Njegova je mudrost kako u bolesti tako i u lijeku koji nekome da, a drugome ga uskrati. Ali za izgradnju zdrave zajednice, za širenje dobra i borbu protiv zla odgovorni su svi koji su svjesni svrhe življenja na ovome svijetu.

Bolest

Bolesti su neminovnost koja nas pogađa onda kada je najmanje priželjkujemo, a traje uvijek više nego što nam odgovara. Bolest je glas koji nam svako malo govori koliko smo slabi. Upozorava nas da ne zaboravimo. Hoćemo li poslušati taj glas, razmisliti i prihvatiti poruku, zavisi samo o nama. Imamo li toliko samopoštovanja da prihvatimo istinu o sebi. Da priznamo da zavisimo od Onoga koji nam je dao život, koji nam daje bolest, koji će nam dati lijek, ali koji će nam dati i smrt. Ili ćemo se poniziti svojom ohološću i zaboraviti svoju slabost (bolest) u momentu kada je nestane. Hoćemo li zaboravljati koliko smo mali i hvaliti se svojom veličinom svaki put kada nestane razloga našega straha. Hoćemo li sebe lagati o tome kako smo sami sebi dovoljni, kako smo nezavisni i sposobni da se izborimo sa onime što će nas čekati sutra, ili ćemo priznati Allaha, dž.š., za svoga gospodara, u Njegovoj svemoći potražiti svoju zaštitu, i u Njegovoj milosti svoj spas.

Da li je bolest iskušenje na koje Allah, dž.š., stavlja svog roba? Da li je to Njegova, dž.š., kazna? Možda prokletstvo koje nepokorni zaslužuje? Da li je Allah, dž.š., učinio da Njegov rob bude zaboravljen pa ga snalaze takve "nesreće", patnje i stradanja?

Odgovor na ova pitanja imamo u riječima Allahovog Poslanika, s.a.v.s., a koje prenose Ebu-Se'id i Ebu Hurejre, r.a.: "Muslimana (vjernika) ne pogodi nikakva nedaća ili bolest, niti tuga ili žalost, niti bilo kakva nezgoda, čak ni obični ubod tma, a da mu zbog toga Allah, dž.š., ne oprostio dio njegovih grijeha."²³⁰

Ebu-Hurejre, r.a., prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Mu'mina i mu'minku ne prestaju pogađati razne nedaće iskušenja u njima samima, ili njihovoj djeci i imetku, sve dok im se ne izbrišu svi njihovi grijesi, tako da se susretnu sa Allahom, dž.š., bez ijednog grijeha."²³¹ Kako li je lijepo čuti riječi koje razgaljuju i unose smiraj u dušu vjernikovu. A vjernik uistinu nikada nije na gubitku.

Suhejb bin-Sinan, r.a., pripovjeda da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Čudan li je primjer vjernika! U svakoj situaciji on dobija, a takvo stanje nije ni sa kim drugim nego samo sa vjernikom; ako ga zadesi kakva radost, on zahvaljuje Allahu, dž.š., što mu donosi korist, a ako ga, pak, pogodi kakvo zlo i šteta, on se strpi i postojano se drži, pa mu i to donosi nagradu od Allaha, dž.š."²³²

²³⁰ Jahija ibn-Šeref en-Nevevi, *Buhari, Muslim, Rijjadu-s-salihin*, str.21, br. 37

²³¹ Isto, str. 23, br. 49

²³² Isto, *Muslim*, str. 18, br. 27

Bolesti i (druge) nedaće ne pogađaju samo vjernike. Šta bolest donosi onima koje sunce vjere još nije obasjalo? Imaju li zalutali i oni koji sebe ne vide vjernicima kakve koristi od nevolja koje ih snađu?

Muhammed, s.a.v.s., je rekao: “Kome Allah, dž.š., želi dobro, stavi ga na kušnju (belaj).”²³³ Ovaj hadis ne spominje izričito vjernike. Naprotiv, u njemu se na jedan vrlo direktan način kazuje da u belaju može biti itekakve fajde, pa i za one koji se ne smatraju vjernicima. Kušnja za čovjeka može biti svjetlo na kraju tuncla. Ili misao koja će pokrenuti lavinu razmišljanja. Čovjek će najjasnije shvatiti kušnju u kojoj se našao ako o njoj detaljno razmisli. Lahko može biti da je ta kušnja druga šansa koju mu je ukazao Allah, dž.š. Zbog toga sve loše koje nam se dogodi ne treba uvijek takvim smatrati niti dobro uvijek dobrim. Allah, dž.š., je rekao:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Propisuje vam se borba, mada vam nije po volji! – Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas; nešto volite, a ono ispadne zlo po vas. – Allah zna, a vi ne znate.”²³⁴

Kur'an kao lijek

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

“Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast.”²³⁵

قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ

“Reci: “On je vjernicima uputstvo i lijek.””²³⁶

Kur'an je, između ostalog, skup opisa potrebnog i poželjnog čovjekovog ponašanja prema svome Gospodaru, samome sebi, svojoj porodici, i zajednici kojoj pripada. Primjeni li u svome životu ono što je (kur'anom) naređeno, preporučeno ili dopušteno, istovremeno izbjegavajući ono što je zabranjeno i učinjeno nepoželjnim, on (Kur'an) će postati membrana koja u njegov život

²³³ Isto, *Buhari*, str. 21, br. 39

²³⁴ El-Bekare, 216.

²³⁵ El-Isra, 82.

²³⁶ Fussilet, 44.

neće propustiti nikakvo zlo koje bi moglo ostaviti bilo kakve negativne, trajne posljedice. I, samim tim, Kur'an postaje lijek za dušu i tijelo.

U Kur'anu se Allahovom mudrošću nalaze i "recepti" za liječenje nekih psiho-fizičkih bolesti.²³⁷ Ali, Kur'an nije nikakva medicinska enciklopedija. Kur'an se ne može posmatrati izdvojeno kroz jedan segment života, a da se zanemari ono što je u njemu kazano o svemu drugome. Naznake medicinskih tretmana ili lijekova u kur'anskim tekstovima samo su dio savršeno zaokružene cjeline priručnika čovjekovog života na ovome svijetu.

Kur'an je lijek u tretiranju bolesti uzrokovanih džinima na jedan specifičan način. On u liječenju ovih bolesti neće biti korišten principom uzimanja sirupa ili tableta "tri puta dnevno". Kur'an ne smijemo smatrati sredstvom koje ćemo koristiti onda kada nam u životu zaškripi, nego ga moramo živjeti kako bi upotpunili svoj život.

Džini se, u procesu liječenja, pozivaju dobru, a odvrćaju od zla. Govori im se o Allahovoj milosti, a upozorava na Njegovu srdžbu. Pomaže ih se ako se pokaju i odustanu od sijanja nereda na Zemlji, a kažnjava ustraju li u grijehu i oholosti.²³⁸

²³⁷ 1) "Psiholozi su objasnili kako svako slovo u riječi "Allah" sudjeluje u liječenju duševnih bolesti. U svojoj studiji, spomenuti naučnik istakao je da izgovaranje prvoga slova riječi „Allah“, slova A oslobađa respiratorni sistem i kontrolira disanje. Dodao je da izgovaranje velarnoga konsonanta L, u skladu sa arapskim jezikom – jezik treba lagahno dodirivati gornji dio nepca čineći kratku pauzu a potom konstantno ponavljajući istu pauzu, olakšava udisanje. Također, izgovaranje posljednjega slova, a to je slovo H, omogućuje vezu između pluća i srca, a ta veza kontrolira otkucaje srca." (Istraživanje proveo nizozemski psiholog Van Der Hoven i drugi; Prevedeno iz katarske novine Arraya Daily, nedjelja, 24. mart 2002. godine; priredila Maida Beglerović)

2) „Liječenje Kur'anom je provjeravano u raznim eksperimentima čiji rezultati su publikovani. Jedna od tih eksperimentalnih provjera kur'anskog djelotvornog ljekovitog učinka provelo je Udruženje islamskih medicinskih znanosti sa Floride, SAD, uz primjenu savremene elektronske kompjuterizovane tehnike. Cilj eksperimenta je bio provjeriti djelovanje učenja Kur'ana na funkcije tjelesnih organa i matematičko izračunavanje toga djelovanja, ako postoji. Kur'an je učen grupama ispitanika uz mjerenje određenih fizioloških promjena. Uzorci ispitanika uzeti su iz tri kategorije: prva grupa muslimana koja zna arapskih jezik i potpuno ga razumije, druga grupa muslimana koja ne zna arapski jezik (nearapi), i treća grupa nemuslimana. Mjerenja su pokazala da učenje u 97% eksperimenata djeluje umirujuće na slušaoca i dokazano je da Kur'an opušta i smanjuje živčanu napetost." (*Liječenje Kur'anom od sar'a (ograma, ograjisavanje), sihira (vradžbina, magija) i uroka*, Muharem Štulanović; naslov teksta: Naučni eksperimenti kao potvrda efikasnosti liječenja Kur'anom, str. 34-36)

²³⁸ Učenjem određenih ajeta džinima se može pokazati harem u Mekki kao mjesto u koje mogu otići onog momenta kada napuste bolesnika (npr. El-Bekare, 125.-129.). Pokazuje im se koji kur'anski ajeti će biti njihovo oružje protiv sihirbaza ili drugih džina koji ih mogu napasti nakon što se ovi pokaju i napuste bolesnika (npr. El-Bekare, 255.). S druge strane, učenjem

Drugi dio liječenja Kur'anom se odvija tako što se u periodu liječenja izgrađuje i jača istinsko ubjeđenje (kod bolesnika) i iskreno vjerovanje u Allaha, dž.š., kao neprikosnovenog Gospodara svih svjetova čime pred džine biva postavljena barijera koju neće moći preći ni zaobići.

Znači, dva su ključna cilja u procesu liječenja kur'anom: odagnati džine od bolesnika nekom od mogućih opcija (dogovorom koji u sebi nema kršenja kur'ansko-sunnetskih principa, ili prisilom), i jačanjem osjećaja vjerskog bića u samome bolesniku (čime se postavljaju temelji sigurne zaštite od džinskog djelovanja u nekom budućem periodu).

Život u bolesti

Bolest nije sama sebi svrha. **Izraz kojim se najpotpunije može oslikati bolest kao stanje jeste iskušenje.** Bolest nije čak ni kazna. Iako nekada tako i izgleda, to je samo privid. Ako Allah, dž.š., nekada i kažnjava svoje robove, to nije (samo) da bi oni osjetili Njegovu srdžbu nego, prije svega, da bi se prenuili, probudili i osvjestili. Kazna je samo jedna i to ona na budućem, vječnom svjetu. Ona počinje, za one koji osim kazne ništa drugo ne zasluže, onog momenta kada duša napusti tijelo. Sve do tada su nedaće koje čovjeka zadese samo iskušenje. Iskušenje predstavlja podstrek na korak koji neko treba učiniti da bi bio spašen istinske kazne i počašćen blagodatima vječnog uživanja. Zbog ovoga bolest ne treba gledati kao "zlo" koje se već desilo. Suptrotno ovome, bolest je uvod u nešto što predstoji. Ona je znak, putokaz koji treba pročitati i protumačiti na način koji će osigurati konačno dobro.

Život na ovome svijetu prožet je, ali i uvjetovan radom. Čovjek se trudi, ili bi trebao da se trudi, da uljepša i obogati svoj život na ovome svijetu. Shodno tome, svaki trudbenik će okusiti plodove svoga rada. Efekti rada se ne zaustavljaju na ovoj usputnoj, dunjalučkoj stanici. Oni nastavljaju do konačnog odredišta. Do dana u kome će biti obračunati i isplaćeni (ili naplaćeni) svakom čovjeku, prema zasluzi. Ovo zbog toga što je čovjek na ovaj svijet došao sa svrhom čije ostvarivanje je uvjetovano ispunjavanjem obaveza koje ponaosob ima svaki čovjek. Neispunjavanje tih obaveza za sobom povlači odgovornosti i sankcije, osim u slučaju opravdanosti ili spriječenosti obveznika. Bolest može biti razlogom opravdanosti odlaganja ili neizvršavanja (nekih) obaveza. Ali bolest je to, samo u situaciji nepostojanja realne mogućnosti izliječenja, kada bolest biva trenutno ili trajno opravdanje. Bolest to nije uvijek. **Postojanje mogućnosti liječenja se automatski nameće bilo kao zakonska ili moralna obaveza, a namjerno,**

nekih kur'anskih ajeta mogu biti kažnjeni ili ubijeni – ako odbiju napustiti bolesnika i odluču ga nastaviti mučiti (npr. dio ili cijela sura Es-Saffat ili sura El-Džinn, 1.-12.)

svjesno izbjegavanje liječenja podrazumjeva isto tako namjerno, svjesno ugrožavanje svoga zdravlja, a istovremeno i sigurnosti ili blagostanja porodice i zajednice u širem smislu.

Tragovi bolesti koje uzrokuju džini su daleko vidljiviji i dublji od onih kod bolesti poznatih, medicinskih uzroka. Slabljenje psihofizičkog stanja bolesnika nije prioritetni cilj do koga džini žele doći. To je prije svega slabljenje vizije pravoga puta. Teret bolesti otvara vrata mnogim slabostima. Beznadežnost vodi izgubljenosti, a izgubljen čovjek će nerijetko posegnuti sumnjivom, čak zabranjenom djelovanju jer on je u nuždi, a “nužda oči nema”. Gdje je granica izdržljivosti bolesnikove, i šta će se desiti prekorači li je? Proklinjanje svoje sudbine, ljutnja na Allaha, dž.š., (jer bolest je od Njega), uzimanje za gospodara, mimo Allaha, dž.š., onoga ko može da otkloni nevolju(?!), revolt koji vodi poremećaju vrijednosti (odbacivanje svega što je dobro, a življenje onoga drugog). Ovakvi ispadi ili situacije se neće desiti kod osobe sa čvrstim ubjeđenjem i ispravnom vjerom. Ali osobe ovih kvaliteta nisu izrazito česta pojava. Upravo u ovome šejtan vidi svoju priliku. **Bolest je idealna prilika za odvođenje ljudi na stranputicu. Samim tim, i liječenje uzima neke nove dimenzije, ne samo puko olakšavanje zdravstvenih ili nekih drugih tegoba. Ono biva bespoštedna i dugotrajna borba vjerovanja protiv zla kufra, a vrijednost uloženog je dobro poznata.**

Želje i očekivanja, nastala kao produkt nerealnih nadanja, umrtvljuju srce i čine ga slabim i nesposobnim da iznese teret stvarnosti. Prihvatanje stvarnosti onakvom kakva jeste, ma kako gruba bila, formira karakter ličnosti sposobne da pomogne sebi i drugima. Uzrok bolesti može biti poznat ili ne, ali znamo da je njeno nastajanje uvjetovano voljom Allaha, dž.š., Isto tako je pojavljivanje lijeka i prestanak bolesti nešto što zavisi samo od Allaha, dž.š. Trajanje bolesti ili njeno nestajanje je određeno, ali nije obznanjeno. Čovjek koji bude iskušan gubitkom dijela tijela je svjestan da se takvo stanje neće promijeniti i da “lijeka nema”. Ali nastavlja živjeti. Čovjek koji boluje od neke do sada “neizlječive” bolesti (rak, sida), uporno traga nadajući se danu u kome će se pojaviti lijek. Nada se. Traga. Razočarava. Ustrajava. Ali nastavlja živjeti. Ni bolesti čiji su uzrok džini nisu predoređene da budu izliječene. Lijek za njih postoji, u to nema sumnje. Ali Allah, dž.š., u ovoj bolesti može dati i trajno iskušenje. Svako ko bude svjestan ovoga će biti za jedan korak bliže uspjehu. Neće doći u poziciju da se sažaljeva, proklinje svoju sudbinu, ili optužuje druge za svoju “nesreću”. Uspjeh će tražiti u poražavanju svojih slabosti, a lijek u Allahovoj, dž.š., milosti.

Bolesnik

Bolesnik je, uvjetno, jedina nezaobilazna karika u procesu liječenja. Zbog toga je od velikog značaja ukazati na osobine koji su poželjne da se nađu kod bolesnika, i osobine kojih kod bolesnika ne bi trebalo, ili ne bi smjelo biti. Bolesnikov se život prije i u samom procesu liječenja obogaćuje praktikanjem pohvalnih djela, a iz njegovog se života neutrališu one osobine koje bi mogle da cementiraju njegov neuspjeh.

Prvi korak na putu uspjeha je čista, nepatvorena vjera. Ovaj je uvjet svih uvjeta garancija bez koje čovjek ne može biti siguran da će od svoga Gospodara dobiti ono čemu je potreban. Sljedeće, a što je prirodan slijed, je upućivanje molbe za zadovoljenje potreba Onome koji jedini može da ih ispuni, čak i bolje i potpunije od onoga za što mislimo da bi bilo dovoljno.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يُرْشَدُونَ

“A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mene udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na pravom putu.”²³⁹

Povezanost i uvjetovanost izlječenja (sa) spoznajom je očita. Međutim, ono što je za neke očito za druge je i neshvatljivo i mukotrpno. Čovjeku je često neprihvatljivo čak i ono za što je sam ubijeđen da je dobro po njega. A kako li je tek sa stvarima koje su mu strane, nepoznate, i još, povrh svega, dolaze u bolesti koja je sama po sebi teret. Bolest uzrokuje kristaliziranje samo jednog cilja – ozdravljenja. Sve drugo gubi na važnosti, u tom slučaju bolesnik sam sebi na bolest koja ga već ugrožava tovari breme još jedne bolesti, gore od one prve – sljepilo. Učini li bolesnik da mu ozdravljenje bude jedini cilj, a sve drugo sredstva do ostvaranja cilja, postat će poput onih koji su preko tuđih života željeli uzvisiti svoje. Samo ovog puta čovjek će postati sam svoja žrtva. Da se ovo ne bi desilo, valja izgraditi sigurnu trasu kojom će lijek biti donesen do bolesnika.

Allahova, dž.š., milost i snaga su neizmjerne. Njegovim htijenjem svaka stvar dobiva dimenziju ostvarive. Samim tim svaka bolest postaje izlječiva. Samo u Allaha neka se pozdaju vjernici!

²³⁹ El-Bekare, 186.

إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

“Ako vas Allah pomogne, niko vas neće moći pobijediti, a ako vas ostavi bez podrške, ko je taj ko vam, osim Njega, može pomoći? I samo u Allaha neka se pouzdaju vjernici!”²⁴⁰

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

“ (...) i zaista On može, kada nešto hoće, samo za to rekne: “Budi!” - i ono bude.”²⁴¹

Ubijedenjem da je Allah, dž.š., milostiv, da će nam se odazvati pozovemo li Ga, da će nas prihvatiti zatražimo li Njegovu zaštitu, i da je sve to kadar učiniti, spriječit ćemo šejtana da u naše srce unese nemir, tugu, žalost, i da naše teško stanje prikaže bezizlaznim i konačnim. U procesu liječenja šejtan će “izmišljati” načine da nas oslabi, a na bolesniku je da to uoči i da ga ovakvom spoznajom osujeti.

Bolesnici (u nedostatku vjere u Allaha, dž.š.,) nekada kukaju, proklinju sebe, sudbinu, osobu koja je skrivila njegovo teško stanje, pa čak i Allaha – da nas Allah, dž.š., sačuva ovakvih i ovim mislima sličnih misli; žale sami sebe. Vraćaju se u vrijeme koje je prošlo i razmišljaju o onome što je moglo biti da se sve (nije) desilo drugačije. Ovime pokušavaju nepolomiti već polomljenu stvar. A šejtan im, naravno, u tome pomaže. Došaptava im, hrani ih turobnim mislima kojima će umrtviti njihova srca.

Već polomljenu stvar treba spojiti, lijepiti, učiniti boljom, a ne ne polomiti. Treba izgraditi sebe boljeg za danas i za sutra, a nikako to činiti za jučer.

Za bolest nikada ne možemo kazati da traje kratko, jer svaki je momenat u bolesti “godina”. Ali, čisto matematički, bolest može trajati veoma kratko, ili može okupirati veći dio bolesnikovog života. Bolesnikova je dužnost da se bori za svoje zdravlje, a poput bilo koje druge borbe, i ova može potrajati. Zbog toga ćemo strpljivost smjestiti na drugo mjesto hijerarhije vrijednosti čovjekovog života, odmah poslije vjerovanja. Najpohvalnija, znači najpoželjnija osobina jednog čovjeka, bolesnika je upravo **strpljivost**.

²⁴⁰ Ali-Imran, 160.

²⁴¹ Jasin, 82.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

“O vjernici, tražite sebi pomoći u strpljivosti i obavljanju molitve! Allah je doista na strani strpljivih.”²⁴²

Liječenje, osim ovih uopćenih, poželjnih svojstava, koja bi svaki čovjek trebao otkriti u sebi, zahtjeva i prihvatanje principa liječenja. Ti principi su u suštini obaveze koje bolesnik mora prihvatiti. Međutim, kod (nekih) bolesnika je nedovoljno izgrađena svijest o bitnosti preuzetih obaveza za sam proces liječenja. Oni kod sebe izgrađuju stav da je dovoljno upoznati liječnika sa svojim problemom i time sav teret prenijeti na njegova pleća. Ovo je potpuno pogrešno. Bilo bi pogrešno i da su u pitanju “čiste” bolesti – bolesti čiji su uzroci poznati, materijalni, a kako li je tek pogrešno kada znamo da su ove bolesti uzrok džinsko-šejtanskog djelovanja, znači bolesti koje su nematerijalne, većini nepoznate, ili neprihvatljive, i kada su povrh svega posmatrane kao nešto što je u sukobu sa čovjekovim razumom, sviješću, životom.

Bolesnik mora biti upoznat sa procesom liječenja u mjeri koja će biti dovoljna da shvati šta znače obaveze koja mu se stavljaju na teret. To su prije svega one koje ima prema samome sebi, a zatim i one koje ima prema liječniku.

Lijek bi bolesnika učinio zadovoljnim, a lijek može dati samo Allah, dž.š. Stoga da bi bolesnik dobio ono sa čim će sam biti zadovoljan, mora činiti djela kojima je Allah, dž.š., zadovoljan. Naravno, ta djela nisu uvjet Njegove, dž.š., sposobnosti da nekoga izliječi, nego su, prije svega, izraz prihvatanja Allaha za svoga Gospodara, i priznavanje naše zavisnosti od Njegove svemoći. Ta djela nisu ni u sukobu sa čovjekovom prirodom, nego su dio njegovog bića. Činjenje i naređivanje dobra, čuvanje od zla i odvrćanje (drugih) od istog.

Prvi dio obaveza su one koje se tiču bolesnikovog direktnog, intimnog odnosa sa njegovim Gospodarom, a izražene su u formalnim ibadetima, obredima: namaz; jutarnji i večernji zikrovi, molitve; post; zekat; dobročinstvo prema roditeljima, siročadi, i drugima; drugi naređeni i poželjni, dobrovoljni vidovi ibadeta.

Izvršavanje obaveza, a uz istovremeno praktikovanje zabrana, poništava učinak ovih prvih. Čuvanje od činjenja zabranjenog ima prednost nad praktikovanjem obaveznog. Stoga je nužno napraviti idealan balans ovih djela. Zabranjena su sva ona djela koja na bilo koji način ugrožavaju čovjekov odnos naspram Allaha, dž.š., i ona djela kojima čovjek ugrožava

²⁴² El-Bekare, 153.; Mnogo je drugih ajeta koji također upućuju i pozivaju svakog čovjeka ponaosob da kod sebe otkrije ovu pohvalnu osobinu i da se odgaja u skladu s njom.

svoj i živote drugih ljudi: pridruživanje Allahu, dž.š., nekoga, nečega u svojim ibadetima; nepoštivanje Poslanika, a.s., roditelja i učenih; činjenje nepravde prema bilo kome; konzumiranje zabranjene hrane i pića (alkohol, svinjetina, droga i td.); kockanje; praktikovanje i zahtijevanje sihira, posjećivanje gatar, psovanje; blud i otkrivanje zabranjenih dijelova tijela; slikanje likova, pravljenje kipova i držanje u kućama; slušanje muzike; ogovaranje i laž; mnoge druge zabrane.

Odnos bolesnik - liječnik u procesu liječenja Kur'anom trebao bi se zasnivati na povjerenju, više nego li bilo koji drugi odnos između potrebnog i onoga koji (Allahovom, dž.š., voljom) potrebu može da zadovolji. Ipak ono ne smije biti bezgranično, već omeđeno kur'ansko-sunnetskim principima dozvoljenog i zabranjenog.

Liječnik opterećuje bolesnika terapijom koja za cilj ima realizovanje izlječenja. Ova terapija za sebe veže termine koji za bolesnika možda nisu najprikladniji, kao i aktivnosti koje nisu naročito "atraktivne". S obzirom na prirodu bolesti, period u kome se provodi liječenje može biti izrazito težak. Podrazumijeva se potpuna predanost bolesnika, koja znači podređivanje procesu liječenja svih obaveza, osim onih od životne važnosti.

Šejtan, l.a., će se odupirati svemu što se bude činilo kako bi se otklonile nedaće koje je prouzrokovao. Tako je moguće da se desi da, kako terapija odmiče, ne samo da bolesniku ne biva lakše nego suprotno tome, on biva još slabiji. Javljaju se prepreke koje za cilj imaju ubijanje želje kod bolesnika za nastavkom liječenja. U krajnjem slučaju bolesniku se javljaju sumnje u njegove najbliže. Šejtan želi, kada shvati da je došao do zida i da mora odustati od onoga što je namjeravao, nanijeti bilo kakvu štetu. Ovaj problem zna biti veoma opasan ukoliko se ne sasiječe u korijenu i ukoliko se šejtan ne spriječi da baci svoja otrovna koplja i ne izazove sumnju koja će ostati čak i kada liječenje bude završeno. Zato niti bolesnik treba pitati, ni liječnik odgovarati na pitanja tipa "ko je **napravio sahir?**". Odgovor na ovakva pitanja nikome neće donijeti koristi, a šteta će biti nemjerljiva iz nekoliko razloga:

- džini puno lažu, pa ono što se čuje ne mora biti istina; džini ne mogu biti uzeti za svjedoke;
- liječenje može biti uspješno neovisno o tome hoće li se, ili ne, saznati i objelodaniti počinitel tog zlodjela (sahirbaz);
- čovjek bi se čuvao osobe čije ime bude spomenuto, a ne bi obraćao pažnju na druge koji se bave istim poslom, zato što njihovo ime nije čuo (jedna vrata bi zaključao, a sva druga širom otvorio);
- moguće je da bi bolesnik napao (fizički ili verbalno) onoga čije ime bude spomenuto i time prouzrokovao višestruku štetu sebi i drugima:

svjetovni zakoni ne priznaju ovu vrstu ugrožavanja ljudskih života, što po principu automatizma znači da bi onaj ko bude prozvan mogao “ganjati” pravdu na sudovima boreći se za svoju “čast”; sijanje smutnje u društvu je puno veća šteta od koristi koja bi nastala spominjanjem imena navodnog sihirbaza, a na prvom mjestu je ugrožavanje ugleda porodice kojoj sihirbaz pripada, a koja je čista od njegovog zla; sihirbaz neće prestati sijati nered na zemlji samo zbog toga što se negdje spomene njegovo ime jer je provalija zla u kome je ogrezao preduboka.

- zna se desiti da se sazna ime sihirbaza koji je napravio sihir, ali to ne znači mnogo, jer postoje sihirbazi koji prave sihir samo zbog novca. U takvoj situaciji bi bilo bitnije saznati ko je osoba koja je zahtijevala da se napravi sihir, ali kolika je šansa za takvo što?

Bolesnik mora nastojati da ostvari još jednu liniju odnosa naspram liječnika, a to je prije svega uopćena edukacija o bolestima uzrokovanim džinsko-šejtanskim djelovanjem, zatim upoznavanje sa metodama liječenja i, na kraju, prepoznavanje usklađenosti Istine u liječnikovim riječima i njegovim djelima. Zbog neshvatanja sistema bolesti i lijeka, bolesnici često zapadnu u zamke koje im pripreme navodni liječnici. Vođen nuždom, bolesnik previdi laži i obmane, makar ih i bio svjestan. On ne želi doći u sukob sa liječnikom. Ne želi dovoditi u pitanje njegovu sposobnost jer “taj” liječnik mu je jedini spas. Izade li mu iz hatura, bit će izgubljen! Podastre li se bolesnik “liječniku” da čini s njim što mu volja, bit će prevaren. Ako je navodni liječnik varalica, bolesnik će izgubiti ponos, čast, novac, ali ako je liječnik sahir, sama bolesnikova vjera je na udaru i time on može izgubiti mnogo više.

Primjeri

1. *Nazvao me je čovjek čija je žena bila bolesna i htio je prije samog liječenja da porazgovara o problemu u kome su se našli. S obzirom da već jedan dugi period medicina nije davala odgovore na bolest koja je tištila njegovu suprugu, on je lijek potražio i na drugoj strani. Odveo je suprugu “liječniku” i na jednom od tretmana liječnik je zatražio da žena sama uđe u prostoriju gdje će biti održana sesija.²⁴³ Oni su napravili grešku i pristali na to. Kada su ostali sami “liječnik” je počeo da dodiruje ženu govoreći joj kako je ona njemu suđena, kako ju je Allah, dž.š., poslao njemu i još štošta. Žena je istrčala iz sobe i sa svojim čovjekom napustila liječnikovu kuću. Ispričala je mužu ono što se desilo i odlučili su da ga više neće posjećivati. Međutim, njegovom bezobrazluku i besramnosti nije bilo kraja. Nastavio je*

²⁴³ Jedan od uvjeta šerijatski ispravno provedenog liječenja je da žena ne smije sama prisustvovati liječenju. Uz nju mora biti mahrem (čovjek, otac, brat ...).

zvati ovog čovjeka i upozoravati ga da problem kod njegove žene nije riješen i da je i dalje treba dovoditi. Posavjetovao sam ga da ode posjetiti ovu varalicu i da mu zabrani da ih više uznemirava, a on me je upitao da li on smije to učiniti jer bi mu taj "liječnik" mogao učiniti nešto nažao(?!). **Znači, jedan od razloga zašto ljudi nastavljaju posjećivati varalice, čak i kada su svjesni njihovih prevara jeste strah.** Strah koga ne bi trebalo biti ni kod jedne osobe koja vjeruje u Allaha, dž.š., i Njegovo određenje.

2. Čovjek je nazvao jednog "liječnika", kako bi zakazao termin i kako bi se upoznao sa načinom rada dotičnog prije nego dođe do samog susreta. Liječnik mu je između ostaloga kazao da će ga liječiti određenim zapisima na što ovaj nije pristao. Liječnik se u momentu transformisao i odjednom je promijenio svoju metodu tvrdeći da je jedino što čini učenje Kur`ana nad bolesnikom, a da je, prije nego je saznao da to nije u redu, koristio zapise. Čovjek je pristao. Pri susretu je liječnik ipak pokazao svoje pravo lice. Na svaku opasku o neutemeljenosti nekog od segmenata liječenja on je izmišljao neke nove argumente za ovo ili ono. I tako u beskraj. **Istina u riječima ne bi trebala biti jedno, a u djelima nešto sasvim drugo. Ako je ovo slučaj, liječnik nije onaj za koga se predstavlja.**

3. Nemalo je i onih "liječnika" koji otvoreno u svome djelovanju praktikuju zabranjene aktivnosti. I ovdje presudnu ulogu igraju bolesnikova neupućenost, nužda i liječnikova sposobnost obmanjivanja. Razgovarao sam sa nekolicinom bolesnika koji su posjećivali ovakve liječnike. Primjer dvojice (liječnika) se, po svojoj nakaradnosti izdvaja. Upitao sam bolesnika na kome su se osim tragova bolesti uočavali znakovi potištenosti, depresije, razočaranosti, izgubljenosti, a koji nisu imali direktne veze sa simptomima bolesti, o čemu se radi. Šta je uzrokovalo njegovo takvo stanje? Odgovorio mi je da mu se desilo nešto što je njegovo življenje učinilo besmislenim i da od tada ne razmišlja da li da se ubije. To se podrazumijeva! Jedino o čemu razmišlja je kako da to uradi. Liječnik mu je kazao da ga je opsjela džinica i da mora da ga liječi u potpuno zatamnjenoj prostoriji. Naredio mu je da skine odjeću i da legne, a on je za to vrijeme pisao (navodno) kur`anske ajete iznad vrata, prozora i po bolesnikovom tijelu. Zatim je nad bolesnikom izvodio "obrede" koji u potpunosti odgovaraju aktima homoseksualizma. Bolesnik je bio razapet nekakvom unutaršnjom spoznajom da to nije u redu, s jedne strane, a strahom, i željom za izlječenjem pa i po cijenu ..., sa druge strane! Valja znati da "liječnik" koji praktikuje ovaj vid liječenja može biti samo jedno od dvoje: sihirbaz ili onaj ko želi postati sihirbazom (aktom homoseksualizma prožetim određenim riječima vradžbine, onaj ko želi, postaje sihirbaz). **Sramota i grijeh prispjeli zbog shvatanja da je lijek sam sebi svrha, zbog nužde s kojom blijedi bolesnikova sposobnost rasuđivanja i na kraju zbog krune svih problema, zbog neznanja.**

VRSTE, METODE LIJEČENJA

Dozvoljeno liječenje

Liječenje koje imamo za cilj promovirati je ono koje u osnovi ima jedino Kur'an. Metoda ovakvog liječenja ima više, a zajedničko im je da kur'ansko-sunnetski principi dozvoljenog i zabranjenog ne smiju biti zlopotrijebljeni ni po koju cijenu. Rješenja i lijekovi koje nam je Allah, dž.š., "ponudio" a Njegov Poslanik, s.a.v.s., svojim životom približio, dovoljni su i ne postoji potreba za traganjem za nečim mimo njih.

Awf ibn-Malik el-Ašja'i je rekao: "Običavali smo da se liječimo učenjima (rukjama) u vremenu neznanja pa smo rekli: "O Allahov Poslaniče šta ti misliš o tome?" – odgovorio je – "(Pustite me, op.a.) da čujem te rukje. One rukje koje u sebi ne sadrže širk su dobre (dozvoljene)." ²⁴⁴

Ibn-Hadžer kaže: "Učenjaci su jednoglasni da je rukja dozvoljena ako su ispunjena tri uvjeta:

1. Samo Allahove, dž.š., riječi (Kur'an), imena ili osobine mogu biti korišteni;
2. (Rukja) mora biti na (razumljivom) arapskom ili razumljivim riječima nekog drugog jezika;
3. Oni koji je koriste moraju vjerovati da rukja ne rezultira efektom sama po sebi nego da je Allah onaj ko čini da ona ima efekta." ²⁴⁵

Nekada proces liječenja podrazumijeva i korištenje određenih preparata (med, čurokutovo ili maslinovo ulje, hurme i drugo), cilj je pospješivanje bolesnikovog trenutnog stanja i potpuno neutralisanje tragova bolesti. Korištenje ovih preparata prihvata se jedino u slučaju njihovog dokazanog korisnog utjecaja i potvrde nepostojanja negativnih njihovih efekata, što znači nepostojanje šerijatske prepreke za njihovo konzumiranje.

Zabranjeno liječenje

Zabranjene metode i tehnike liječenja su one koje uključuju riječi i djela suprotstavljena Šerijatu. Desi li se da neki od uvjeta šerijatski ispravnog liječenja izostane, ili bude "osakaćen", liječenje automatski biva zabranjenim. Ovo će biti u slučaju: da dove prilikom liječenja budu upućene nekome mimo Allaha, dž.š.;

²⁴⁴ Muslim, III/ 1197, br. 5457

²⁴⁵ Fethu-l-Bari, X/ 195

- da se pomoć traži od Allaha, dž.š., ali i od šejtana, džina ili umrlih ljudi istovremeno;
- da se uz Kur'an i drugo, što ima predznak dozvoljenog, praktikuju stvari za koje ne postoje argumenti koji ih čine dozvoljenima, a sumnja u njihovu validnost preteže;
- da u liječenju budu korištene stvari koje uzrokuju štetu veću od koristi, ili koje jedino uzrokuju štetu.²⁴⁶

Zabranjeno liječenje je rijetko kad kao takvo predstavljeno. Najčešće su mu pridodati elementi dozvoljenog, a nerijetko dozvoljeno (naizgled) i dominira. Uočiti anomalije liječenja, koliko god skrivene bile, nije teško onome ko to bude htio. Dovoljno je upotpuniti svoje znanje o ovoj stvari onoliko koliko je to moguće, a zatim samo gledati.

Liječnici – učači

El-Beraa' ibn-Azib je rekao: "Resulullah, s.a.v.s., nam je naredio da činimo sedam stvari, a zabranio nam je sedam stvari. On nam je naredio: posjetu bolesnom, obavljanje dženaze, željenje dobra onome koji kihne, ispunjavanje zakletvi, **pomaganje opsjednutom**, odgovaranje na pozive i širenje selama. Zabranio nam je nošenje zlata, pijenje iz srebrnih posuda, upotrebljavanje svilenih prekrivača za konje, nošenje odjeće baršunastog i svilenog brokata."²⁴⁷

Prenosi Ebu-Hurejre da je Resulullah, s.a.v.s., rekao: "Ko god otkloni nedaću sa vjernika na ovom svijetu, Allah će njemu otkloniti jednu od njegovih nedaća na Sudnjem danu. A ko god olakša nekome kada je ovaj u nekoj nedaći, Allah će njemu olakšati kako na ovom tako i na budućem

²⁴⁶ Zabrana korištenja alkohola je nedvojbeno. "Ve'il el-Hadremi prenosi da je Tariq ibn-Suvejd el-Džu'fi upitao Allahovog Poslanika, s.a.v.s., o vinu. Poslanik, s.a.v.s., je zabranio njegovo korištenje i izrazio veliku mržnju naspram njegove pripreme. Tarik je ustvrdio: "Ali ja ga pripremam kao (za) lijek." On (Allahov Poslanik, s.a.v.s.) je odgovorio: "Ono (vino) nije lijek nego bolest." (*Muslim*, III/1099, br. 4892); Vino (alkohol) je učinjeno zabranjenim iako u njemu ima koristi: "Pitaju te o vinu i kocki. Reci: "Ono donose veliku štetu, a i neku korist ljudima, samo je šteta od njih veća od koristi."" (El-Bekare, 219.; El-Ma'ide, 90.-91.). **Uprkos očitoj zabrani pripreme i korištenja alkohola, nađu se oni koji će ga na svoju ruku ohalaliti i ustvrditi da je alkohol lijek, i to još, zamislite, lijek za alkoholizam. I to nije sve. Alkohol biva uspješnim lijekom samo ako je prožet Kur'anom! Koje li ironije. U Tuzli se pojavio "liječnik Kur'anom" koji se na sva usta hvali (to svoje umijeće i medijski eksponira) kako uspješno liječi alkoholizam. Naime, potrebno je donijeti mu 3 boce alkohola na koje će on "naučiti", a zatim taj alkohol treba dati onome za koga želimo da ga prestane konzumirati. Taj sretnik, jadnik, neće uspjeti ispiti ni te 3 boce, a već će postati trezvenjak. KOMENTAR SUVIŠAN!**

²⁴⁷ *Buhari*, VIII/ 156, br. 241; *Muslim*, III/ 1139, br. 5129

svijetu. Nadalje, ko god prekrije (greške) muslimana, Allah će prekriti njegove greške na ovom i budućem svijetu. Allah će pomoći Njegovom robu sve dok taj rob pomaže svom bratu.”²⁴⁸

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Ko god je od vas u mogućnosti da pomogne svom bratu, treba to učiniti.”²⁴⁹

“Pomaganje napadnutom (i opsjednuti je napadnut) je farz kifaje (grupna obaveza) svakome u skladu s njegovim mogućnostima, kao što je preneseno da je Resulullah, s.a.v.s., rekao, a što se navodi u oba sahiha (Buhari i Muslim): “Musliman je brat svakom muslimanu, on ga ne ostavlja u potrebi niti mu nanosi štetu (...).²⁵⁰ Ako on nije u mogućnosti da mu pomogne, ili je zauzet nečim što je više obavezujuće, ili je neko drugi otišao da pomogne opsjednutoj osobi, njemu više nije obaveza da to učini. Ako je, s druge strane, on jedini prisutan, koji je u mogućnosti da mu pomogne, a nije zauzet nečim što je više obavezujuće, to mu onda postaje prijekom naredbom da istjera džina iz opsjednute osobe.”²⁵¹

Istjerivanje džina (liječenje) “spada među najplemenitija djela i to djela koja su činili poslanici i pravovjerni, a koji su štitili čovječanstvo od šejtana koristeći ono što su Allah i Njegov Resul naredili.”²⁵²

Liječnik je nosilac procesa liječenja. Njegova uloga nije neizostavna, ali biva od velikog značaja kada već uzme udjela u samom procesu.

Opće je poznato da su oni koji su nosili ovu titulu (ne uzimajući u obzir ispravnost njihovih postupaka) oko sebe obavijali veo tajne, i kod običnog svijeta postizali takav autoritet, poštovanje ili čak strah koji graniči sa zabranjenim. A oni (liječnici) su samo ljudi. Ne smiju se gledati nikako drugačije do Allahovim, dž.š., robovima koji Njegovom voljom u nekom vremenu mogu otkloniti nevolje svoje braće. Mada u narodu vlada mišljenje da se samo pojedinci mogu baviti liječenjem Kur'anom, jer oni su predodređeni, odabrani za to, istina je nešto drugačija. Čovjek u čijem srcu vlada ubjeđenje da svakoj stvari svrhu određuje samo Allah, dž.š., svakom događaju suštinu, mjesto i vrijeme, da nastanak i nestanak svega biva samo Njegovom voljom i da je On apsolutni Vladar univerzuma, predodređen je da upotpuni ulogu halife na Zemlji (liječnikova uloga odgovara ulozi namjesnika kome je cilj uspostavljanje reda na Zemlji).

²⁴⁸ *Muslim*, IV/ 1366, br. 6250

²⁴⁹ *Muslim*, III/ 1197, br. 5456

²⁵⁰ Hadis prenosi Abdullah ibn-Omer, a u drugoj predaji Ebu-Hurejre; *Muslim*, IV/6219, 1366 i br. 6250.

²⁵¹ Ibn Tejmijje, *Poslanica o džinima*, str. 108, Libris, Sarajevo, 2002

²⁵² Ibn Tejmijje, *Poslanica o džinima*, str. 109, Libris, Sarajevo, 2002

Liječnik je u neprestanoj borbi sa šejtanom i njegovim sljedbenicima. On je Allahov vojnik. "Istjerivanje džina spada među najveće oblike džihada. Stoga bi se. On trebao paziti da ne pomaže svom neprijatelju da ga nadvlada preko vlastitih slabosti – grijcha." ²⁵³

Osobine onoga koji liječi Kur`anom

Direktan izvor uvjeta koje mora ispuniti onaj koji želi liječiti kur`anom jeste sam Kur`an i sunnet Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Liječnik nema u obavezi da čini išta drugo osim onoga što je obaveza svakoga čovjeka koji želi zadovoljstvo svoga Gospodara. Šejh `Abdu-l-Halik El-`Attar spomenuo je uvjete koje mora ispunjavati onaj koji liječi Kur`anom:

- "Da je ispravnog vjerovanja;
- da je lijepog morala;
- da je redovan u obavljanju vjerskih dužnosti;
- da dobro čini roditeljima;
- da čuva rodbinske veze;
- da je gostoprimljiv;
- da se lijepo odnosi prema komšijama;
- da dobro poznaje i radi svoj posao;
- da se kloni harama u svom govoru, djelovanju i u svim drugim situacijama;
- da se kloni harama u jelu, piću, odijevanju i stanovanju;
- da čuva svoje tijelo od harama;
- da, uz farzove, obavlja i sunnete;
- da se druži sa odabranim ljudima;
- da posjećuje džamije;
- da je blag, strpljiv i zahvalan;
- da Allaha stalno spominje;
- da mnogo šuti i malo priča;
- da malo jede, a mnogo posti;
- da malo spava, a mnogo noću klanja;
- da pokazuje mudrost u svom govoru i da ne bude ohol među ljudima;
- da bude blag i popustljiv, osim kada se radi o Allahovom zakonu;
- da ne bude grub, osor i namrgođen;
- da tačno i pravilno uči Kur`an.²⁵⁴

²⁵³ Ibn-Tejmije, *Poslanica o džinima*, str. 99

²⁵⁴ Madžid Matar, *Liječenje Kur`anom, medom i ljekovitim biljem*, prijevod – Zahid Mujkanović, str. 6

Liječnik mora biti kompletna ličnost. Stoga bi se pri njemu trebale naći još neke pohvalne osobine:

Iskren nijet. Ni jedno djelo koje za osnovu nije imalo iskren nijet neće čovjeku donijeti potpunu korist. Allah, dž.š., je o svemu najbolje obavješten pa tako i o namjerama i krajnjem cilju svakoga od nas.

قُلْ إِنْ تُخَفُّوْا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَوْهُ يُعَلِّمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Reci: “Skrivali vi ono što je u srcima vašim ili to javno pokazivali, Allah to zna. On zna sve što je na nebesima i što je na Zemlji, - Allah je svemoćan.”²⁵⁵

Allah zbog nijeta liječnikovog može uskratiti lijek bolesniku, a sve zbog toga što će ovaj, možda želeći da bolesnika zadrži što duže (kako bi se materijalno okoristio), svjesno davati pogrešnu terapiju.

Primjeri

1. Jednom sam kod bolesnika primijetio modru oteklinu na nozi. S obzirom da je džini nisu prouzrokovali, upitao sam njegovu porodicu o čemu se radi, a oni su mi odgovorili da im je dolazio “liječnik” koji je ustvrdio da je to rezultat sihira i da će on to riješiti, a da nipošto ne idu doktoru. Dao im je nekakve zapise koje je bolesnik stavio pod jastuk i u ulje kojim se masirao, a za to vrijeme stanje se pogoršavalo. Objasnio sam im da bi trebali posjetiti doktora što su i učinili. Ispostavilo se da je to stanje bilo uzrokovano začepljenjem krvnih sudova (prestanak normalne cirkulacije krvi), a vrijeme u kome su mu još uvijek mogli spasiti nogu je dostiglo kritičnu tačku!

- Otkrije li bolesnik pogrešne namjere liječnika, doći će do sukoba koji će izazvati smutnju u zajednici, a to će pak za posljedicu imati negativan stav o liječenju Kur'anom, muslimanima i islamu kao cjelini.
- Liječnik i bolesnik mogu imati trajne negativne posljedice po zdravlje i život, a to iz razloga što džini mogu primijetiti ono što liječnik krije pa da to iskoriste i nanesu štetu obojici.
- Šejtan može liječniku priskrbiti ono što mu je namjera pa da ga time stavi na još veću kušnju. Jedna “korist” će za sobom vući drugu, sve dok liječnik ne postane šejtanov saveznik. Bolesniku je imetak neznatna cijena ako je protivrijednost zdravlje, a voma je opasno uočiti li to osoba koja nema čiste namjere.

²⁵⁵ Ali 'Imran, 29.

Čvrsto ubijedenje da je Kur'an lijek ne ostavlja prostora šejtanu da liječnika dovede u bezizlaznu situaciju. Spoznaja o apsolutnom lijeku u Kur'anu također ne ostavlja prostora za posezanjem za nečim što u sebi ima primjese sumnjivog, zabranjenog.

وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

“ (...) i grudi vjernika zaliječiti”²⁵⁶

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهَذَى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

“O ljudi, već vam je stigla poruka od Gospodara vašeg i lijek za vaša srca i uputstvo i milost vjernicima.”²⁵⁷

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَرْيَدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

“Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast.”²⁵⁸

Psihofizička spremnost.

U toku liječenja nerijetko se dešavaju stvari kojima se želi postići slabljenje koncentracije onoga koji “liječi”. Zato on mora ostati pribran i spreman da na pravi način odgovori u takvim prilikama. Fizičkom sposobnošću liječnik koristi i sebi i bolesniku. Džini koji su napali određenu osobu u učenju Kur'ana osjete opasnost po svoj život, ili po ono što im je namjera činiti. U tom slučaju bolesnikova se snaga može višestruko, neprirodno povećati. Liječnik je, naravno, najizloženiji napadima ukoliko do njih dođe.

*Primjera za ovakve situacije je zaista mnogo, a mogu izdvojiti primjer žene kod koje su se džini u toku učenja javili izrazitom agresivnošću. Vezali smo je jakim stegama, ali su one pred našim očima isprekidane, popucale. Bolesnica je predmete koji bi teško pokrenula i nekolicina jakih muškaraca sa lahkocom (jednom rukom) dizala i bacala na nas. Neke je čak i povrijedila, a sve to smo zaustavili učenjem **Ajetul Kursije**, a zatim **12. ajeta sure El-Džinn**. Zatim, (džini) nerijetko ucjenjuju učača. Prijete mu ugrožavanjem ili nekoga iz njegove porodice. Liječnik treba biti svjestan da se nikome od njih (ne) može desiti ništa osim ono što je Allahova, dž.š., odredba. Džini posežu i za lukavstvima. Jednom mi je jedan džin (a ovome je svjedokom bilo nekoliko ljudi) ponudio nekoliko izrazito vrijednih predmeta. Ustvari, ponudio mi je da mi kaže gdje se ti predmeti nalaze, a u zamjenu za njegov ostanak u bolesniku. Ako to što bude ustvrdio ne bude istina, onda će se pomiriti s time da mora otići. O pristanku na ovo nije bilo*

²⁵⁶ Et-Tevba, 14.

²⁵⁷ Junus, 57.

²⁵⁸ El-Isra, 82.

ni govora. Prvo, da su ti predmeti i bili tamo gdje bi rekao da će biti, on bi mi time učinio uslugu, a usluge se uslugama vraćaju! Drugo, pristankom na njegovu ponudu ugrozio bih zdravlje, život bolesnikov. I treće, čak da to što bude rekao i ne bude istina, ja bih pokazao povodljivost, slabost i naivnost, što bi za posljedicu imalo to da više ne bih imao nikakvog utjecaja na tog ili neke druge džine.

Osim poznavanja bolesti kojima su uzrok džini, **liječnik bi se trebao potruditi da stekne znanje i o bolestima koje nastaju prirodnim putem**, kako bi mogao u određenoj situaciji napraviti razliku od onoga što je džinsko-šejtansko djelovanje i onoga što nije. Mnogi simptomi prirodnih bolesti i onih koje prouzrokuju džini su isprepleteni, a u velikoj mjeri se i poklapaju (bol u glavi, slabost, trzaji tijelom prilikom ulaska u san i td.). Ni jedan od simptoma sam po sebi nije mjerilo ocjene o kojoj vrsti bolesti se radi.

Pronicljivost je veoma pohvalna osobine. Ona podrazumijeva sposobnost prosuđivanja karaktera ljudi sa kojima dolazi u kontakt. Na tome često, ako ne uvijek, počiva izgrađivanje odnosa prema bolesniku. Ali ne traže svi lijek za sebe. Ima i onih koji po bilo koju cijenu žele ostvariti svoje namjere pa zato (naučeni od nekih "liječnika") traže da se uradi nešto što nije od islama.

Primjeri

1. Jedne prilike sam govorio sa ženom koja koju je, zbog neke porodične svađe, napustila kćerka. Kćerka je bila zdrava i samo nekoliko kuća od svoje, kod jedne od svojih rodica. Ali majka je bila spremna učiniti sve da to promijeni. Kada sam joj kazao da liječenje Kur'anom podrazumijeva prisustvo osobe za koju se lijek traži (uz uvjet da je osoba uistinu bolesna) kazala da je ona ne može izvesti da kćerka pristane na takvo što, ali da ona kod kuće ima njene odjeće i da je pronašla nekoliko dlaka iz kose pa da se preko toga nešto radi. Zamislite da je majka slijepo vođena takvim ciljem naišla na nekog sihirbaza?!

Liječnik bi trebao biti oženjen. Ova karakteristika naizgled nema neke direktne veze sa liječenjem, ali njena svrha je duboko upletena u proces. Time osoba upotpunjuje svoj iman, sužava šejtanu prostor za djelovanje i olakšava komunikaciju sa ženama, kojima je potrebno liječenje (ovdje ponovo napominjem mahrema koji osigurava bolesnicu). Naravno žena treba da je vjernica koja se, koliko god je to moguće veže, za propise islama i dosljedno ih provodi, kako bi cijela porodica bila zaštićena od džinsko-šejtanskog djelovanja.

Materijalno osiguranje. Onaj koji želi liječiti Kur'anom, ne bi trebao u toj vrsti posla gledati izvor svoje egzistencije, nego bi se trebao osposobiti da zarađuje za život na neki drugi, halal način. Nafaka koja liječniku ovim

putem dolazi je halal, ali istovremeno je to mač sa dvije oštrice. Veoma je tanka linije između ispravnog nijeta i onoga koji to nije, a tako vođeno liječenje, donijet će više štete nego koristi.

Liječiti rukjom za novac. “U vjerodostojnim predajama spominje se dozvola učenja pravovaljane rukje i uzimanje nagrade za njeno učenje.”²⁵⁹

Ebu-Se`id El-Hudri prenosi da su neki ashabi bili na putovanju, pa su naišli kroz teritoriju nekog plemena i zatražili gostoprimstvo, a ovi im ga nisu pružili. Poslije su im rekli: “Ima li među vama neko ko liječi rukjom? Ujeden je, ili obolio naš poglavar.” Jedan među njima je rekao da on to čini, otišao kod njega i učio mu Fatihu, pa je ovaj ozdravio, davši mu potom stado brava. On je to odbio primiti dok ne ispriča Božijem Poslaniku, s.a.v.s. Kada je došao Poslaniku, s.a.v.s., i ispričao mu to, rekavši: “Tako mi Allaha, učinio sam to Fatihom”, on se osmjehnuo i rekao: “A kako si znao da je ona rukja?”, a potom rekao: “Uzmite od njih, a jedan dio dodijelite i meni!”²⁶⁰ Ovaj hadis se uzima kao osnov i polazna tačka u ocjeni dozvoljenosti uzimanja nagrade za rukju.

“Nevevi u komentaru Muslimovog “Sahiha” (14/188) veli: “Hadis sadrži dozvolu uzimanja nagrade za rukju Fatihom i spominje da je ona halal i nije osuđena.””

Ibd-Kudame u djelu “El-Mugni” sa velikim komentarom (6/141) veli: “Ahmed odabire mišljenje po kome je dozvoljeno uzimanje nagrade za rukju i veli da u tome nema ništa loše”, i navodi hadis Ebu-Se`ida koji se nalazi u oba “Sahiha”

Ibn-Hazm u djelu “El-Muhalla” (8/193) veli: “Dozvoljeno je nagrađivanje (davanje naknade) za rukju”, a potom kao dokaz navodi Ebu-Se`idov hadis.”²⁶¹

Učenje rukje kao vid profesionalnog zanimanja za osnovu ima isto: pravovaljanu rukju i dozvoljenost uzimanja nagrade za nju. Ali mišljenja i stavovi se ovdje podvajaju, ne zbog same suštine rukje pa i u takvom vidu, nego zbog posljedica (anomalija) koje takvo zanimanje može proizvesti.

²⁵⁹ *Liječenje Kur`anom od sar`a (ograma, ograjisavanje), sihira (vradžbina, magija) i uroka; Fikhski propisi, istine i kontroverze; Muharem Štulanović, str. 118; Autor dalje navodi hadis u kome Allahov Poslanik, s.a.v.s., na pitanje o nagradi za rukju odgovara: „Najvaljanije što možete uzeti kao nagradu, jeste za Allahovu knjigu (učenje rukje).“ , ali i nastavlja, u jednom predanju, čak, traži „da i njega uključe u podjelu stada ovaca koje je dobiveno od učenja rukje“. Dakle, učenje pravovaljane rukje i nagrađivanje za nju šerijatski je dozvoljeno. Predmet rasprave svodi se samo na praksu i način na koji se neko posveti učenju rukje, postane poznat, svakodnevno na određene termine prima masu bolesnika i to prihvati plaćenim životnim zanimanjem.*

²⁶⁰ *Buhari, 4/452; Muslim, 2201*

²⁶¹ *Liječenje Kur`anom, Rijad Muhammed Semaha, str. 64*

Prvo je mišljenje ono koje takvo zanimanje promovira, a u kome se kaže da bi svako mjesto trebalo biti osigurano potrebnim brojem onih koji su se usavršili (u učenju rukje) i taj stav se argumentuje riječima Ibn-Tejmijje da je takvo liječenje važnije od liječenja tijela, a da je liječenje tijela farzi – kifaje. Stoga bi oba ova liječenja trebala biti tretirana u najmanju ruku isto, ili ovo prvo – rukja – važnije. Slijedi da primanje naknade za to nije u sukobu sa iskrenom odanosti i posvećenošću.²⁶²

Sljedeće stajalište, donekle suprotstavljeno prvome je da “prihvatanje učenja rukje, kao vid životnog zanimanja, nije bilo poznato u vrijeme ashaba i prvih generacija pouzdanih učenjaka. Također, to može dovesti i do neželjenih doktrinarnih anomalija kod učača i onoga kome se uči, iako je u osnovi dozvoljeno nagrađivanje i uzimanje nagrade za učenje rukje, ako nije u vidu profesionalnog životnog zanimanja. Prema tome, poruka je da je tu djelatnost, kao zanimanje, bolje izbjeći.”²⁶³

Obrazovanjem se čovjek izgrađuje u kompletnu ličnost. Za svakog čovjeka je poželjno da, neovisno o profesionalnom opredjeljenju, izučava vjeru i njene propise koji će ga učvrstiti na putu istine, ali da istovremeno polje svoga interesovanja i saznavanja stalno proširuje i dopunjava onime što će učiniti dobro njemu samome i zajednici kojoj pripada.

Učač rukje je i da`ija (promotor vrijednosti islama). Svaki uspješan promotor je dobro upoznat sa onim čije vrijednosti prezentuje i, naravno, argumentovano braniti vrijednosti za koje se zalaže.

Osobine koje ne bi trebale karakterizirati učača rukje

Gubljenje nade. Nekada se desi da liječenje potraje, a da se ne dešava ništa (što ukazuje na skoro izlječenje). Tada učač, ukoliko ne misli da mu je Allah dovoljan oslonac, i ukoliko je nedovoljno upućen u načine liječenja, ostaje razočaran. Što je još gore, počinje sumnjati u dijagnozu koju je prvenstveno dao, uspaniči se i promijeni je (ili terapiju), a da je ista počivala na sigurnim i dobrim osnovama (prva dijagnoza je bila dobra). Ovo ne treba poistovjećivati sa promjenom terapije kada za to nastupe valjani razlozi.

Razgovor sa bolesnikom nije dovoljna osnova za određivanje stanja i propisivanje terapije. Ukoliko učač ocijeni da je to dovoljno, efekti terapije

²⁶² Ibid, str. 65

²⁶³ Muharem, Štulanović, *Liječenje Kur'anom od sar'a (ograma, ograjisavanje), sihira (vradžbina, magija) i uroka: Fikhski propisi, istine i kontroverze*, str 121,122 (vidjeti od 118-122)

će vjerovatno izostati. Zbog toga treba pristupiti obaveznom učenju rukje, a zatim po tome postupati.

Za propuste koje možda napravi ne smije optuživati bolesnika, tražeći time opravdanje za sebe. Ovo nije moralno, a može ostaviti negativne posljedice na samopuzdanje i nadu bolesnika. Poznat mi je slučaj jednog učača čija je metoda u osnovi dobra, ali terapija koju daje bolesnicima je izrazito obimna i dugotrajna. Ovome je vjerovatno uzrok velika naknada koju uzima za rukju. Bolesnik pristane na terapiju, a da nije ni svjestan u šta se upustio (terapija je tako obimna da ju je nemoguće provesti u djelo, osim malog dijela). Kada se nakon određenog vremena sretnu, liječnik ima razloge zbog kojih će prekinuti liječenje (bolesnik nije uradio ono što mu je stavljeno u obavezu), a da istovremeno priskrbi, bez posljedica, ono što je prethodno od bolesnika uzeo.

Učač se ne smije eksponirati i predstavljati kao nezamjenjiva uloga u procesu liječenja. Lijek u osnovi zavisi od Allahove, dž.š., volje, a ne učačovog htijenja. Suprotno ovome bolesniku stalno treba ukazivati da je jedino njegova uloga u liječenju nezamjenjiva. On svojim dovama, vjerovanjem, dobrim djelima, negriješenjem, pokajanjima... zaslužit će da mu se Allah smiluje i izliječi ga.

Od bolesnika se ne smije kriti ništa što bi moglo utjecati na ishod liječenja. Do izliječenja ne mora uvijek doći, iako i liječnik i bolesnik urade sve što je u njihovoj moći. To je Allahova mudrost. Bolesniku se period liječenja treba okvirno predstaviti. Ako pretekne planirani period bolesnik se na to upozorava i samo uz njegov pristanak, a na osnovu istinitih informacija i iskrenih očekivanja, uz njegovu dozvolu liječenje se nastavlja.

Učač ne smije sebe predstavljati kao nekoga ko kod Allaha, dž.š., ima prednost nad drugim ljudima i pravdati to uspjesima u liječenju. Ovime bi došlo do poremećaja vrijednosti, odnosno liječnik kao osoba bi u narodu zauzimao važnije mjesto od samog Allahovog, dž.š., govora (Kur`ana). Da nas Allah sačuva takvog iskušenja.

Ukoliko rukju uči ženama kojima nije mahrem, ni po koju cijenu ne smije da se osamljuje sa njima.

Učač ne smije umanjivati vrijednost i značaj medicine niti koristi koje iz nje proizlaze. Allah, dž.š., nas je obavezao da tražimo lijeka budemo li potrebni. Ni On, dž.š., ni Njegov Poslanik, s.a.v.s., nisu ljudima zabranili da bilo gdje ili u bilo čemu traže lijek, osim u onome što je svakako zabranjeno (alkohol, svinjetina i drugo).

Liječenje bolesti uzrokovanih džinsko-šejtanskim djelovanjem nekada podrazumjeva istovremeno korištenje terapije koju odredi učač rukje i one koju propiše ljekari (opće) medicine. Ovo posebno dolazi do izražaja kod agresivnih pacijenata. Čak iako takvo stanje uzrokuju džini, bolesnik se mora tretirati sredstvima za smirenje (moderne medicine) kako bi rukja uopće mogla biti provedena. Sami lijekovi bi mogli smiriti bolesnika što, drugim riječima, znači zaliječivanje ili umrtvljivanje nervnog sistema, a s obzirom da medicina ne priznaje ili ne uočava (ne registruje) aktivnosti džina, takve terapije bi bile kontraproduktivne. Bolesnik je smiren, ali ne izliječen, nego i dalje bolestan. Isprepletane, ove dvije terapije će rezultirati potpunim uspjehom.

Liječenje Kur'anom je kompletan sistem, a posljedice zloupotrebe se protežu na oba svijeta. **Zbog toga učač ne bi smio površno prilaziti liječenju.** Bolesnik koji boluje od bolesti za koje medicina ima adekvatan odgovor, može uzeti pogrešan lijek. To će za posledicu imati neizlječenje, ili pogoršavanje trenutnog stanja. I na tome se sve završava. Lijek koji uzima bolesnik napadnut od džina, direktno se tiče vjerovanja. Ako je liječnik sihirbaz, ili ako je učač rukje ispravan, ali neozbiljan, bolesnikov lijek može biti grijeh koji će ga učiniti nesretnikom oba svijeta.

Međusobni sukobi onih koji liječe Kur'anom. Ovu stvar ne treba komentarisati, osim da je šejtan porazio svakog onoga ko se upusti u to. Tvrdnje bez argumenata su šejtanovo djelo. Uspjeh liječenja u krajnosti zavisi samo od Allaha, dž.š. A greške i propusti, ako ih stvarno kod nekog učača ima, rješavaju se interno, bratskim savjetovanjem. Nipodaštavati svađama jednu od rijetkih vrijednosti koju u ovome vremenu posjedujemo znači da nam mržnja drugih ne treba, mrzimo sami sebe.

Učač se ne smije plašiti sihirbaza ili džina ni u kom slučaju. Dešavalo se da kada se džin javi (kroz osobu koju je uznemirio), da tvrdi kako je jak, kako posjeduje ogromnu snagu i kako je u stanju nauditi porodici učača rukje. Ili je tvrdio da ga šalje sihirbaz koji slovi za jakoga i koji izaziva strah kod ljudi. Nakon toga učač bi se uplašio i odustao od liječenja. Za sebe je tvrdio da nije dovoljno jak, i bolesnika je upućivao na nekoga jačeg. Ovime se pravi nekoliko propusta: učač pokazuje slabost svoga imana; rizikuje svoj i život svoje porodice; ulio je samopouzdanje džinu, šejtanu; unio strah i paniku u srce bolesnika. Allahu ekber!!! Ovo se ne smije desiti! Ne postoji jak džin, niti jak šejtan. I ne postoji jak sihirbaz. Samo je Allah jak, samo On ima snagu i moć.

Ko sve može biti liječnik (onaj koji uči rukju)

Trka za dunjalukom, u vremenu u kome živimo, dolazi do izražaja više nego je to bio slučaj u bilo kom vremenu prije (ovoga). Zbog nastojanja da se sustigne ono što se sustići ne može, kod ljudi sve više biva iskristalisan jedan cilj – osvojiti blagodati dunjaluka, a sve to, naravno na uštrb zarade za sreću vječnog (budućeg) svijeta. Sve ovo čini da kod ljudi blijedi svijest o potrebi slavljenja, zahvaljivanja i traženja od njihovog Gospodara, što za posljedicu ima davanje potpune slobode šejtanu u njegovom nastojanju da zagorča život svakog pojedinca. Nakon što se duše i tijela razbole, javlja se grozničava potreba da budu izliječeni. Vremenom, izdvojila se grupa onih koji su na sebe preuzeli ovu uzvišenu obavezu. Međutim, teret je znatno teži od onoga koji oni mogu iznijeti. Ali dešava se jedna čudna stvar. Spomenuta grupa uporno inzistira na tome da sama ustraje u tome poslu (čak i kada on potpuno odgovara onom sizifovom). Kod mase izgrađuju takvu svijest da se samo odabrani mogu baviti liječenjem Kur'anom, da je to "opasan posao", da se to ne uči nego se biva rođen, predodređen, i mnogo drugih nebuloza. Istina leži u činjenici da se liječenjem Kur'anom (po potrebi, a ne profesionalno) može baviti svaki čovjek koji iskreno vjeruje u Allaha, dž.š., u Njegovo određenje, u Njegovu milost i snagu. Ako se desi da se nekome razboli neko od bližnjih, on će mu proučiti iz Kur'ana ono što bude znao moleći Allaha, dž.š., (tim učenjem) da bolesnom da ozdravljenje i bolesnik će, inšallah, ozdraviti.²⁶⁴ Ova situacija je identična onoj u kojoj osoba (koja se profesionalno bavi liječenjem) uči rukju nad bolesnikom – učač nema (direktnog) utjecaja na ozdravljenje. On uči nad bolesnikom (to učenje je dova Allahu, dž.š.), a Allah određuje hoće li ili neće spustiti lijek. Bolesnik će se obratiti nekome ko mu može detaljnije pojasniti principe i metode liječenja, ukaže li se za to potreba, i to samo po sebi nije problem. Problem je u komercijalizaciji liječenja Kur'anom kroz držanje masa u ubjedenjima koja smo prethodno spomenuli.

²⁶⁴ Spomenut ćemo slučaj čovjeka koji je otišao kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s., i primio islam. Po povratku je prolazio pored grupe ljudi među kojima je bio luđak okovan u lance. Luđakova porodica mu je rekla: „Čuli smo da je tvoj drug (Poslanik, s.a.v.s.) došao s dobrim. Imate li išta čime liječite?“ Učio mu je El-Fatih i bolesnik je ozdravio (U drugoj predaji stoji: „Učio je nad njim El-Fatih svako jutro i veče tri dana. Kad god bi završio učenje, sakupio je pljuvačku i pljuenuo. I on (luđak) je ozdravio.“). Dali su mu stotinu ovaca (ali je on bio u nedoumici da li da ih uzme) pa se vratio Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., i obavjestio ga o tome. Allahov Poslanik, s.a.v.s., ga je upitao: "Uzmi ih, ko god uzme nešto za zabranjenu rukju bit će uništen, ti si uzео (jeo cijenu) za istinitu rukju." (Ebu David, III/ 1093, br. 3892)

Da li može liječiti onaj ko je i sam bio bolestan?

Zbog postojanja tvrdnji da je ovakva situacija nemoguća, potrudit ćemo se da je pojasnimo. Razlog koji spominju oni koji ustrajavaju u toj tvrdnji je taj da su na onome ko je bio bolestan vidljivi tragovi (u vidu mirisa) prisustva džina, a koji prepoznaju džini (oni koji su ga uznemiravali ili neki drugi), i koji ga zbog toga mogu ugrožavati prije nego li nekoga drugog. Ovakvi tragovi postoje, ali smatramo da oni nisu opravdan razlog koji bi nekoga odvratio od toga da pomogne svome bratu. Čovjeku se može desiti samo ono što mu je Allah, dž.š., odredio, i ništa osim toga, a niko, osim Allaha, dž.š., ne zna šta je ono što je On odredio svakome od nas. Nakon što neko bude izliječen, on je spreman da nastavi sa svojim zadatkom uspostavljanja reda na Zemlji. Ne postoji zapreka zbog koje on ne može da svome bratu prouči rukju, osim jedne, a to je pomaganje šejtana svojim djelima (griješanjem). Ako čovjek ustraje u dobru, šejtan je nemoćan protiv njega, ali ako ustraje u griješenju, tada će ga on (šejtan, i.a.) poraziti i povrijediti, neovisno o tome pomaže li on muslimanima učenjem rukje, pomaže li im na neki drugi način, ili se drži po strani i ne doprinosi prosperitetu muslimana na bilo koji način. Zapitat ćemo svakoga ko želi da razmisli: može li osoba koja se obučila (specijalizirala) za liječenje zaraznih bolesti, a prethodno je (u vremenu dok se ona obučavala za liječenje tih bolesti ili u vremenu prije toga) sama izliječena od utjecaja (neke) zarazne bolesti, obavljati tretmane liječenja (zaraznih) bolesti? Mogućnost da čovjek oboli od bolesti od koje je prethodno bolovao ili neke druge bolesti (pa i onih koje prouzrokuju džini) uvijek postoji. Hoće li se to desiti, ili ne, zna samo Onaj koji sve zna. Ali, čak iako je Allah, dž.š., odredio da se tako desi, čovjek će biti u prednosti što je pomagao drugima. **Naglašavamo, zlo ne pogađa čovjeka zato što se čovjek bori protiv zla nego zato što je zlo.**

MIJEŠANJE ISPRAVNOG SA NEISPRAVNIM LIJEČENJEM

Kod mnogih koji tvrde da liječe Kur'anom ćemo naići na primjese koje spadaju u sve samo ne u liječenje Kur'anom. Danas ljudi više uče o vjeri i teže im je podvaljivati laži i prevare. Znači, moralo se prilagoditi vremenu koje dolazi. Iz razgovora sa onima koji su ljude "liječili" i iz literature u kojoj se govori o ovoj oblasti, jasno se vidi da ovaj oblik, sistem liječenja (dozvoljeno liječenje) nije nikako, ili je rijetko praktikovan. Ono što se moglo naći kod "liječnika" jeste poneka spomenuta sura (bez podsticanja ljudi da sami vjeruju i provode u praksi), ili određeni ajeti spakovani u police

osiguranja uobličene u crvene trokutiće. I ti ajeti su uglavnom bivali “osakaćeni”. Izdvajale su se pojedine riječi ili čak slova koja će onome ko ih samo nosi priskrbiti korist. Uvjet čak nije ni da onaj ko traži spasa čini bilo koje od bogougodnih djela. U ovom dugom periodu se u narodu spominje samo jedan učač koji je ljudima pomagao isključivo učeći Kur`an nad njima.

Ovdje ćemo ukazati na oblike liječenja koji u sebi imaju elemente ispravnog, ali koji su onečišćeni prljavštinom koja nije dio islama. Ovi vidovi liječenja nisu valjani i ne mogu se prihvatiti kao neka prijelazna forma. Samo dvije osobe mogu miješati zabranjeno i dozvoljeno: sihirbaz i varalica. Djelovanje prvog praćeno je određenim efektima, a drugog praznom pričom. Ukoliko se ono što ću spomenuti primjeti kod “liječnika” odmah ga treba napustiti i ukazati drugima na njegove prevare:

- Ukoliko spominju istovremeno liječenje Kur`anom i liječenje na daljinu preko slike, telefona ...
- Ako u svom govoru ili djelima pokažu bilo koji od znakova po kojima se prepoznaju sihirbazi.
- Ukoliko ne drži do higijene: tijelo, odijelo, kuća.
- Ukoliko ne pazi da ne dođe do nedozvoljenog kontakta sa ženskom osobom, bilo bolesnicom ili nekom drugom.
- Ukoliko je ohol i za pravo ne daje nikome ko ne razmišlja na istovjetan način, čak i u pitanjima vjere za koja postoje argumenti o jedino ispravnom, a drugačijem stajalištu.
- Ukoliko bez učenja daje dijagnoze bolesnicima, upoznaje bolesnika sa prirodom bolesti, sa navodnim imenima sihirbaza, ukoliko tvrdi da je još neko iz bolesnikove porodice bolestan, a da ta osoba čak nije ni prisutna.
- Ukoliko tvrdi da bolesnik u toku tretmana, učenja može, ili treba biti bez abdesta, da žena treba biti otkrivena (čak iako nosi islamsku odjeću, hidžab), da bolesnik ne treba izvršavati vjerske obrede. Ovakvi “liječnici” nisu rijetkost. Znam za neke koji instistiraju upravo na ovome. Od žena traže da se otkriju i obuku usku odjeću kako bi mogli vidjeti kretnje džina ocrtane na njihovim tijelima.²⁶⁵ Bolesniku se u toku terapije zabranjuje obavljanje namaza jer šejtani napadaju onoga koji klanja i drugo.
- Ukoliko tvrdi da sa ženskom osobom mora da se osami, kako bi upotpunio liječenje, kao i ako žensku osobu u toku liječenja dodiruje kako ne bi smio.

²⁶⁵ “On zna poglede koji kriomice u ono što je zabranjeno gledaju, a i ono što grudi kriju.” (El-Mu`min, 19.)

- Ako se hvali da ga se džini plaše i kako sa njima stupa u kontakt kad god to poželi, tjerajući ih da čine ono što želi, čak i djela koja su u osnovi zabranjena (kazivanje u budućem, tajnama ljudi i drugo).
- Ukoliko daje, predstavljajući to terapijom, određene preparate a za posljedice njihovog korištenja ne želi odgovarati. Jednom sam u novinama pročitao kako je žena umrla od "hodžine vode". Njena kćerka koja je optužena da je usmrtila svoju majku je tvrdila da to nije učinila nego da joj je majka podlegla nakon korištenja hodžine terapije. Koliko u tome ima istine, ne znam. Međutim znam za slučaj čovjeka koji je nekolicini ljudi sa kojima sam imao kontakta davao nešto, što je u stadiju u kome su se bolesnici nalazili jedino predstavljalo lijek, ali nije htio da se igdje spomene da su to dobili od njega, i naravno, nije htio da čuje o posljedicama.
- Ukoliko psuje u toku učenja, a posebno vjerske svetinje.
- Ukoliko u toku učenja od džina traži usluge obćavajući im protuusluge.
- Ukoliko džinu nudi da prilikom izlaska iz oboljele osobe uđe u neku drugu. "Njima je ovladao šejtan i učinio da zaborave na Allaha. Oni su na šejtanovoj strani, a oni na šejtanovoj strani će sigurno nastradati."²⁶⁶
- Ističe li moć, sposobnost nekih šejhova (čak umrlih), a umanjujući na bilo koji način ličnost Muhammeda, s.a.v.s., čak tvrdeći da mu neki od umrlih šejhova čini pomoć u liječenju.
- Ukoliko nekog od ashaba Allahovog Poslanika, s.a.v.s., nazivaju pogrđnim imenima.
- Ukoliko psuju ili vrijeđaju borbu na Allahovom putu i borce Njegove, ili nipodaštavaju značaj bilo kog od propisa vjere.
- Ako posjećuju mjesta na kojima se čini sve osim hajra (mjesta gdje se konzumira alkohol, čini blud, sluša muzika ...).
- Ukoliko lažu na Allahovog Poslanika, s.a.v.s., pravdavajući svoje postupke. U jednoj knjizi sam pročitao slučaj koji navodi autor, a koji se kazuje u Knjizi milosti(?) kada je Allahov Poslanik, s.a.v.s., tražio od jedne džinice njenih dvanaest imena koja će onom ko ih zna i ko ih nosi u privjesku osigurati zaštitu od nje same. Također, onaj ko ih bude nosio imat će zaštitu Allaha, dž.š.²⁶⁷ Treba li onda klanjati ili moliti Allaha, dž.š., za zaštitu zikrovima, dovama i dobrim djelima? Vjerovatno ne. Zamislite situaciju u kojoj Allahov Poslanik, s.a.v.s., poziva u ono što sam zabranjuje!

²⁶⁶ Al-Mudžadela/ 19

²⁶⁷ Mustafa Čajlaković, *Tajna Sulejmanova, a.s., prstena*, str. 14,15

- Ukoliko tvrdi da on nije obavezan obavljati neke od vjerskih propisa, zato što je on iz samo njemu znanih razloga oslobođen tih obaveza. Lično poznajem jednu takvu osobu koja tvrdi da u određenim situacijama ne mora klanjati!
- Ukoliko u procesu liječenja, u terapiju uključuju zabranjene riječi (tekstove). Nekoliko autora spominju ove stvari (už nikakve ili neznatne razlike) u svojim djelima (što vodi zaključku da koriste isti izvor). Za liječenje određene bolesti čini se sljedeće: “Liječi ga davanjem mozga majmuna i žabe (...)”^{268 269}
- Nekada tvrdi da zna bolesnikov smrtni čas, tvrdi još i da mu bolesnik nije došao u tom vremenu, umro bi, i drugo.
- Ukoliko u kući drži psa ili mu je kuća okićena slikama sa likovima, ljudskim ili životinjskim figurama.
- Ako tvrdi da sarađuje sa melecima, u smislu da im on izdaje naređenja, a da mu se oni pokoravaju. Ako takav liječnik bude upitan odakle mu informacije koje realno ne bi mogao znati, odgovara da su mu to meleci prenijeli, a u stvari je riječ o džinima.
- Ako tvrdi da ne može liječiti dok pada kiša. Neki od njih uistinu to i ne mogu ali ne zbog kiše. Dešava se to kod onih koji se već zagazili u svijet sihira. Padanje kiše u stvari označava brojnost meleka na Zemlji (meleci spuštaju kapi kiše, padanje kiše nije ništa drugo do brojnost kapi, a brojnost kapi je brojnost meleka; ščjtani i džini se povlače, bježe pred melecima i skoro nemoguće ih je privoliti da se tada aktiviraju)

²⁶⁸ Korištenje žaba u medicini: „Imam Ahmed je rekao: “Nije dopušteno koristiti žabe u medicini. Allahov Poslanik, s.a.v.s., zabranio je njihovo ubijanje.”“ Ovo je predanje preneseno kao predanje od Osmana bin Abdurrahmana, r.a., kada je jedan arapski liječnik govorio o upotrebi žabljeg mesa u medicini. (Preneseno u Musnedu od imama Ahmeda) Isto predanje navedeno je u Sunenu od En-Nesaia gdje je preneseno da je jedan arapski liječnik spomenuo upotrebu žaba u medicinskim preparatima, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., je onda zabranio njihovo ubijanje u te svrhe.

Ebu-Hurejre prenio je da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., zabranio upotrebu neetičkih lijekova. Ubijanje žaba u medicini ili za hranu jesete nedopušteno, a neke su njihove vrste čak otrovne. Ibn-Sina je također govorio o žabama, kazujući: „Jedenje mesa ili krvi od žaba uzrokuje oticanje tijela, mijenja (ili muti boju kože, uništava spermu i može uzrokovati nevoljni i opći prolaz sperme, sve dok se ne umre. Prema tome, liječnici su prestali upotrebljavati žablje meso u medicini.“ (Ibn-Kajjim el-Dževzi, *Poslanikova medicina*, str. 363; Žaba.

²⁶⁹ Vehid Pekarić, *Spoznaja duhovnog svijeta i liječenja duševnih bolesti*, str.57; (Primjer 2.: „Liječi se kađenjem listovima čička, zatim treba zaklati crnoga pijevea koji na sebi nema biljega. Namaži ruku i čelo bolesnoga pijevečevom krvlju i nakapaj mu u nos prilikom učenja azime. Kadi ga magarećim izmetom.“), “Grin”, Gračanica, 1998; ovo nisu izdvojeni primjeri. Prethodno spomenuto djelo *Tajna Sulejmanova, a.s., prstena* također sadrži ovakve ili slične recepte.

- Prijateljevanje sa nevjernicima umjesto vjernicima i ponižavanje vjernika, kako bi se dodvorio nevjernicima; druženje sa grješnicima i umiljavanje istima podržavajući ih u činjenju zabranjenih djela.
- Savjetovanje bolesniku da posjećuje kaburove moleći dobre da ga izliječe.
- Upućivanje bolesnika da čini djela koja praktikuju nemuslimani. Tako "liječnik" upućuje bolesnika da obavi misu u crkvi (ili navede rodbinu da to učine u ime bolesnika), ili da posjeti neko od njihovih svetih mjesta, da lijek traže upućivanjem određenih molitvi Isusu (Isaa, a.s.). Teško je za povjerovati će neko ovo saslušati do kraja, a kamoli učiniti. Ipak, to se dešava.

Nabrojana djela, osim nekih, još uvijek ne znače da je onaj kod koga se nađu sihirbaz, ali sumnja u njegovo liječenje je velika kao brdo. Ti ljudi, ili lutaju u neznanju, ili su veliki grješnici. Valja im objasniti dobro i zlo i pozvati ih da se pokaju uz neizostavno odbacivanje svih ovih nakaradnih djela. Onaj ko se pokaje i okani, spasio se. Onaj ko u zlu ustraje, pa sam je svoj neprijatelj.

ZABRANJENA LIJEČENJA

Zabranjena liječenja su sva ona koja uključuju bilo otvoreni i vidljivi, ili skriveni a prepoznatljivi vid korištenja zabranjenih riječi i djela u svrhu liječenja. Bolesnik mora shvatiti da postoji granica koju ne smije prekoračiti, čak i u bolesti. Nešto od onoga što ćemo spomenuti kao zabranjena liječenja, na prvi pogled možda ne izgleda kao liječenja, ali to jeste. Liječenje sihira sihirom posigurno, liječenje kod svećenika nemuslimana, i neka druga posigurno su zabranjena liječenja, ali da li čitanje horoskopa, odnosno praćenje sudbinskog određenja astrološkim kartama, gledanje u grah, šoljice od kahve, ili gledanje u "kašike" uopće imaju svrhu liječenja, i ako imaju zašto su zabranjena. Generalno, druga grupa spomenutih liječenja nema utjecaja na faktičko zdravstveno stanje bolesnika, ali liječenje koje je ovdje u pitanju je liječenje sujete, izgrađivanje lažne nade onima koji su u nevolji, ili umrtvljivanje želje za ulaganjem u izgrađivanje svoga života (kod nekih), kada već ima neko ko vas priprema na ono što će vam se desiti sutra, nekoga ko vam objašnjava da li i kakav korak trebate napraviti sljedeći, pa da ne budete pogođeni teretom sudbine, nego da sudbinu prilagodite vašim potrebama.

Liječenje sihira sihirom – nušra

Iako je u osnovi moguće da dođe do izliječenja otklanjanjem sihira sihirom, zbog osnove njegovog nastanka, zaživljavanja i postojanja ova metoda je nesumnjivo zabranjena. Pokaže li sihirbaz otvoreno da će određeni sibir otkloniti sihirom, stvar postaje jasna. Međutim ono što kod ljudi izaziva zbunjenost – pravilo je da sihirbazi nikada otvoreno javno ne pokazuju svoj sibir, nego liječenje isključivo(!) obavljaju Kur'anom. Ustvari, dešava se sljedeća situacija: sihirbaz javno izgovara nešto iz Kur'ana, ili govori o nečemu dozvoljenom, a što će lijepo zvučati u bolesnikovim ušima, a zatim tiho, nerazumljivo mumlja određene vradžbine. Liječenje sihira sihirom dešava se na način da sihirbaz priziva svoje džine i naređuje im da iz bolesnika otjeraju džine, koji su poslani prethodno napravljenim sihirom, u kom slučaju dolazi do borbe između dviju grupa, što može ostaviti trajne posljedice na bolesniku. Ako i uspije otjerati džine koji su uznemiravali bolesnika, on mu zatim, kao zaštitu, određuje druge (svoje) džine koji će boraviti u / uz njega kako bi ga čuvali nekih sljedećih napada. Onaj ko ne vidi da se ovdje radi o gašenju vatre vatrom, trebao bi se zapitati da li je s njegovim čulom vida sve u redu. Druga moguća situacija je da sihirbaz (ako je autoritet među džinima) jednostavno traži da džini napuste bolesnika, što samo po sebi ne bi bilo problem. Ali s obzirom da se sihirbaz ne smije zamjeriti šejtanu (a i kako bi), taj zahtjev bude upotpunjen supstitutom – osobom koju će džini opsjesti onog momenta kada napuste svoju trenutnu žrtvu. Mnogo je drugih metoda liječenja sihira sihirom koje suštinski odgovaraju prethodno spomenutima.

Liječenje metodom sihira zahtjeva obaveznu saradnju sa džinima (sihirbaza), traženje usluga od njih, dodvoravanja im se, uzvisujući ih, kako bi im udovoljili i dr.

“Traženje pomoći od džina i okretanja njima, (traženja od njih) da ispune nečije potrebe povređujući nekoga, ili da mu koriste širk je; vrsta robovanja direktno usmjerena nekome osim Allahu, dž.š. To je ostvarivanje koristi od džina da ispune nečije potrebe, a zauzvrat oni (džini) dobivaju poštovanje i povjerenje, i bivaju pozivani da ispune njegove želje.

Allah, dž.š., je rekao: “A na Dan kada On sve sakupi: “O skupe šejtanski, vi ste mnoge ljude zaveli!” – “Gospodaru naš” – reći će ljudi, štićenici njihovi – “mi smo jedni drugima bili od koristi i stigli smo do roka našeg koji si nam odredio Ti!” – “Vatra će biti prebivalište vaše” – reći će On – “u njoj ćete vječno ostati, osim ako Allah drukčije ne odredi.” – “Gospodar tvoj je zaista mudar i sveznajući.” /

“Tako isto Mi Prepuštamo vlast jednim silnicima nad drugima zbog onoga što su zaradili.”²⁷⁰

Allah, dž.š., je rekao: “ (...) i bilo je ljudi koji su pomoć od džina tražili, pa su im tako objest povećali.”²⁷¹ Kada ljudi traže pomoć od džina da bi povrijedili nekoga, ili da bi ga zaštitili od onoga čijeg zla se plaši, sve to je širk, i ko god je u takvom stanju, njegov namaz i post ne znače ništa. Allah, dž.š., je rekao: “A tebi, i onima prije tebe objavljeno je: “Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti.””²⁷² “Ko god je poznat da radi takve (ove) stvari, ne klanja mu se dženaza, ne prisustvuje²⁷³ se njegovoj dženazi, i on ne može biti ukopan u muslimansko mezarje.

Od Ibn-Abbasa se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Nije od nas onaj ko donosi loše predznake, ni onaj u čije se ime donosc; ni onaj ko proriče, niti onaj za koga se proriče; ni onaj ko praktikuje sahir, niti onaj u čije se ime sahir pravi.”²⁷⁴

Kada je Allahov Poslanik, s.a.v.s., upitan o liječenju sihira sihirom (**nušra**), odgovorio je: “To je šejtanski posao.”²⁷⁵

Na kraju, onaj ko shvati kakva opasnost leži u posjeti sihirbaza zbog bilo kog razloga, pa makar i traženja lijeka, poželjet će da sebe i svoj život sačuva takvog poniženja. Manja šteta za vjernika od ugrožavanja njegove vjere jeste ustrajavanje u bolesti pa, ako je tako Allahovo, dž.š., određenje, i do smrti i povratka svome Gospodaru (što ne isključuje traženje izlječenja dozvoljenim metodama).

Posjećivanje gatarara

Jedna od najvećih boljki muslimana našeg vremena jeste posjećivanje gatarara (fizička posjeta, telefonski razgovori, pisani oblik gatanja i dr.). Gatari su ljudi (ako se mogu nazvati ljudima), koji tvrde da znaju neviđeno, (nekada) sarađuju sa džinima, pokorni su šejtanu, nezahvalni i neposlušni svome Gospodaru, silnici, lažovi, prevaranti. Zajedničko svim gatarima je da

²⁷⁰ El-En`am, 128,129

²⁷¹ El-Džinn, 6

²⁷² Az-Zumer, 65

²⁷³ *Fatava Al-Ledžnetul-Da`imeh*, 1/407-408 (Šejh Abdul `Aziz ibn-Baaz je dodao u vezi sa osobom za koju se zna da praktikuje saradnju sa džinima, da se moramo boriti protiv toga, savjetovati druge da to ne rade, prokazati onoga ko to radi, ne smije mu se dopustiti da oženi muslimanku, da se jede meso životinje koju je on zaklao, ne smije se klanjati nad njim (dženaza) i za njim, i sve to dok ne dokaže svoje pokajanje i pokornost Allahu, dž.š.)

²⁷⁴ *Et-Taḥerani*

²⁷⁵ *Aḥmed*, III/ 294; *Ebu Dawud*, 3868

govore o neviđenom, a razlikuju se po tome što jedni svoje informacije crpe iz saradnje sa džinima, dok su drugi lažljivci ili su ponešto o znakovima naučili iz knjiga koje obrađuju tu tematiku. I jedni i drugi su nevjernici jer su zaniijekali ono što Allah, dž.š., objavljuje:

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

“Reci: “Niko, osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji ne zna šta će se dogoditi; i oni ne znaju kada će oživljeni biti.””²⁷⁶

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا//إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

“On tajne zna i On tajne Svoje ne otkriva nikome,/ osim onome koga On za poslanika odabere; zato On i ispred i iza njega postavlja one koji će ga čuvati.”²⁷⁷

Muhammed, s.a.v.s., Allahov, dž.š., poslanik i Njegov miljenik, kome je otkriveno nešto od onoga što nije otkriveno drugima, za sebe ipak nije tvrdio da zna neviđeno, niti je o neviđenom govorio. Šta onda reći za gatare i proricatelje: smatraju li se odabranijima od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., ili da im je dato nešto od onoga što nije dato čak ni poslanicima.

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

“Reci: “Ja vam ne kažem u mene su Allahove riznice, niti meni Je poznat nevidljivi svijet, niti vam kažem ja sam melek – ja slijedim samo ono što mi se objavljuje.” Reci: “Zar su isto slijepac i onaj koji vidi? Zašto ne razmislite?””²⁷⁸

Ipak se dešava da gatari nekad pogode nešto od onoga za što budu pitani. Prenosi se od Aiše, r.a., da je rekla: “Neki ljudi su upitali Allahovog Poslanika, s.a.v.s., o vračarima pa je rekao: “Oni su ništa.” Rekli su: ‘O Allahov Poslaniče, nekada ono što nam kažu bude istina.’ Allahov Poslanik,

²⁷⁶ En-Neml, 65

²⁷⁷ El-Džinn, 26, 27

²⁷⁸ El-En`am, 50

s.a.v.s., je rekao: "To je riječ istine koju oni nauče od džina koji je došapne u uho svog susjeda (džina)²⁷⁹, ali je izmiješaju sa stotinu laži."²⁸⁰

Gatari nekada kažu informacije o onome ko ih posjeti, a da ga nikada dotad nisu vidjeli. Ovo u narodu bude prikazano kao dokaz njihovog prijateljstva sa Allahom, dž.š., zbog čega im On otkriva tajne. Međutim radi se o potčinjavanju džina pratioca čovjekovog (qarina). Qarin će gataru prenijeti sve o onome čiji je pratilac, a to nekada mogu biti i najskrivenije tajne. Dešavalo se i to da čovjek krene da posjeti nekog gataru, ali nije ubijeđen u njegovo umijeće. Međutim kada se sretnu ovaj mu ispriča čak i ono što je komentarisao na putu do gataru. Ponovo, riječ je o qarinu (o korištenju džina u ove svrhe već je bilo riječi). Džini znaju ono što je za ljude u jednom momentu gajb, ali oni ne znaju apsolutni gajb (za gataru je skriveno ono što se dešava kod nekog čovjeka, ali to isto nije skriveno za džina pratioca tog čovjeka, i kada ovaj to ispriča gataru, ispostavi se da on zna skriveno što ne odgovara istini; skrivene stvari i za ljude i za džine su, na primjer, one koje će se desiti sljedeće minute i druge stvari). Dokaz da džini ne znaju skriveno, budućnost, jeste smrt Sulcjmana, a.s., koga su služili, radili u njegovim rudnicima i izrađivali mu razne predmete:

قَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَنْ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

“A kad smo odredili da umre, crv koji je bio rastočio štap njegov – upozorio ih je da je umro, i kad se on srušio, džinovi shvatiše da ne bi na mucu sramnoj ostali da su budućnost prozreti mogli.”²⁸¹

Neovisno o “sposobnosti” gataru da proreknu skrivene stvari sadašnjosti i budućnosti, ili da se ponižavaju u pokušajima da to učinu, muslimanima je zabranjeno odlaziti im. Upozoreni smo, a na nama je hoćemo li poslušati ili se oglušiti. Za gatara je vezana jedna stvar: oni dijagnosticiraju bolesti a (najčešće) za nju nemaju lijek. Čovjek ode ljekaru da bi ovaj otkrio bolest, ali da bi zatim dao i odgovarajući lijek. Ako vam doktor kome odete, zato što vas boli stomak, kaže da vas boli stomak, a ne propiše lijek, on nije doktor! O tome preko čega sve gatari rade, bilo bi

²⁷⁹ U jednom drugom hadisu je pojašnjeno da džini prisluškuju razgovore meleka, a zatim ono što čuju došapnu vračaru izmiješano sa stotinu laži (džini stoje jedan iznad drugoga i onda ono što prvi čuje došapne onome ispod sebe i tako do kraja; nekada zvijezda padalica pogodi onoga koji nosi vijest, a nekada ne, tako da nekada uspiju saznati i prenijeti nešto, a nekada im to ne uspije)

²⁸⁰ Buhari, 5429; Muslim, 2228

²⁸¹ Sebe', 14

bespredmetno govoriti. Radi se o neograničeno mnogo stvari, od onih “bezazlenih” (šoljice od kahve, grah, kamenčići, listovi, kosti, kašike, i neki drugi predmeti), do onih koji dokazuju da je onaj kod koga se nađu sihirbaz (oni kojima su potrebna imena i datumi rođenja bolesnika i njegovih roditelja, oni koji traže dijelove odjeće ili druge intimne stvari, i drugo).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“O vjernici, vino i kocka i kumiri i strelice za gatanje su odvratne stvari, šejtanovo djelo; zato se toga klonite da biste postigli što želite.”²⁸²

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Ko god ode gataru (posjeti ga) i pita o bilo čemu, namaz mu se neće primiti četrdeset dana.”²⁸³

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Ko god posjeti gataru i povjeruje u ono što on kaže, zaniijekao je (postao je nevjernik u) ono što je objavljeno Muhammedu, s.a.v.s.”²⁸⁴

Šejh Abdul `Aziz ibn-Baaz je rekao: “Astrologija, čitanje iz listova palme, čitanje iz šoljica kahve, proricanje i druge stvari koje praktikuju vračari i sihirbazi jesu nauke (iz vremena) džahilijeta koje su zabranili Allah, dž.š., i Njegov Poslanik, s.a.v.s. To su djela koja je islam proglasio lažnima (neistinom) i upozorio na njihovo praktikovanje (zabranio), ili odlazak onima koji ih praktikuju, i pitati ih o bilo čemu ili vjerovati u ono što kažu – zato što je to znanje o skrivenom koje je Allah, dž.š., zadržao za sebe.”²⁸⁵

Horoskop

Kreiranje horoskopa i vjerovanje u ono u njemu kazano potpada pod značenje prethodno spomenutih ajeta i hadisa o zabranjenosti proricanja i zabranjenosti posjete onih koji proriču. Osoba koja se bavi kreiranjem horoskopa, proričući time budućnost, direktno se suprotstavlja značenju ajeta u kome Allah, dž.š., govori da niko osim Njega ne zna skriveno (gajb).²⁸⁶ Takva osoba je otišla u nevjerstvo zbog ciljane namjere da sebe okiti znanjem o onome o čemu samo Allah, dž.š., znanje posjeduje, odnosno da se petlja u ono što je ekskluzivno božansko pravo. Horoskop je ekvivalent

²⁸² El-Ma`ide, 90

²⁸³ Muslim, 2230

²⁸⁴ Ahmed, II/ 408 ; Ebu-Davud, 3904; Et-Tirmizi, 135; Ibn-Madže, 639; El-Hakim, I/8

²⁸⁵ Medžumu`ul-Fetava, Šejh Abdul `Aziz ibn-Baaz, II/120-122

²⁸⁶ En-Neml, 65

posjeti gataru, zbog toga što je iniciran istim razlogom (željom za saznavanjem budućnosti) i realizovana istim ili sličnim metodama.

Mnogi će ustvrditi kako horoskope čitaju iz zabave, sumnjajući ili povremeno vjerujući, a povremeno sumnjajući u ono što im bude obznanjeno. Ovo ne isključuje kaznu spomenutu hadisima, jer ni hadis nije izričito spomenuo posjetu i vjerovanje gataru, nego se odnosi na posjetu i pitanje (čitanje i traženje odgovora ako mislimo na horoskop) o nedopuštenoj stvari uz ubjeđenje da onaj koga se pita, uistinu ima odgovor na pitanje. Druga je i daleko opasnija stvar povjerovati. Značenje hadisa je generalno, uz nepostojanje izuzetaka: vjerovati onome ko tvrdi da posjeduje znanje o onome o čemu samo Allah, dž.š., znanje ima jeste kufr!

Ako se vratimo horoskopu, vidjet ćemo da, ma kako neko tvrdio da ne vjeruje u ono što čita, ako pročita nešto što mu odgovara – srce mu zaigra, ili, ako pročita kakvo negativno predviđanje, uznemiri se, pa makar i na momenat. Vjeruje li onda ili ne?!

Suštinski horoskop, kao predviđanje budućnosti, predstavlja svojevrsnu mapu puta, odnosno uputstva za onoga ko ga čita da promijeni ono što mu je do tada “bilo” suđeno (kader), ili da to prizove i njegovo dešavanje osigura.

Onima kojima nisu dovoljne riječi opomene i upozorenja njegovog Stvoritelja ili Njegovog Poslanika, s.a.v.s., spomenut ćemo nekoliko činjenica koje svako ko ima imalo razuma mora shvatiti.

Danas na dunjaluku obitava oko 6 milijardi stanovnika (ljudi). Ovom broju je suprotstavljeno 12 horoskopskih znakova kao preslika njihovih sudbina. Podijelimo li ova dva broja, doći ćemo do tačnog, ali malo vjerovatnog rezultata – da svakih 500 miliona ljudi ima identičnu sudbinu! Kreatori tih astroloških mapa će kazati da namjerno pogrešno prezentujemo njihovo djelovanje. Kazat će da osim 12 spomenutih znakova postoje podznaci koji pobliže određuju ličnost svakog čovjeka. Naravno, 12 znakova ima svoje podznake, koji opet imaju svoje, a ovi opet svoje, i tako dalje. Uzmemo li da se ovi znakovi šire do brojke od 100 000, i ako taj broj ponovo ukomponujemo sa brojem stanovnika, doći ćemo do rezultata da najmanje 6 hiljada ljudi ima iste sudbine. Ima li bezumnika koji će povjerovati u ovo?

Ako neko odluči da testira dnevni horoskop, vidjet će da se svaki sljedeći (ili svaka sljedeća dva dana) mijenja za vlasnika znaka: jedan dan je idealan za posao, dok je već sljedeći dan bolje ne upuštati se u poslovanje zbog rizika koji prevladava, i tako stalno; ista je situacija i sa zdravljem). Prencemo li ovo na cijelu godinu, vidjet ćemo da ne postoji biznismen koji bi

mogao uspjeti, vidjet ćemo da sve što se stekne jedan dan propada ili biva umrtvljeno sljedeći. Kada se zapitamo šta je sa zdravljem, dobit ćemo isti odgovor: nemoguće je da na dunjaluku postoji zdrav čovjek, jer svakih nekoliko dana drastično se mijenja horoskopska zdravstvena slika svakog pojedinca.

Upoređivanje horoskopa dvaju različitih časopisa najbolje pokazuje prave likove i namjere kreatora horoskopa. Svaki časopis nosi različito predviđanje za isti znak (upoređivanje tinejžerskog, časopisa za žene, ili onog usmjerenog na šire, raznolike populacije). Ovo govori o samo jednoj funkciji tako poslaganih podataka – komercijalnoj. Kada vidimo cijene poziva astro-telefonskih brojeva, biva nam jasno otkud različitim kalibrima proročica, vidovnjaka i astrologa ideja da zauzimaju veliki dio marketinškog prostora televizije, radija ili časopisa raznih kalibara. Ali nam nije jasno otkud ideja ljudima da zovu te iste brojeve jer jedino što mogu olakšati je svoj džep, a izliječiti (možda) mogu samo sujetu.

Provjeravali smo i određene sedmične novine u kojima odgovore na pitanja daje “najpoznatija balkanska proročica”. Odgovori se objavljuju pod šiframa kako bi “diskrecija bila zagarantovana”. Upoređivali smo odgovore jedan određen period i došli do sljedećeg otkrića: objavljivani odgovori u jednom broju su u potpunosti prenošeni u sljedeće brojeve; dodijeljivane su im samo trenutno aktuelne šifre.

Oni koji kreiraju horoskope također su vlasnici određenih znakova. Svaki znak u jednom vremenu biva okarakterisan kao nesposoban za posao, potpuno svjesno rasuđivanje, i drugo. Postavit ćemo samo jedno pitanje – koliko su validna predviđanja koja kreatori horoskopa daju u vremenu u kome oni kao vlasnici znakova potpadaju pod negativan utjecaj zvijezda i bivaju onesposobljeni da zdravo, objektivno rasuđuju?

Posmatranje i izučavanje zvijezda

Posmatranje i izučavanje zvijezda je podijeljeno u dvije vrste:

Astrologija – izučavanje utjecaja zvijezda;

Astronomija – izučavanje pozicija i kretanja zvijezda .

Astronomija se dijeli u dvije kategorije.

Kretanje zvijezda se koristi za definisanje stvari koje služe vjerskim potrebama i to je neophodno. Ako to pomaže vjerskim obavezama, onda je učenje toga obaveza. Takav je slučaj sa korištenjem zvijezda da se odredi pravac kible (Mekke).

Ako se kretanje zvijezda koristi da definiše stvari koje koriste svjetovnim potrebama, nema ništa lošeg u tome, i ono se dijeli u dvije vrste.

1. Korištenje zvijezda za rad po sezonama, kroz učenje faza mjeseca. To je jednostavno poznavanje godišnjih doba, ali postaje širkom ukoliko se ustvrdi da neka zvijezda određuje specifične vremenske uvjete.
2. Korištenje zvijezda za određivanje pravca (primjer zvijezde Sjevernjače) kako je to rekao Allah, dž.š.:

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ ١٥ / وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

“On je po Zemlji nepomična brda pobacao da vas ona ne potresa, a i rijeke i puteve da se ispravno usmjeravate,/
i putokaze, a i po zvijezdama se oni upravljaju.”²⁸⁷

Astrologija

Qatade je rekao: “Allah je stvorio zvijezde zbog troga: da ukrasi nebesa, da (njima) kamenuju šejtane i kao znakove za navigaciju. Ko god u njima traži bilo šta drugo, griješi, nema koristi od toga i troši svoje vrijeme i trud u traženju nečega o čemu nema znanje.”²⁸⁸

Izučavanje utjecaja zvijezda dijeli se na tri vrste.

1. Vjerovanje da zvijezde imaju stvarni utjecaj u smislu da kreiraju događaje i zlo. Ovo je najveći širk zbog tvrdnje da postoji drugi tvorac osim Allaha, dž.š.
2. Uzimati utjecaj zvijezda kao razloga za tvrdnje o poznavanju skrivenog (gajba). Iz pokreta i promjena u zvijezdama (onaj ko to tvrdi) zaključuje da će se nešto desiti zato što se nešto desilo sa nekom zvijezdom. Tako čujemo da će nečiji život biti jadan zato što se rodio pod nekom zvijezdom, ili će neko drugi biti sretan zato što je rođen pod nekom drugom zvijezdom. Osoba koja koristi znanje o zvijezdama da bi tvrdio da posjeduje znanje o neviđenom postaje kafir (Vidjeti En-Naml, 65).
3. Vjerovanje da su zvijezde uzrok što su se dobre ili loše stvari desile, odnosno pripisivati utjecaju zvijezda stvari koje su se već desile (činiti to tek kada se nešto desi), jeste manji širk. Osnovni princip jeste da je – ko god vjeruje da je jedna stvar uzrok drugoj, kada to Allah, dž.š., nije tako odredio – prekoračio granicu i ne priznaje Allaha, dž.š., kako bi to trebao činiti, a jedini koji čini da se stvari dešavaju je Allah, dž.š. Prenosi se od Zejd ibn-Halida el-Džuhanija da je rekao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., nas je predvodio na sabah namazu na Hudejbiji nakon kiše koja

²⁸⁷ En-Nahl, 15,16

²⁸⁸ Buhari, 2/240

je padala te noći. Kada je završio namaz okrenuo se ljudima i rekao: "Znate li šta je vaš Gospodara objavio?" Rekli su: 'Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju.' Rekao je: "Ovog jutra je jedan od Mojih robova postao vjernik u Mene, a jedan je postao nevjernik. Onaj koji je rekao 'spuštena nam je (pala je) kiša Allahovom milošću' je vjernik u Mene, a nevjernik u zvijezde. Ali onaj ko je rekao p'ala je kiša zbog te i te zvijezde' je nevjernik u Mene, a vjernik u zvijezde.""²⁸⁹ ²⁹⁰

Hamajlije

Izraz "hamajlija" obuhvata sve ono što je kod ljudi prihvaćeno kao predmet i osnova priskrbljivanja koristi ili sprječavanja nastanka štete za onoga kod koga se nađe, a uokvireno je u predmete za koje se vjeruje da posjeduju svojstva natprirodnog. S obzirom da ne postoje predmeti takve "svetosti" i utjecaja, ova navodna svojstva se vežu za mnogo šta: tek rođenoj djeci se izrađuju minijturni predmeti od drveta (borovina, tisovina, i dr.) koji im se stavljaju na odjeću; iz istog razloga se djeci i odraslima vješaju (na vrat) ili ostavljaju u njihovom prisustvu (u kućama, autima, na igračkama, i dr.) hamajlije razniha namjena: staklene "oči" za zaštitu od uroka, minijturni Kur`ani i drugi kur`anski zapisi za potpunu zaštitu, odjeća specifičnih boja i osobina okićena vezovima sura, ajeta, vefkova, formula, a korištena je za zaštite pa čak i od oružja bilo koje vrste i snage; slike umrlih, svetih zapisa ili građevina za koje se vjeruje da se odazivaju onome ko ih pozove; potkovice za sreću, tespih i dove okačene u autu za napredak i bereket vlasnika; predmeti koji štite od djelovanja zlih duhovnih snaga; zapisi, predmeti (igle, makaze, mozaici, prstenje, narukvice), čak i hrana (luk, pšenica, i dr.).

Prenosi se od Zejnebe, supruge Abdullaha ibn-Mes`uda da je Abdullah reka^o: "Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Čini (čarolije, vradzbine, zabranjene rukje, op.a.), hamajlije i ljubavne carolije su širk.""²⁹¹

Prenosi se od Uqbe ibn-Amira, r.a., da je rekao: "Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Ko god nosi hamajliju, Allah mu neće ispuniti potrebe, a ko god nosi školjke (u svrhu zaštite), Allah mu neće dati mira.""²⁹²

Prenosi se od Uqbe ibn-Amira el-Džuhanija da je jedna grupa došla Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., da mu daju bej`ah (prisegu na vjernost). On je

²⁸⁹ *Buhari*, 801; *Muslim*, 104

²⁹⁰ Šejh Muhammed ibn-Usejmin, *El-Qavlul-Mufid*, III/ 102

²⁹¹ *Ebu-Davud*, 3883; *Ibn-Madže*, 3530; Albani ga je svrstao u sahih hadise: *Al-Silsiletul-Sahihah*, 331 i 2972

²⁹² *Ahmed*, 16951; Albani je rekao da je da'if: *Da'ifal-Džami'*, 5703

prihvatio prisegu deveterice, ali ne i od jednog. Rekli su: "O Allahov Poslaniče, prihvatio si prisegu deveterice, ali ne i od jednog." Rekao je: "On nosi hamajliju." Čovjek je stavio ruku u njedra i izvadio (hamajliju). Zatim je Poslanik, s.a.v.s., prihvatio i njegovu prisegu. Rekao je (Allahov Poslanik, s.a.v.s.): "Ko god okači, nosi hamajliju, počinio je širk."²⁹³

Ebu-Davud bilježi da je 'Isa bin-Hamza rekao: "Ušao sam kod Abdullaha ibn-Akima a njegovo lice je bilo crveno od visoke groznice. Rekao sam – zašto ne okačiš hamajliju? Rekao je: "Tražimo kod Allaha zaštitu od toga. Allahov Poslanik, s.a.v.s., jer rekao: 'Ko god okači bilo šta, bit će prepušten (njegovoj) brizi (...)'""

Hamajlije se smatraju ekvivalentom učenju rukje. Stajalište nekih je da su hamajlije, ako njihov tekst ispunjava uvjete koje ispunjava pravoaljana rukja, isto što i rukja.

Hamajlije koje u sebi sadrže bilo šta osim Kur'ana, ili bilo šta (zabranjeno) uz Kur'an, zabranjene su po konsenzusu učenjaka i u to nema sumnje.

Druga vrsta su hamajlije koje su sadržinski ispravne. Njihova osnova je Kur'an, i ne postoje primjese ničega drugog. Po pitanju ovih hamajlija postoje određena razilaženja. Neki su na stajalištu da su dozvoljene i da su one ekvivalent učenju rukje. Oni smatraju da su hamajlije, ako njihov tekst ispunjava uvjete koje ispunjava pravoaljana rukja, isto što i rukja. Drugo je mišljenje, poput onog koje zastupaju Abdullah ibn-Mesu'ud, Abdullah ibn-Akim, Abdullah ibn-Amr, 'Ukbe ibn-Amir, i drugi, da ni hamajlije koje ne sadrže ništa drugo osim Kur'ana nisu dozvoljene. Oni ne prave razliku između hamajlija koje sadrže Kur'an i onih koje sadrže zabranjene stvari.

Učenjaci stalnog komiteta za fetve (Šejh Abdul Aziz ibn-Baaz, Šejh Abdullah-ibn Gadjan, Šejh Abdullah ibn-Qa'ud) kažu: "Učenjaci se slažu da je haram kačiti (nositi) hamajlije koje sadrže bilo šta osim Kur'ana, ali se razilaze u stajalištu spram onih koje sadrže Kur'an. Neki od njih kažu da su takve hamajlije dozvoljene, a drugi da nisu. Stajalište onih koji kažu da nisu dozvoljene najvjerojatnije je ispravno zbog generalnog značenja hadisa, a i zbog prevencije od širka."²⁹⁴

Nošenje hamajlija treba posmatrati i kroz prizmu općeg stanja pojedinca, ne zanemarujući vrijeme i stanje zajednice. Živimo u vremenu u kome se izdvaja grupa onih koji žele postići Allahovo, dž.š., zadovoljstvo svojim trudom, kroz činjenje dobra, i onih koji žele da im Allah, dž.š., podari

²⁹³ Ahmed, 16969; Albani rekao da je sahih: *Al-Silsiletul-Sahihah*, 492

²⁹⁴ *Fetava Al-Ledžnetul-Da'imah*, 1/212

sve blagodati i sreću lagodnog življenja, a da zuzvrat ne čine ništa od onoga čim će njihov Gospodar biti zadovoljan ili, još gore, da čine ono što se sukobljava i sa najmanjim principom dozvoljenosti. Onaj ko je svjestan Allahovog, dž.š., prisustva će se na svaku naznaku nevolje riječima punim poštovanja obratiti svome Gospodaru i zatražiti Njegovu zaštitu i pomoć. Oni koji ovo ne žele, ili nedovoljno žele tragaju za olaškim. Tragaju za onim ko će se za njih i umjesto njih obraćati Allahu, dž.š. **Uzmemo li samo kao primjer da hamajlija jest ekvivalent (ili supstitut) rukji (učenju Kur`ana i Poslanikovih, s.a.v.s., dova), ne možemo, a da ne primjetimo da se potreba za supstitutom javlja samo u situaciji u kojoj osnova (original) iz nekog razloga ne može da zadovolji potrebu.** Kur`an ili kur`anski sistem življenja kao osnova ne može ne funkcionisati što znači i da se ne može javiti potreba za supstitutom. Spomenut ću nekoliko stvari u vezi sa hamajlijama koje će, nadam se, baiti pravo svjetlo na potrebu korištenja hamajlija kao ukazane naknadne potrebe, a preko svih poznatih blagodati Kur`ana, kao Allahovog, dž.š., govora.

Hamajlije najčešće, osim Kur`ana sadrže i druge, nedozvoljene stvari (što je već objašnjeno), ali onaj ko uzima hamajliju ne zna to, zato što se ne usuđuje provjeriti. Nebrojeno mnogo puta sam se uvjerio u to da čak, kroz hamajlije bivaju prizivani džini koji će čuvati vlasnika hamajlije, ili da su hamajlije koje su ljudi nosili, ustvari bivale dogovor između sihirbaza i džina da se određeno vrijeme primirc, ili da napuste bolesnika, a da se nakon isteka tog perioda ponovo vrate. Zatim, uvjeravao sam se u razne prevare koje su uspjevale zbog nužde u kojoj se neko nalazio: tekst hamajlije nije bio ništa drugo osim šaranje da bi se ispunio list; hamajlije koje sam skidao od ljudi koji su ih kupovali bježeći iz Srebrenice, od hodža koji su se niotkud pojavljivali. Ljudi, sami u nevolji, i zbog toga što su u nevolji bili njihovi najbliži (o kojima nisu ništa znali) kupovali su hamajlije za posljednji dinar iz džepa (po nekoliko hiljada maraka). Kada smo otvarali takve hamajlije, vidjeli smo da ništa, osim čistog papira u njima nije bilo!!!

Uvjeravali smo se da su hamajlije davane i onima koji negiraju Allaha, dž.š., onima koji su svoj život upotpunili griješnjem svih profila, i drugo.

Zatim, hamajlije koje su sadržinski dobre (u kojima su samo ajeti iz Kur`ana) daju se ljudima da ih nose određeni period, a nakon toga da ih bace u vodu ili negdje drugo. Pitamo: šta će biti sa vlasnikom hamajlije poslije isteka tog perioda? Ko će ga tada čuvati? Hamajlije se nose uz uvjet da se nikada ne skidaju. Pitamo – koja je svrha hamajlije (čak i da je u njoj Kur`an) kada se ista unosi u nužnik? Pitamo – da li onaj koji nosi hamajliju vjeruje u Allaha, dž.š., ili u hamajliju? Ako vjeruje u Allaha, dž.š., onda je to dovoljno, bez hamajlije. Ako vjeruje u hamajliju, a ne u Allaha, zašto je onda nosi jer ono

što je u hamajliji je Allahov, dž.š., govor?! Ako u hamajlije vjeruju kao u vezu Allahove milosti i bolesnikove potrebe, kazat ćemo da Allah ne treba pomoć, Ostvarivanje Njegove moći ne iziskuje ispunjavanje određenih preduvjeta jer On, kada nešto hoće da bude, samo kaže “budi”, i ono bude.

Spomenut ćemo nekoliko primjera nakaradnosti (namjene) hamajlija ispravnog sadržaja, ni zbog čega drugog osim da razmisle oni koji još uvijek imaju dvojbe u pogledu dovoljnosti iskreno (riječima) upućene dove Allahu, dž.š., s jedne strane i istinskih namjera promotora hamajlija, s druge strane.

“Sura Es-Sedžda (Padanje ničice)

Ko ovu suru (napisanu) dobro zatvori u jednu čistu staklenu posudu i stavi na sigurno mjesto, u toj kući neće se pojaviti požar ...

Sura El-Ahkaf (Ahkaf)

Ko ovu suru, napisanu, stavi u sanduk, ormar i slično, sa stvarima, sve će to, Božijom pomoći, biti sačuvano od insekata ...

Sura El-A`la (Svevišnji)

Ko ovu suru napiše pa je u bašti ili voćnjaku postavi na jedno drvo ili neko drugo mjesto, to voće i povrće neće imati štete.”²⁹⁵

(!) Samo čitanje ovih redova izaziva mučninu i nelagodu. Pitamo se šta li osjećaju oni koji, u svojoj zabludi, ljude podstiču da ponižavaju sami sebe izigravajući se sa govorom Svevišnjeg. Govorom koji bi trebao biti i koji uistinu jeste spas ovog i budućeg svijeta. Nerazumno je kazati da je Kur'an sredstvo poput aparata za gašenje požara ili onog za uništavanje insekata, ali šta kazati za onoga ko tvrdi da je Allah, dž.š. nepravedan – da nas Allah, dž.š., sačuva takvih šejtanskih spletki – a upravo je to kazano gore spomenutim preporukama: okačena napisana sura u jednom voćnjaku će sačuvati taj voćnjak šteta čak iako svi okolni budu ugroženi zbog vremenske nepogode – Allahove odredbe, i sve to pa makar vlasnik voćnjaka, za razliku od svojih komšija, bio od nezahvalnih Allahovih, dž.š., robova!

Osim (pisanih) hamajlija, kao vida traženja zaštite i izliječenja, ljudi se koriste i mnogim drugim stvarima: vezanjem konca određene boje oko zgloba, nošenje narukvica, nošenje raznih drugih predmeta (kosti, drvo, i dr.) Koriste se saljevanjem strave (izlijevanjem olova) kao lijek za urok (ovo često rade naše nene, ne znajući ništa o tome osim da im je neko pokazao kako se to radi). Prenijet ćemo mišljenje Abdul `Aziza ibn-Baaza o svim ovim stvarima. Nakon što ustvrdi da je dozvoljeno liječiti se od raznih organskih oboljenja, da je zabranjeno posjećivati gatare i vjerovati im, on

²⁹⁵ Grupa autora, *Ilmu`l Kebir – Veličina znanja*, UG Hastahana – tekija Mesudija, Kačuni, str. 754, 756, 761, Sarajevo, 2004

navodi hadise koji to potvrđuju, a zatim završava: "Prenosi se da je Imran ibn-Husejn, r.a., rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao": 'Ne pripada nam ko predskazuje posmatrajući ptice ili ko traži da se to za njega čini, ili ko traži proricanje ili za koga se ono radi, ili ko pravi sihir ili ko traži da se sihir pravi. Ko god ode proricatelju i povjeruje u ono što kaže, zanijekao je ono što je poslano Muhammedu, s.a.v.s.'"²⁹⁶

Ovaj hadis govori da je zabranjeno ići proricateljima, gatarima, sahirima i td., i pitati ih i vjerovati im i upozoreni su oni koji to urade. Vođe zajednice i oni na funkcijama i autoriteti moraju zabraniti odlazak gatarima, proricateljima i td., i ne dozvoliti nikome ko se bavi ovakvim stvarima da radi na pijacama ili gdje drugo. Trebaju ih nedvosmisleno osuditi, i osuditi one koji ih posjećuju. Ne smijemo biti prevareni činjenicom da oni ponekad učine nešto kako treba, ili time što ih mnogi posjećuju, jer oni su neznalice i ne bi ljudi trebali biti prevareni (od njih).

"Poslanik, s.a.v.s., je zabranio odlazak njima i postavljati im pitanja ili im vjerovati zato što je to veliko zlo, ozbiljna opasnost koja vodi lošim posljedicama, i zato što su oni nemoralni lažljivci. Ovi hadisi su također indikator da su proricatelji i sahiri kafiri, zato što tvrde da znaju neviđeno, što je kufr, i zato što oni mogu postići svoje ciljeve služeći džinima i pokoravajući im se umjesto Allahu, dž.š., što je kufr ili nevjerovanje u Njega i pridruživanje nekoga Njemu.

Oni su, koji im vjeruju i tvrde da imaju znanje o neviđenom, kao i oni. Svako ko ih posjećuje i druži se s njima, odbačen je od Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Nije dozvoljeno muslimanima da prihvataju ono što oni tvrde kao način liječenja. Iako njihovo mrmljanje (mambo-jambo), ili sipanje olova ili druge gluposti koje čine. Ovo je vrsta čarobnjaštva i varanja naroda. Ko god ovo prihvata, taj im pomaže u neistini i kufru."²⁹⁷

²⁹⁶ Vidjeti podnaslov „Posjećivanje gatarara“

²⁹⁷ *Medžmu`ul-fetava Al-Šejh ibn-Baaz*, III/ 274-281

PROCES LIJEČENJA

Zveže se nekoliko elemenata. Osnovni su period liječenja (period pripreme liječenja, a period započinjanja perioda zašlog liječenja poslije liječenja), metode (određene shodno načinu manifestovanja bolesti koje su uzrokovali džini), terapija (uspostavljena također na osnovu manifestacije bolesti i karaktera ličnosti bolesnika). Liječenje provedeno uz nedostatak ili pogrešnu interpretaciju bilo kog od ovih segmenata, bilo bi ne potpuno, a bolesnik, čak i kada bi osjetio olakšanje, ne bi se mogao nazvati izliječenim. Znači, kompletiranje procesa liječenja je preventiva reaktiviranju bolesti.

Prvi stadij liječenja

Prvi stadij je period međusobnog upoznavanja liječnika i bolesnika, kao i upoznavanje bolesnika sa svrhom i krajnjim ciljem liječenja (Kur`anom), a u vezi s tim i obavezama koje će liječenje (od bolesnika) iziskivati. Drugi dio prvog stadija zahtijeva liječnikovu umiješnost procijenjivanja ličnosti. On mora biti sposoban da upozna bolesnika kao ličnost (a ne samo kao bolesnika), da procijeni njegov karakter i snagu volje, da uvidi realne bolesnikove mogućnosti ostvarivanja obaveza terapije, da uvidi spremnost bolesnika na žrtvu (neki bolesnici nisu spremni uložiti sebe u potpunosti, čak i kada se radi o ostvarivanju koristi za njih), da spozna "stepen bolesnikove vjere" (ono što je u srcima poznaje isključivo Allah, dž.š., ali ono što je očitovano djelima učaču može biti pokazatelj bolesnikovog ubjeđenja, zato što su djela, iako ne u pravilu, najčešće refleksija shvatanja i ubjeđenja). U situacijama kada bolesnik nije sposoban da (samo) na svojim plećima iznese teret liječenja, spomenute karakteristike se traže i pospješuju kod njegovih najbližih (kod bolesnikovih skrbnika).

Drugi stadij

Drugi stadij, a koji je na neki način centralni momenat liječenja, iziskuje nešto veći zahmet i bolesnikov i liječnikov. On podrazumijeva prekrtenicu od čisto formalnog spoznavanja liječenja Kur'anom ka oživljavanju ovoga procesa, prije svega u životu onoga čiju potrebu treba zadovoljiti. Liječnikovo djelovanje biva aktivirano kroz učenje rukje nad bolesnikom i određivanje pravovaljane terapije, a bolesnik u proces ulazi kroz dokazivanje (prethodnog, u prvom stadiju izrečenog) deklarativnog prihvatanja vrijednosti islama i prihvatanje obaveza što mu ih odredi liječnik, a koje se ni jednim svojim dijelom ne sukobljavaju sa prethodno spomenutim vrijednostima, principima.

Treći stadij

Ovaj stadij ima za cilj sačuvavanje postignutog u drugom stadiju. Drugim riječima, treći stadij je period koji dolazi poslije izliječenja, a ima za cilj očuvanje zdravlja onoga čije je zdravlje prethodno bilo ugroženo. Bolesnik se upućuje na (bogougodna) djela koja će ga učiniti sigurnim od nekakvog budućeg djelovanja zlih sila, a to znači da se u ovom stadiju bolesnik prepušta sam sebi i najodgovorniji je za ono što će mu se u budućnosti dešavati. Bilo bi teško shvatiti bolesnika koji očekuje da u rukavu ima nekoga ko će se pojaviti kad god mu to bude potrebno, a da on sam ništa ili gotovo ništa ne čini kako bi sebi priskrbio život kojim bi bio zadovoljan. Ovaj stadij je, iako posljednji spomenut, najbitniji i on je u suštini veza koja proces liječenja čini kompaktnom cjelinom. Ovo zbog toga što je cilj liječenja od njegovih početaka u riječima sudionika pa do ostvarenja konačnog cilja (učiniti bolesnika zdravom osobom), ustvari, zaštita bolesnika od zla koje ga trenutno zaokuplja pa do nekog drugog koje ga u životu može dotaći.

Nekada je moguće izvesti testiranje osobe na bolesti koje uzrokuju džini, a prije nekog posebnog uvoda. To testiranje svodi se samo na jednu seansu i ono nikada ne dovodi u pitanje cjelokupnu metodologiju rješavanja ovih problema. Ako se uoči aktivnost džina na i u testiranoj osobi, uspostavlja se liječenje po utvrđenom sistemu.

Čišćenje srca

Ovim tretmanom se želi postići da vjera onoga ko se podvrgava liječenju bude čista i neokaljana. To podrazumijeva vjeru bez ikakvih paganskih primjesa, bez zla, bez bilo kakvih oblika nevjerovanja, hipokrizije

i neistine. Samo čisto srce je spremno da uspješno prođe proces transformacije od bolesnog, koje i svoga nosioca čini slabim, ka zdravom – kao čvrste predispozicije za ozdravljenje od bolesti bilo kog uzroka.

Čišćenje psihe

Tretman liječenja podrazumijeva liječenje srca, duše, misli, psihe i, kao rezultat liječenja prethodna četiri elementa, tijela. Svaki od ovih elemenata nadovezuje se na prethodni i predstavlja oslonac za liječenje sljedećeg. Od bolesnika mora biti odstranjen svaki vid samougrožavanja, a zatim i bolesnog odnosa naspram drugih (kocka, alkohol, cigarete, droga, preljuba makar i ona učinjena mislima ili pogledom, krađa, kamata, laži, ljutnja, mržnja, ljubomora, oholost, pretjerivanje, pohlepa, škrtost, zlonamjernost). Pobjeđivanjem ovih slabosti bolesnik šalje jasnu poruku džinima da više nisu dobrodošli.

Čišćenje misli

Beskorisne i štetne misli se javljaju kod onih koji ne vode brigu o svome vremenu, odnosno kod onih koji svoje vrijeme troše u pogrešne svrhe. Čitanje ili gledanje štetnog materijala (pornografski časopisi, ljubavne priče, žuta, trač štampa – ne priskrbljuje čovjeku korist, a udaljava ga od sjećanja na Allaha, dž.š.). Alternativa beskorisnim materijalima su oni od kojih imaju koristi i pojedinac i zajednica (čitanje i izučavanje Kur`ana, čitanje hadiskih zbirki, izučavanje prava, matematike, fizike, biologije, hemije, psihologije i drugog).

Završni tretman, odstranjivanje džina, uništavanje sihira

Završni tretman se dešava kao rezultat uspješno ispunjenih ciljeva prethodnih tretmana. Ovdje se dešava odstranjivanje džina iz bolesnikovog tijela, odnosno uništavanje sihira i rezultata njegovog djelovanja. Iako postoji forma o broju seansi, učenja za liječenje određene bolesti, ipak ne možemo govoriti o pravilu, jer sva forma i sav trud ugrađen u proces liječenja jesu obavezni i potrebni, ali Allah, dž.š., je Onaj čija je riječ zadnja.²⁹⁸

²⁹⁸ Spomenuti koraci izvedeni iz stavova `Abdul-Haliqa al-`Attara

METODE PREGLEDA I LIJEČENJA BOLESNIKA

- Učenje Kur`ana nad bolesnikom;
- Metoda pogleda;
- Metoda grupnog pregleda, liječenja;
- Metoda liječenja samoga sebe:
 - Osoba koja poznaje pravila liječenja;
 - Vođenje bolesnika kroz liječenje.

Učenje Kur`ana nad bolesnikom.

Nakon ispunjenih preduvjeta za početak liječenja, uz bolesnika se uče Kur`anski ajeti koji će otkriti prisustvo džina u tijelu i privoliti ga ili prisiliti da napusti bolesnika. U pravilu se uči kompletna, univezalna rukja koja će izazvati reakcije na bolesniku i time pokazati o kakvom se napadu radi. Da li je riječ o sihiru, opsjednutosti ili zavisti.

Bolesnik se okrene prema kibli da sjedi ili stoji. Zatvori oči i opusti se, da ne kontroliše nijednu promjenu na svome tijelu. Opusti se koliko god je to moguće i sluša ajete rukje. Liječnik posmatra bolesnika, a jedan od uvjeta je da liječnik ne smije imati nikakve predrasude o uzrocima bolesnikovog stanja, kako ne bi došlo do zanemarivanja nekih simptoma, a uočavanja, priželjkivanja nekih drugih. Na početku treba spomenuti da reakcije na bolesnikovom tijelu nisu jedini pokazatelj prisustva džina, šejtana i (ne)postojanja sihira. Dalje, ne treba posmatrati ono što je očito jer džin može izazvati reakciju koju liječnik očekuje i time ostaviti lažnu sliku o uzrocima bolesti. Potrebno je posmatrati detalje koji nisu lahko uočljivi poput kratkih trzaja pojedinih dijelova tijela, promjene u izraženosti (nabreklost) vena, trzaji na krajevima očiju, uočiti pojavljivanje jeze po površini tijela (lica, ruku), a zatim i detalje koji se dobiju iz naknadnog razgovora sa bolesnikom (kretanje u tijelu, slike koje se javljaju u toku učenja i drugo). Rekcije mogu i izostati, što ne znači da bolesnik nije opsjednut ili pogođen sihirom. Džin ne mora uvijek reagovati na učenje Kur`ana. Džin ne mora bit čak ni prisutan u tijelu za vrijeme učenja rukje. On može, znajući da se može vratiti (zbog snage ili slabosti bolesnikove vjere), napustiti bolesnika neposredno prije učenja rukje, a po završetku da se vrati u tijelo. Nekada džini ne borave stalno u tijelu bolesnika tako da se može desiti da džin nije prisutan baš u toku učenja rukje (slučaj epilepsije). Znači, jedno učenje i učenje bez terapije ne znači mnogo i ne može uvijek pokazati pravu sliku o stanju bolesnog. U slučaju da je džin u tijelu i da reaguje na ajete poticaja za određeni slučaj, postupit će se po tim znakovima.

U slučaju da bolesnik prilikom učenja rukje stoji, prati se reakcija na ajete za zasebne slučajeve, pa ako je u pitanju sihir, bolesnik može biti gurnut nazad, a ako je u pitanju šejtanski udar, naprijed. Isti slučaj je i ako se radi o zavisti ili ljubavi. Džinu se naređuje da uradi određene kretnje za zasebne slučajeve i zatim se postupa na osnovu onoga što se desi.

Isti je slijed događaja i ako bolesnik sjedi. Liječnik prilagođava svoj nastup, liječenje izazvanim reakcijama. Od džina se traži da ako je u pitanju sihir, da se podigne bolesnikova desna, a ako je u pitanju šejtanski udar, lijeva ruka. Pregled bolesnika se ne bi trebao svesti na jedno učenje iz razloga koje smo već spomenuli. Ako se reakcije dese – uredi, ali ako izostanu, bolesniku se daje terapija koja će džina “vezati” uz tijelo u slučaju da je od onih koji dolaze i odlaze, pa će sljedeće učenje izazvati reakcije na prisustvo ili aktivnost džina ili sihira. Prilikom pregleda ovom metodom, osim rukje, uče se kur`anski ajeti sure Jasin, 65; El-Ahkaf, 29-31), a naredbe i pozivi mogu biti izricani na arapskom ili nekom drugom jeziku razumljivim značenjem.

Džin se može javiti u ovoj fazi liječenja čak i kada se to od njega ne traži i ne očekuje. On može osjetiti strah, bol, ili se može iskreno pokajati i odlučiti da napusti bolesnika. Ovakvu situaciju valja iskoristiti, pozvati ga Istini, upozoriti na štetu koju uzrokuje i kaznu koju bi mogao iskusiti, ali i blagostanje koje može osjetiti ako se iskreno pokaje i napusti bolesnika. Ako izađe, elhamdulillah, a ako ne, liječenje nastaviti planiranim slijedom.

Metoda pogleda.

Ova metoda se očituje u tome da liječnik gleda bolesnika u oči, učeći tiho ili u sebi neke kur`anske sure ili ajete. Bolesnik se ne opire reakcijama koje mogu uslijediti. Uvod u ovu i druge metode trebaju biti dva rekata namaza kroz koji će i bolesnik i liječnik od Allaha, dž.š., tražiti uspjeh u liječenju, a zatim i učenje zaštite. Bolesnik stavi svoju desnu ruku na desno oko a lijevom gleda liječnika u oči. Liječnik uči 3 ili 7 puta Ajetul-Kursijj ili neka (ili sva) Allahova, dž.š., lijepa imena. Ako reakcije izostanu, bolesnik stavlja lijevu ruku na lijevo oko a desnim posmatra liječnikove oči. Ova metoda veoma brzo izaziva reakciju džina koji u očima liječnika vidi sebe što ga uplaši i nagna da se javi. Njegovo javljanje se očituje kroz sljedeće simptome: slabost, povišena temperatura ili iznenadna hladnoća, povišen pritisak ili pritisak u prsima, bolovi dijelova ili cijeloga tijela, jeza, glavobolja, gubljenje svijesti (ovome prethodi veliki strah, zamagljenost vida, utrnutost tjemena, čela, ili usta, ukočenost prstiju, izraženi damari, kratkotrajni i brzi trzaji tijela i drugo). Džin, nosilac bolesti, progovara i tada ga je moguće relativno brzo odstraniti iz tijela bolesnika.

Primjera efikasnosti ove metode je puno. U posebnom mi je sjećanju slučaj mladića koga su roditelji doveli iz Ajove (SAD), a nakon mnogih bezuspješnih pokušaja liječenja. Mladićevo zdravstveno stanje se vremenom pogoršavalo i sa svojih 16, 17 godina on nije mogao obavljati ni one aktivnosti koje su zahtjevale minimum snage. Na samom početku liječenja (metoda pogleda) počeo je da plače, a ubrzo je izgubio i svijest. Džin se javio i uz dosta rasprave (raspravu je inicirao džin shvativši svoju grešku i želeći da spozna istinu; rasprava nije prelazila granice dozvoljenog), odustao je od svojih namjera. Kada se mladić probudio opisivao mi je "čudoviše" koje je vidio u mojim očima i koje je bilo uzrokom straha zbog koga se onesvjestio. Džin ga je napustio, a mladić je Allahovom, dž.š., voljom ozdravio.

Iako je ova metoda relativno brzo rezultira spomenutim efektima ne treba joj prilaziti olako. Džin se može javiti iznenađujuće brzo sa dosta uznemirujućim nastupom. Ako liječnik nije siguran u sebe ovo ga može uznemiriti i ugroziti proces i njegovo zdravlje i život. Liječnik može osjetiti i veliku temperaturu pred očima, čime ga džin pokušava spriječiti da tretman provede u potpunosti. **Za onoga ko je iskren u svojoj namjeri i siguran u Allahovu, dž.š., potpunu zaštitu, ne postoji opasnost u provođenju ove i drugih metoda liječenja.**

Metoda grupnog pregleda, liječenja.

Ovo je dosta prisutna metoda liječenja oboljelih. Pretpostavka je da se ova metoda praktikuje zbog velikog broja oboljelih i nesrazmjerno malog broja liječnika, onih koji uče rukju. Učać istovremeno primi veliki broj bolesnika, objasni im sistem liječenja, odstrani od njih ono što bi moglo da ugrozi sam proces liječenja, njihovo zdravlje i vjeru (talismane, hamajlije i dr.), i pristupi učenju rukje. Bolesnici stanu u safove, ili sjednu okrenuti kibli, opuste se, zatvore oči i slušaju učenje. Oni kod kojih se ne primijete reakcije se udaljavaju, a pažnja se usmjeri na one koji su uistinu bolesni. Metoda grupnog pregleda je sadržinski ispravna, ali u vezi s njom postoje određene manjkavosti: liječniku je teško da svoju pažnju usmjeri na sve prisutne bolesnike tako da se može desiti da mu promakne kakva sitna ali bitna nijansa; postoje džini koji su slabi i kod bolesnika odmah izazivaju reakcije i oni koji su jaki pa to isto čine iz ubjeđenja da im učenje neće zasmetati pa se liječnik može pozabaviti njima a previdjeti neke druge; kod bolesnika mogu potpuno izostati reakcije u slučaju da se džin pritaji, ili napusti bolesnika sa namjerom da se nakon učenja vrati, a liječnik ne primjetivši reakcije, može bolesnika odvratiti od učenja iz ubjeđenja da ovaj nije bolestan; u slučaju grupnog učenja neki posjetioци su došli iz čiste znatiželje, dok su neki drugi to uradili iz velike potrebe. Kod ovih drugih se

mogu javiti dosta šokantne reakcije što će izazvati strah kod prvih, a veliki strah je jedno od stanja kada džini uznemiravaju ljude. Drugim riječima, čovjek koji je došao zdrav na tretman, može ga napustiti bolestan; jedan džin može kod više ljudi istovremeno izazivati određene reakcije koje mogu zavarati liječnika ukoliko ovaj nije usavršio "zanat" pa da na osnovu toga daje mnogo pogrešnih zaključaka. Na kraju, metoda grupnog liječenja je suštinski dobra metoda, ali ju je bolje izbjeći zbog negativnosti koje se iz nje mogu izroditi. Korištena kao pouka ljudima (da'wa) će ispuniti očekivanja, ali upitnik stoji nad njenom efikasnošću.

Liječenje samoga sebe – osoba koja poznaje pravila liječenja

Bolesnik je liječnik samome sebi. Preduvjet ovako definisanoj metodi liječenja je da bolesnik ostvari blisku vezu sa svojim Gospodarom. Ostvarit će je primjenjivanjem u svome životu naređenih, preporučenih i pohvalnih djela uz istovremeno izbjegavanje zabranjenih i beskorisnih. Ovakav život je lijek sam po sebi, a bit će lijek i u postojanju trenutne ugroženosti bolesnikovog života. Ne postoji čarobna formula izražena u jednoj riječi, ali ovako organizovan život je čarobna formula sa zagarantovano pozitivnim rezultatom.

Klanjati dva rekata tražeći od Allaha, dž.š., rješenje tegobne situacije. San može biti jasan pokazatelj bolesniku šta da uradi kako bi ozdravio. U slučaju da bolesnik ne razumije značenje sna, ispričat će ga nekome ko zna tumačiti snove. Klanjanje namaza nije dovoljno ograničiti na jednu noć.²⁹⁹ Naučiti određena učenja na vodu, maslinovo, čurkutovo ulje, med ili na nešto drugo i to koristiti u periodu liječenja.

Svaki dan praktikovati obavezno učenje nekih kur`anskih sura ili ajeta (El-Fatiha, Ajetul-Kursijj, El-Ihlas, El-Felek, En-Nas i druge, i dove prenesene od Allahovog Poslanika, s.a.v.s.). Ova učenja staviti sebi u

²⁹⁹ „Način klanjanja dva rekata. Prije nego se legne spavati, potrebno je uzeti novi abdest, okrenuti se prema kibli i izgovoriti početni tekbir. Na prvom rekatu se uči: SUBHANEKE, E'UZA, BISMILLAH, EL-FATIHA, 1-5 AJET sure EL-HADID, a na drugom: BISMILLAH, EL-FATIHA, 16-24 AJET sure EL-HAŠR. Na prvoj i drugoj sedždi drugog rekata se prouči dova: ALLAHUMME INII ESTEFTIIE FII EMRI MEREDII EV VEDŽE'II EV MAA EDŽIDUHUU 'ALAA HAALII HAAZAA. ALLAHUMME IN KAANE HASEDEN FE BEJJINHU LII VE DULLENII 'ALAA 'ILAADŽIHII VE-ŠFINII INEKE ENTEŠ-ŠAAFII. VE IN KAANE SIHIREN FE BEJJINHU LII VE DULLENII 'ALAA 'ILAADŽIHII VE-ŠFINII INEKE ENTEŠ-ŠAAFII. VE IN KAANE MESSSEN FE BEJJINHU LII VE DULLENII 'ALAA 'ILAADŽIHII VE-ŠFINII INEKE ENTEŠ-ŠAAFII. VE IN KAANE 'IŠQAN FE BEJJINHU LII VE DULLENII 'ALAA 'ILAADŽIHII VE-ŠFINII INEKE ENTEŠ-ŠAAFII. Nakon zadnjeg sjedenja i selama 3 puta se prouči sura Ar-Rahman. (Madžid Matar, *Liječenje Kur'anom, medom i ljekovitim biljem*; str. 62); Namaz se može iskrenim nijetom učiti i sa drugačijim, dužim učenjem, a može učiti i manje, onaj koji drugačije ne zna.

obavezu svaki dan, sa tačno određenim periodima (npr. učiti 3 puta u toku dana po pola sata; učenje ne treba prilagođavati reakcijama tako što će bolesnik, ukoliko primjeti reakcije, produžiti učenje kako bi se reakcije pojačale, skratiti učenje kako bi reakcije nestale, ili produžiti učenje ukoliko bi reakcije izostale, a s ciljem prizivanja reakcija; džini ovo mogu da iskoriste i da bolesnika vode ondje gdje oni žele).

Efikasnim se pokazalo i učenje dove *BISMILLAH* *EWELIII WE AHIRIHI* (u ime Allaha na početku i na kraju). Učenje ove dove uveliko iscrpljuje džina koji boravi u tijelu bolesnika i prisiljava ga da odustane od svojih namjera. Dova se uči tako što bolesnik klanja dva rekata, abdesti, sjedne, stavi ruke na koljena, udahne duboko zrak (na nos) i ponavlja ovu dovu. Kada mu ponestane daha zatvori usta, ponovo udahne na nos i kreće iznova. Ponavljanje dove traje unaprijed određeni vremenski period (bez prilagođavanja reakcijama). Poželjno je da uz bolesnika bude neko ko poznaje ovu materiju, da ne bi došlo do neželjenih posljedica. Prethodno se nauči na vodu jer u toku učenja bolesnik može osjetiti visoku temperaturu, vrtoglavicu, zadebljanje jezika, glavobolju, utrnutost usana, drhtavicu, zijevanje, mučnine, pritisak u prsima ili glavi, ukočenost pojedinih dijelova tijela, plač, dekoncentracija, javljanje uznemirujućih glasova ili slika i drugo, a što ima za cilj sprječavanje nastavka tretmana. Po potrebi se bolesniku daje da pije "na naučenu vodu". Bolesnik i pomagač povremeno (kratko) razgovaraju o onome što bolesnik osjeti. Bolesnik pomagaču pokazuje dijelove tijela na kojima osjeti promjene, a ovaj te dijelove tijela pritišće (palcom i kažiprstom). Kada se bol pomjeri u drugi dio tijela, pomagač prelazi na taj dio. I ovdje je bitno napraviti sistem liječenja (npr. učiti 3 puta dnevno, poslije sabaha, ikindije i jacije; tretman ponavljati svaki dan; period ponavljanja dove ograničiti na pola sata ili duže)

Primjeri

1. Jedan naš brat u vjeri je posumnjao da bi problemi koje ima mogli dolaziti od džina, pa smo porazgovarali o tome. Upoznao sam ga sa ovom metodom i on je odlučio da je izvede. Međutim, nije uradio sve kako smo se dogovorili. Odlučio je da to radi sam. Prilikom učenja ruke su počele same da se kreću i nakon nekog vremena su počele udarati jedna drugu. On je nastavljao učenje i reakcije su bivale sve intenzivnije. Koliko god je tu bilo hajra, bilo je i nekih negativnosti. Kada sam ga nakon nekog vremena vidio, ruke su mu bile plave od udaraca (koje je jedna ruka zadavala drugoj). Znači, veoma bitno je tretman uraditi tačno onako kako to odredi onaj ko u ovoj oblasti ima iskustva, a da bi se rizici neutralisali.

Liječenje samoga sebe – vođenje bolesnika kroz liječenje

Ova metoda u potpunosti odgovara prethodno opisanoj, s tom razlikom da ovu metodu mogu primjenjivati i oni koji osim čvrste vjere u Allaha, dž.š., nemaju drugih predispozicija. Neki bolesnici nisu u stanju da posjete nekog liječnika, a potrebno im je liječenje. Tada ih liječnik upoznaje sa liječenjem Kur'anom i dogovori se da će ih on voditi kroz liječenje. Liječnik bolesniku propisuje univerzalnu, početnu terapiju koju će ovaj praktikovati određeni broj dana. O reakcijama će obavijestiti liječnika, a zatim dobiti konkretnu terapiju. Ova terapija je u pravilu slabog intenziteta, kako kod bolesnika ne bi izazivala velike i šokantne reakcije, a ipak bi bila dovoljna za izazivanje nekih reakcija. Komunikacija liječnik-bolesnik se ne prekida ni jednog momenta. Bolesnik svakih nekoliko dana obavještava liječnika o rezultatima i reakcijama, a ovaj na osnovu primljenih informacija određuje dalji tok liječenja. Veoma bitan faktor je iskrenost i povjerenje koje oni međusobno ostvare. Ova metoda iziskuje više vremena i truda od nekih drugih, ali ako svi učesnici ugrade u nju svoj maksimum, uspjeh neće izostati. Nerijetko sam u prilici da na ovaj način komuniciram sa bolesnicima koji nemaju mogućnosti da pronađu nekog liječnika. Ovdje dolazi do izražaja blagodat telefona, a posebno interneta. Oni koji poznaju liječenje Kur'anom na ovaj način mogu doprinijeti uspjehu muslimana širom svijeta.

NEKA PITANJA O LIJEČENJU

Razlika između opsjednutosti i sihira

Ne postoji generalna, definisana razlika između sihira i opsjednutosti. Često dolazi do zabune u procesu liječenja za one koji svoje stavove grade samo na osnovu očitog. I sahir i opsjednutost predstavljaju aktivnosti džina u svijetu ljudi. Opsjednutost predstavlja svojevoljno (opravdano ili neopravdano) djelovanje džina na njihove žrtve, dok je sahir djelovanje džina koje je rezultat ugovora džina i šejtanovih sluga među ljudima. Samim tim rješavanje slučajeva opsjednutosti je lakše od slučajeva sihira. Kada, i ako liječnik stupi u kontakt sa džinom koji je uznemirio bolesnika, on samo s njim dogovara ili samo njega prisiljava da napusti bolesnika, a ovaj na to reaguje svojom voljom i ubjeđenjem. U slučaju sihira džin koji je uznemirio bolesnika učinio je to pod prisilom drugog džina (sahirbaza) ili sahirbaza od ljudi, što znači da i odluka o napuštanju bolesnika ima puno više faktora. Presudan je, u pravilu, faktor straha, jer džin se plaši da će, ako prekrši naredbu nalogodavca, biti predmetom zlostavljanja. Period trajanja

opsjednutosti i sihira ne može biti predmetom upoređivanja. Sihar traje duže, ali ako se predmet sihira pronađe, sihar biva (uvjetno) automatski prekinut. Opsjednutost traje kraće, ali ako je džin prisiljen da napusti bolesnika, a po prirodi je zulumčar, on se može vraćati i nastaviti uznemiravanje.

Govor džina

Džini se u procesu liječenja javljaju i svojim govorom. Obavještavaju liječnika i bolesnika o stvarima potrebnim (a dozvoljenim) za izliječenje (mjesto na kome se nalazi sihar, broj džina koji napadaju bolesnika i drugo). Nekada džini govore bolesnikovim glasom što ne ostavlja poseban utisak na posmatrača (bolesnik je svjestan onoga što govori, ali ne shvata odakle mu informacije koje izgovara), ali se dešava i da se džin javlja muškim glasom iz bolesnika žene ili obrnuto, da glas dolazi a da se bolesnikova usta ne otvaraju, ili da bolesnik govori jezicima koje u normalnom stanju ne poznaje. Aktivnosti ovoga tipa su više puta dokumenitrane. U svakom slučaju razgovor sa džinima treba izbjegavati, osim onog dijela koji je potreban za bolesnikovo izliječenje. Džini su "prefrgani", smutljivci, nerijetko mudri, i što je najbitnije – lašci. Njihovo svjedočenje se ne smije uzeti kao valjano, a samim tim i razgovor poprima obilježja beskorisnog i šetnog.

Procenat ugroženih od džina (opsjednutošću ili sihirom) među muškarcima i ženama.

Većina egzorcista se slaže da žene bivaju više puta napadnute nego što je to slučaj sa muškarcima. Ovo je teško potvrditi ili opvrgnuti. Iako, zaista, žene češće obolijevaju, ta slika nije potpuna jer ne obuhvata sve vrijeme i sva mjesta (nije posmatrana generalno već parcijalno), ali s obzirom da je odraz mišljenja učaća koji su živjeli na različitim mjestima u različitim vremenima, može biti uzeta za valjanu. Za pojedinca ova statistika nije bitna, jer ako se on razboli, ne pomaže mu puno činjenica da je među onima drugim više oboljelih. A o jednome i muškarci i žene moraju razmisliti: **uspjesi napada džina i sihirbaza isključivo su uvjetovani grješenjem onoga koga napadaju.**

Tretiranje sihira i opsjednutosti ne smije, ne omože biti kalupsko

Koliko god suštinski liječenje bilo postavljeno na osnovama Kur'ana, mora se prilagođavati i bolesniku, a sve to u onoj mjeri koja će biti dovoljna da i bolesnik može iznijeti svoji dio odgovornosti. U suprotnom bolesnik se može slomiti, i da se, uz problem koji već ima, optereti i nekim dodatnim problemima.

Sihir i opsjednutost odražavaju se na bolesnikovo tijelo ili njegov razum. Stoga se i bolesti tretiraju shodno dijelu bolesnikove ličnosti na koji ostavljaju posljedice. Opsjednutost se reflektuje kao (uvjetno): jaka glavobolja, migrena, nesanica, depresija, zatvorenost, povlačenje u sebe, bolovi, potpuna opsjednutost.

Refleksija sihira je izražena kroz (uvjetno): izgubljenost, zatupljenost, zbunjenost, glupost, bolesti ekstremiteta i organa, uz napomenu da sahir karakterišu četiri stvari: određeno vrijeme, određeni događaj (aktiviranje sihira nastankom određenog događaja), određena osoba (opsihireni ima normalne relacije sa ljudima, osim sa osobom ka kojoj je sahir usmjeren), priviđenje.

Razlika u tretiranju muškaraca i žena ne postoji

Za specifične bolesti, a nakon uspostavljanja dijagnoze, određuje se sistem terapija i tretmana, identičan za muškarce i žene. Razlika ipak postoji, ali zbog prirode šerijatom uspostavljenog odnosa žene i muškarca. Žena u liječenju može prisustvovati samo uz prisustvo mahrema (muž, brat, otac...), mora biti pod hidžabom (ili nikabom ukoliko to praktikuje), ne smije biti našminkana, namirisana (ovo ne isključuje obavezu čistoće).

Da li je dozvoljeno ubistvo džina prilikom liječenja?

Ibn-Tejmijje je rekao: "Džin nasilnik se treba izbaciti bez obzira bio on musliman, ili ne. Jer, Resulullah, s.a.v.s., je rekao: "Šehid je ko god bude ubijen u odbrani svoga imetka, šehid je ko god bude ubijen braneći život, i šehid je ko god bude ubijen braneći islam."³⁰⁰ Ako je čovjek napadnut, on ima pravo da štiti svoj imetak, čak i ako to podrazumijeva lišavanje života onoga koji napada. Zašto onda čovjek ne bi branio svoj um, tijelo i dušu koje zasigurno drži svetima, jer, uistinu, šejtan zaposjeda i uništava um opsjednutih i nameće kaznu na njihova tijela; on ih čak može i silovati. Dakle, ako je jedini, mogući način njihovog izbacivanja ubistvo, onda ono postaje dozvoljeno."³⁰¹

³⁰⁰ *Ebu-Davud*, III/ 1227, br. 4754; *Buhari*, III/ 397, br. 660; *Muslim*, I/ 81, br. 260

³⁰¹ Ibn-Tejmijje, *Poslanica o džinima*, str. 107,108

KORACI, METODOLOGIJA, PREPARATI I TEHNIKE LIJEČENJA

Rješavanje slučajeva opsjednutosti dešava se direktnim stupanjem u kontakt sa džinom napadačem i eliminisanjem iz bolesnikovog tijela. Rješavanje sihira, s druge strane, ima nekoliko načina, koraka pristupa. Ni jedan od ovih načina nije jedini, nego jedan od mogućih. Stoga je redosljed koji ćemo spomenuti poželjan, ali nije uvjetovan.

Prvi korak – poništavanje sihira.

Efikasnost ovog metoda ogleda se u definitivnom uništenju (predmeta) sihira i otklanjanju posljedica djelovanja sihira. Ovaj metod je koristio i sam Poslanik, s.a.v.s., kada mu je jevrej iz plemena Zurejk napravio sibir. Poslanik, s.a.v.s., je poslao po sibir koji je bio skriven u bunaru Servan i kada su mu ga donijeli, uništio ga je odvezujući jedan po jedan čvor, a nad svakim čvorom učio je po jedan ajet iz sura al-mu'avizetejn. Ibn-Kajjim je rekao: "Pronalaženje, pomjerenje i neutralisanje sihira je najtemeljniji postupak."³⁰² Uništenjem (predmeta) sihira, sibir se automatski prekida i džini vezani njime sami napuštaju bolesnika. Metoda otkrivanja i uništenja predmeta sihira jeste najefikasnija, ali i najteža. Uništiti sibir na ovaj način podrazumijeva pronalaženje mjesta na kom je sibir skriven, a pronaći se može slučajno, priznanjem džina nosioca sihira, ili priznanje onoga ko je sibir postavio. Sibir će se uništiti razvezivanjem uzlova, spaljivanjem ili potapanjem u vodu, na koju su naučeni ajeti Al-Beqara, 102; Al-A'raf, 117-122; Yunus, 81-82 i Ta-Ha, 69.

Pozivanje, oslovljavanje (džina). Allahov Poslanik, s.a.v.s., je pozivao džina koji je opsjedao neku osobu i naređivao mu da ode. Džin se upozorava da je to njegovo nastojanje akt nepravde i zuluma čije će posljedice osjetiti na Sudnjem danu. Ako je džin napao čovjeka, reagujući na njegovu intenciju da ga uznemiri, džin se upozorava da je takva ljudska aktivnost nenamjerna i da ne zasluhuje kaznu, a pogotovo ukoliko se takva aktivnost desila u kući dotične osobe, koja je vlasništvo čovjekovo i u kojoj džin nema pravo uživanja i korištenja (iste). Ono na što imaju pravo jesu napuštena mjesta, ali čak ni na tim mjestima nemaju pravu uživanja koje je uvjetovano uznemiravanjem slučajnih posjetitelja.

³⁰² *Zadul-Me'ad*, III/ 104; *Poslanikova medicina*, str. 127, Libris, Sarajevo, 2001.

Drugi korak – proklinjanje

Ukoliko ne uslijedi željena reakcija na pozivanje džina da napusti tijelo bolesnog, učaj može upotrijebiti prizivanje Allahovog, dž.š., prokletstva na nepokornog džina. Džin se poziva dobru, a zabranjuje mu se zlo na isti način koji je praksa naređivanja dobra i sprječavanja zla ljudima. Ibn-Tejmijje je rekao: “Kada se naređuje džinu ispravnost i zabranjuje mu se zlo, to se treba raditi na isti onaj način na koji je to naređeno i zabranjeno čovjeku. Sve što je dozvoljeno ljudima je dozvoljeno džinima. Na primjer, pokajanje džina može zahtijevati grđenje, prijećenje i čak prizivanje Allahovog prokletstva. U hadisu kog prenosi Ebu-Derda, a koji se navodi u Sahih Muslimu, navodi se da je rekao: “Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, stajao je u namazu i čuli smo ga kako govori: “Tražim utočište kod Allaha od tebe.” Potom je tripot rekao: “Proklinjem te Allahovim prokletstvom”, a potom je podigao ruke kao da nešto hvata. Kada je završio s namazom, upitali smo ga – o Resulullah! Čuli smo te kako nešto govoriš u namazu što nikada prije nismo čuli da izgovaraš i vidjeli smo te kako širiš ruke – on je rekao: “Uistinu, Allahov neprijatelj Iblis donio je vatrenu buktinju i pokušao je baciti meni u lice, te sam tri puta rekao ‘tražim utočište kod Allaha od tebe.’ Potom sam tri puta rekao ‘kunem te Allahovim savršenim prokletstvom.’ Ali on nije ustuknuo, te sam ga ja zgrabio i – tako mi Allaha – da nije bilo zbog dove našeg brata Sulejmana, on bi bio zavezan tako da se djeca Medine mogu s njim igrati.”³⁰³ Ovaj hadis pruža utemeljenje za praksu traženja utočišta kod Allaha od džina i njihovog proklinjanja Allahovim prokletstvom.”³⁰⁴

Treći korak – Učenje (rukje)

Učenje Kur`ana nad bolesnikom je praksa Allahovog Poslanika, s.a.v.s., prihvaćena među muslimanima, a uporište joj je nekoliko kur`anskih ajeta. Za onoga ko živi Kur`an on jest lijek za njegovu dušu i tijelo, ali je i lijek za onoga kod koga u nekom periodu života dođe do poremećaja vrijednosti i nastanka bolesnog stanja.

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَرْيَدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خُسَارًا

“Mi objavljujemo u Kur`anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast.”³⁰⁵

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

“O ljudi, već vam je stigla poruka od Gospodara vašeg i lijek za vaša srca i uputstvo i milost vjernicima.”³⁰⁶

³⁰³ Muslim, II/ 273-4, br. 1106

³⁰⁴ Ibn-Tejmijje, *Poslanica o džinima*, str. 90,91

³⁰⁵ El-Isra, 82

Poslanikova, s.a.v.s., medicina obuhvata i korištenje određenih prirodnih preparata za liječenje bolesti, čije nastajanje su uzrokovali džini. Tako se u procesu liječenja koristi učenje na vodu, kojom se zatim bolesnik kupava ili je pije; jedenje hurmi kao vid zaštite od sihira; učenje na maslinovo ili čurokutovo ulje koje bolesnik pije ili se masira njime; korištenje meda, lotosa, pelina, misk i drugi mirisi, i drugo.

Voda

Učenje na vodu kur'anskih ajeta i dova s nijetom liječenja specifičnih bolesti, ima snažno dejstvo potvrđeno praktičnom primjenom i veoma uznemirujući utjecaj na opsjedajuće džine. Nebrojeno mnogo puta uništen je sahir ovako pripremljenom vodom, koji se nalazio u tijelu opsihirenog, ili sahir koji je pronađen i potopljen u prethodno pripremljenu vodu. Da li ova praksa počiva na ispravnim činjenicama i zašto rezultira spomenutim efektima? Korištenje vode, dozvoljeno samo po sebi, i još obogaćeno (dozvoljenim) dovama – slično je smjesi složenih lijekova koji imaju presudan pozitivan učinak na zdravlje bolesnika, s tom razlikom što se ovdje radi o miješanju organskog sa duhovnim lijekom koji, kao takav, ima utjecaj i na tijelo i na dušu.³⁰⁷ Ovako učinkovita smjesa postignuta je zrakom (puhanjem u vodu), kao prenosiocem blagodati liječnikovog učenja, što objašnjava i efekat puhanja liječnikovog prema bolesniku za vrijeme učenja rukje (ili pljućkanja u kom se slučaju blagodati miješaju sa pljuvačkom). Osim učenja na vodu, poznato je i pisanje ajeta i njihovo potapanje u vodu koju bolesnik pije ili kojom se kupava. Bolja, potpunija i efikasnija voda korištena za ove namjene od obične jeste izvorska i kišnica.

Zemzem

Posebnu vrijednost za svakog muslimana predstavlja voda Zemzem, najčišća, najukusnija i najblagoslovljenija od svih voda. Lijek nad lijekovima. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Sigurno je zemzem najugodnija (najljepša) hrana i lijek za bolesti."³⁰⁸

Šejh ibn-Tejmijje dozvolio je da se bolesniku ili drugome (kome je potrebno) vodom (ili drugim čistim sredstvom) napišu određeni ajeti ili dove i da ih bolesnik pije.³⁰⁹

³⁰⁶ Junus, 57

³⁰⁷ Vidjeti: Ibn-Kajjim el-Dževzije, *Poslanikova medicina*, str. 173

³⁰⁸ Muslim, 2473

³⁰⁹ *Medžmu'ul-fetava*, 19/64; Vidjeti: Ibn-Kajjim el-Dževzije, *Poslanikova medicina*, str. 165: „Muslimanski je mislilac Mudžahid komentirao ovu praksu govoreći: "Nemam ništa protiv pisanja Kur'anskih ajeta, ispiranja sadržaja u vodi i davanja te vode bolesnoj osobi da je pije."“

Hurme

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Ko god pojede sedam hurmi iz vrta `Alijeh³¹⁰ za doručak, taj dan mu neće naškoditi ni otrov ni sibir."³¹¹

Maslinovo ulje

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

"Allah je izvor svjetlosti nebesa i Zemlje! Primjer svjetlosti Njegove je udubina u zidu u kojoj je svjetiljka, svjetiljka je u kandilju, a kandilj je kao zvijezda blistava koja se užije **blagoslovljenim drvetom maslinovim**, i istočnim i zapadnim, čije ulje gotovo da sija kad ga vatra ne dotakne; sama svjetlost nad svjetlošću! Allah vodi ka svjetlosti Svojoj onoga koga On hoće. Allah navodi primjere ljudima, Allah sve dobro zna."³¹²

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ

"Tako mi smokve i masline".³¹³

Od Ebu-Hurejre, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Koristite maslinovo ulje kao hranu i kao mehlem, jer ono dolazi s blagoslovljenog drveta."³¹⁴

Čurokotovo ulje

Ebu-Hurejre, r.a., je prenio od Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Koristite čurokot jer on u sebi sadrži lijek za svaku bolest osim za smrt."³¹⁵

Med

Allah, dž.š., je rekao:

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ// ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

³¹⁰ Medinske hurme iz vrta koji je zasadio sam Allahov Poslanik, s.a.v.s.

³¹¹ *Buhari*, VII/ 446, br. 664; *Muslim*, III/ 1129, br. 5081

³¹² En-Nur, 35

³¹³ Et-Tin, 1

³¹⁴ *Ibn-Madže*, 3319; *Hakim*, IV/ 122

³¹⁵ *Buhari*, X/121; *Muslim*, 2215

“Gospodar tvoj je pčelu nadahnuo: “Pravi sebi kuće u brdima i u dubovima i u onome što naprave ljudi,/ zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazam Gospodara svoga, poslušno!” Iz utroba njihovih izlazi piće različitih boja koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmišljaju.”³¹⁶

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Koristite dva lijeka: med i Kur'an.”³¹⁷

Četvrti korak – udarci

Korištenje ove metode podrazumijeva stanje u kome je džin potpuno okupirao bolesnika tako da bolesnik ne vlada ni svojim razumom, a ne osjeća ni bilo kakve promjene na svome tijelu. Ovu metodu treba izbjegavati u onoj mjeri u kojoj je to moguće. Ukoliko liječnik pogrešno procijeni stanje bolesnika, može ga povrijediti udarcima, a što se ne može desiti ukoliko se radi o potpunoj opsjednutosti. Neki egzorcisti osuđuju ovu metodu osuđujući one koji je primjenjuju da to čine zbog svoje slabe vjere (zbog nepostojanja čvrstog ubjeđenja da je Kur'an lijek). Ovo stajalište nema uporišta, jer je poznato iz prakse Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je primjenjivao ovu metodu, a i oni koji su došli poslije njega. Ibn-Tejmijje je rekao: “Liječenje opsjednute osobe i odstranjivanje džina može zahtijevati da osoba koja je pogođena time bude pretučena nekoliko puta. Ipak, udarci se zadaju džinu i opsjednuta osoba ih ne osjeti. Kada opsjednuta osoba povratu svjesnost nakon pretučenosti, često obavještava prisutne da nije ništa osjetio, i da nema nikakvih posljedica po njegovo tijelo. Čak iako su neki udareni više od tri ili četiri stotine puta teškim udarcima po nogama, od čijih posljedica bi normalno čovjek podlegao, ipak to osjeti samo džin. Džini će zapomagati i vikati, te obavještavati prisutne o mnogim stvarima.”³¹⁸

Vremenom su se kod liječnika iskristalizirale neke tehnike koje nisu bile poznate ranijim generacijama. Neki su ih prihvatili dok su ih drugi, negodujući, odbili. Mjerilo prihvatanja ili odbijanja smije biti samo na osnovu kur'ansko-sunnetskih principa zabranjenosti i dozvoljenosti neke stvari.

Džinima smeta svjetlost

Nerijetko se dešava da bolesnici izbjegavaju svjetlo, a da se jedino slobodno osjećaju u zatamnjenim prostorijama. Takve bolesnike posebno, a i sve druge koje su džini uznemirili, poželjno je liječiti pod jakom svjetlošću.

³¹⁶ En-Nahl, 68,69

³¹⁷ Ibn-Madže, 3452

³¹⁸ Ibn-Tejmijje, *Poslanica o džinima*, str. 122 (vidjeti str. 111 i 117); vidjeti prethodno spomenute hadise o slučajevima kada je Poslanik, s.a.v.s., opsjednute liječio udarcima.

Moguće je džina istjerati (ili ubiti) strujom određene jačine. Ovaj način nećemo pojašnjavati kako ne bi došlo do zloupotrebe, tim prije kada se zna da postoje oni koji bolesnike koriste za svoje eksperimente (neki učaci koriste struju nad bolesnikom, postepeno pojačavajući jačinu, a jedini efekat koji time postižu je mučenje, zlostavljanje bolesnika), a osim toga, postoji mnogo drugih načina za otklanjanje džinskih uznemiravanja tako da ovaj način uopće ne mora biti primjenjivan.

Primjeri

1. Učili smo djevojčici koju su napali džini. Veoma brzo je pala u nesvijest i džin je progovorio. Na upit zašto je učinio takvo djelo, odgovorio je da ga je prisilila jedna sahirka. Pristao je da napusti djevojčicu, ali tek kada uništimo sihir. Upitao sam ga gdje je sihir i on mi je odgovorio na prozoru na cvijeću. Tek tad sam se okrenuo i vidio da je soba (i prozor) puna cvijeća. Opisao je saksiju i rekao da je na listu te biljke postavljen sihir (vodom). Odabrao sam pogrešnu saksiju i lampu kako bi provjerio da li laže. Posvjetlio sam nekoliko puta različita mjesta i ništa se nije dešavalo. Šutjeli smo. Kada sam uzeo saksiju koju je spomenuo i posvjetlio svaki list ponaosob, tijelo djevojčice se počelo izvijati u bolovima. Džin je zatražio da ode, što je zatim i učinio.

Džini se plaše oštrih predmeta

Shodno ovome mogu plašiti nekim oštrim predmetom i prisiljavati da odu (ne činiti ništa što bi moglo ugroziti bolesnika).

Primjeri

1. Čovjek je doveo svoju suprugu kod koje su se povremeno, agresivno pokazivali znakovi prisustva džina u tijelu. U njenom tijelu je boravio džin koji ju je uznemiravao, a da ona toga nije ni bila svjesna. Tek kada je prihvatila islam, njeno stanje se pogoršalo. Pred nju sam, bez učenja, bacio nekoliko noževa, a ona je istog momenta izgubila svijest i džin je počeo da nešto govori. Govorila je njemačkim i francuskim jezikom, a njen muž je prevodio. U razgovoru koji je uslijedio priznao nam je da se osjetio ugroženim njenim prihvatanjem islama. Nakon mnogo peripetija i kazni koje je morao trpiti zbog odbijanja da je napusti ipak je posustao i otišao.

Vežanje bolesnikovih prstiju na (rukama) nogama

Dešava se da džin napusti bolesnika prije ili u toku tretmana, a da se nakon toga vrati i ponovo uznemiri bolesnika. U tom slučaju ga treba vezati za tijelo onog momenta kada se vrati. Kada se uoči da je džin ušao u tijelo, svaki se prst na rukama veže ponaosob (ne previše stegnuti), a zatim i noge u

visini članaka. Zatim bolesnika u što kraćem roku treba odvesti liječniku. Ovaj će proučiti rukju koja će džina povrijediti i prisiliti na odlazak. Suština ove tehnike nije ni u kakvim čarkama nego u tome da šejtan kola ljudskim tijelom i krvlju, a ovime mu se djelovanje onemogućiti i biva uhvaćen u zamku. On ne može napustiti bolesnika, a učač ga ugrožava, slabi i to ga prisiljava da se povinuje, da ode ili da umre.

Prizivanje kroz “uspavljivanje” bolesnika

Nekoliko je mjesta na tijelu čijim postepenim pristiskanjem bolesnik gubi svijest. Ako se želi postići da se džin javi pri učenju rukje, pritiskati će se neki od tih dijelova tijela (npr.: žila kucavica, ili zadnji dio vrata) i džin će se, inšaallah javiti. On sa javlja, dolazi do izražaja u momentu prelaska bolesnika iz svjesnog u nesvjesno stanje. Ovo se može uraditi ako se, na primjer, želi saznati mjesto sihira, ali ispravnije je izbjegavati bilo koji vid komuniciranja sa džinom osim prijeko potrebnog.

Promjene na površini tijela

Dešava se da džin obeća da će napustiti bolesnika i izazove reakcije koje odgovaraju obećanom, ali napuštanje se ipak ne desi. Da bi se ovo provjerilo može se uraditi nekoliko stvari. Obuhvatiti bolesnikovu lijevu ruku (kao kada se mjeri puls) i učiti 115. ajet sure Al-Mu'minun i primjetiti će se promjena pulsa (prekidi otkucaja, naizmjenično naglo ubrzanje i usporavanje otkucaja). Zatim, liječnik može staviti ruku malo iznad bolesnikovog čela i osjetiti će podrhtavanje površine čela ili slabu jezu (promjene na koži). Ovo je siguran znak da džin nije napustio bolesnika. Ovaj način smo puno puta ponavljali i potvrdili njegovu svrsishodnost.

Puštanje krvi

U toku tretmana bolesniku se nekada pušta krv na specifičnim dijelovima tijela (vrhovi prstiju ruku ili nogu, mjesta između plećki...). Neki negiraju koristi koje proizlaze iz ove aktivnosti, osuđujući je, a pravdajući sve to nepraktikovanjem tog čina kod Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Već smo kazali da je praktikovanje onih aktivnosti od kojih bolesnik može imati koristi, a da ne postoji šerijatska zapreka za njih, dozvoljeno. Puštanjem krvi na nekim dijelovima tijela ne želi se postići (kako to neki smatraju) da džin napusti bolesnika (iako nije rijetkost da se to desi), nego se džin ugrožava kroz čišćenje organizma od bolesti koje je prouzrokovao. Džin može napustiti bolesnika na bilo koji otvor na tijelu, a moguće je da to učini i na izvedeni otvor. Ova praksa odgovara hidžami (preporučenom puštanju krvi

na određenim dijelovima tijela u određenim vremenskim intervalima), a efekat je isti, s tom razlikom da puštanje krvi u toku učenja rukje može uzrokovati da džin napusti bolesnika, ili da se, u najmanju ruku, ograniči njegovo djelovanje do sljedeće rukje. Prilikom puštanja krvi na ovaj način dešava se (u pravilu) da krv šprica iz otvora u obliku fontane, nekada i do 1,5 metar u visinu u trajanju i po pola sata!!!³¹⁹

HIDŽAMA

Prenosi se od Ibn-Abbasa, r.a., da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Liječenje je u tri stvari: hidžama, zarezivanje kože (vene) u kupicu, puštanje krvi, pijenju sirupa od meda i kauterizaciji vatrom, a ja sam svome ummetu zabranio kauterizaciju."³²⁰

Prenosi se od Džabir ibn-Abdullaha, r.a., da je rekao: "Čuo sam Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da je rekao: "Ako postoji išta dobro u vašim liječenjima, onda je to hidžama, pijenje meda ili kauterizacija ako je sigurno da će ona (kauterizacija) izliječiti bolest, ali ja ne volim da je radim (da se na meni radi, op.a.) kauterizacija."³²¹

Prenosi se od Ibn-Abbasa, r.a., da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., radio hidžamu na glavi zbog bola (migrene) dok je bio u ihramima, u oazi Lahi Džemel (mjesto na putu prema Mekki).³²²

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Hidžama je jedan od najboljih lijekova."³²³

³¹⁹ Mensur Abdul-Kerim Muhammed napisao je knjigu („*Mu`džizatuš-šifa` bil-hidžameti`*“-Nadnaravnosti liječenja hidžamom, liječenje metodom puštanja krvi) u kojoj na temelju medicinskih eksperimenata i analiza koje je vršio dr. Muhammed El-Husejni, magistar medicinskih znanosti, sa svojim saradnicima došao do frapantnih otkrića. Naime, krvna grupa uzoraka krvi koju je uzimao od osoba sa bolešću sar`a ili sihira, u vrijeme učenja rukje, razlikuje se od njihove krvne grupe kada se ne uči rukja. Krv iste osobe uzeta u momentu učenja rukje i sa istog mjesta (uboda) kad se rukja ne uči, imala je različitu krvnu grupu?!; (Muharem Štulanović, *Liječenje Kur`anom od sar`a (ograma, ograjisavanje), sihira (vradžbina, magija) i uroka-Fikhski propisi, istine i kontroverze*, str. 37)

³²⁰ Buhari, 5356 (Poglavlje o tome da je liječenje u tri stvari, 10/116)

³²¹ Buhari, 5359; Muslim, 2205

³²² Buhari, 5374 (Vidjeti: Buhari, 1739; Muslim, 1203, Poslanik, s.a.v.s., radio je hidžamu dok je bio u ihramima, i za vrijeme posta: hadis se prenosi od Ibn-Abbasa, Buhari, 1836)

³²³ Buhari, X/ 126,127; Muslim, 1577

Najbolje vrijeme za primjenu hidžame

Prenosi se od Ibn-Abbasa, r.a., da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Najbolji dani za hidžamu su sedamnaesti, devetnaesti i dvadeset prvi dan (hidžretskog kalendara). Nisam prošao ni pored jedne grupe meleka u noći Isra' a da mi (svi) nisu rekli: "O Muhamede, radi (trebaš raditi) hidžamu.""³²⁴

"Puštanje krvi površinskim zarezivanjem kože u kupicu (hidžama) trebalo bi biti izvođeno sredinom lunarnog mjeseca i u doba kada je mjesec u fazi poslije punog mjeseca a prije novog mjeseca (kada je star mjesec), a pogotovo za vrijeme treće četvrtine mjeseca."³²⁵ Hidžamu ne bi trebalo raditi u vremenu rastućeg mjeseca jer, po riječima Ibn-Sine "tada tjelesne izlučevine i njihovu spojevi nisu prezasitili krv, ili se ne nalaze u velikom broju u krvi" pa "rezultat ovakve koncentracije biti će neadekvatan da izvuče sve koristi od puštanja krvi površinskim zarezivanjem kože u kupicu."³²⁶

Prenosi se od Ibn-Omera da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Hidžama na prazan stomak je bolja, lijek je i blagoslov u tome. Ona poboljšava bistrinu uma i memoriju. Primjenjujte hidžamu u ime Allaha četvrtkom, a izbjegavajte je srijedom, petkom, subotom i nedjeljom. Koristite hidžamu ponedjeljkom i utorkom jer je to dan kada je Allah Ejubu, a.s., olakšao tegobe, a poslao mu ih je u srijedu, ili u noći srijede."³²⁷

Primjenjivanje liječenja hidžamom zdrave osobe trebaju praktikovati u dane kada je korist od nje najveća, a rizik najmanji. Međutim, primjenjivanje hidžame za vrijeme bolesti je korisno u bilo koje vrijeme.

"El-Hallal je prenio da je imam Ahmed ibn-Hanbel tretirao sam sebe puštanjem krvi zarezivanjem kože u kupicu da bi obuzdao navalu krvi, bez obzira na datum i vrijeme."³²⁸

Kako se izvodi hidžama

Otvor (staklene) čaše se postavi na mjesto koje je odabrano za izvođenje hidžame (shodno vrsti bolesti). Zatim se izvuče (razrijedi) zrak u čaši paljenjem malog komada papira ili pamuka (koji se pripremi u čaši). Nakon toga se čaša postavlja da prione na kožu (ovaj sistem se može izvesti određenim aparatom kada je proces brži i čišći; namjenska pumpa sa čašicama). Tako postavljena čaša se ostavi da stoji između pet i deset

³²⁴ Ahmed, 3306; Albani rekao da je sahih u *As-Silsiletul-Sahihah*, 1847

³²⁵ Ibn-Kajjim el-Dževzije, *Poslanikova medicina* str. 59

³²⁶ Isto, str. 60

³²⁷ *Ibn-Madže*, 3487; Albani rekao da je sahih u *As-Silsiletul-Sahihah*, 766

³²⁸ Isto, str. 60

minuta. Čaša se nakon toga skloni, a naprave se mali otvori na koži čistim predmetom (igla, žilet, britva). Zatim se čaša vrati na isto mjesto na način kako je to već opisano i ostavi se dok se ne napuni nečistom krvlju. Čašu po potrebi vraćati nekoliko puta na tretirano mjesto. Nakon završetka čašu skloniti i mjesto hidžame dezinfikovati.

Koristi od hidžame

S obzirom da je hidžama okarakterisana kao najbolji, ili jedan od najboljih medicinskih tretmana, koristi od njenog primjenjivanja su višestruke. Navest ćemo nekolicinu koristi i neka od mjesta na kojima se primjenjuje.

Enes, r.a., je rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je bio liječen puštanjem krvi (hidžamom) između lopatice i dvije stražnje vene vrata."³²⁹

Allahov Poslanik primjenjivao je hidžamu zbog glavobolje kako smo to već spomenuli, a od Džabira se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., primjenjivao hidžamu i na bedru zbog određene nategnutosti, istežanja.³³⁰

Spominje se i preporuka Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da se primjenjuje hidžama na tjemenu lobanje jer "ona liječi pet bolesti" (u drugoj predaji 72 bolesti). Neki su radije primjenjivali hidžamu na dvije strane tjemena.

Hidžama izvedena ispod brade olakšava zubobolju, bol u licu, čišćenju glave, smanjuje bol u grlu; na vrhu stopala i iznad članka pomaže protiv upale testisa, nožnih čireva i zatajenja menstruacije; iza koljena pomaže u liječenju proširenja krvnih žila, hroničnih čireva, hemoroida i otrovnih čireva noge i stopala; na sredini bedra je tretman za razdraživanje leđa, kostobolje i hemoroida.³³¹

Hidžama je Allahovom voljom lijek i za mnoge druge bolesti kao što su one izazvane nepravilnom cirkulacijom krvi, povišen pritisak³³², bolest grudi, prsa, bolesti disajnih organa, glavobolje i bolova u očima, vratu, stomaku, zglobovima, i drugih.

³²⁹ *Et-Trimizi*, 2052; *Ebu-Davud* 3860; *Ahmed*, III/ 119; *Ibn Madže*, 3483 (*Ibn-Kajjim el-Dževzije*, *Poslanikova medicina*, str. 60)

³³⁰ *Ibn-Kajjim el-Dževzije*, *Poslanikova medicina*, str. 61

³³¹ Isto

³³² Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Liječite se hidžamom i ne dozvolite da vas krvni pritisak ubije." (*Ibn-Madže*, 3486; *Ebu-Davud*, 386; *Bejheki*, 9/340)

Uzimanje naknade za hidžamu

Enes ibn-Malik je upitan o zaradi od hidžame pa je rekao: "Allahovom poslaniku, s.a.v.s., je uradio hidžamu Ebu-Tajbi pa je on (Allahov Poslanik, s.a.v.s.) naredio da mu se daju dva sa'a hrane, a zatim je govorio sa njegovim gospodarom, gazdom da mu vrate ono što su uzimali (običavali uzimati) od njegove zarade. Zatim je rekao: "Najbolji lijek, tretman kojim se liječite je hidžama, ili to je jedan od najboljih lijekova.""³³³

(!) Naše ukazivanje na hidžamu kroz mnogobrojne koristi koje iz nje proizlaze nije poziv svakome pojedincu da se upusti u praktikovanje hidžame. Naprotiv, ono treba da bude poticaj iskusnim liječnicima (medicinskim stručnjacima) da shvate blagoslov hidžame, da istraže ono u šta sumnjaju i da se nakon što se osvjedoče o koristima i njenoj praktičnoj primjeni, upuste u promoviranje ovog načina liječenja, ponajviše kroz otklanjanje tegoba onima kojima je to potrebno.

³³³ *Buhari, 5263; Muslim, 2952*

الم//ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين//الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلاة ومما رزقناهم ينفقون//والذين يؤمنون بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك وبالآخرة هم يوقنون//أولئك على هدى من ربهم وأولئك هم المفلحون

(El-Bekare, 1-5)

واثبتوا ما تنزلوا الشياطين على ملك سليمان وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس السحر وما أنزل على الملكين ببابل هاروت وماروت وما يعلمان من أحد حتى يقولوا إنما نحن فتنه فلا تكفر فيتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين به من أحد إلا بإذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتراه ما له في الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به أنفسهم لو كانوا يعلمون

(El-Bekare, 102)

والهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم//إن في خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما أنزل الله من السماء من ماء فأحيا به الأرض بعد موتها وبث فيها من كل دابة وتصريف الرياح والسحاب المسخر بين السماء والأرض آيات لقوم يعقلون

(El-Bekare, 163-164)

الله لا إله إلا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السماوات وما في الأرض من ذا الذي يشفع عنده إلا بإذنه يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء وسع كرسيه السماوات والأرض ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم//لا إكراه في الدين قد تبين الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم//والله ولي الدين آمنوا يخرجهم من الظلمات إلى النور والذين كفروا أولياؤهم الطاغوت يخرجونهم من النور إلى الظلمات أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون

(El-Bekare, 255-257)

لله ما في السماوات وما في الأرض وإن تئذوا ما في أنفسكم أو تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله على كل شيء قدير//آمن الرسول بما أنزل إليه من ربه والمؤمنون كل آمن بالله وملائكته وكتبه ورسله لا تفرق بين أحد من رسله وقالوا سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير//لا يكلف الله نفسا إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا ربنا ولا تحمل علينا إصرا كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا أنت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين

(El-Bekare, 284-286)

شهد الله أنه لا إله إلا هو والملائكة وأولوا العقول انما بالقسط لا إله إلا هو العزيز الحكيم//إن الذين عند الله الإسلام وما اختلف الذين أوتوا الكتاب إلا من بعدما جاءهم العلم بغيا بينهم ومن يكفر بآيات الله فإن الله سريع الحساب

(Ali Imran, 18-19)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۖ لَسْتَوْى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مَسْجُرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۚ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۚ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ//ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ//وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

(El-A`raf, 54-56)

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ//فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ//فَغُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ//وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ//قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ//رَبِّ مُوسَىٰ هَارُونَ

(El-A`raf, 117-122)

فَلَمَّا أَتَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ//وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

(Junus, 81-82)

وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

(Taha, 69)

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ//فَتَعَالَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ//وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ//وَقُلْ رَبِّ اعْقِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

(El-Mu`minun, 115-118)

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا//فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا//فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا/3/إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ//رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ/5/إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ//وَحَفِظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ//لَّا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيَقْدِفُونَ مِّنْ كُلِّ حَانَبٍ//ذُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ//إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ//فَاسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَسَدٌ خَلَقًا أَمْ مِّنْ خَلْقِنَا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ//بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ//وَأِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ//وَأِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ//وَقَالُوا إِن هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ//أِذَا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ۖ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ//وَأَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ//قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ//فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ//وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ//هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكْتَبُونَ//اخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ//مِن دُونِ اللَّهِ فَاهْذَوْهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ//وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ//وَمَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ//بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِّمُونَ

(Es-Saffat, 1-22)

وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَافِرًا مِّنَ الْحِجِّ يَسْتَمْعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ//قَالُوا يَا هَٰؤُلَاءِ نَا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ//يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرَّكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ//وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

(Ed-Duhan, 29-32)

يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ// فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ// يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَلِحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ// فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

(Er-Rahman, 33-36)

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخْلَقْتُ الْإِنْسَانَ مِنْ نَّارٍ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ// يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلِتَنْتَظِرُوا نَفْسَ مَا قَدْ مَتَّ لِعَدُوِّكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ// وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا آلَاءَ اللَّهِ فَمَا أَنفَسَهُمْ وَلَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ// لَا يَسْتَوِي صَحَابُ النَّارِ أَوْ صَحَابُ الْجَنَّةِ صَحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ// لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُضْرِبَهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ// هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ// هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ// هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ مَا سَمَاءُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

(El-Hašr, 16-24)

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنَّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا// يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا// وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا// وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا// وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا/5// وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعْبُدُونُ بَرِجَالٍ مِّنَ الْجِنَّ فَرَادَوْهُمُ رَهَقًا// وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا// وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مَلْبَتٌ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا// وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا// وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أَرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا// وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا// وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

(El-Džinn, 1-12)

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ// لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ/2// وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ// وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ// وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ// لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

(El-Kafirun)

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ// اللَّهُ الصَّمَدُ// لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ// وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

(El-Ihlas)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ// مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ// وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ// وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ// وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

(El-Felck)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ// مَلِكِ النَّاسِ// إِلَهِ النَّاسِ/3// مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ// الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ// مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

(En-Nas)

Ajeti o kazni:

En-Nisa, 167-173; El-Ma`ida, 33-34; El-Enfal, 12; El-Hidžr, 16-18; El-Isra, 110-111; El-Anbija, 70; El-Hadždž, 19-22; En-Nur, 39; El-Furkan, 23; Es-Saffat, 98; Gafir, 78; Fussilet, 44; Ed-Duhan, 43-50; El-Džasije, 7-8; El-Ahkaf, 29-34; Er-Rahman, 33-36.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا//إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُعْطِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا//إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا//يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا//يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ الْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا//لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا//فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَخِذُّونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

(En-Nisa, 167-173)

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ حَزَرٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ//إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

(El-Ma`ida, 33-34)

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

(El-Enfal, 12)

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَيَّاَهَا لِلنَّاضِرِينَ//وَحَفَظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ//الْأَمْسَ اسْتَرْفَقَ السَّمْعُ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ

(El-Hidžr, 16-18)

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا//وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنْ الدَّلِّ وَكِبَرُهُ تَكْبِيرًا

(Al-Isra, 10-111)

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَخْسَرِينَ

(El-Enbija, 70)

هَذَانِ خَصِمَانِ اِخْتَصِمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ تَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُوسِهِمُ الْحَمِيمُ/19/ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ//وَلَهُمْ مَّقَامِعٌ مِنْ حديدٍ//كُلَّمَا ارَادُوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اَعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

(El-Hadždž, 19-22)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّىٰ اِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ سَيِّئًا وَوَجَدَ اللّٰهُ عِنْدَهُ فُوقَاهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

(En-Nur, 39)

وَقَدِمْنَا اِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا

(El-Furkan, 23)

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْاَسْفَلِينَ

(Es-Saffat, 98)

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَّسُولٍ اَنْ يَّاتِيَ بِاَيَّةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَاءَ اَمْرًا لِّلّٰهِ فَضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

(Gafir, 78)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ الْعَجَمِيَّةُ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

(Fussilet, 44)

اِنَّ شَجَرَةَ الزُّرْقُوْمِ//طَعَامُ النَّثِيْمِ//كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُوْنِ//كَغْلِي الْحَمِيْمِ//خَذُوْهُ فَاَعْتَٰلُوْهُ اِلَى سَوَاءِ الْجَحِيْمِ//ثُمَّ صَبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ//ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ//اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ

(Ed-Duhan, 43-50)

وَيَلْ لَّكُلِّ اَقَاكٍ اٰثِيْمٌ//يَسْمَعُ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُثْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابِ الْيَمِّ

(El-Džasije, 7-8)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمْعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصَبُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ//قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ//يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابِ الْيَمِّ//وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ//أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَقَادِرُ عَلَى أَنْ يُخَيِّبَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ//وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالِ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

(El-Ahqaf, 29-34)

يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ//فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ//يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ//فَبَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

(Er-Rahman, 33-36)

Ajeti izliječenja: (po mogućnosti u periodu liječenja slušati cio Kur'an s nijetom izliječenja)

Et-Tevba, 14; Junus, 57; En-Nahl, 69; El-Isra, 82; Eš-Šu`ara, 80; Fussilet, 44.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

“Borite se protiv njih! Allah će ih rukama vašim kazniti i poniziti, a vas će protiv njih pomoći, i grudi vjernika zaliječiti!”

(Et-Tevba, 14)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاء لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

“O ljudi, već vam je stigla poruka od Gospodara vašeg i lijek za vaša srca i uputstvo i milost vjernicima.”

(Junus, 57)

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“(…) zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslušno!” Iz utroba njihovih izlazi piće različitih boja koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmišljaju.”

(En-Nahl, 69)

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

“Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast.”

(El-Isra, 82)

وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

“(…) i koji me, kad se razbolim, liječi, (…)”

(Eš-Šu`ara, 80)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ الْأَعْجَمِيُّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

“A da Kur'an objavljujemo na tuđem jeziku, oni bi sigurno rekli: “Treballo je da su mu ajeti razumljivi. Zar jezik tuđ, a onaj kome se objavljuje Arap?” - Reci: “On je vjernicima uputstvo i lijek. A oni koji neće da vjeruju – i gluhi su i slijepi, kao da se iz daleka mjesta dozivaju. (...)” “

(Fussilet, 44)

Rukja – 99 Allahovih, dž.š., lijepih imena

Prizivanje Allahove, dž.š., milosti Njegovim lijepim imenima razgaljuje srce učača i umirujuće djeluje na bolesnika. Učač izgovarajući ih stiče veliko samopouzdanje, vesvese Šejtanske blijede, a iman, kroz upućivanje dova Gospodaru čije prisustvo, snaga i pomoć su snažno prisutni raste i biva čvrst poput stijene. Džini zulumčari, vođeni strahom, se uznemire, otkriju, pokažu paničnu agresivnost, pokaju se ili u zlu ustraju ali, na kraju, kao konačni ishod ipak bivaju poraženi, osramoćeni i osujećeni u svome nastojanju. Rukja Allahovim, dž.š., lijepim imenima je izgovaranje jednog imena ili svih Njegovih, dž.š., imena.

- 1) اللَّهُ - Allah - Allah je Onaj, osim koga drugog Boga nema
- 2) الرَّحْمَنُ - Er-Rahman – Blagi
- 3) الرَّحِيمُ - Er-Rahim – Milostivi
- 4) الْمَلِكُ - El-Meliku – Vladar
- 5) الْقُدُّوسُ - El-Kuddusu – Sveti
- 6) السَّلَامُ - Es-Selamu - Čist od mana
- 7) الْمُؤْمِنُ - El-Mu'minu - Koji potvrđuje obećanja
- 8) الْمُهِيمُنُ - El-Muhejminu - Koji daje sigurnost
- 9) الْعَزِيزُ - El-Azizu - Koji sve pazi i prati
- 10) الْجَبَّارُ - El-Džebbaru – Snažni
- 11) الْمُتَكَبِّرُ - El-Mutekebbiru – Silni
- 12) الْخَالِقُ - El-Haliku – Stvaralac
- 13) الْبَارِئُ - El-Bari'u - Koji divno stvara
- 14) الْمُصَوِّرُ - El-Musavviru - Koji likove daje
- 15) الْغَفَّارُ - El-Gaffaru - Koji mnogo prašta
- 16) الْقَهَّارُ - El-Kahharu - Koji nadvladava
- 17) الْوَهَّابُ - El-Vehhabu - Koji mnogo poklanja

- 18) الرِّزَّاقُ - Er-Rezzaku - Koji obilnu opskrbu daje
- 19) الْفَتَّاحُ - El-Fettahu - Koji sve rješava i otvara
- 20) الْعَلِيمُ - El-Alimu - Koji sve zna
- 21) الْقَابِضُ - El-Kabidu - Koji steže
- 22) الْبَاسِطُ - El-Basitu - Koji pruža
- 23) الْخَافِضُ - El-Hafidu - Koji spušta
- 24) الرَّافِعُ - Er-Rafiu - Koji diže
- 25) الْمُعِزُّ - El-Muizzu - Koji uzvisuje
- 26) الْمُذِلُّ - El-Muzillu - Koji ponizuje
- 27) السَّمِيعُ - Es-Semiu - Koji sve čuje
- 28) الْبَصِيرُ - El-Besiru - Koji sve vidi
- 29) الْحَكَمُ - El-Hakemu – Sudac
- 30) الْعَدْلُ - El-Adlu – Pravedni
- 31) اللَّطِيفُ - El-Latifu – Dobri
- 32) الْخَبِيرُ - El-Habiru - O svemu obavješteni
- 33) الْحَلِيمُ - El-Halimu – Blagi
- 34) الْعَظِيمُ - El-Azimu - Veliki
- 35) الْغَفُورُ - El-Gafuru - Koji prašta
- 36) الشُّكُورُ – Eš-Šekuru - Koji je zahvalan
- 37) الْعَلِيُّ - El-Alijju – Visoki
- 38) الْكَبِيرُ - El-Kebiru – Veliki
- 39) الْحَافِظُ - El-Hafizu - Koji čuva
- 40) الْمُقِيتُ - El-Mukitu - Koji pazi i uzdržava
- 41) الْحَسِيبُ - El-Hasibu - Koji obračun svodi
- 42) الْجَلِيلُ - El-Dželilu – Veličanstveni
- 43) الْكَرِيمُ - El-Kerimu – Plemeniti
- 44) الرَّقِيبُ - Er-Rekibu - Koji motri na svaki pokret
- 45) الْمُجِيبُ - El-Mudžbu - Koji molbe prima
- 46) الْوَاسِعُ - El-Vasiu - Koji milošću i znanjem sve obuhvata
- 47) الْحَكِيمُ - El-Hakimu – Mudri
- 48) الْوَدُودُ - El-Vedudu - Koji voli
- 49) الْمَحِيدُ - El-Medidu – Slavljani
- 50) الْبَاعِثُ - El-Baisu - Koji proivljuje
- 51) الشَّاهِدُ Eš Šahidu - Koji je o svemu svjedok
- 52) الْحَقُّ - El-Hakku - Vrhovna Istina
- 53) الْوَكِيلُ - El-Vekilu - Sveopći Staratelj

- 54) القوي - El-Kavijju – Moćni
- 55) المتين - El-Metinu – Čvrsti
- 56) الولي - El-Velijju – Zaštitnik
- 57) الحميد - El-Hamidu – Hvaljeni
- 58) المحصي - El-Muhsi - Koji i sitnice obuhvata i broj im zna
- 59) المبدئ - El-Mubdiu - Koji je početni Stvaralac
- 60) المعيد - El-Muidu - Konačni proživitelj
- 61) المحيي - El-Muhji - Koji život daje
- 62) المميت - El-Mumitu - Koji smrt daje
- 63) الحي - El-Hajju – Živi
- 64) القيوم - El-Kajjuumu - Koji sve obdržava
- 65) الواحد - El-Vadžidu – Imućni
- 66) الماجد - El-Madžidu – Slavni
- 67) الواحد - El-Vahidu – Jedini
- 68) الصمد - Es-Samedu - Kome se svako obraća
- 69) القادر - El-Kadiru – Svemoćni
- 70) المقتدر - El-Muktediru - Koji sve može
- 71) المقدم - El-Mukaddimu - Koji unapređuje
- 72) المؤخر - El-Mu'chhiru - Koji zapostavlja
- 73) الأول - El-Evvelu – Prvi
- 74) الآخر - El-Ahiru – Posljednji
- 75) الظاهر - Ez-Zahiru – Jasni
- 76) الباطن - El-Batinu – Skriveni
- 77) الوالي - El-Valiju - Koji upravlja
- 78) المتعالي - El-Mutealiju – Svevišnji
- 79) البر - El-Berru – Dobročinitelj
- 80) الثواب - Et- Tevvabu - Koji kajanje uslišava
- 81) المنتقم - El-Muntekimu - Koji ne ostaje dužan
- 82) العفو - El-Afuvvu - Koji oprašta
- 83) الرؤوف - Er-Reufu – Samilosni
- 84) مالك الملك - Maliku-I-mulki - Gospodar svih svjetova
- 85) ذو الجلال والإكرام - Zul-Dželali ve-I-Ikrami - Najveličanstveniji i Najčasniji
- 86) المقسط - El-Muksitu - Sveopći djelitelj pravde
- 87) الجامع - El-Džami'u - Koji sve okuplja
- 88) الغني - El-Ganijju - Koji je bogat
- 89) المغني - El-Mugni - Koji daje bogatstvo

- 90) المَانِعُ - El-Mani'u - Koji oduzima bogatstvo
- 91) الضار - Ed-Darru - Koji stvara štetu
- 92) النّافِعُ - En-Nafi'u - Koji stvara korist
- 93) النُّورُ - En-Nuru - Sveopće svjetlo
- 94) الهادي - El-Hadi - Koji upućuje
- 95) البديع - El-Bedi'u - Stvoritelj (Prapočetak svega)
- 96) الباقي - El-Baki – Vječiti
- 97) الوارث - El-Varisu - Konačni nasljednik svega
- 98) الرشيد - Er-Rešidu - Upućivač na dobro
- 99) الصبور - Es-Saburu - Strpljivi, Koji ne hiti sa obračunom

Priprema učenju rukje

Nakon upoznavanja sa simptomima bolesnikove bolesti pristupa se učenju rukje, ali ne prije nego se izvrše neke pripreme.

- Bolesnik / bolesnica i prisutni (najbliži srodnici) moraju biti pristojno odjeveni.
- Prostorija u kojoj se odvija liječenje mora biti u potpunosti očišćena od slika i kipova (živih bića); odstraniti muzičke instrumente; odstraniti, uništiti časopise, audio i video zapise sa nedozvoljenim sadržajem, odstraniti alkohol i drugo što se kosi sa načelima islamskog vjerovanja.
- Muškarac ne smije na sebi nositi zlato ili svilu; žene ne smiju biti namirisane i našminkane.
- Sa bolesnika, sa prisutnih i bolesnikovih najbližih odstraniti sve vrste nedozvoljene zaštite (hamajlije, zapisi, privjesci, slike i drugo).
- Liječnik će prisutnima pojasniti ciljeve liječenja Kur'anom, uputiti na činjenje bogougodnih dijela, svi prisutni će uputiti dove Uzvišenom Allahu, dž.š., za izliječenje bolesnika, ali i za izbavljenje svih muslimana iz nevolja u kojima se nalaze, za zaštitu bolesnikovu, njegove rodbine i, ponovo, svih muslimana ma gdje se na dunjaluku u tome momentu nalazili. Uputiti dovu za svoga brata muslimana, znanog ili neznanog, znači uputiti dovu za sebe i biti siguran da će, inšaallah, biti primljena.

Stanja koja nastaju u toku učenja rukje (nad bolesnikom)

Izostanak reakcija

Učenje rukje u nekim slučajevima ne rezultira reakcijama. Takav rezultat lahko može biti varka kako za bolesnika tako i za liječnika. Već smo spomenuli da uvjet prepoznavanja aktivnosti džina nisu reakcije na tijelu oboljelog. Bolesniku se u tom slučaju propisuju aktivnosti koje će ili izazvati džina, da prilikom sljedećeg učenja bude prisutan (ako se uplaši djela koja će mu onemogućiti povratak bolesniku), ili će ga vezati uz bolesnika tako da će svako sljedeće učenje, terapija ostavljati na njemu direktne negativne posljedice. Osim terapije koju će sa ovom namjerom liječnik odrediti, bolesnik će obavljati minimum potrebnih obaveznih vjerskih aktivnosti (namaz, zikrovi, razmišljanje kroz čitanje Kur'ana i (drugih) vjerskih i korisnih štiva, uz istovremeno izbjegavanje činjenja zabranjenog.

Reakcije koje bolesnik osjeti, ali ne kontroliše

Učenje rukje izaziva reakcije na i u bolesnikovom tijelu koje su odraz uznemirenosti, straha ili bola džina koji opsjeda bolesnika: utrnutost cijeloga ili dijela tijela, nekontrolisano treperenje očiju (kapaka), povišena temperatura ili iznenadna hladnoća, izraženo djelovanje damara na tijelu, pritisak u prsima ili ubrzan rad srca, mučnine, plač ili povraćanje, obilno znojenje, vrtoglavica, bolovi u nekim dijelovima tijela (npr. glava), ukočenost, paralizovanost dijelova tijela, žmarci, kretanje kroz tijelo, nadutost, pomjeranje dijelova tijela bez bolesnikovog htijenja (ruke, noge), nabreklost krvnih sudova, isprekidani govor, i drugo. Bolesnik ne treba reagovati na bilo koji od znakova, nego prepustiti tijelu da čino ono što ono "hoće". Liječnik u pravilu usmjerava reakcije na dio tijela za koji misli da bi bio najpogodniji da džin napusti tijelo, ili da se odstrani maksimum negativnosti koje su bolesniku donesene. Na odabranom dijelu reakcije se multipliciraju. Liječnik će odstraniti džina, a ukoliko odluči da je efikasnije potpuno rješenje problema odgoditi, bolesniku će u zadatak dati obavljanje terapije. Terapija je obavezujuća, tim prije što se džin plaši liječnika, a ne oboljele osobe. Terapijom će bolesnik učiniti da se džin plaši njega samoga i odvratit će ga od želje da ga, kada ga jednom napusti, prestane uznemiravati. Učenje rukje se po potrebi može ponoviti nekoliko puta: ponavljanje pri pojavljivanju reakcija nakon prvog učenja – kada će se reakcije intenzivirati, ili ponavljanje u određenim vremenskom periodu u unaprijed određenim intervalima.

Bolesnik gubi svijest

U ovom slučaju je moguća komunikacija sa opsjedajućim džinom. Nekada, džin se odmah javi, a da to prethodno nije traženo od njega, dok se u nekim slučajevim mora prisiljavati na saradnju. Kada progovori, pitaju ga samo stvari koje su od iznimne važnosti za zdravlje bolesnika: ime, vjera, cilj, ime sihiribaza (nekada je ovo bitno da bi se procijenila njegova sposobnost ostvarivanja željenih namjera i naravno, njegove slabe tačke), broj džina zaduženih za sihir, predmet i mjesto sihira. **Na osnovu ovih informacija će se postupati ne gubeći iz vida činjenicu da su džini po prirodi lažljivci i da se njihovo svjedočenje ne prima.** Sve što kažu, a što je moguće provjeriti, obavezno treba provjeriti. Postupanje sa džinom ide od toga da ga se upozorava (ukoliko je musliman) da se to što čini kosi s islamom i poziva se pokajanju i odustajanju od činjenja zuluma, ukoliko nije musliman, ponudi mu se islam, a zatim postupi na isti način. Drugim riječima, tretiranje ide od upozorenja do ubistva (kako je već objašnjeno; život muslimana je svetinja i onaj ko ga ugrozi sam sebi presuđuje). Ako džin pristane napustiti bolesnika, tražit će se njegova zakletva o iskrenosti (zaklet će se da će napustiti bolesnika i da se neće vratiti, a zatim će na sebe prizvati Allahovo, dž.š., prokletstvo ukoliko laže). Ako se liječnik odluči na više od jednog tretmana (bolesnik nije na nivou praktikovanja vjerskih obaveza koje bi ga zaštitile ponovnog napada; više džina učestvuje u realiziranju sihira i potrebno je otkriti pojedinosti njihovih zadatka; priček do pronalaženja predmeta sihira i drugo), odredit će se terapija shodno prethodno uspostavljenoj dijagnozi

Liječenje epilepsije³³⁴

1. Obuhvatiti rukom čelo i učiti nad bolesnikom suru Jasin i ajete iz sure Es-Saffat (158., 159.)
 2. Proučiti ezan u desno uho oboljelog ponavljajući ga sedam puta; Proučiti suru El-Fatiha, El-Felek, En-Nas, Ajetul-Kursijju, Es-Saffat, Et-Tarik i suru El-Hašr 22-24 ajet.
 3. U toku epileptičnog napada jedanaest puta učiti Ajetul-Kursijju nad bolesnikom.
- Učiti 115-118 ajet sure El-Mu`minun.

³³⁴ Epilepsija koju prouzrokuju džini je ona koja ima simptome epilepsije ali ne i uzroke. Ne postoji fizičko oštećenje ili neki drugi uzrok zbog koga se javlja epilepsija ali ona ipak postoji. Iako se doza lijekova povećava protokom vremena izlazne informacije (napadi) se dešavaju u jednakim intervalima i jednakim intenzitetom kako se to dešavalo prije korištenja terapije ili uz korištenje minimalne doze propisanog lijeka.

VRSTE SIHIRA, SIMPTOMI I LIJEČENJE

Sihir rastavljanja

Ovaj sihir je kao prvi, ne bez razloga, spomenut od mnogih autora. Jedan je od rijetkih direktno spomenutih kur'anskim izrazom, ajetom : “ (...). I ljudi su od njih dvojice učili kako će muža od žene rastaviti, ali nisu mogli nikome bez Allahove volje nauditi.” El-Bekare, 102, a uz to definisan kao šejtanovo najdraže djelo³³⁵. Osim rastavljanja muža i žene, ovaj sihir podrazumijeva kvarenje uspostavljenih ili naslijeđenih veza bilo koje vrste (uništavanje odnosa krvnih, prijateljskih ili poslovnih veza). Simptomi sihira rastavljanja: sukobljavanja i prekidi odnosa kroz bespotrebne svađe, sumnjičenja, iskazivanje nepovjerenja, sebičnost, neprihvatanje izvinjenja. Svaki od ovih simptoma posebno je izražen među supružnicima, ali i neki drugi: jedno drugo vide u ružnom liku, prisutnost ljubavi i razumijevanja naspram onog drugog u momentima razdvojenosti, a potpuni negativni preobražaj pri susretu, odvratnost naspram bilo koje aktivnosti supružnika (posebno bračne i porodične obaveze), dugotrajna ili “nepostojeća” bolest jednog od supružnika, zbog koje onaj drugi jedini izlaz vidi u rastavi. Ovaj sihir nastaje tako što sihirbaz šalje džine jednom ili oboma supružnicima da bi kod njih izazvali stanja koja smo spomenuli, i sve to s ciljem priskrbliivanja koristi za treću osobu (materijalnu korist; utrti put osobi koja za sebe želi jednog od supružnika, ili čak po narudžbi posesivnih roditelja nekog od supružnika).

Terapija³³⁶

Tretman se u pravilu obavlja nad oba supružnika. Učenje i pojavljivanje reakcija kod samo jednog od supružnika, moglo bi dovesti do osude drugog i pogoršavanja cjelokupnog stanja. Izostanak reakcija kod jednog supružnika, ne znači (iako je moguće) da je taj supružnik zdrav, nego je, suprotno tome, moguće da je upravo on nosilac sihira. Istrajavanje učenja nad oba supružnika (osim kada je jasno da je jedan supružnik bolestan) postaje obavezom do izliječenja.

³³⁵ Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Iblis je svoj prijesto postavio na vodi, a zatim razaslao svoje podanike. Ko od njih posije veću smutnju, bliži mu je po položaju. Tako dođe neki od njih i reče: “Uradio sam to i to” – a na to mu Iblis odgovori: “Ništa ti nisi uradio”. Tek kada dođe jedan od njih i kaza: “Nisam ga napustio dok ga nisam rastavio od žene.” Toga Iblis približi sebi i kaza: “Jeste, ti.” (Muslim, 107/ 17)

³³⁶ Sve terapije koje će biti spomenute u daljem tekstu predstavljaju moguće načine liječenja, ali osim njih postoje i druge efikasne, a ispravne metode. Neki slučajevi zahtijevaju dodatne postupke rješavanja, miješanje određenih metoda, smanjenje obaveza iz terapije shodno bolesnikovom stanju i sposobnosti da ih izvršava (ovo podrazumijeva produžavanje vremena trajanja procesa liječanja), i drugo)

Proučiti rukju. Ako se džin javi, postupiti kako je opisano. Ako se jave reakcije, uspostaviti sistem terapije:

1. Snimiti Ajetul-Kursijj na kasetu u trajanju od sat vremena i slušati je u vremenu od mjesec dana 3 puta dnevno; nastavak sihira povlači sljedeći korak;
2. Snimiti na kasetu Es-Saffat, Jasin, Ed-Duhan i El-Džinn ili Es-Saffat i 70 puta Ajetul-Kursijj koju će bolesnik slušati 3 puta dnevno;
3. Ako je bolesnik pojeo ili popio sibir (bol u želucu bez dokazanog medicinskog povoda, mučnine), naučiti na vodu koju će bolesnik piti u vremenu trajanja terapije: El-Bekare, 102, El-A`raf, 117-122, Junus, 81-81, Taha, 69 (sve po 7 puta). Ako se otkrije da je bolesnik nagazio na sibir, ili je sibir urađen na neki od njegovih predmeta, bolesnik će se kupati vodom na koju su naučeni isti ovi ajeti.

Napomena – bolesnik će zapisivati sve promjena koje se dese u periodu primjenjivanja terapije. Zapisivat će sve snove i zatim ih dostaviti liječniku (ispravno protumačen san može dati rješenje problema).

Ljubavni sibir

Ovaj sibir može biti rezultat istih pobuda kao i prethodno spomenuti, s tom razlikom da ga inicira osoba koja je već u odnosu sa osobom kojoj se sibir pravi. Supružnici prave sibir jedno drugome da bi ono drugo učinili ovisnim o sebi, ili da bi se okoristili imetkom opsihirenog. Simptomi ljubavnog sihira: potpuna ovisnost o osobi koja je napravila sibir (ili u čije je ime napravljen sibir); opsihireni ne može podnijeti odsustvo osobe ka kojoj je sibir usmjeren: osjeća nezamislivu ljubav, ogromnu želju za spolnim općenjem ili “samo” potrebu da joj čuje glas. Ljubavni sibir može napraviti i osoba koja želi ostvariti odnos sa opsihirenim, i tada efekat ljubavnog sihira može biti sibir rastavljanja (ako ljubavni sibir bude napravljen osobi koja je već u bračnom odnosu, može doći do rastave zbog transformacije ili nepravilno napravljenog sihira ili pak zbog toga što je osoba koja je napravila sibir željela ostvariti vezu sa jednim od supružnika). Ljubavni sibir može biti transformisan i u sibir ludosti, ne zbog takve namjere onoga ko je sibir postavio, nego zbog toga što osoba kojoj je sibir napravljen pregori u nemogućnosti da ostvari odnos sa osobom koja joj je sihirom namijenjena.

Terapija

Proučiti rukju. Umjesto 102. ajeta sure El-Bekare proučiti od 14. do 16. ajeta Et-Tegabun. Učenje rukje će kod bolesnika izazvati utnutost, ukočenost ili bolove u udovima, glavobolju, pritisak u prsima, nagone za povraćanje ili povraćanje (ni u jednom slučaju sihira ne treba insistirati, očekivati

određene, spomenute reakcije; iako postoje specifične reakcije za različite vrste sihira, postoje i one koje su zajedničke svim vrstama).

Naučiti na vodu ajete za uništenje sihira: Junus, 81-82, El-A'raf, 117-122, Taha, 69 i Ajetul-Kursijj. Bolesnik će ovu vodu piti 7 dana, a po potrebi i nekoliko sedmica.

Rukja se ponavlja nekoliko puta u periodu korištenja terapije.

Sahir priviđanja

Sahir priviđanja, obmane, spomenut je kur'anskim tekstom (El-A'raf, 115-122; Taha, 65-69). Znakovi potvrde njegovog postojanja jesu viđenje stvari u stanju i oblicima kakvi one u realnosti nisu. Sahir naređuje stvarima da funkcionišu po diktiranim, a nerealnim principima, i to se pred masom uistinu i dešava. Sahir obmane seže od "bezazlenih" mađioničarskih trikova pa do aktiviranja, uobličavanja strahova potencijalne žrtve kroz sahir ludosti ili aktiviranje odvratnih, strašnih ili ogavnih likova u likovima supružnika kroz sahir rastavljanja (ista se aktivnost izvodi i u sahiru ljubavi kada sahir ističe najbolje, često nepostojeće, osobine one osobe u čiju se korist sahir postavlja; kod ovih vrsta sihira problem se rješava po metodologiji rješavanja tih vrsta sihira). Treba razlikovati sahir priviđanja i mađioničarske trikove koji se, iako se vizuelno preklapaju, razlikuju u tome što se kod sihira radi o aktivnosti potčinjenih džina, a kod mađioničarskih trikova spretnosti ruku.

Terapija

Ovaj sahir prekidaju sva bogougodna djela kojima se čovjek približava Allahu, dž.š., a odagnava od sebe šejtana i njegove pristalice: namaz, ezan, istigfar, Ajetul-Kursijj, abdest i drugo.

Primjeri

Otišli smo do čovjeka za koga su kazali da je poludio, a do prije koji dan bio je potpuno zdrav, sposoban da se brine o sebi i svojoj porodici. U pitanju je, u stvari, bio sahir priviđanja, ali zbog načina manifestovanja, zbog stresova koje je opsihireni doživljavao, riječi koje je izgovarao, izgledalo je kao da je poludio. Ispitali smo njegove najbliže o onome što mu se dešavalo i na taj način (čvrsto) pretpostavili da je riječ o sahiru priviđanja, shodno čemu smo i uspostavili terapiju.

Sahir ludosti

Ludost je cilj koji sahirbaz zadaje džinu zaduženom za sahir, a ovaj odabire puteve preko kojih će ga postići. Iako je sahir aktiviran, džin ne djeluje odmah, nego upoznaje svoju žrtvu i tek kada joj pronađe najslabije

tačke, počinje djelovati. Sihir ludosti nekada čini da osoba u momentu pređe iz zdravog u bolesno stanje, dok u drugim slučajevima žrtva biva bombardovana šokantnim situacijama dok to više ne mogne podnijeti. Simptomi sihira ludosti su nenormalni postupci (riječi i djela), izbezumljenost, izgubljenost u prostoru i vremenu (ratrojenost, zaboravnost, smetenost), tup i beživotan pogled, insistiranje na boravku na prljavim mjestima, agresivnost i drugo. Jedan od najvećih problema kod sihira ludosti je taj da bolesnik zbog svoga ponašanja bude izolovan u institucijama za korigovanje nedoličnog ponašanja, agresivnosti i tretiran terapijom koja odgovara simptomima, ali ne i uzrocima bolesti (tretirati medicinom duševne bolesti, značilo bi priznati postojanje duše; konzumiranje medikamenata može rezultirati smirivanjem pacijenta, ali da li se to dešava kroz omamljivanje ili ubijanje volje pacijenta).

Terapija

Učenje rukje i postupanje sa bolesnikom (i džinom) shodno reakcijama koje uslijede. Po potrebi u prvom učenju ponavljati rukju više puta.

Na kasetu snimiti sure koje će biti slušane 3 puta dnevno mjesec ili više dana: El-Bekare, Hud, El-Hidžr, Es-Saffat, Kaf, Er-Rahman, El-Mulk, El-Džinn, El-A`la, Ez-zelzele, El-Humeze, El-Kafirun, El-Felek, En-Nas.

Liječenje sihira ludosti zahtjeva potpuno zdravu atmosferu (minimalna mogućnost griješenja i stresnih situacija).

Shodno će se utvrđenoj dijagnozi bolesnik kupati, ili piti vodom na koju su naučeni ajeti uništenja sihira.

Svjesnost i htijenje najbližih srodnika u tretiranju sihira ludosti dolaze do izražaja više nego u tretiranju bilo koje druge vrste sihira.

Sihir bezvoljnosti, apatije

Pod djelovanjem ovog oblika sihira bolesnik gubi svaku volju za životom. Džin nosilac sihira kod bolesnika gradi ubjeđenje da je svako djelo, ili čak razmišljanje koje bi moglo dovesti do buđenja duha bolesnikove ličnosti, bezrazložno, suvišno ili nebitno. Bolesnik se povlači u nekakav svoj svijet, izbjegava susrete čak i sa najbližom radbinom, njegovi pogledi, riječi i djela su nezainteresovani naspram onoga što čine, tijelo ne reaguje na podražaje. Ovaj sihir spada među najteže, ni zbog čega drugog do činjenice da je sa bolesnikom veoma teško, nekada nemoguće ostvariti odnos liječnik - bolesnik. Prikazivanje bitnosti izvršavanja obaveza, kao dijela sistema liječenja, a time i samog liječenja, postaje upitno. Nekada se, pak, dešava da bolesnik bespogovorno prihvata svaku sugestiju, ali već idućeg momenta se isključuje i prestaje biti svjestan prethodnog razgovora.

Terapija

Proučiti rukju nad bolesnikom. Ukoliko se džin javi, tretirati ga kako je već opisano. Ako se to ne desi, uspostaviti predviđenu terapiju.

Bolesnik će 45 dana, 3 puta dnevno, slušati kasete na koje su naučene sljedeće sure: El-Fatiha, El-Bekare, Ali Imran, Jasin, Es-Saffat, Ed-Duhan, Ez-Zarijat, El-Hašr, El-Me'aridž, El-Gašija, Ez-Zelzele, El-Kari'a, El-Felck, En-Nas.

Po potrebi će se bolesnik kupati, ili će piti vodu na koju je naučena rukja (npr. uništenja sihira).

Sihir dozivanja, priviđanja i javljanja glasova

Među najvećim problemima ovoga sihira je sijanje smutnje. Bolesnik se gubi zbog brojnosti šejtanskih "vesvesa" kojima biva okupiran. Povremeno ili neprestano čuje glasove koji ga upućuju na ono što će ga učiniti labilnim (sumnja u prijatelje i rodbinu, sumnja u svrsishodnost vjerskih obaveza); vidi fiktivne slike, situacije koje se javljaju sa istim ciljem – javljaju mu se "upozorenja" o neprijateljstvima, zamkama, patvorama usmjerenim na njega i drugo. Specifičnost ovoga sihira je da se briše granica stvarnosti i fikcije. Nerijetko, bolesnik i na javi proživljava noćne more (kroz isječke snova koji mu se javljaju), ili na momente pada u trans (gubi se na granici sna i jave), kada se dešava sanjanje ili "objavljivanje" nekih novih za bolesnika poražavajućih činjenica. Znači, ovaj sahir može rezultirati samo blagim tegobama, ali zbog brojnosti "vesvesa", halucinacija, stresnih stanja, može prerasti i u ludilo.

Terapija

Učenje rukje. Reakcije će (uvjetno) diktirati nastavak i tok procesa.

Učenje jutarnjih i večernjih zaštita: abdest; zikrovi; učenje Ajetul-Kursije pred spavanje; proučiti El-Ihlas, El-Felek i En-Nas pred spavanje, puhniti u sastavljene dlanove i potrati cijelo tijelo 3 puta.

Ujutro i naveče učiti: "Hasbijallahu la ilahe illa huve alejhi tevekkeltu ve huve rabbul-'aršil-'azim."

Pred spavanje učiti: "Bismillahi veda'tu dženbi, Allahumagfirli zenbi ve ahsie šejtani ve fukke rihani vedž'alni fin-nedijjil-e'ala." (U ime Allah liježem, Bože moj oprosti mi moj grijeh, ponizi mog šejtana, oslobodi me dugova i udruži me sa najboljim društvom.).

Pred spavanje učiti zadnja dva ajeta sure El-Bekare.

Ujutro učiti Es-Saffat, a naveče Ed-Duhan.

Svaka 3 dana proučiti, preslušati suru El-Bekare.

Mjesec dana, 3 puta dnevno, slušati Fussilet, El-Fath, El-Džinn.

Sihir bolesti

Reakcije sihira bolesti su povremena ili potpuna paraliza nekog dijela tijela, i povremeni ili konstantni bol u nekom dijelu tijela. Obično je, iako ne u pravilu, za djelovanje ovoga sihira karakteristično specifično mjesto, vrijeme ili događaj. Cilj postavljanja sihira bolesti jeste prisilno stvaranje periodične ili potpune nesposobnosti bolesnika za obavljanjem poslova koji su istovremeno i interes sihiribaza, ili onoga u čije je ime sahir postavljen. O sihiru bolesti se po pojavljivanju simptoma sihira može govoriti tek kada se isključi svaka mogućnost postojanja medicinski dokazanog uzročnika bolesti, ili postojanja odgovarajućeg (medicinskog) lijeka.

Terapija

Učenje rukje, jednom ili više puta.

Kasetu na koje su snimljene kur`anske sure slušati 40 ili više dana. Snimiti po 7 puta: El-Fatiha, Ajetul-Kursija, El-Felek i En-Nas. Po jednom snimiti: El-Džinn i Ed-Duhan.

Bolesnik se treba masirati čurokovim uljem na koje je prethodno naučena rukja:

El-Fatiha, El-Ihlas, El-Felek, En-Nas.

82. ajet sure El-Isra.

7 puta proučiti dovu: "Bismillahi erkike vallahu ješfike min kulli da'in ju'zike ve min kulli nefsin ev `ajnin hasidin Allahu ješfike." (U ime Allaha ti učim rukju, Allah te izliječio od svake bolesti koja te uznemirava, i od svake zavirljive duše i od uroka, Allah te izliječio.)

7 puta proučiti dovu: "Allahumme rabben-nasi ezhibil be'se vešfi enteš-Šafi la šifa'e illa šifa'uke šifa'en la jugadiru sekamen." (Allahu moj, Gospodaru ljudi, otkloni nevolju i izliječi, Ti si Liječnik, Nema lijek pored Tvoga, izliječi lijekom poslije kojeg se bolest ne vraća.).

Sahir ometanja ženidbe, udaje

Bolesnik koji oboli od ove vrste sihira ne osjeća smetnje u sveukupnosti životnih aktivnosti, osim u onom dijelu koji je u vezi sa jednim specifičnim, ili za sve potencijalne bračne drugove. Mada je aktivan od vremena postavljanja, simptomi se javljaju tek po nastanku situacije koja zahtijeva djelovanje džina zaduženog za opsihirenu osobu: odbojnost prema određenim ili svim osobama suprotnog spola, bol, smetenost i odsutnost koji se javljaju samo pri susretu potencijalnog bračnog partnera, prisutne simpatije prema mogućem bračnom drugu u njegovoj odustnosti, dok se pri susretu prepoznaju najgore moguće osobine mladoženje, mlade ili najgori

mogući sud o samome sebi (on ili ona nisu dovoljno dobri za ono drugo). U ovome sihiru lahko može doći do transformacije sihira pa čak i u svojevolumno opsjedanje bolesnika od džina zaduženog za izvršenje sihira (džin se zaljubi i ostaje u bolesniku i nakon prestanka situacije zbog koje mu je sihirbaz naredio da opsjedne bolesnika; transformacija djelovanja džina je moguće i kod bilo kog drugog oblika sihira, ali u ovome sihiru mu je ostavljeno najviše prostora za takvo što).

Terapija

Proučiti rukju. Sa džinom, ukoliko dođe do njegovog javljanja, postupati kako je to već opisano. U suprotnom odrediti potrebnu terapiju.

Ustrajnost u obavljanju propisanih obaveza, zikrova³³⁷ (jutarnjih, večernjih i onih pred spavanje), i drugih bogougodnih dijela.

Ajetul-Kursiju snimiti na kasetu u trajanju od jednog sata koju će bolesnik slušati jednom dnevno.

Na sljedeću kasetu snimiti El-Ihlas, El-Felek i En-Nas i ovu kasetu također slušati jednom dnevno.

Rukju proučiti na vodu koju će bolesnik piti i kojom će se kupati. Ovo će činiti svaki treći dan.

Rukja se ponavlja u periodu terapije onoliko puta koliko to liječnik uzme za shodno.

Sihir krvarenja

Krvarenje kod žena je proces mjesečnog čišćenja. Dešava se svakoga mjeseca i traje u prosjeku sedam dana, mada nije isključeno da traje koji dan kraće ili nekoliko dana više od ustaljenog. Sihir krvarenja je poremećaj u ustaljenom "sistemu" krvarenja kod žene (neovisno od najčešćeg ili prosječnog perioda). Simptomi sihira nisu samo krvarenje mimo redovnog, obilnije krvarenje ili krvarenje koje neprekidno traje jedan ili više mjeseci. Simptom sihira je i izostanak krvarenja u jednom vremenskom periodu, a koje je uвод u poremećaj krvarenja u vremenu koje dolazi. Svaki od simptoma koji su spomenuti u specifičnim oblicima sihira ne znače neminovno oblik sihira čija su karakteristika. Tako, poremećaj u krvarenju može biti rezultat sihira neplodnosti ili simptom sihira rastavljanja (često ili stalno krvarenje koje onemogućava oplodnju ili nemogućnost izvršavanja bračnih obaveza - žena u stanju krvarenja

³³⁷ Mnogo učiti Ajetul-Kursiju; poslije sabaha i akšama po 100 puta proučiti: LA ILAHE ILLALLAHU VAHDEHU LA ŠERIKE LEH. LEHUL MULKU VE LEHUL HAMDU VE HUVE `ALA KULLI ŠEJ IN KADIR; što češće biti pod abdestom; pred spavanje učiti Al-Ihlas, Al-Felek i An-Nas, puhati u sastavljenje šake za vrijeme učenja a zatim rukama potrti cijelo tijelo...

nije čista za seksualni odnos i, ako takvo stanje potraje, može doći do poremećaja ili potpunog prekida bračnih odnosa; izostanak krvarenja također može rezultirati neplodnošću žene, ili može rezultirati bolešću – izostanak krvarenja remeti psiho-fizičko stanje žene – sihir bolesti).

Terapija

Proučiti rukju na vodu kojom će se bolesnica tri dana kupati, ili koju će isto toliko dana piti.

Napisati čistom tintom 67. ajet sure El-En`am, potopiti papir na koji je ajet napisan, a zatim tu vodu piti 11 dana. Inšaallah, nakon ovoga krvarenje će se dešavati u normalnim intervalima.

لَکُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ //

“svaki nagovještaj ima svoje vrijeme, i vi ćete znati!”³³⁸

Impotencija

Impotencija ili tjelesna nesposobnost izvršenja akta seksualnog odnosa javlja se podjednako kod muškaraca i kod žena. Impotencija kao rezultat džinskog djelovanja je ona koja se dešava usprkos potpunoj psihofizičkoj sposobnosti (impotentne) osobe, a posebnost je i u tome da je osoba impotentna samo naspram svog supružnika. Imao sam priliku da razgovaram sa ljudima koji su bili impotentni prema svojim suprugama, a u svome lutanju (u tom vremenu nisu bili u okrilju vjere) seksualne odnose su, kao vid vanbračnog odnosa, nesmetano obavljali. Iako ostavlja traga na ukupnost bračnih odnosa, sihir impotencije “nema” za cilj remetiti druge segmente realizovanja braka. (Sihir) impotencije se kod muškarca očituje kao nemogućnost erekcije, a kao rezultat tjelesne slabosti, kao posljedica straha, nesigurnosti, pretjeranog razmišljanja, sumnje u čestitost supruge i dr., a sve se spomenuto dešava isključivo za vrijeme trajanja seksualnog odnosa. Impotentnost kod žena dešava se po identičnim uzusima kao kod muškarca, ali je posljedica drugačijih tjelesnih aktivnosti: refleksno ili bolno grčenje tijela, nekontrolisani plač ili smijeh, ravnodušnost, nezainteresiranost, strah od odnosa, koji rezultira izbjegavanjem osamljivanja sa svojim suprugom, iznenadni napadi bijesa, prekidanje odnosa zbog “neodložnih” obaveza, krvarenje koje počinje neposredno ili u toku seksualnog odnosa i drugo.

³³⁸ El-En`am, 67

Terapija

Učenje rukje i postupanje sa džinom onako kako je to već opisano.

Bolesnik će se 7 dana piti vodu na koju su naučeni ajeti poništavanja sihira, a istom vodom će se i kupati.

Šafranom ispisati na papiru ajete, sprati ih vodom, a zatim će supružnici piti tu vodu (3 puta), a ostatom se okupati. Ajeti: El-Fatiha, Ajetul-Kursija, El-A`raf, 117-122; Junus, 81-82; Taha, 69; El-Furkan, 23; El-Mu`minun, 115-118 (2 puta); Ez-Zelzele (2 puta); El-Ihlas (3 puta); El-Felek (3 puta) i En-Nas (3 puta).

Pripremiti sedam listova zelenog lotosa i sitno ih istući sa dva kamena. Istresti to u posudu s vodom. Na tu smjesu naučiti po 7 puta Ajetul-Kursiju, El-Ihlas, El-Felek i En-Nas. Bolesnik će ovako pripremljenu vodu piti i njome će se kupati 7 dana.

Bolesnik će objema rukama natrgati glogovog lišća, istući će ga, pomiješati s vodom, na to proučiti (Ajetul-Kursiju, El-Ihlas, El-Felek, En-Nas), a zatim se time okupati ("Fethul-bari", 10/233).

Bolesniku proučiti rukju, a potom 366 puta 23. ajet sure El-Furkan.

U proljeće sakupiti što više livadskih cvjetova. Sve zajedno ih pomiješati sa čistom vodom. Smjesu prokuhati. Na ohlađenu vodu proučiti El-Ihlas, El-Felek i En-Nas, a zatim se tom vodom okupati ("Fethul-bari", X / 234).

Na čistu posudu čistom tintom napisati 81. i 82. ajet sure Junus. Obrisati ove ajete uljem čurokota i dati bolesniku da to pije, da masira prsa i čelo tri dana ("Medžmu`ul-fetava", XIX / 64).

Mjesec (ili više) prije jela (natašte) uzimati med na koji je naučeno: 70 puta El-Fatiha, El-Inširah, El-Ihlas, El-Felek i En-Nas.

Prerana ejakulacija

Terapija

Poslije sabaha 100 puta učiti: "La ilahe illallahu vahdehu la šerike leh. Lehul mulku ve lehul hamdu ve huve `ala kulli šej in kadir."

Pred spavanje učiti ili slušati suru El-Mulk.

Svaki dan 70 puta učiti Ajetul-Kursiju.

Tri mjeseca ujutro i naveče učiti dove po 3 puta: "E`uzu bi kelimatillahit-tammati min šerri ma halek."

"Bismillahillezi la jedurru me`asmih i šej`un fīl erdi ve la fīssema`i ve huves-Semi`ul `Alim."

"E`uzu bi kelimatillahit-tammeti min kulli šejtanin ve hammetin ve min kulli `ajnin lammetin."

Sterilnost, neplodnost

Nedovoljan broj, slab kvalitet ili pokretljivost spermatozoida, s jedne strane, i izostanak ili poremećaj ovulacije, s druge strane, rezultirat će nemogućnošću spajanja spermatozoida muškarca sa jajnom ćelijom žene, što drugim riječima znači oplodnja će izostati, čak i u situaciji kada akt seksualnog odnosa prođe u najboljem redu. Ovo se dešava u situacijama prirodne, urođene ili fizički uzrokovane neplodnosti muškarca ili žene ili pod utjecajem džina, šejtana zaduženog za sihir koji izaziva neplodnost. Prvi slučaj su bolesti koje medicina liječi ili koje su neizliječive, dok se druga vrsta neplodnosti inšaallah uspješno liječi kur`ansko-sunnetskim metodama. Kod nekih se osoba bolest aktivira tek pošto oplodnja uspije. U nekom budućem periodu plod biva uništen i dolazi do pobačaja, a bez vidljivog, opravdanog razloga. Ovo je siguran znak da se radi o sihiru i da je (u ovom slučaju) žena fizički zdrava i sposobna da rađa. Nerijetko se desi da se scenarij pobačaja ponavlja više puta u istom stadiju trudnoće, ili se desi da nakon prve (uspješne ili neuspješne) trudnoće žena više ne može zanijeti (ovdje isključujemo ovakva stanja izazvana poznatim uzrocima).

Terapija

Proučiti rukju i postupiti kako se odredi za shodno.

Rukju snimiti i slušati 3 puta dnevno (muž, žena ili oboje).

Ujutro učiti, slušati suru Es-Saffat, a naveče El-Me`aridž.

Na čurokotovo ulje naučiti: El-Fatiha, Ajetul-Kursijj, zadnja dva ajeta El-Bekare, zadnja dva ajeta Ali Imran, El-Ihlas (3 puta), El-Felek (3 puta) i En-Nas (3 puta). Ovim uljem pred spavanje masirati čelo, prsa i kičmu.

Isto učenje ponoviti i na med, a zatim natašte pojesti po jednu kašiku svaki dan.

Terapiju primjenjivati 3 mjeseca, a nakon toga će, inšaallah, doći do izliječenja.

Lijek za glavobolju

Desnom rukom obuhvatiti glavu bolesnika (palcem i kažiprstom pritisnuti sljepočnice) i proučiti: El-Fatiha, El-Bekare, 128 i 186; En-Nisa, 28; El-Enfal, 66; Merjem, 1-4; El-En`am, 13; El-Furkan, 45; El-Hašr, 21; El-Ihlas; El-Felek, En-Nas.

Spomenute ajete 7 puta puta naučiti na vodu koju će bolesnik piti i kojom će se kupati.

Med u terapiji

Za otklanjanje, uništavanje sihira u stomaku

Naučiti rukju, ajete za uništenje sihira i ajete izliječenja. Ovako pripremljen med koristiti u toku terapije (u skladu sa određenom terapijom, a najbolje u toku cijele terapije): koristit će se na suho u svakom namaskom vremenu po jedna kašika, 3 puta dnevno, u raznim terminima sa čašom mlake vode, uzimanje meda uz čurokotovo ulje ili bobice.

Za otklanjanje nesanice

Proučiti rukju, sure Kaf i El-Munafikun po 3 puta. Uzimati ga sa mlakom vodom pred spavanje i prilikom buđenja (iznenadnog prekida sna ili planiranog buđenja).

Zadržavanje džina bjegunca. Med na koji su naučeni određeni ajeti koristiti 7 dana, u svakom namaskom vremenu, pred izlazak i zalazak sunca. Ajeti: El-Fatiha; Ajetul-Kursija; zadnja tri ajeta sure El-Bekare; Ali Imran, 127; Junus, 21; Hud, 8; El-Isra, 56; El-Kehf, 14; Jusuf, 35,42; Eš-Šu'ara, 29; Et-Tevba, 46,83; En-Nahl, 30,62; El-Mudžadela, 3; Fatir, 2,41; Ez-Zuhruf, 77; El-En'am, 123; El-Džumu'a, 8; El-Kamer, 30-32; Et-Tarik, 8; Jasin, 1-9,82-83; Taha, 135; El-Ahzab, 16,17; Er-Rahman, 33-36; El-Hadždž, 65; El-Mulk, 19; Muhammed, 4.³³⁹

Olakšavanje porođajnih teškoća

Čistim sredstvom (tintom, maslinovim uljem, šafranom...) napisati ajete, potopiti ih u zemzem ili drugu vodu, a zatim dati porodilji da pije; naučiti na vodu iste ajete, ili učiti na uho porodilje (ovo može raditi muž svojoj ženi). Spomenuti ajeti su: El-Fatiha, En-Nazi'at, 46; El-Ahqaf, 35; El-Inšikak, 1-4.

Liječenje groznice

Za liječenje ove bolesti kao, uostalom, i za liječenje drugih, osim traženja olakšanja od Allaha, dž.š., za trenutno stanje potrebno je biti potpuna, ispravna, duhovno zdrava, poštena, Allahu, dž.š., zahvalna osoba. Ovo ne zbog toga što u suprotnom neće doći do izliječenja – Allah, dž.š. je moćan da to učini, nego zbog toga što iskren čovjek nema obraza očekivati dobro za sebe kada on sam ne uzrokuje nikakvo dobro prema drugima, prema sebi i, na posljetku, prema svome Gospodaru.

³³⁹ Madžid Matar, *Liječenje Kur'anom, medom i ljekovitim biljem*, str. 129-136

Učiti 69. i 70. ajet sure El-Enbija. Ovo ponavljati više puta, sa čvrstim ubjeđenjem u Allahovu milost i rezultat će uslijediti.

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ//وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْآخِزِينَ

“O vatro, rekosmo mi, budi hladna, i spas Ibrahimu. I oni htjedoše da mu postave zamku, ali ih mi onemogućismo.”

Liječenje straha

Učiti, ili napisati šafranom ili maslinovim uljem ajete iz sure Al-Kahf, 10-14³⁴⁰, saprati ih u vodi zemzem ili drugoj čistoj vodi, i tu vodu piti izvjestan period.

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا//فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمُ فِي الْكَهْفِ سَبْعِينَ عَدَدًا//ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحَرَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا//نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى//وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا//

“Kad se nekoliko momaka u pećini sklonilo pa reklo: “Gospodaru naš, daruj nam svoju milost i pruži nam u ovom našem postupku prisebnost.”/

Mi smo ih u pećini tvrdo uspavali za dugo godina,/

poslije smo ih probudili da bismo pokazali koja će od dvije skupine bolje ocijeniti koliko su vremena proboravili./

Ispričat ćemo ti povijest njihovu – onako kako je bilo. To su bili momci, vjerovali su u Gospodara svoga, a Mi smo im ubjeđenje još više učvrstili./

Osnažili smo bili njihova srca kad su se digli i rekli: “Gospodar naš – Gospodar je nebesa i Zemlje, mi se nećemo pored Njega drugom bogu klanjati, jer bismo tada ono što je daleko od istine govorili.””

³⁴⁰ „Kad se nekoliko momaka u pećini sklonilo pa reklo: “Gospodaru naš, daruj

nam svoju milost i pruži nam u ovom našem postupku prisebnost.”/

Mi smo ih u pećini tvrdo uspavali za dugo godina,/

poslije smo ih probudili da bismo pokazali koja će od dvije skupine bolje ocijeniti koliko su vremena proboravili./

Ispričat ćemo ti povijest njihovu – onako kako je bilo. To su bili momci, vjerovali su u Gospodara svoga, a Mi smo im ubjeđenje još više učvrstili./

Osnažili smo bili njihova srca kad su se digli i rekli: “Gospodar naš – Gospodar je nebesa i Zemlje, mi se nećemo pored Njega drugom bogu klanjati, jer bismo tada ono što je daleko od istine govorili.””

Liječenje zaboravnost;³⁴¹

Pomiješati jednaku količinu maslinovog i čurokotovog ulja i na to dodati jednu kašiku kane. Tako pripremljenu smjesu staviti u providnu flašu, promućkati i staviti da stoji jedan dan na suncu. Proučiti rukju (i ajete za sihir i urok), a zatim Er-Ra`d, Ibrahim, Kaf, Er-Rahman, El-Mulk (po jednom), a El-A`la, El-Kafirun, El-Ihlas, El-Felek, En-Nas (po 7 puta). Masirati glavu svaki dan 3 puta, u jednakim razmacima. Skuhati metvicu (nanu), dodati joj 11 kapi čurokotovog ulja, a zatim izmiješati sa medom na koji je naučeno prethodno spomenuto učenje. Dnevno uzimati 2-3 čaše ovako pripremljene smjese.

³⁴¹ Madžid Matar, *Liječenje Kur`anom, medom i ljekovitim biljem*, str.122

UROK

(Tekst se bazira na djelu “Poslanikova medicina”, Ibn-Kajjim el-Dževzija; poglavlja o uroku, str. 155-169)

Riječi su Allaha, dž.š.:

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ// وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لَمَّا عَلِمَتَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ//

““O sinovi moji”, reče onda, “ne ulazite na jednu kapiju, već na razne kapije, a ja vas ne mogu spasiti onoga što vam Allah odredi; vlast pripada jedino Njemu, ja se u Njega uzdam, i neka se samo u Njega uzdaju oni koji se uzdaju!”/

I kad uđoše onako kako im je otac njihov naredio, to im nimalo nije pomoglo da budu pošteđeni onoga što im je Allah bio odredio, jedino se ostvarila želja Jakubova, koju je izvršio, a on je, uistinu, veliki znalac bio, zato što smo ga Mi naučili, ali većina ljudi ne zna.””³⁴²

Ibn-Kesir u komentaru ovih ajeta kaže: “Allah Uzvišeni iznosi da je Jakub, a.s., naredio sinovima, kada ih je otpremio s Benjaminom u Egipat, da ne ulaze na jednu kapiju, nego da uđu na više kapija, bojeći se da im ljudski uroci ne naškode, jer oni, uistinu, postoje i mogu konjanika s konja skinuti. Jer su oni bili fizički lijepi i elegantni.

“ (...) a ja vas ne mogu spasiti od onoga što vam Allah odredi”, tj. ova opreznost neće spriječiti Allahovu volju i odredbu, jer Allah kada nešto hoće, ne može Ga niko spriječiti u tome.”

Za značenje drugog ajeta kažu “da je to otklanjanje uroka s njih.”³⁴³

³⁴² Jusuf, 67,68

³⁴³ Tefsir Ibn-Kesir, drugo izdanje, str. 652

وَأَن يَكَاذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

“Gotovo da te nevjernici pogledima svojim obore kad Opomenu slušaju, govoreći: “On je, uistinu, luda!”³⁴⁴

Ibn-Kesir govoreći o ovom ajetu kaže: “Oni ti zavide zato što te mrze, ali ti se ne brini, Allah te od njih štiti i brani. Ovaj ajet dokazuje da je djelovanje i utjecaj zlog pogleda (oka) realnost koja je u skladu s odredbom Allaha Uzvišenog.”³⁴⁵

Allahov Poslanik, s.a.v.s., o uroku

Od Ibn-Abbasa se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Urok je istina, i da je išta preteklo određenje (sudbinu), pretekao bi ga urok.”³⁴⁶

Od Aiše, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Tražite zaštitu od uroka, jer uroci postoje.”³⁴⁷

Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Ko god od vas vidi nešto na sebi ili u svom posjedu ili da mu se sviđa nešto na njegovom bratu, neka moli, traži blagoslov za to, jer urok je istina.”³⁴⁸

Od Ebu-Zerra, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Urok, Allahovom voljom, utječe na čovjeka sve do te mjere, da se čovjek popne na visoko mjesto i strovali se s njega.”³⁴⁹

Od Džabira, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Urok uvodi čovjeka u kabur, a devu u kazan.”³⁵⁰

Od Džabira, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Najveći uzrok smrti mog ummeta, poslije Allahove odredbe, je urok.”³⁵¹

Sufjan ibn-Udžejne prenio je da je Esma bint `Umejs rekla: “O Allahov Poslaniče, porodica Beni-Dža`fera izgleda da je konstantno napadnuta od pakosnog utjecaja urokljivog oka. Hoćeš li moliti za njih?” On je odgovorio: “Da. Kada bi postojalo išta brže od sudbine, pakosno urokljivo oko bi ga vodilo.”³⁵²

³⁴⁴ El-Kalem, 51

³⁴⁵ *Tefsir Ibn-Kesir*, drugo izdanje, str. 1416

³⁴⁶ *Muslim*, 2188 (Prvi dio hadisa prenošen je i od Ebu-Hurejre: *Buhari*, 5048 i *Muslim* 2187)

³⁴⁷ *Ibn-Madže*, 3508

³⁴⁸ *Al-Hakim*, IV/ 216; Albani ga je ocijenio kao sahih u *Al-Kalim al-Tajjib*, 243

³⁴⁹ Prenose ga Ahmed i Ebu-Ja'la a Albani je u *Sahihu-Džami`u* rekao da je sahih, br. 1677 (Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihurbaza*, str. 136)

³⁵⁰ Ebu-Nu`ajm; Albani u *Shihul-Džami`u* ocijenio kao hasen, 4023

³⁵¹ Buhari u *At-Tarih-u*; Albani rekao da je hasen u *Sahihu-Džami`u*, 1217

³⁵² *Tirmizi*, 2059, *Ahmed*, VI/ 438, *Ibn-Madže*, 3510

Nastanak urokljivog oka

Neki smatraju da "urokljivo" oko nastaje iz zle sklonosti pojedinca, njegove osjetljivosti na zlo mišljenje, njegovih vlastiti iskušenja, njegove sklonosti ka eksperimentalnim i iskustvenim stvarima, čak i ako su one pogubne za njegovu vlastitu dobrobit, i vlastitog koketiranja s požudnim i zlim mislima i prepuštanja zlim djelima. Urok u tom slučaju biva "struja pakosnih isijavajućih energija" koja kroz njegove oči pogađa žrtvu. Drugi tu energiju upoređuju sa smrtonosnom energijom koju neke zmiје upućuju svojim žrtvama, ili sa energijom radijacije nekog dragog kamena ili minerala, a koja može biti nekada smrtonosna, dok u drugim slučajevima uzrokuje hladnoću, pasivnost, apatiju, tromost, podložnost nečemu, naprezanje, tjeskobu, preplašenost, žudnju, navikavanje, povlačenje ili pustošenje i td. Urok predstavlja i materijalne, osjetilne posljedice duša i duhovnih bića na tijelo. Primjer tome je crvenilo lica osobe kao reakcija susretu sa kakvim uglednikom, ili za vrijeme slušanja neprijatnog govora, ili blijedilo osobe koja se susretne sa osobom prema kojoj osjeća strah. Urok se dešava kroz oči ili preko očiju, ali one su u drugom planu u odnosu na dušu, duh. Ostvarivanje uroka neovisno je o fizičkom kontaktu osobe koja odašilja svoju "bolest" i osobe koja u tom odnosu predstavlja žrtvu. Također, dešavanje uroka biva i bez ostvarivanja kontakta očima. "Zlobna i bolesna osoba može čak biti i slijepa, a kada neko drugi opisuje određeno stanje, osobinu, slučaj ili osobu za njega, njegove zle misli mogu proizvesti isti efekat kao i sam vizuelni kontakt."

Nemaju sve ljubomorne osobe urokljivo oko, ali svako ko ima urokljivo oko ujedno je i ljubomorna osoba. Zbog toga traženje zaštite kod Allaha, dž.š., od ljubomornih osoba predstavlja potpunu zaštitu. Urok, iako "upućen" ne pogađa svaki put, a u nekim slučajevima (kada je osoba zaštićena praktikovanjem bogougodnih djela) se urok može vratiti osobi koja ga je poslala. Zaštitama i dovama urok se poništava, ili vraća onome ko ga je odaslao.³⁵

³⁵³ Ebu-Abdullah el-Tadžahi prenio je da je jednom na putu na hadždž prema Mekki jahao na ugodnoj i brznoj devi. U tom karavanu također je putovao čovjek koji je postao poznat po svom pakosnom urokljivom oku. Rijetko bi pogledao u nešto, a da se to ne bi srušilo. Na pola puta, neko je rekao Ebu-Abdullahu: "Čuvaj svoju devu od pakosnog oka ovog čovjeka!" Ebu-Abdullah je odgovorio: "On ne može nanijeti štetu mojoj devi." Taj neko se vratio drugoj osobi i izbrbljao o onome što je čuo od Abdullaha. Ponos i arogancija pakosne osobe čekali su sve dok Ebu-Abdullah nije bio zauzet daleko od svoje deve, a on je stao ispred deve i zagledao se u nju. Istovremeno deva je postala razjarena i pala je na zemlju. Kada se Ebu-Abdullah vratio, rečeno mu je da je pakosna osoba začarala devu. Ebu-Abdullah je zapovijedio: "Vodite me njemu." Čim je vidio tog čovjeka, Ebu-Abdullah je proučio sljedeću dovu: **S Vrhovnim imenom Allaha, Čija moć obuzdava nasrtanje, Čije je sklonište nepovredivo i Čija je prepreka nesalomljiva, a što je goruća buktinja protiv smutljivca; a Njegovom premoću**

Čvrsta povezanost bolesne duše zavidnika i njegovog pogleda, ljubomore i mržnje naspram onoga koga, ili što gleda rezultira otrovnim strelicama uroka upućenim prema potencijalnoj žrtvi. Ovo može biti efekat svjesnog nastojanja zavidnika, ili se može desiti da zavist bude “njegova druga priroda”, ili podsvjesna reakcija. Stav nekih učenjaka je da “kada se zna da neka osoba ima zlobnu, pakosnu i zlu prirodu, ona bi trebala biti segregirana iz društva, a sve u cilju eliminacije širenja njenog zla, a vlada bi trebala osigurati bazična joj sredstva za život sve do njene smrti.”

Zavist i urok se razlikuju još i po tome što je zavist pobuđena mržnjom i željom da onome kome se zavidi nestanu sve blagodati, dok je povod uroku divljenje, dopadanje i hvaljenje nečega; šteta zavisti i uroka je podjednaka, s tim da zavist pogađa srce, dok je urok potpomognut pogledom pa se dešava da osoba urekne predmete, životinje i dr., a čak može da urekne i samoga sebe; zavidnik može djelovati na pretpostavljeno prije nego se isto i desi, dok onaj koji uriče djeluje samo na ono što je trenutno prisutno; čovjek ne može zavidjeti sebi i svome imetku, ali i jedno i drugo može ureći; zavist dolazi samo od pokvarene duše, dok urok može izazvati i dobar čovjek prema onome što mu se sviđa bez namjere da to uskrati urečenom.³⁵⁴

I džini mogu ureći

Preneseno je da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., vidio u Ummu Seleminoj, r.a., kući sluškinju kako prodorno bulji u njeno lice (na njenom licu se vidjela crna mrlja), pa je prokomentarisao: “Ona ima urokljivo oko. Neka uzme abdest.”³⁵⁵

El-Husejn bin-Mesud el-Ferra' u objašnjenju hadisa kaže: “Sa'afa podrazumijeva opsjednutost od urokljivog oka džina – a to znači da je ona napadnuta od pakosnog utjecaja urokljivog oka džina za kog je kazano da je štetniji od proboda neprijateljskog koplja.”³⁵⁶

ja opozivam i poništavam posljedice pakosnog urokljivog oka i odbacujem onakve posljedice natrag na napadača i ono što mu je najdraže. (Potom je citirao Kur'an): “Pogledaj pažljivo (ponovo pogledaj) vidiš li ikakav nedostatak? Zatim ponovo više puta pogledaj, pogled će ti se vratiti klonuo i umoran. (Al-Mulk, 3-4) Odmah su očne jabučice zlotvora ispale iz njihovih duplji, a deva je ustala na noge odbranjena i neozlijeđena.” (Poslanikova medicina, Ibn-Kajjim el-Dževzi, str. 168)

³⁵⁴ Vidjeti Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sihirbaza*, str. 140

³⁵⁵ *Buhari*, X/ 171; *Muslim*, 2197

³⁵⁶ “Šerhus-sunne”, XIII/ 163 (Ibn-Kajjim el-Dževzi, *Poslanikova medicina*, str. 156)

Liječenje uroka

Sahil ibn-Hanif je rekao: "Jednom sam s grupom ljudi prošao pored vodopada. Otišao sam i tamo se okupao, a kada sam izašao, bio sam napadnut ozbiljnom groznicom." Kada je ovaj slučaj iznesen Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., on je prokomentarisao: "recite Ebu-Sabitu da uči ajete traženja štita Allahove zaštite." Neko je upitao: "Šta je sa običnim učenjem rukje – da li bi mu to koristilo?" Allahov Poslanik, s.a.v.s., je odgovorio: "Učenje je rukje samo za psihičke bolesti, vrućice i otrovne ujede."³⁵⁷

Ako je osoba koja je urekla poznata, od nje se traži da se okupa, a zatim se tom vodom urečeni polije otpozada i Allahovom voljom će ozdraviti.

Od Ebu-Umame ibn-Sehla ibn-Huzejfe se prenosi da je rekao: "Moj otac Sehl kupao se u Harri. Skinuo je svoj ogrtač, dok ga je Amir ibn-Rebi'a gledao. Sehl je bio jako bijele puti i lijepe kože. Amir je rekao: "Do danas nisam vidio ovako lijepu kožu ni kod pokrivenne djevice." Istog momenta Sehla je uhvatio žestok bol. Obavijestili su Poslanika, s.a.v.s., o njegovom stanju: kazali su da ne može podići glavu. Poslanik, s.a.v.s., ih je upitao: "Sumnjate li na koga?" "Na Amira ibn-Rebi'u." Poslanik, s.a.v.s., ga je pozvao i rekao mu: "Zbog čega ubijate svoju braću? Što ga nisi blagoslovio? Operi se za njega." Na to je Amir oprao lice, ruke, laktove, koljena, noge i potrao se ispod košulje. Tu vodu je stavio u posudu i njome polio Sehla otpozada. Istog momenta Sehl je ozdravio."³⁵⁸ Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Urok je istina i da je nešto drugo preteklo Allahovu odredbu, pretekao bi je urok, pa ako neko zatraži od vas da se opere, neka to učini."³⁵⁹

Od Aiše, r.a., se prenosi da je rekla: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., mi je naredio (naredio nam je) da učimo rukju za urok."³⁶⁰

Od Aiše, r.a., se prenosi da je rekla: "Osobi koja je uzrokovala urok treba biti naređeno da uradi "wuduu" (pranje, abdest), a zatim osoba koja je urečena treba da se sapere tom vodom."³⁶¹

Za otklanjanje efekata uroka učiti ajete zaštite i dove Allahovog Poslanika, s.a.v.s.³⁶² (staviti ruku na glavu urečenog ili bolno mjesto).

Ajeti zaštite: El-Fatiha, Ajetul-Kursija, El-Felek, En-Nas.

³⁵⁷ Ebu-Davud (*Sunen*), 3888

³⁵⁸ *Ahmed III/ 486; Malik, 1811; An-Nesa'i; Ibn-Madže; Albani u Sahihul-Džami* rekao da je sahih, 3908 i u *Al-Miškatu*, 4562.

³⁵⁹ *Muslim, VI/ 32*

³⁶⁰ *Buhari, 5297*

³⁶¹ *Abu-Davud, 3382; Albani je rekao da je sahih, 3282 Sahih Sunen Abi-Davud.*

³⁶² Vidjeti Vehid Abdusselam Bali, *Oštri mač u borbi protiv zlih sibirbaza*, str. 144

“Bismillahi jubrike, min kulli da`in ju`zike, ve min šerri hasidin iza hased, ve min šerri kulli zi `ajnin. (Učiti tri, pet, sedam ili devet puta.)

“Bismillahi erkike, Allahu ješfike, min kulli da`in ju`zike ve min kulli nefsin ev `ajnin hasidin Allahu ješfike.”³⁶³ (Učiti pet ili sedam puta.)

“Allahumme rabben-nasi ezhibil be`se vešfi enteš-Šafi la šifa`e illa šifa`uke šifa`en la jugadiru sekamen.” (Učiti sedam puta.)

Spomenute ajete zaštite ili dove naučiti na vodu tri puta, a zatim tu vodu sasusti na glavu urečenog otpozada. Allahovom voljom će doći do izliječenja.

Zaštita od uroka

Generalno, zaštita od uroka je praktikovanje Allahu, dž.š., dragih dijela a izbjegavanje činjenja onoga što je On učinio zabranjenim. Ipak, među mnogima, neki vidovi zaštite se mogu izdvojiti.

1. Sakriti, odnosno ne isticati ljepote i blagodati koje mogu biti predmetom uroka.
2. Učiti El-Fatihu, Ajetul-Kursiju, El-Felek, En-Nas i preporučene dove s nijetom zaštite.
3. Učiti: “E`uzu bi kelimatillahit-tammati min šerri ma halek.”³⁶⁴ (Tražim zaštitu Allahovim savršenim govorom od zla koje je stvorio.)

Prenosi se od Ibn-Abbasa, r.a., da je rekao: “Allahov Poslanik, s.a.v.s., je tražio zaštitu kod Allaha za Hasana i Husejna. Rekao je: “Vaš otac (Ibrahim) je tražio zaštitu kod Allaha za Isma`ila i Ishaqa riječima: “E`uzu bi kelimatillahit-tammaeh min kulli šejtanin ve hammeh ve min kulli `ajnin lammeh.””³⁶⁵ (Tražim zaštitu Allahovim savršenim govorom od svakog zla, otrovnog insekta i od zla oka, uroka.)

Čovjek može ureći svoju suprugu diveći se njenoj ljepoti. Stoga bi, kao preventivnu zaštitu, trebao da joj zatraži blagoslov od Allaha, dž.š., riječima: “Allahumme barik fiha.”

³⁶³ Od Abu Se`ida se prenosi da je Džibril došao Poslaniku, s.a.v.s., i rekao: “O Muhammede, jesi li bolestan?” On je odgovorio: “Da.” Džibril je rekao: “S Imenom Allaha zaštićujem te od bilo koje štetne bolesti, od zlih duhova i od urokljivog oka ljubomorne osobe. Zaista, Allah osigurava tvoj lijek i Njegovim imenom ja te čuvam od njih.” *Muslim*, 220; *Ibn-Madže*, 3513, *Ebu-Davud*, 3884; *At-Tirmizi*, 2058.

³⁶⁴ *Muslim*, 4881; (vidjeti i) *At-Tirmizi*, 2060; *Ebu-Davud*, 4737; *Buhari*, 3371

³⁶⁵ *Buhari*, 3120

Ako čovjek osjeti da bi mogao urći nekoga, njegov imetak ili porodicu treba reći: "MašaAllahu la havle ve la kuvvete illa billah." (Desit će se samo ono što Allah odredi, nema snage ni moći osim kod Allaha.)³⁶⁶

Primjeri

1. Dešavanje uroka nije nepoznata pojava, čak ni među onima koji vjeru ne smatraju okosnicom njihova življenja. Ali malo je onih koji urok poimaju kroz znanje potkrijepljeno kur`ansko-sunnetskim tekstovima, a prožeto praktičnim slučajevima. Na urok se ne gleda sa potrebnom ozbiljnošću, što dalje rezultira nedovoljnim traženjem zaštite od ovih, nekada i smrtonosnih strijela i što, naravno, za posljedicu ima česte refleksije uroka na pojedince ili zajednicu, društveno dobro. U narodu je uvriježeno mišljenje da su efekti uroka bezazleni, i shodno tome im se i prilazi.

Požalili su mi se roditelji dječaka koji je iznenada oslijepio. Dječak je imao četiri ili pet godina i prije nego što mu se javila pomenuta bolest, bio je zdrav poput bilo kog drugog djeteta. Prvo što sam na njemu primijetio kada sam ga vidio bile su izrazito svijetle oči. Plave, ali svijetle, prozirne, bez jasnih obrisa, kao mrtve. Sljepilo nije bilo potpuno ni stalno. U vremenu kada bi vidio, vidio je samo obrise, ali se to naglo i bez povoda mijenjalo i dovodilo do iznenadne zasljepljenosti (kao kada ljudi ne mogu vidjeti zbog toga što gledaju u jaku svjetlost ili sunce, samo što se kod dječaka takvo stanje dešavalo bez ikakvog povoda, neovisno o periodu dana, o izloženosti svjetlu ili nečemu drugom). U početku sam mislio da je ta boja prirodna boja njegovih očiju, ali sam se poslije razuvjerio. Nakon proučene rukje i terapije prskanja vodom (sa naučenim rukjom), u periodu od nekoliko dana, dječak je progledao, iznenada kako je i oslijepio, i boja njegovih očiju se promijenila u potpunosti. Zahvala pripada samo Allahu, dž.š.

³⁶⁶ Osnova ove zaštite je 39. ajet iz sure El-Kehf: "A zašto nisi, kad si u vrt svoj ušao, rekao: "MašaAllah!" – moć je samo u Allaha!". Neki osporavaju ovaj vid traženja zaštite, smatrajući da slučaj uništenja vrta čovjeka o kome je riječ nije posljedica uroka nego nevjerovanja: "I propadoše plodovi njegovi i on poče kršiti ruke svoje žaleći za onim što je na njega utrošio – a loza se bijaše povaljala po podupiračima svojim – i govoraše: "Kamo sreće da Gospodaru svome nisam smatrao ravnim nikoga!" (El-Kehf, 42)

ZAŠTITE

P svijeta džina i šejtana povlači za sobom pitanje preventive ovih stanja. Preventivna mogućnost grožnje zaštita kod Allahovog dž.š. od negativnog utjecaja ovih svjetova ima dvostruki karakter: preventiva nastanku bolesnih stanja, i preventiva nakon prestanka postojanja bolesnog stanja, inicirana upravo prethodno postojećom bolešću.

Zaštite (načini traženja zaštite) mogu biti ispravne ili ne, a zavisno od toga da li počivaju na utemeljnim, opravdanim ili, pak, na neutemeljenim, neopravdanim razlozima – “strahovima”. Slučaj prvih jesu zaštite utemeljene na vjerskim tekstovima (Kur`anu, sunnetu – riječima i djelom Allahovog Poslanika, s.a.v.s.); razlozi i načini traženja su jasno definisani: traženje zaštite od šejtanskog djelovanja, traženje zaštite od zla zulumčara, traženje zaštite od zla naših strasti ...

Zaštite čija osnova ne počiva na izvorima vjere rezultat su sujevjerja, tradicionalnih vrijednosti i ubjeđenja određene zajednice. Njihovim praktikovanjem ne dolazi do zadovoljenja potrebe a, istovremeno, kao kontraprodukt, vjera osobe koja ih čini ugrožena je.

Ukoliko neki događaj ili stanje Kur`anom ili sunnetom nisu okarakterisani kao opasni i kao zaštita za opasnosti, koje iz njih izvire, nisu date (određene) nikakve specifične (metode, tekstovi) zaštite, a u praksi one ipak postoje, znači da su takvi postupci izmišljeni i pogrešni. Opasnost od ovakvih vidova zaštite je i u tome što su često kreirani tako da se njihovim praktikovanjem osoba direktno pokori džinima i šejtanima, u nastojanju da ih odobrovolji, kako je ne bi uznemiravali u nekom budućem periodu. Generalno, vjera u nečijem srcu i u dijelima je sama po sebi zaštita. Praktikovanjem naređenih, preporučenih i pohvalnih djela, uz istovremeno izbjegavanje zabranjenih i pokuđenih, čovjek je već dospio u okrilje Allahove, dž.š., milosti, a Njegova, dž.š., milost je najbolja zaštita. Uvjet koji čovjek mora ispuniti da bi bio zadovoljan onim što će ga, voljom njegova Gospodara, u životu zadesiti jeste da čini djela kojima je njegov

Gospodar zadovoljan. U suprotnom "nema obraza" očekivati i nadati se da ga snađe bilo kakvo dobro. Mada, Allah, dž.š., iz svoje neizmjerne milosti ljudima ne daje ekvivalent onoga što zasluži. Za dobro djelo koje čovjek učini Allah, dž.š., mu mnogostruko (bolje) vraća, dok za loše Allah, dž.š., kažnjava samo prema zaslugi ili manje od toga (onima kojima oprost). Namaz, post, zekat, sadaka, dobročinstvo prema roditeljima, lijep odnos prema rodbini, komšijama, poštenje, iskrenost, strpljivost, lijep moral, znanje i druga pohvalna djela su spas i zaštita za onoga kod koga se nađu (ako su učinjena u ime Allaha, dž.š.). Neki događaji zahtijevaju traženje zaštite od Allaha, dž.š., u momentima kada se ostvaruju (kada čovjek ulazi u kuću ili izlazi iz nje, ulazak u toalet; traženje zaštite u momentima ljutnje, brige ili straha, zaštite pri izlasku i zalasku sunca, zaštite pred spavanje ili pri buđenju iz sna, zaštite pri oblačenju (nove) odjeće, pri kupovini, pri kretanju na put, pri sklapanju braka, zaštita prilikom odnosa sa ženom, i drugo). Traženje zaštite u ovim momentima imat će efekta samo za onoga kod koga budu prisutna djela zaštite koju smo okarakterisali temeljnom).

ISPRAVNI VIDOVI ZAŠTITE

Učenje sura El-Felek i En-Nas

Ebu-Se'id, r.a., je rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je uobičavao tražiti utočište od džina i urokljivog oka sve dok Mu'avizatejn nisu objavljena. Kada su ona objavljena, on ih je koristio a sve drugo je ostavio po strani."

Učenje Ajetul-Kursije

Ebu-Hurejre, r.a., je rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., me je zadužio za zekat u vrijeme mjeseca Ramazana. Neko je počeo da kopa po hrani. Zgrabio sam ga i rekao odvest ću te Allahovom Poslaniku, s.a.v.s. On je rekao: "Naučit ću te putem neke riječi koje će ti kod Allah pomoći." Pitao sam koje su to riječi? On je odgovorio: "Kad god pođeš na počinak prouči Ajetul-Kursiju (Al-Bekara, 255) od početka do kraja. Onda će ti Allah poslati čuvara koji će ostati s tobom i šejtan ti se neće približiti do jutra." Allahov Poslanik, s.a.v.s., me je upitao: "Šta je tvoj zatvorenik sinoć učinio?" Rekao sam o Allahov Poslaniče, on me je naučio nečemu tvrdeći da će mi Allah preko njih pomoći. Rekao je: "Koje su to riječi?" Odgovorio sam da mi je rekao da je to učenje Ajetul-Kursije prije odlaska na počinak i rekao je da mi šejtan neće moći prići do jutra i da će mi Allah poslati čuvara koji će ostati sa mnom. Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Istinu je rekao iako je on notorni lažac. To je bio šejtan."

Učenje sure El-Bekare

Prenosi se od Ebu-Hurejre, r.a., da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ne pravite od vaših kuća mezarove. Uistinu šejtan bježi od kuće u kojoj se uči sura Al-Bekare."

Učenje zadnja dva ajeta sure El-Bekare

Prenosi se od Ebu-Mes`uda el-Ensarija da je rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Ko god bude noću učio zadnja dva ajeta sure El-Bekare, to će mu biti dovoljno."

Ibn Hibban je zabilježio predaju od En-Nu`mana ibn-Bešira da je Resulullah, s.a.v.s., rekao: "Kada se posljednja dva ajeta sure El-Bekare prouče u kući tri uzastopne noći, šejtan joj se neće ni približiti." Et-Tirmizi je ovaj hadis ocijenio garibom, dok ga je Ibn-Hibban ovjerodostojio kao i El-Albani (Sahih el-Džami`, 3/ 123).

La ilahe illallahu vahdehu la šerike leh, lehul-mulku ve lehul-hamdu ve huve `ala kulli šej`in Kadir

Od Ebu-Hurejre se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s. rekao: "Ko god kaže: "La ilahe illallahu vahdehu la šerike leh, lehul-mulku ve lehul-hamdu ve huve `ala kulli šej`in Kadir" (Nema boga osim Allaha koji nema suparnika. Uprava i hvala su Njegovi i On je u stanju da učini sve!) – stotinu puta na dan, imat će nagradu sličnu onoj od oslobođenja deset robova, bit će mu zabilježeno stotinu sevaba, a stotinu grijeha će mu biti izbrisano; a imat će zaštitu od šejtana dok noć ne padne. Niko ne može učiniti ništa bolje od toga osim onoga koji to učini više puta."

Traženje utočišta kod Allaha, dž.š., od šejtanskih došaptavanja

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"A ako šejtan pokuša da te na zlo navede, ti potraži utočište u Allaha, On uistinu sve čuje i zna."³⁶⁷

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

"A kad šejtan pokuša da te na zle misli navede, ti zatraži utočište u Allaha, jer On, uistinu, sve čuje i zna sve."³⁶⁸

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

³⁶⁷ El-A`raf 200

³⁶⁸ Fussilet, 36

“i reci: “Tebi se ja, Gospodaru moj, obraćam za zaštitu od priviđenja šejtanskih, (...)””³⁶⁹

Otklanjanje ljutnje

Prenosi se od Sulejmana ibn-Sarda da su se dvojica ljudi prepirali u prisustvu Allahovog Poslanika, s.a.v.s., dok lice jednog od njih nije pocrvenilo (od ljutnje). Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: “Znam neke riječi zbog kojih bi, ako bi ih izgovorio, ono od čega pati bi nestalo (ljutnja bi splasnula, op.a): *e`uzu billahi mineš-šejtanir-Radžim*. (Tražim utočište kod Allaha od prokletog šejtana).”³⁷⁰

Dova prije spolnog odnosa u braku

Bismillah. Allahumme džennibneš-šejtane ve džennibiš-šejtane ma rezaktena. (U ime Allaha. Allahu, skloni nas od šejtana i skloni šejtana od onoga čime si nas opskrbio!)

Od Ibn-Abbasa, r.a., se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Ako neko od vas ode svojoj ženi i kaže joj *Allahumme Džani biš-šejtane ve Džani biš-šejtane ma Rezakteni* (O Allahu, odstrani šejtana od mene i odstrani šejtana od onoga šta si mi darovao), pa se iz tog odnosa rodi dijete – šejtan mu neće naštetiti niti će steći kontrolu nad njim.”³⁷¹

Dova koja se uči prilikom ulaska na pijacu

La ilahe illallahu vahdehu la šerike leh, lehul-mulku ve lehul-hamdu, juhji ve jumitu ve Huve Hajjun la jemutu. Bi jedihil-hajru ve Huve `ala kulli šej in Kadir. (Nema boga osim Allaha Jedinoga, Koji Sebi ravnog nema. Njemu pripada sva vlast i zahvalnost. On proživljava i usmrćuje, i On je Živi, Koji ne umire. U Njega je svako dobro i On je ponad svakog.)

Ezan

Suhejl ibn-ebi-Salih prenosi da ga je njegov otac poslao u pleme Haris zajedno sa još nekim. (Na putu do tamo), neki glas iz ograđenog posjeda ga je zovnuo imenom. Kada je ta osoba koja je bila s njim pogledala u taj ograđeni prostor, nije vidjela ništa. Po povratku, on je ovaj slučaj ispričao svome ocu, koji je rekao: “Da sam znao da će ti se to desiti, nikada te ne bih poslao. Ali kad god čuješ takav poziv, prouči ezan, jer sam čuo ebu-Hurejru kako govori da je čuo Resulullaha da kaže: “Kad god se ezan uči, šejtan odmah bježi odatle.””³⁷²

³⁶⁹ El-Mu`minun, 97

³⁷⁰ Buhari, 3108; Muslim, 2610 (Muslim, 4/ 1377, br. 6317)

³⁷¹ Buhari, 1/ 105, br. 143 i 7/ 74, br. 94

³⁷² Muslim, 389 (1/ 211, br. 755)

Dova prilikom ulaska u toalet

Bismillah. Allahumme inni e`uzu bike minel-hubsi vel-haba`isi. (U ime Allaha. Allahu moj, prizivam Te protiv zla šejtana i šejtanica.)

Dova poslije izlaska iz toaleta

Gufraneke. (Za oprost Te molim!)

Dove prilikom izlaska iz kuće

Bismillahi, tevekkeltu `ale-l-lahi, ve la havle ve la kuvvete illa billahi. (U ime Allaha, u Allaha se pouzdavam, nema pomoći niti moći bez Allahove pomoći i moći.)

Allahumme inni e`uzu bike en edille ev udalle ev ezille ev uzelle ev azlime ev uzleme ev edžhele ev judžhele alejje. (Allahu moj, molim Ti se da ne zalutam ili ne budem zaveden, da ne posrnem ili ne budem naveden na grijeh, da ne činim nasilje ili da meni ne bude učinjeno, da ne budem glup ili da se na meni nerazumnost ne ispolji.)

Dova prilikom ulaska u kuću

Bismillahi veledžna ve bismillahi haredžna ve `ala Rabbina tevekkelna. (S Allahovim imenom ulazimo i s Allahovim imenom izlazimo. Na Gospodara našega se oslanjamo.)

Često učenje Kur`ana kao vid zaštite od šejtana

Allah, dž.š., je rekao:

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مًسْتُورًا

“Kada čitaš Kur`an između tebe i onih koji u onaj svijet ne vjeruju Mi zastor nevidljiv stavimo, (...)”³⁷³

³⁷³ El-Isra, 45

NEKI OBLICI SUJEVJERJA PRIHVAĆENI NA NAŠIM PROSTORIMA

Uoči Jurjeva se uzme Kur'an i pred akšam domaćin, noseći ga, obiđe kuću, štalu i druge objekte – zaštita od sihira i uroka. Nakon toga oko svih objekata pospe se pšenica, domaćin se povuče u kuću i do jutra iz kuće niko ne izlazi.

Ujutro (na Jurjev) domaćin (domaćica) zapali na vratima, uz štokove, vatru kroz koju ukućani jedno po jedno prolaze.

U drugoj sedmici po Jurjevu se ništa ne sije jer ta sedmica je "praznica" i ukoliko se nešto i posije neće roditi.

Pod prag ili iznad vrata se postavlja glavica luka probodena nožem, što bi trebalo da bude zaštita kuće od džinskih napada.

Na četiri ćoška kuće (i ostalih objekata domaćinstva) u zemlju se zabode glogov kolac – zaštita kuće od sihira.

Razbiti ogledalo znači sedam godina nesreće, ogledanje u razbijenom ogledalu predstavlja opasnost od uroka, a zabranjeno je i malo dijete na ogledalo ogledati.

Utorkom i petkom se ne pere odjeća – ne valja se!

Kad se neko prepadne daje mu se vode preko mašica, ili mu se saljeva strava.³⁷⁴

Za otklanjanje bradavica s tijela uzimaju se komadi nišana (iz mezarja) i time se bradavice trljaju.

Djeca se čuvaju od uroka tako što im se na odjeću okači predmet od tisovine, konac određene boja, stavljaju se predmeti od stakla (oči) koje će

³⁷⁴ „Strava dolazi od straha, biva kad se neko prepadne od nekoga ili od nešta. Ima kad je neko "stravan", a ima i kad nije. Ko je "lahke zvijezde" on se lakše prestravi. Strava se izgoni olovom. "Salijevanje" strave je za odrasle, a djeci se strava "zagasuje" bez olova. Ne zna svako "saliti" i "zagasiti" stravu, već onaj što ga je neko podučio i vasi jet mu ostavio. Najčešće stravu "saljevaju" i "zagasuju" starije žene. One nikome ne kazuju šta uče do pred smrt, jer ako kome kažu, onda njihova strava neće više djelovati. Kad se strava "saljeva", bolesnik sjede, a po glavi se prekrije crvenom krpom, kad se strava "zagasuje", dijete legne na leđa, još bolje je ako je spavalo pa da mu se "zagasi" spaveći. Strava se "saljeva" ili "zagasuje" najmanje dva puta, a treći put more i na kakvo haljinče, pa kad se onaj bolesnik okupa, da te haljine obuče. Za neke strave treba voda sa više izvora. Ona žena što "saljeva" stravu gleda u olovo i vidi je li insan stravan ili nije, te ako jeste, zna od čega je. Nekad je potrebno da nekoliko žena "salije" stravu pa da tek onda bude fajda." (Muftić Blažić Azmir, *Bosanski Jandžik*, str. 126, Vareš, 2004)

"odvraćati" urok, a pod jastuk se stavljaju oštri predmeti da džini, plašeći se tih predmeta ne bi prilazili djetetu.

Djeci se protiv uroka uči tri puta jedna od zadnje tri sure iz Kur`ana "naopako", i učeći se puše niz dijete.

Kada dijete prohoda, napravi se slatko (hurmašice) i dijete se provede kroz to slatko!

Prilikom pravljenja kuće (čak i džamije) zakolje se kurban i krv se posipa po temelju ili krovu prilikom pokrivanja objekta – džini vole krv, nečist!

Kad u zidu kuca "kudret-sat" ili u blizini kuće zapjeva drekavica, neko iz kuće će umrijeti.

Prilikom ženidbe kada mladoženja dovede mladu, oboje prije ulaska u kuću jedu med, a mladoženja zatim baca kašiku preko krova kuće, i sve to da bi imali sretan život (bez traženja od Allaha sigurnosti, sreće, bereketa u bračnoj zajednici).

Kada u nekog otpadne trepavica, uzima se, zamisli želja i zatim hukne u nju i želja će se ostvariti.

U kući umrlog se četrdeset dana ostavlja na prozoru voda, lepina ili halva i svijeća kako bi duša umrlog imala šta jesti i piti kada u tom periodu bude svraćala svojoj kući. Tim gestom se ona udovoljava i izbjegavaju se bilo kakve nezgode. Oni koji to nisu činili svjedočili su da je kroz kuću u periodu od četrdeset dana bilo velikih belaja – razbijanje posuđa, galama, prikazivanja, a sve bi prestajalo ujutro i sve je na svome mjestu bilo. Ovo je uistinu djelo džina napasnika, zulumčara, a nikako duša koje se vraćaju.

Supruga umrlog ne napušta kuću četrdeset dana nakon smrti muža. Sličan običaj je i kada jedan od članova porodice (muž, otac ili sin) odlazi na hadž – supruga ili majka ne napuštaju kuću četrdeset dana kako bi se put "s hajrom završio".

Posjećivanje turbeta radi zadovoljenja neke potrebe koju može ispuniti umrli (dobri) ukopan u nekom turbetu. U turbe se ubacuje novac kao nakanada za ispunjenje potrebe! Običaj je bio da se u turbe ubacuje novac koji bi poslije uzimali siromašni ili koji bi bio pomoć u održavanju vjerskih objekata ali, vremenom, namjena tako utrošenog novca postala je puko plaćanje/ kupovina hajra.

Pismo koje svako onaj ko dobije mora napisati u trinaest kopija a zatim te kopija poslati na trinaest različitih adresa. Ko to učini, bit će obasut mnogobrojnim blagodatima, dok će onaj ko to odbije učiniti biti kažnjen raznim nedaćama.

Nur-dova. Dova putem koje se rješavaju svi problemi: pronalazi lijek, otkrivaju nestale stvari, postiže uspjeh u bilo kom poslu. Piti ovu dovu potopljenu u vodu znači postati pametan. Proučiti je jednom u životu znači osigurati mjesto u Džennetu, staviti na prsa umrlom pa će isti biti oslobođen kaburske patnje(?) ...

Tijesto koje je "s hadža" se dijeli među komšijama tako što se podijeli na četiri dijela, jedan dio se ispeče i sa ukućanima pojede a ostala tri se podijele. Svako ko dobije komad tijesta uradi isto što i prvi u lancu. Nagrada za tako pripravljeno tijesto je kao da se zakolje pedeset kurbanda.

UMJESTO ZAKLJUČKA

Jedna od temeljnih ideja vodilja pisanju knjige *Kur'anska hamajlija* bila je rasvjetljavanje pojava i oblika u osnovi skrivenog svijeta džina i šejtana. Iako (džini i šejtani) ostvaruju znatan negativan uticaj na zdravlje pojedinaca ili međuljudske odnose uopće, pogubnost njihove uloge javlja se tek u korelaciji sa neznanjem, zlobnošću ili ohološću svakog čovjeka ponaosob. Pisanjem tekstova koji su pred vama smo nastojali otkriti načine liječenja bolesti uzrokovanih džinskim djelovanjem ali je naš konačni cilj daleko iznad toga. Ljudi se rađaju sa zdravljem ili bez njega, takvi provode dato im vrijeme ovoga svijeta i na kraju odlaze, ponovo sa ili bez zdravlja. Znači, ni zdravlje ni život nisu konačne vrijednosti. Daje ih ili uskraćuje Allah, dž.š., iz Svoje mudrosti i na njih niko drugi nema uticaja osim Njegovom, dž.š. voljom. Smrtni čas koji će nastupiti za svakoga nam otkriva takvu istinu. Jedino što čovjeka određuje u potpunosti je iman (ispravno vjerovanje). Polaganje računa (na budućem svijetu) koje nas neminovno čeka odnosit će se na ukupnost akcija na ovome svijetu a (ne)ispravno vjerovanje unaprijed te akcije čini ispravnim ili pogrešnim.

Vjerovanje u gajb uopšte, svijet džina, sihr, ogramu ili urok, kao i mnoštvo odnosa koje uslovljava ovo vjerovanje direktno se odražava na cjelokupni izraz vjerovanja svakog pojedinca. Zbog toga smatram da je *Tahavijeva poslanica iz akaida* idealan zaključak ovoj knjizi.

Ebu Dža`fer et-Tahavi³⁷⁵

TAHAVIJEVA POSLANICA IZ AKAIDA

Ovo je pojašnjenje vjerovanja ehli-sunneta i džema`ata čiji su glavni predstavnici Ebu Hanife, Ebu Jusuf i Muhammed ibn el-Hasen eš-Šejbani, r.a.

1. Mi o *tewhidu*, čvrsto vjerujući i na Allaha se oslanjajući, kažemo: zaista je Allah jedan i Njemu ravna nema.
2. Njemu niko sličan nije.
3. On sve može.
4. I nema drugog boga osim Njega.
5. Oduvijek je i bez početka je, vječan – bez kraja.
6. Ne prolazi i ne nestaje.
7. I biva samo ono što On hoće.
8. Do Njega ne dostiže mašta, niti ga mogu dokučiti misli.
9. Njemu ne liče stvorenja.
10. On je živi koji ne umire, sam po Sebi opstojeći kojeg ne obuzima drijemež.
11. Stvara bez ikakve potrebe za stvorenjima i opskrbljuje druge bez imalo napora.
12. Umravljuje bez ikakve bojazni i oživljava bez imalo teškoće.
13. On posjeduje svoja svojstva oduvijek prije nego što je stvorenja stvorio. Njihovim stvaranjem nije stekao ništa od svojstava što je prije imao. Kao što je u Svojim svojstvima vječan tako su i ona Njemu svojstvena oduvijek.
14. On nije nakon stvaranja stvorenja zadobio svojstvo Tvorca – niti nakon stvaranja živog svijeta, svojstvo Stvoritelja živoga.
15. On je posjedovao svojstvo *rububijjeta* prije nego što je stvorio ono što je u Njegovom vlasništvu. On je posjedovao svojstvo stvaranja prije postojanja stvorenja.
16. Kao što je (Svevišnji Allah) Onaj koji oživljava, nakon što je oživio stvorenja, On je to ime imao i prije njihovog stvaranja. Isto tako posjedovao je ime Tvorca prije nego što ih je stvorio.
17. Zato što je On svemoćan i što je sve Njega potrebno, a Njemu ništa nije potrebno. Njemu je sve lahko i On sve čuje i sve vidi.
18. On je stvorio sva stvorenja Svojim znanjem.
19. Odredio im sudbinu.
20. I datume njihove smrti.

³⁷⁵ Safvet Halilović, *Islamsko vjerovanje u svjetlu Al-Gassasovog tefsira Ahkam Al-Qur`an (Propisi Kur`ana)*, str. 169-182, Islamska pedagoška akademija u Zenici, Zenica, 2005.

21. Njemu nije ništa bilo nepoznato prije nego što ga je stvorio i On je znao šta će Njegova stvorenja raditi prije nego što ih je stvorio.
22. Naredio im je da Mu se pokoravaju a zabranio im nepokornost.
23. Sve što se dešava biva Njegovom moću i Njegovom voljom. Njegova volja se realizuje, a ne volja njegovih robova, izuzev onoga što On dozvoli. Ono što Allah hoće ono će i biti, a ono što ne htjedne, neće ni biti.
24. On upućuje, spašava i čuva onoga koga On hoće iz svoje dobrote, a u zabludu odvodi koga On hoće, i poražava i na kušnju stavlja pravedno koga On hoće.
25. Svi su pod Njegovom voljom, između Njegove dobrote i pravde.
26. On je iznad svakog takmaca i suparnika.
27. Niko nije u stanju opovrgnuti Njegovu odredbu, niti odgoditi Njegovu presudu, ili pobijediti Njegovu volju.
28. Mi u sve navedeno vjerujemo i čvrsto smo ubijeđeni da je sve od Njega.

Poslanstvo

29. I vjerujemo da je Muhammed, s.a.v.s., Njegov rob i Njegov poslanik, i Njegov povjerenik, i Njegov odabrani vjerovjesnik i poslanik s kojim je On zadovoljan.
30. On je posljednji poslanik.
31. I vođa bogobožasnih.
32. Prvak među poslanicima.
33. I miljenik Gospodara svih svjetova.
34. Svaka tvrdnja poslanstva poslije njega je zabluda i greška.
35. On je poslan svim džinima i ljudima sa istinom, uputom i sa nurom.

Kur'an

36. Zaista je Kur'an Allahov, dž.š., govor. Od njega je počeo bez kakvoće, govor kojeg je objavio Svome poslaniku putem vahja i u kojeg su vjernici istinski povjerovali i bili sigurni da je on istinski Allahov govor. On nije stvoren kao govor ljudi. Ko ga čuje i ustvrdi da je ljudski govor, on je postao nevjernik. Allah, dž.š., takve kori i prijeti im Vatrom, riječima: "*U sekar ću ja njega baciti*". Pošto je Allah obećao u "*sekar*" baciti onoga koji (za Kur'an) tvrdi da su to samo čovjekove riječi saznali smo i uvjerali se u to da je on govor Stvoritelja ljudi i da ne liči ljudskom govoru.
37. Isto tako, onaj ko opiše Allaha, dž.š., bilo čime što je osobina čovjeka, on je učinio nevjerstvo. Ko ovo promotri uzet će pouku, odreći će se ovakvog i sličnog govora kojeg nevjernici iznose i spoznati da Svevišnji Allah, dž.š., po Svojim svojstvima nije kao čovjek.

Viđenje Allaha, dž.š.

38. Viđenje Allaha, dž.š., od strane stanovnika Dženneta je istina bez obuhvatanja i kakvoće kao što je rekao naš Gospodar: "Toga dana će neka lica blistava biti, u Gospodara svoga će gledati..." Njegovo objašnjenje je kako Allah hoće i kako samo On zna. Sve istine koje su prenesene od Resulullaha, s.a.v.s., onako kao što je on rekao imaju značenje koje je on htio. Ne upuštamo se u tumačenje toga po svojim mišljenjima niti zamišljamo to po svojim pretpostavkama.
39. Niko ne može biti ispravan u vjeri osim ko se preda Allahu i Njegovom Vjerovjesniku i znanje o onome u čemu nije siguran vrati Onome koji sve zna.
40. Samo potpunim predavanjem Allahu i obožavanjem samo Njega potvrđuje se opstojnost islama.
41. Ko poželi znati što svojim znanjem ne može doseći i ne zadovoljava se istinskom predajom Allahu, njega će njegova želja spriječiti od istinskog *tewhida*, jasne spoznaje i ispravnog imana.
42. On će se spoticati između imana-vjeronanje i nevjerovanja, prihvatanja i odbijanja, nesigurno lutajući, zbunjen u svojim sumnjama, postajući ni iskren vjernik ni otvoren nevjernik.
43. Neispravno je vjerovanje viđenja Allaha na drugom svijetu (u Kući mira) onog muslimana koji viđenje smatra pretpostavkom ili ga tumači razumom. Ispravno tumačenje viđenja Allaha na drugom svijetu – zapravo, ispravno tumačenje svakog svojstva pripisanog Gospodaru svega je ustezanje od njegovog tumačenja, i potpuno predavanje Allahu. To je bilo vjerovanje svih poslanika.
44. Ko se od muslimana ne čuva negiranja Allahovih svojstava, i njegovog poređenja, spotaći će se i nikada neće moći shvatiti Allahovo savršenstvo.
45. Naš gospodar Allah, dž.š., opisan je svojstvima jedinstva i označen obilježjima jednoće. Niko od stvorenja ne može imati ovakva svojstva i obilježja.
46. Allah je iznad granica, kraja, glavnih dijelova i organa. Ne ograničava ga šest strana kao što je slučaj sa ostalim stvorenjima.

Mi`radž

47. Mi`radž je istina. Muhammed, s.a.v.s., noću je putovao. Išao je lično u budnom stanju na nebo, a zatim do onih visina do kojih je Allah htio. Allah ga je počastio čime je želio. "*Objavio mu je ono što mu je objavio*".

Hawd – džennetski izvor

48. Džennetski izvor kojim ga je Allah počastio pomažući njegovom Ummetu istina je.

Šefa`at

49. Zagovorništvo koje on čuva za svoje sljedbenike istina je kao što prenose hadisi.

Mitak (ugovor) i qader (odredba)

50. Ugovor koji je Allah zasnovao s Ademom, a.s., i njegovim potomstvom istina je.
51. Allah je oduvijek znao broj ljudi koji će biti nagrađeni Džennetom i broj ljudi koji će biti kažnjeni Džehennemom. Ovi se brojevi ne povećavaju niti smanjuju. Isto tako Allah zna kakva će djela ko činiti.
52. Svakom je olakšano ono za što je stvoren. Djela se vrednuju po njihovom završetku. Sretan je onaj ko je sretan Allahovom, dž.š., odredbom, a nesretan je onaj ko je nesretan Allahovom, dž.š., odredbom.
53. Određenje (*qader*) je, u osnovi, tajna za ljude. Ne zna ga ni bliski melek, ni odabrani vjerovjesnik. Razmatranje i raspravljanje o tome je izgovor poraženog, put zabrane i dokaz pretjerivanja. Zato, treba se dobro čuvati i potpuno se kloniti razmatranja, raspravljanja i bilo kakvog sumnjičenja u vezi s tim pitanjem. Jer, Allah, dž.š., uklonio je od ljudi znanje o određenju (*kaderu*) i onemogućio im njegovo dosezanje, kao što Allah, dž.š., kaže u Svojoj Knjizi: *"On neće biti pitan za ono što radi, a oni će biti pitani"*. Pa ko pita zašto (Allah) to čini, odbija odredbu Knjige (Kur`ana), a ko odbija odredbu Knjige on je nevjernik.
54. Ovo je sve što je potrebno onome čije je srce osvijetljeno od Allahovih prijatelja. Ovo je stepen onih koji su duboko pronikli u (šerijatsko) znanje, jer, znanje je dvojako: znanje koje je dokučivo stvorenjima i znanje koje nije dokučivo stvorenjima. Negiranje dokučivog znanja je *kufr*, a zagovaranje nedokučivog znanja je takođe nevjerstvo. Vjerovanje se potvrđuje samo prihvatanjem dokučivog znanja i ostavljanjem nedokučivog znanja.

Lewh i qalem

55. Vjerujemo u Lewh (Ploču) i Qalem (Pero) i sve što je u Lewhu zapisano.
56. Kada bi se sav svijet složio da spriječi ono što je Allah odredio, ne bi mogao spriječiti. Kada bi se sav svijet složio da učini ono što Allah nije odredio, ne bi mogao to učiniti. Pero je završilo zapisivanje onoga što će biti do Sudnjeg dana.
57. Zaista, što je nekoga zadesilo nije ga moglo mimoići, a što ga je mimoišlo nije ga moglo zadesiti.
58. Isto tako, svaki čovjek mora znati da Allah zna o svakom stvorenju sve, te da je Svojom voljom to precizno odredio. Tome nema opovrgavanja, niti osporavanja, niti dodavanja, niti mijenjanja od strane bilo koga od njegovih stvorenja na nebesima i zemlji.

59. Ovo je srž vjerovanja, temelj spoznaje i priznanja jednoće Allaha i Njegove svesti, kao što Allah iznosi u Kur`nu: *"I koji je sve stvorio i kako treba odredio"* (El-Furkan, 2), te: *"A Allahova zapovijed je odredba konačna..."*
60. Teško onome ko Allahu uzvišenom postane neprijatelj u određenju i ima bolesno srca u raspravama o tom, jer, on svojom maštom o gajbu želi otkriti najskriveniju tajnu i tako postaje lažljivcem grješnim.

`Arš i Kursijj

61. `Arš i Kursi su istina.
62. Allahu `Arš niti šta drugo nije potrebno – on obuhvata sve i iznad toga. Ljudi ne mogu da ga dosegnu.
63. Allah je uzeo Ibrahima, a.s., za svog prijatelja prsnog. Govorio je Musau, a.s. Ovo vjerujemo, tvrdimo i predajemo mu se.

Meleki, vjerovjesnici i objave

64. Vjerujemo u meleke, vjerovjesnike i objave koje su objavljene poslanicima i tvrdimo da su svi vjerovjesnici bili na jasnoj istini.
65. Sljedbenike naše *kible* nazivamo muslimanima – mu`minima sve dok priznaju ono sa čime je došao Muhammed, s.a.v.s., potvrđujući ono što je rekao i o čemu je obavijestio.
66. O Allahu ne raspravljamo, u vjeri ne polemišemo.

Kur`an

67. O Kur`anu ne diskutujemo. Svjedočimo da je on govor gospodara svjetova. Prenio ga je vjerni melek i poučio mu Resulullahu, s.a.v.s. On je Allahov govor. Nije mu ravan nikakav govor ljudi. Ne kažemo da je stvoren. Slažemo se sa džema`atom muslimana.

Grijesi

68. Ni jednog grješnika sljedbenika kible ne smatramo nevjernikom ako grijeh nije priznao dozvoljenim. Ne tvrdimo da sa vjerovanjem ne šteti grijeh onome ko ga poćini.
69. Molimo Allaha da oprost mu`minima dobroćinocima i da ih uvede u Džennet Svojom milošću ali, nismo sigurni za njih i ne garantujemo im Džennet. Molimo Allaha da oprost onima među njima koji su činili nevaljala djela. Strepimo za njih. Želimo da ne izgube nadu.
70. Pretjerani optimizam i pretjerani pesimizam dva su puta koja izvode iz Ummeta islama. Istinski put je između njih, za pripadnike kible.
71. Čovjek ne izlazi iz vjerovanja osim negiranjem onoga što ga uvodi u njega.

Suština imana

72. Vjerovanje je izgovor jezikom i potvrda srcem.
73. Vjerujemo da je istina sve što je došlo u Kur'anu i preneseno od Resulullaha, s.a.v.s., o islamu, i sve što je on objasnio.
74. Vjerovanje je jedno i njegovi sljedbenici su u osnovi jednaki. Razlika među njima je u strahopoštovanju i bogobožnosti, udaljavanju od nastranosti i sljedenju prioriteta.
75. Svi mu'mini su prijatelji Milostivog (evlije).
76. Najbolji među njima je onaj ko je najpokorniji i ko najbolje slijedi Kur'an.
77. Iman (vjera) je vjerovanje u Allaha, meleke, objave, vjerovjesnike, Sudnji dan i da je određenje – dobro i zlo, slatko i gorko – od Allaha.
78. Vjerujemo u sve ovo. Ne pravimo nikakve razlike između Allahovih vjerovjesnika. Svjedočimo svima da je istina sve ono što su prenijeli od Objave.

Počinitelji grijeha

79. Počinitelji velikih grijeha ummeta Muhammeda, s.a.v.s., neće ostati vječito u Džhennemu ako umru vjerujući u Allaha jednoga, pa i ako se ne pokaju prije smrti. Ako se sretnu sa Allahom vjerujući u njega, oni su u Njegovoj milosti i odredbi. Ako hoće da im oprost, oprost će im, Svojom dobrotom, kao što Kur'an kazuje: *"Allah sigurno neće oprostiti da njemu druge smatraju ravnim, a oprostiće manje grijehove od toga kome On hoće."* Ako hoće da ih kazni, kazniće ih Vatrom, zatim će ih izbaviti iz nje, Svojom milošću i zagovorništvom zagovornika pokornih, a onda ih poslati u Džennet jer Allah štiti one koji ga priznaju, ne izjednačava ih na ovom i onom svijetu sa onima koji ga negiraju, koji se udaljavaju od njegove upute i koji nisu postigli njegovu naklonost. Allahu, zaštitniče islama i njegovih sljedbenika, učvrsti nas u islamu sve dok te ne sretnemo sa njim u srcima svojim.
80. Smatramo da se namaz može obaviti za svakim sljedbenikom kible, dobrim i lošim. Isto tako dženazu treba klanjati svakom mu'minu, dobrom ili lošem.
81. Nikoga ne smještamo u Džennet niti u Džehennem.
82. Nikoga ne proglašavamo nevjernikom, mušrikom i munafikom, ako se od njega tako nešto otvoreno ne pojavi. Njihovu nutrinu prepuštamo Allahu.
83. Niko se od sljedbenika Muhammeda, s.a.v.s., ne može kazniti smrću osim ako to po pravdi zasluži.
84. Smatramo da se ne treba buniti protiv naših halifa i upravljača, čak i ako pogriješe. Ne molimo se Allahu protiv njih, niti se povlačimo od poslušnosti prema njima. Smatramo da je poslušnost prema njima dio pokornosti prema Allahu i stroga obaveza. Molimo se Allahu za njih, njihovo popravljanje i upućivanje, te za njihovo zdravlje.

85. Pristajemo uz sunnet i džema`at. Čuvamo se skretanja, razilaženja i podvajanja.
86. Volimo pravedne i povjerljive, ne volimo nasilnike i izdajnike.
87. Tvrdimo da Allah zna istinu i onoga što je nama nejasno po našem znanju.
88. Smatramo da je mesh po obući, za vrijeme boravka kod kuće i za vrijeme putovanja dozvoljen kako se navodi u predajama.
89. Obavljanje hadždža i džihada sa pretpostavljenima među muslimanima, bili dobri ili loši, obavezni su za svakog, za to sposobnog muslimana, sve do sudnjeg dana. Niko ih ne može osporiti niti opovrgnuti.

Meleki

90. Vjerujemo u *meleke pisare*. Allah ih je učinio našim čuvarima.
91. Vjerujemo u *meleka smrti* koji je zadužen da ljudima uzima duše.

Kaburska iskušenja

92. Vjerujemo u kaznu i uživanje u kaburu ko ih zasluži i u pitanja Munkira i Nekira o Bogu, vjeri i vjerovjesniku, kako prenose hadisi Muhammeda, s.a.v.s., i njegovih ashaba, Allah bio zadovoljan sa svima njima. Kabur je ili džennetska bašča, ili rupa puna džehennemske vatre.

Proživljenje, polaganje računa, Džennet i Džehennem

93. Vjerujemo u proživljenje, nagradu na Sudnjem danu, iznošenje djela, obračun za njih, čitanje knjige o njima, nagradu i kaznu, *sirat* i *mizan*.
94. Džennet i Džehennem su stvoreni, neće nestati ni biti uništeni. Allah je stvorio Džennet i Džehennem prije stvaranja ljudi i stvorio je za njih stanovnike.
95. Koga hoće uzima, Svojom milošću, u Džennet, a koga hoće uzima, Svojom pravednošću, u Džehennem.

Qader – određenje

96. Svako radi ono što mu je već zapisano, i sa njim biva ono zbog čega je stvoren. Dobro i zlo su Allahova odredba ljudima.
97. Moć, koja je potrebna za izvršenje ljudskog djela dijeli se u dvije vrste. U prvu vrstu spada moć pomoću koje se ostvaruje djelo, a koja se ogleda u Allahovom, dž.š., omogućavanju tog djela i ona se ne može pripisati čovjeku i ona je paralelna sa djelom. Na nju se ne odnose šerijatski propisi. U drugu vrstu spada moć u pogledu zdravlja, omogućavanja i ispravnosti oruđa. I ona postoji prije djela i na nju se odnose Allahove, dž.š., naredbe i zabrane. Allah, dž.š., kaže: "*Allah nikoga ne opterećuje preko moći njegove...*"
98. Ljudska djela "su Allahova stvorenja." A ljudima pripada njihova realizacija.

99. Allah nije zadužio ljude više nego što mogu. Oni ne mogu više nego što ih je on zadužio. Ovo je tumačenje: *“Nema snage ni moći osim Allaha”* tj. Tvrdimo da niko nema moći, ni kretanja, niti može da pogriješi prema Allahu, osim uz Njegovu pomoć, a niti iko ima mogućnost da postigne pokornost prema Allahu, osim uz Njegovu pomoć.
100. Sve se odvija po Allahovoj volji, njegovom znanju, njegovoj odredbi i njegovom određenju. Njegova je volja iznad svih volja. Njegova odredba prevlađuje nad svim. On čini što hoće i nije nasilnik. *“On neće biti pitan za ono što radi, a oni će biti pitani.”*

Dova

101. Dova živih i njihova sadaka koriste umrlim.
102. Allah uslišava molitve i ispunjava želje.
103. Allah posjeduje sve. Njega ništa ne posjeduje. Neovisnosti od njega nema ni koliko jedan tren. Ko teži da bude bez Allaha jedan tren, nevjernik je i postaje od stanovnika Džehennema.
104. Allah, dž.š., se raduje i sudi, ali ne kao ljudi.

Ashabi

105. Volimo ashabe Resulullaha, s.a.v.s. Ne pretjerujemo u ljubavi prema ikom od njih. Ne odričemo se nijednog od njih. Mrzimo svakog ko ih mrzi i ko ih lošim spominje. Samo ih sa dobrim spominjemo. Ljubav prema njima je iman – vjerovanje i dobročinstvo. Mržnja prema njima je nevjerstvo, licemjerstvo i nasilje.
106. Tvrdimo da hilafet poslije Resulullaha, s.a.v.s., pripada najprije Ebu Bekru es-Siđiku, po vrijednosti i prednosti nad cijelim Ummetom.
107. Zatim Omeru ibn el-Hattabu, r.a.
108. Onda Osman ibn `Affanu, r.a.
109. A potom Aliji ibn Ebi-Talibu, r.a.
110. Oni su hulefai-rašidun i imami-muhtedun.
111. Svjedočimo Džennet deseterici koje je imenovao Muhammed, s.a.v.s., i obradovao ih njim. Njegova riječ je istina. Oni su: Ebu Bekr, Omer, Osman, Alija, Talha (ibn `Ubejdillah), Ez-Zubejr (ibn el-`Avvam), S`ad (ibn Ebi Vekkas), Se`id (ibn Zejd), `Abdurrahman ibn `Avf, Ebu `Ubejde ibn el-Džerrah, i oni su povjerenici ovog Ummeta; Allah s njima bio zadovoljan.
112. Ko lijepo govori o ashabima Resulullaha, s.a.v.s., njegovim čestitim ženama i njegovom čestitom potomstvu, bez i najsitnije mrlje, udaljio se od licemjerstva.
113. Učenjaci prvih generacija i onih poslije njih, dobri su i utjecajni ljudi, učenici i razumni. Spominju se samo sa lijepim. Ko ih spominje sa lošim nije na putu vjernika.

Vilajet i poslanstvo

114. Nikome od cvlija ne dajemo prednost nad ijednim Allahovim vjerovjesnikom. Mi kažemo: Jedan Allahov vjerovjesnik bolji je od svih cvlija.
115. Vjerujemo u keramete koji su spomenuti i koji se prenose vjerodostojnim senedom.

Predznaci Sudnjeg dana

116. Vjerujemo u predznake Sudnjeg dana. Pojavu Dedždžala, silazak `Isa, a.s., sa nebesa i vjerujemo u pojavu Sunca sa zapadne strane i izlazak Dabbetu-l-erda sa ovog mjesta.

Praznovjerje

117. Ne vjerujemo u gatare niti vračare i ni u koga ko priziva onome što se protivi Kur`anu, sunnetu i jednoglasnosti Ummeta.

Džema`at

118. Smatramo džema`at ispravnim i istinitim, a frakcionaštvo nasilničkim i lažnim.
119. Allahova vjera na nebu i na zemlji je jedna. To je islam. Islam je vjera umjerenosti, između pretjerivanja i lakomosti, između antropomorfizma i nijekanja Allahovih, dž.š., svojstava, između determinizma i nijekanja odredbe, između ravnodušnosti i očaja.

RECENZIJE

Kur'an u islamskoj tradiciji ima posebno mjesto i ulogu. Po islamskom učenju, Kur'an je vječni Božiji (Allahov) govor, kako po značenju tako i po svom slovu i zvuku. To je Božija Knjiga koja je objavljena vjerovjesniku Muhammedu, sallallahu `alejhi ve sellem, i predstavlja posljednju objavu Allaha Uzvišenog ljudskome rodu.

Kur'anski izraz natopljen je snagom Božanske Riječi; otud veličanstvenost njegovih poruka i njegovog stila, koji nije stih niti proza. Stoga on i jeste najveći fenomen (*mudžiza*) poslanika Muhammeda, sallallahu `alejhi ve sellem, i glavni izvor islama. Iz njegovih savršenih načela milioni muslimana diljem zemaljske kugle, stoljećima crpe snagu za ostvarenje ciljeva ovog i budućeg svijeta.

Nijedna knjiga u povijesti čovječanstva nije tako dominantno utjecala na profiliranje ljudske misli kao Kur'an. Nijedna nije toliko komentarisana, prepisivana, proučavana, učena napamet, niti prevedena na sve relevantne svjetske jezike poput Kur'ana časnog.

Po riječima istaknutog austrijskog publiciste i novinara Leopolda Weissa, Kur'an je, više nego bilo koja druga poznata pojedinačna pojava, utjecao na religijsku, društvenu i političku povijest svijeta. Nijedna druga sveta knjiga nije nikada imala sličan direktan utjecaj na živote ljudi koji su prvi put čuli njenu poruku i, preko njih i generacija koje su slijedile, na čitav tok civilizacije. Ona je potresla Arabiju i od arapskih, vječno zavađenih plemena, formirala naciju; u toku nekoliko decenija, ona je proširila svoj pogled na svijet daleko izvan granica Arabije i izgradila zajednicu planetarnih razmjera.

Po islamskom učenju, Kur'an je uputa i putokaz ljudima, to je božanski naputak kako da ljudi ostvare istinsku sreću i na ovom (prolaznom) i budućem (vječnom) svijetu. Sve ljudske nesreće, patnje i stradanja su, u krajnjoj konsekvenci, rezultat čovjekovog zastranjivanja od puta koji mu je zacrtan u Kur'an.

Kur'anski univerzum je izuzetno širok i raznovrstan. Kur'an učestalo govori o ovom, pojavnom svijetu (*`alemu-š-šuhud ili eš-šehade*) ali i o drugom, neviđenom i čulima nedokučivom svijetu (*`alemu-l-gajb*). Ta dva svijeta se međusobno prožimaju i prepliću, a jedan od dokaza postojanja svijeta *gajba* je upravo ovaj pojavni svijet i sklad koji u njemu vlada.

Svijet *gajba* ima svoje zakonitosti i o tom svijetu moguće je prosuđivati isključivo na osnovu Objave. Jedna činjenica o kojima govori Kur'anska Objava je svijet *džina*. Štaviše, u Kur'anu ima poglavlje (sura)

koje je po njima naslovljeno *El-Džinn* i u cjelosti je posvećeno toj tematici. Na osnovu saznanja iznesenih u toj i drugim kur`anskim surama kao i relevantnim predanjima od Poslanika, s.a.v.s., moguće je zaključiti da su džini stvorenja, ali ne od krvi i mesa kao ljudi već su stvoreni od drugih supstanci. Džini kao i ljudi imaju slobodnu volju i mogućnost izbora puta koji će slijediti. Zato oni pripadaju različitim vjerskim skupinama i slijede razna vjerska naučavanja.

Pojmovi *sihir* (magija, vradžbina), *mess* (šejtanski dodir), *sar`* (ograma ili ograjisavanje), *`ajn* (urok ili nanošenje štete pogledom) su pojave koje se na izvjestan način dovode u vezu sa svijetom džina. To su, zapravo, fenomeni koji se teško mogu objasniti isključivo racionalnim putem. Međutim, te pojave su prisutne i ljudi se s njima često susreću u svome životu. Mnogo ljudi danas pati od raznih bolesti i porемеćaja a konvencionalna medicina i liječnici nisu u stanju da im olakšaju njihove tegobe. Upravo tu, u području gdje ljekari i medicina nisu u stanju da izliječe čovjeka, nastupaju duhovni lijekovi, što Kur'an, zapravo i jeste. U Kur'anu se ističe da je Kur'an vjernicima *šifaun* (lijeak) i *rahmetun* (milost), a u brojnim poslaničkim predanjima koja se prenose u relevantnoj hadiskoj literaturi govori se o iscjeliteljskim moćima Kur'ana časnog.

Knjiga *Kur`anska hamajlija, lijek i zaštita od sihira, uroka i ograme*, mladog ali iskusnog Almina Omeraševića, svojevrsan je pokušaj rasvjetljavanja tih pojava. Autor naširoko istražuje problematiku u vezi sa sihirom, džinima, urokom, ograjisavanjem i drugim pitanjima iznoseći konkretne savjete kako se izliječiti i zaštititi od tih pojava. Autorova naobrazba i višegodišnje iskustvo u liječenju Kur'anom, omogućili su mu da svoju knjigu napiše, doista, studiozno i znalački. Za argumentiranje svojih stavova on koristi kur`anske i hadiske tekstove te mišljenja istaknutih autoriteta spomenuta u relevantnoj islamskoj literaturi. Svoja iskustva sa seansi liječenja Kur'anom, gdje je bio u prilici da mu dolaze i muslimani i nemuslimani, autor dosljedno prenosi, što knjizi daje dodatnu vrijednost jer su u njoj ispričana brojna kazivanja i ljudima i njihovim sudbinama.

U vremenu velike obezduhovljenosti ljudskoga roda, zbog čega ljudi snose strahovite posljedice u svome životu, knjiga *Kur`anska hamajlija* dobro će doći svima onima koji žele da se upoznaju sa islamskim načinom liječenja i preventive od magije i drugih pojava koje su na granici racionalnog i zbog toga predstavljaju podesno područje za velike manipulacije i eksploataciju ljudi. Knjigu smatramo veoma korisnim štivom i najtoplije je preporučujemo našoj čitalačkoj javnosti.

Dr. hfz. Safvet Halilović
Hfz. Fadil Bektaš

Nošeni bujicom ovosvjetskog života ljudi zaboravljaju da će umrijeti i sresti se sa Allahom dž.š. Ova materijalistička civilizacija koja se nudi na svakom koraku dobro i efikasno uspijeva da ljude zavede. Ono što ni kraljevi nisu mogli sebi priuštiti prije stotinu godina danas u tome prosječan čovjek uživa. Mnoga uživanja su na dohvat ruke, posebno ona zabranjena. Ako nije u prilici da nešto lično iskusi čovjek uživa gledajući kako to drugi rade preko raznih medija.

Šejtanu je upravo cilj da nam od ovog kratkog života što više ukrade, da nas navrati da što više vremena provedemo u haramu ili besposlicama kako bi nas bio što veći broj zajedno sa njim u Džehennemu. Šejtan koristi sve raspoložive snage za to. Njegova poslušna vojska su džini i ljudi grješnici. Oni čine i navraćaju na razna zla od kojih su i vradžbine i sihiri kako zbog materijalnih koristi tako i drugih ciljeva.

S obzirom da su se ljudi posvetili raznim ovosvjetskim uživanjima duhovne vrijednosti su im na marginama pa kada dođu u kakvo, pa i malo, iskušenje oni gube orijentaciju jer nemaju ispravan kompas. Zato, umjesto da dođu na pravo mjesto i kod pravih ljudi odlaze kod gataru i sihirbazu tražeći od njih lijek, a oni im to upravo i rade. Šta se zatim dešava? Ljudi zapadaju u velike probleme iz kojih se rađaju još veći problemi. Svi koji liječe ljude od tih bolesti tvrde da su pravi poznavaoци duševnih bolesti i da su oni pravi i pouzdani liječnici. Ko god za sebe ustvrdi da on liječi od sihira i vradžbina takvog se treba kloniti i ne ići mu. Allah je taj koji liječi od svih bolesti pa i od ovih, i hvala Allahu koji je dao lijek za sve bolesti. On, Uzvišeni je dao da u svakom vremenu žive iskreni Allahovi robovi čije se dove primaju. Kada oni uče nad bolesnima Allah daje lijek bolesnima i njihovo stanje se popravlja.

Pred nama se nalazi knjiga mladog ali veoma iskusnog čovjeka u ovoj oblasti Almina Omeraševića. On na poseban način objašnjava i iznosi poglavlja ove knjige i svako od njih potkrepljuje doživljajima iz ličnog iskustva. Knjiga će sigurno pomoći u rasvijetljavanju mnogih nedoumica i dilema iz ove oblasti svima koji traže ispravan način liječenja od sihira i srodnih bolesti. Zbog svega toga iskreno je preporučujem!

Hfz. Fadil Bektaš

Hvaljen neka je Allah, dž.š., Gospodar svih svjetova!

